

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TARA SUE ME

The New York Times bestseller

THE *Exhibitionist*

A SUBMISSIVE NOVEL

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

THE *Exhibitionist*

TARA SU I í "1I

Telif Hakkı © 2015 Tara Sue Me

Yazar fotoğrafı © Glen McCurtayne, Coleman/Rayner 2013

Kapak fotoğrafı © Julia Reese / Shutterstock. Kapak tasarımı
www.isitdesign.co.uk

Tara Sue Me'nin Eserin Yazarı olarak tanımlanma hakkı, 1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarımlar ve Patentler Yasası uyarınca kendisi tarafından ileri sürülmüştür.

Penguin Group (USA) LLC'nin bir üyesi
olan NAL ile yapılan anlaşmayla
yayımlanmıştır,
Bir Penguin Random House Şirketi

İlk olarak 2015 yılında HEADLINE ETERNAL
tarafından bu Ebook baskısında
yayınlanmıştır
HEADLINE YAYIN GRUBU'nun bir baskısıdır

Birleşik Krallık telif hakkı yasası kapsamında izin verilen her türlü kullanım
dışında, bu yayın yalnızca yayıncıların önceden yazılı izni alınarak veya
reprografik üretim durumunda Telif Hakkı Lisanslama Kurumu tarafından verilen
lisansların koşullarına uygun olarak herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla
çoğaltılabilir, saklanabilir veya iletilir.
Ajans.

Bu yayındaki tüm karakterler hayal ürünüdür ve yaşayan ya da ölmüş gerçek
kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Yayın Verilerinde Kataloglama British Library'den temin edilebilir eISBN

978 1 4722 2654 9

HEADLINE YAYIN GRUBU
Bir Hachette UK Şirketi
Carmelite House
50 Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DZ

www.headlineeternal.com
www.headline.co.uk
www.hachette.co.uk

İçindekiler

Başlık Sayfası
Telif Hakkı
Sayfası Yazar
Hakkında
Tara Sue Me için övgü
Tara Sue Me
tarafından
Kitap Hakkında İthaf
Teşekkür

Birinci Bölüm İkinci
Bölüm Üçüncü
Bölüm Dördüncü
Bölüm Beşinci
Bölüm Altıncı
Bölüm Yedinci
Bölüm Sekizinci
Bölüm Dokuzuncu
Bölüm Onuncu
Bölüm On Birinci
Bölüm On İkinci
Bölüm On Üçüncü
Bölüm On
Dördüncü Bölüm

On Beşinci
Bölüm Epilog

The Master'dan cazip bir alıntı
Tara Sue Me'dan daha fazlasını keşfedin
Headline Eternal hakkında daha fazla bilgi edinin

Yazar Hakkında

Tara Sue Me ilk romanını on iki yaşında yazdı. İkincisini yazmak için kalemi eline almasının üzerinden yirmi yıl geçecekti.

Birkaç geleneksel romanı tamamladıktan sonra, elini daha baharatlı bir şeyde denemeye karar verdi ve The Submissive üzerinde çalışmaya başladı. Bir yazar olarak başlayan

Egzersiz kısa sürede kendi başına bir hayat kazandı ve bunu kısa sürede The Dominant ve The Training adlı devam kitapları takip etti. İlk olarak internet üzerinden yayınlanan üçleme büyük bir hit oldu dünyanın dört bir yanındaki okuyucularla. Kitapların her biri şu anda bir milyondan fazla kez okunmuş ve tekrar okunmuştur.

Tara kimliğini ve yazı hayatını gizli tutmuş, kocasına bile ne üzerinde çalıştığını söylememiştir. Bugüne kadar sadece bir avuç insan gerçeği biliyordu.

(kocasına söylemiş olsa da). İki çocuklarıyla birlikte Amerika Birleşik Devletleri'nin güneydoğusunda yaşıyorlar.

Tara hakkında daha fazla bilgi edinmek için www.tarasueme.com web sitesini ziyaret edebilir veya onu Facebook www.facebook.com/TaraSueMeBooks ve Twitter'da ziyaret edebilirsiniz.
[@tarasueme](https://twitter.com/tarasueme).

Tara Sue Me'nin nefes kesici derecede şehvetli İtaatkâr serisi için övgüler:

'Tara Sue Me'nin yazdığı İtaatkâr'ı ŞİDDETLE tavsiye ederim. Buna değer. Bu kitap en başından itibaren cinsel bir şimşek gibi çakıyor... Kalbi var ve karakterler güzel bir şekilde kusurlu. Mükemmel değiller ama birlikte mükemmel olabilirler. Tara Sue Me'nin baskınlık ve boyun eğme dünyasına adım atın. Erotik, heyecan verici ve daha fazlası için nefes nefese bırakacak' Martini Reviews

"E-okuyucularında biraz daha baharat özlemi çeken Elli Ton hayranları için... Guardian, Tara Sue Me'nin yeni bir itaatkâr arayışında olan yakışıklı CEO Nathaniel West ve kütüphanecinin başrolde olduğu İtaatkâr Üçlemesi'ni öneriyor Abby, daha fazlasını arzuluyor' Los Angeles Times

'İnanılmaz derecede harika! ... Nathaniel özel biri ve onu olduğu kişi yapan ve onu daha çok sevmemi sağlayan "daha fazla" bir şeye sahip.
tüm diğerleri. Soğuk ve kopuk yüzeyin altında tatlı ve
Sevgi dolu bir adam ve Abby'nin onun zırhını her seferinde biraz daha kırmayı başarmasına bayıldım... Bu güzel hikayenin devam etmesi için sabırsızlanıyorum' Mind Reader

'Bir milyarder ile ona uzaktan hayranlık duyan biri arasında geçen ateşli bir BDSM hikâyesi. Bu dumanı tüten hikayeden gerçekten keyif aldım ve erotik romantizm okurlarına tavsiye ederim' Night Owl Reviews

"Tara Sue Me'nin İtaatkar'ı daha önce okuduğum hiçbir şeye benzemeyen bir hikayeydi ve beni tamamen büyüledi... İki kadın hakkında duygusal, zorlayıcı bir hikaye.

İlişkilerini tam olarak ihtiyaç duydukları hale getirmek için çalışan insanlar ve bunun için HER İKİSİNİN de nasıl daha güçlü olduğu' Kitaplar Beni Mutlu Ediyor

'Tara Sue Me'ye hayran kaldım... Zarafet ve üslupla yazılmış çok güçlü bir kitap. Karakterler, sizi daha fazlasını istemeye bırakacak bir aşk hikayesiyle hayat buldu' Guilty Pleasures Book Reviews

'Çok tutkulu... Karakterlerle ilişki kurmak çok kolay ve duygularının derinliği merak uyandırıcı ve ilgi çekici... yoğun ve çok, ÇOK H-O-T' Harlequin Junkie

"Bu, türü muhteşem kılan türden bir erotik yazı." Debbie's Book Bag

'En başından itibaren heyecanlandırıyor ve büyülüyor' Romantic Times (en iyi seçim)

Tara Sue Me tarafından

İtaatkâr Serisinde
İtaatkar
Dominant Eğitim
The Chalet (e-novella)
The Enticement
Yaka
Teşhirci

Oyun Ortakları Serisinde
Ateşle Baştan Çıkarılmış

Kitap Hakkında

THE Exhibitionist

İtaatkâr Serisi Altıncı Kitap

Daha fazlası için hazır...

Abby West itaatkâr arzularını keşfettiğinde, yeniden doğmuş gibi hissetti. Ama son zamanlarda, Dominant kocası bir zamanlar onu tatmin eden talepkâr Efendi değildi her tutku. Abby başka bir şey arzulamaya başlar - ve Nathaniel'in hâlâ onu sınırlarının ötesine itip itemeyeceğini merak eder.

Nathaniel, Abby'nin tamamen kendisine ait olduğunu biliyor, ancak yeni BDSM gruplarını tanıdıkça yüzündeki zevki o bile görmezden gelemiyor. Nathaniel'i davet ettiler Gruplarını yeni bir seviyeye taşıyacak ve güzel, itaatkâr karısının her arzusunu yerine getirmeye devam ederken bile onlara yol göstereceğine söz verdi. Ama bu sefer, Kadının cinsel sınırlarını ortaya çıkarmak, ilişkilerini dayanabileceğinden daha fazla çatışmaya da maruz bırakabilir...

Grinin Elli Tonu'na dönüşen hayran kurgusundan önce, İtaatkâr vardı... Her şeyi başlatan serinin tadını çıkarın: İtaatkar, Dominant, Eğitim, Dağ Evi, Baştan Çıkarma ve Tasma.

Kız kardeşime,
sır tutucum, amigo kızım ve arkadaşım.

Teşekkür

Ocak 2009'da The Submissive'a başladığımda belki on kişinin okuyacağını düşünmüştüm. Bu benim için yeni bir girişimdi. O zamana kadar bir öpücükten daha açık bir şey yazmamıştım. Doğrusu, eğer bana bunun sonucunda olacakları söyleseydiniz, çok gülerdim, sırtınızı sıvazlardım ve bunun duyduğum en komik şey olduğunu söylerdim.

Ne diyebilirim ki? Hayat bazen komiktir.

İleriye doğru o adımı attığımdan ve yazılarımda yatak odasının kapısını açtığımdan beri, pek çok inanılmaz şey oldu. En yakın arkadaşlarımdan bazılarıyla tanıştım ve artık günlerimi sevdiğim şeyi yaparak geçirebiliyorum.

Nathaniel ve Abby'yi Eğitim'in ötesinde yazmayı hiç planlamamış olsam da, onları tekrar ziyaret etmek çok eğlenceli oldu. Elbette bunu tek başıma yapamam ve bana yardım eden insanlara sonsuza dek minnettarım.

Christin, Almanca kısımlarda bana yardımcı oldu. Herhangi bir hata varsa bana aittir.

Tina, büyük bir nezaketle okudu ve bana geri bildirimde bulundu.

Birlikte beyin fırtınası yapmak, gülmek ve hikayeler paylaşmak için her zaman yanımda olan Elle. (P.S. Sırada Cole var!)

Claire, Jenn ve NAL'daki tüm ekip, Nathaniel ve Abby için duydukları coşku beni ayakta tutuyor.

Steve, bunu mümkün kılan kişi.

Zaman zaman dizüstü bilgisayarımı kapatmamı sağlayan çocuklarım.

Beni cesaretlendiren siz okuyucularım. Keşke her birinizle tanışmak mümkün olsaydı.

Ve Bay Sue Me, "Aman Tanrım, bundan sonra ne olacağını şimdi anladım!" dediğimde gözünü bile kırpmayan kişi.

Birinci Bölüm

ABBY

T şehvet kokusu odayı doldurmuştu. Aslında, cinsel gerilim o kadar yüksekti ki, orada bulunan kadınların çoğunun güzel kızıl saçlı kadının yerinde olmayı arzuladığına bahse girerim.

Şu anda Partners in Play grubunun en yeni kıdemli Dominantı Cole Johnson'ın önünde duran minyon kadın titriyordu biraz. Buna rağmen o oldu tamamen Giyinik, o

çok aşina olduğum bir kırılganlık sergiliyordu.

Kocam ve Dominant Nathaniel, "Daniel bana odaklanmakta güçlük çektiğini söyledi," dedi. Özel bir evde düzenlenen bir oyun partisindeydik. Arkamda durdu ve gruptan biraz uzaklaşmış olmamıza rağmen yine de fısıldadı. "Cole ile seansın yardımcı olacağını umduğunu söyledi."

"Herkes izlerken mi?" Ben sordum. "Bu pek olası görünmüyor."

"Sanırım göreceğiz."

Cole'un sesini duyamadık; çok alçak sesle konuşuyordu. İtaatkârın bakışları ondan izleyen kalabalığa kaydı. Kötü hamle. Bir yıldırım kadar hızlı olan Cole, kadının çenesini yakaladı ve onu gözleriyle buluşmaya zorladı.

"Benden," dedi, fısıltıya dönüşmeden önce sesindeki tehdit fark ediliyordu.

Nathaniel, "Belki de kalabalığın ortasındaiken odaklanabiliyorsa, her şey sırasında odaklanabileceğine inanıyordur," dedi.

Muhtemelen bunda doğruluk payı vardı. İtaatkâr kesinlikle bir daha bizim tarafımıza bakmaya hevesli görünmüyordu. Yine de Cole ellerini onun omuzlarına koymuş ve kollarını yavaşça aşağı yukarı hareket ettirmeye başlamıştı. Tüm bu süre boyunca gözlerini onunkilere kilitlemişti. Kendilerine bu şekilde bakarken başka bir şey düşünebilecek pek çok kadın olduğundan şüpheliydim.

Birkaç dakika sonra geri çekildi ve onunla tekrar konuştu. "Seninle ilgili olduğu sürece, bu odada sadece sen ve ben varız. Anladın mı?"

Yumuşak bir sesle, "Evet, efendim," diye cevap verdi.

"Daha yüksek sesle," dedi adam. "Sözlerine sahip çık."

"Evet, efendim," diye tekrarladı, bu sefer kendine daha fazla güvenerek. "Birlikte olduğumuz süre boyunca gözlerini benimkilerden ayırmayacaksın.

ben aksini söylemedikçe birlikte." "Evet, efendim."

"Güvenli kelimen nedir?" Cole sordu.

"Kırmızı, efendim."

"Teşekkür ederim. Gömleğini çıkar."

Bakışları kısa bir süreliğine yere kayd.

"Bu bir, denizaltı," dedi Cole ve nefesini içine çekti. "Bana ne yaptığını söyle."

"Yere baktım efendim."

"Peki senin ne yapman gerekiyordu?"

"Gözlerimi seninkilerden ayırma."

Cole başıyla onayladı. "Tişörtünü doğru şekilde çıkar."

Bu kez, gömleğinin düğmelerini açıp omuzlarından sıyıırken ona odaklanmaya devam etti. Yere düştü.

"Çok güzel," dedi Cole. "Şimdi sütyenini çıkar."

Hiçbir şekilde bir Dominant değildim, ama tereddütleri bilecek ve tanıyacak kadar uzun süredir aktif bir itaatkârdım. Bunu ben de sık sık yapıyordum ama gözlemci olduğumda her zaman yeni bir şeyler öğreniyordum. Olayları farklı bir perspektiften görmek kesinlikle ilginçti.

Cole ona doğru bir adım attı. "Doldurduğunuz kontrol listesinde kamuya açık çıplaklık nasıl yer alıyor?"

"İtiraz etmeyeceğim efendim."

"Peki tereddütünüzü itiraz etmekten başka nasıl yorumlayabilirim?"

"Bilmiyorum, efendim."

"Çünkü başka bir yolu yok. Bu iki. Şimdi sütyeni çıkar."

Sütyeninin düğmelerini açmak için hızla arkasına uzandı ama benim dikkatim bir anda gömleğimin düğmelerini açmakta olan kocamın iki eline kaydı.

Parmakları göğüslerimi okşarken sesi kulağıma sertçe geliyordu. "İzlemeyi seviyorsun, değil mi?"

"Özellikle de siz ellerinizle benimle böyle alay ederken, Usta."

"Alay etmeyi seviyor musun?" diye sordu.

Ne söylediğimi ve muhtemelen sözlerimi nasıl yorumlayacağını fark ettim. "Şey..."

Kıkırdadı. "Çok geç. Bu gece seninle alay etmekten büyük keyif alacağım ama şimdilik Efendi Johnson'ı izle."

Önümüzde, Cole bu gece için itaatkârını kolları başının üzerinde olacak şekilde bağlamıştı. Birbirinin aynısı iki kırbaç, durdukları yerin yan tarafındaki bir çantanın üstünde duruyordu. Görünüşlerine bakılırsa, Floransalı kırbaçlama gösterisi yapıyordu.

Cole her iki kırbaçla da sahneye girdi, hafif ve kolay vuruşlarla itaatkârı ısıttı. İlginçti. Nathaniel ne zaman iki kırbaç kullansa, önce beni tek bir kırbaçla ısıtarak başlardı. Ama teknik işe yarıyor gibi görünüyordu. İtaatkârın yüz ifadesi tam bir mutluluk ifadesine dönüştü ve Cole vuruşunun arkasına daha fazla güç koymaya başladığında, kadın alt uzaydaydı.

Onları görünce aklım başımdan gitti. Neredeyse koreografisi yapılmış bir dans gibi görünüyordu.

bir yandan diğerk yana sallanmasıyla.

"Çok güzel," dedi Cole ona. "Seni aşağı indireceğim. Sahnenin başında talimatlara uymadığın için bu gece senin için doruk yok."

Kadın itiraz etmeye başladı ama adam onun sözünü kesti. "İki kırbaçla nasıl terbiye edileceğini göstermemi istemiyorsan, bu yorumu kendine saklayacaksın."

Akıllıca bir şekilde başka bir şey söylemedi ve Cole'un hareketleri gittikçe yavaşladı.

Nathaniel bir elini eteğimden aşağı kaydırduğında sıçradım. "Birisi izlemekten hoşlanmış," dedi.

Ona doğru bastırdım ve popomu ereksiyonunun üzerinde oynattım. "Evet, Efendim."

"O kıpır kıpır kıçını kırbaçlayacağım. Hadi garaja gidelim." Garaj halka açık oyunlar için ayrılmıştı ve her türlü eğlenceli oyuncakla doluydu. Ayrıca, her zaman oyun sahnelerini izleyen insanlar olurdu. Garajda ilk kez bulunacaktık ve ben de sonunda garajın bir parçası olma düşüncesiyle gülümsedim.

Katılımcı.

Onun önünde yürüdüm, yanımızdan geçen insanlara başımı sallayıp gülümsedim. Parti yaklaşık bir buçuk saattir devam ediyordu, bu yüzden ev ağzına kadar doluydu. Partiye katılanların yaklaşık yarısı garajdaydı. Gülen bir çift popüler oyun alanına girerken yanımızdan geçip gitti. Garajın çok kalabalık olacağından korkuyordum ama içeri girdiğimizde durumun böyle olmadığını görmek beni mutlu etti.

Oda geniş ve temizdi ve hiç araba yoktu. İnsanların oyun oynayanların önüne geçmeden ayakta durup gözlem yapabilmeleri için alanlar arasında bolca boşluk bırakılarak farklı oyun istasyonları kurulmuştu. Ayrıca, her istasyonun yanında temizlik spreyi ve kağıt havlularla dolu bir sepet vardı.

"Temizlik istasyonlarını seviyorum," dedim Nathaniel'e. "Evet, bu önemli."

Kapının hemen girişinde bir dakika durdum ve tüm sahneyi görmeye çalıştım. Garajda on beş ila yirmi kişi vardı ve bunlardan yaklaşık sekizi oyunla meşguldü. İki yastıklı bank ve yastıklı masa, Aziz Andrew'un haçı gibi doluydu. Hem oynayanlar hem de izleyenler Zindan Gözlemcisi grubu tarafından gözleniyordu. Bizi gördü ve başını salladı.

Talimatlar için Nathaniel'e baktım ve kalan boş alanlardan birine doğru başını salladı: bir kırbaçlama direği. "Direğin önünde dizlerinin üzerine çök."

Yere geçtim ve beklerken diz çöktüm. Kendimi ona hizmet etmeye odaklamak için gözlerimi kapattım. Başkalarının önünde oynamaktan büyük keyif alıyordum ama odağımın olması gereken yerden sapmasını asla istemiyordum.

"Yani seni kızdırmamdan hoşlanıyor musun?" diye sordu. "Çoğu zaman, Usta."

"Öte yandan ben seni kızdırmaktan her zaman zevk alırım." Birkaç adım attı ve arkamda durdu. "Ve yalvarmanı duymaya bayılıyorum. Bu yüzden bu gece bir sahneye başlayacağım ve onu evde bitireceğiz. Kulağa nasıl geliyor?"

"Eve uzun bir yolculuk gibi, Efendim."

Güldü. "Ve eğer gecenin daha da uzun olmasını istemiyorsan, uslu duracaksın."

"Evet, Efendim."

"Ayağa kalk ve direkyle yüzleş."

Ayağa kalktım ve direğe doğru döndüm, bunu yaparken kalabalığa nasıl görüldüğümü hayal ettim ve kendimi Nathaniel'i memnun edecek şekilde konumlandırımdı.

Ellerini sırtımda gezdirdi ve kollarımı başımın üzerinde olacak şekilde yerleştirdi. "Çıplak olsaydın bundan daha çok zevk alırdın, değil mi?" diye sordu.

"Sizinle ilgili çoğu şey çıplak olduğumda daha iyi oluyor, Efendim."

Kıçıma bir tokat attı. "Birileri bu gece biraz arsız hissediyor, değil mi?"

"Belki birazcık." Tekrar şaplak atmasını umarak kıcımlı oynattım.

Ama yapmadı. Onun yerine ellerimi direği kavrayacak şekilde hareket ettirdi. "Bırakma ve ben soru sormadıkça konuşma."

Oyuncak çantasını yanında getirmemişti, bu yüzden ne yapacağını hayal bile edemiyordum.

"Eteğini kaldıracağım," dedi. "Altına bir şey giyiyor musun?"

Yola çıkmadan önce kıyafetimi seçen oydu. Yani eteğin altındaki tek şeyin ben olduğumu biliyordu. "Hayır, efendim."

"Herkes kıcımlı görecektir. Daha iyi olan tek şey, herkesin seni tokatladığımı görmesi olurdu."

Bu düşüncenin beni ne kadar tahrik ettiğini düşünmemeye çalıştım. Benimle dalga geçeceğini söylemişti, bu da muhtemelen partide orgazm olmama izin vermeyeceği anlamına geliyordu.

Eteğimi belimden yukarı çekti ve yukarı doğru izini sürdürmesini bekledim, ama bunun yerine parmakları arkama kayd ve kıcımlı çimdikledi. Ses çıkarmamak için yanağımın iç kısmını ısırdım.

"Çok iyi davranıyorsun," dedi, bir elini kıcımda tutarken diğerini göğsümü okşamak için kaydırdı.

Direğe yaslanarak gevşedim, ellerinin üzerimdeki hissinin tadını çıkardım, garajdaki diğer çiftlerin iç çekişleri, sızlanmaları ve inlemelerinin eşlik ettiği ses kaydıyla bu deneyim daha erotik hale geldi. Nathaniel'in elleri sonunda bacaklarımın arasına girdi ve nefesimi tuttum, tam ihtiyacım olan yere dokunmasını bekledim ve kendime ne kadar iyi hissettirirse hissettirsin, ses çıkaramayacağımı hatırlattım.

"Seni parmaklayacağım." Nathaniel'in sıcak nefesi kulağımı öptü. "Ses çıkaramazsın ve boşalamazsın. İkisinden birini yaparsan iki hafta boyunca gelmene izin vermem."

Bunun olmasına izin vermeyecektim. Derin bir nefes aldım ve kafamda Almanca ezberlemeye başladım, orgazmı geciktirmek için denenmiş ve doğru yöntemim.

"Almancanı mı yapıyorsun Abigail?" dedi, parmaklarını klitorisimin üzerinde hafifçe gezdirdi ve ayak parmaklarımın üzerinde yükselmemi sağladı. "Yapıyor musun?"

"Evet, efendim."

"Alman alfabesinin, parmaklarımın içinde olduğu gerçeğini aklından çıkaracağını mı sanıyorsun?"

"Hayır, Efendim. Tam olarak değil. Sadece yeterince..." Parmakları içimde çok iyi hissettiren o noktayı bulduğunda ona doğru eğildim. "Sadece bana yardım edecek kadar... iyi olmak."

"Uzak köşede bir adam var. Gölgelemin içinde, bu yüzden kim olduğunu çıkaramıyorum. Bizi izliyor."

Nefesimi içime çektim ve ses çıkaramayacağımı hatırlamadan önce neredeyse bir inilti çıkaracaktım. Hay sikeyim. İzlendiğimi anladığımda, tenim nefis bir ürpertiye kapıldı ve Nathaniel'in ayaklarının dibinde bir su birikintisine dönüştüm.

"Bundan hoşlandığını biliyorum. Seni azdıldığını biliyorum." Parmakları daha hızlı hareket etti. Daha derine. "Boşalmanı izleyemeyecek olması çok kötü."

Tekrar tekrar okşadı ve serbest bırakılmam içimde inşa edildi. Almanca fiilleri çekmeye başladım. Anayasanın giriş bölümünü Almancaya çevirdim. Her şeyi. Tam vücudumun onun üzerinde parçalanacağını düşündüğümde, hareketlerini yavaşlattı.

Parmaklarını dışarı kaydırды ve eteğimi düzeltti. "İyi misin?"

"Evet, efendim."

"Kayışları bırakıp ayağa kalkabilirsin."

Doğrudum ve döndüm. Yoğun yeşil bakışlarıyla beni izledi.

"Çok iyi iş çıkardın Abigail," dedi ve övgüsü karşısında kalbimin pır pır ettiğini hissettim. "Uygun bir ödül düşünmem gerekecek."

Başını eğdi ve bana yumuşak bir öpücük verdi, ama dudakları uzun süre kalmadı. Geri çekilerek parmağını ağzıma götürdü. Söylemeden parmağını içime çektim ve yaladım, kendimi tattım ve onu temizledim.

Bitirdiğimde beni tekrar öptü. "Çok güzel, Abigail."

İçimi çektim ve Nathaniel kollarını etrafımda sıkılaştırdı. Onun içimde olmasına duyduğum şiddetli ihtiyaç hâlâ oradaydı. Yine de eve döndüğümüzde beni ödüllendireceği bilgisiyle hafiflemişti. Ya da daha doğrusu, hafta sonu için kaldığımız otele döndüğümüzde.

Birkaç ay önce Nathaniel'in konuşmacı olduğu bir konferans için Wilmington, Delaware'de bulunduğumuz sırada bölgeye ve insanlara aşık olduk. Ona göre vergi oranı harikaydı, bu yüzden bir yer satın almaya karar verdik. Başlangıçta sahil kesimine bakmıştık, ancak kısa süre sonra zamanımızın çoğunun Wilmington'da geçtiğini ve sadece orada satın almanın mantıklı olduğunu keşfettik.

Yeni evimizi çok sevdim. Geçen yüzyılın başlarından kalmaydı ve karakter doluydu. Ama bundan da öte, Nathaniel ile birlikte satın aldığımız ve bir aile olarak yaşayacağımız ilk yer olacaktı. Hamptons'daki malikânemiz ona ailesinden miras kalmıştı ve New York'taki çatı katımızı da o henüz bekârken satın almıştı. Bana düğün hediyesi olarak verdiği İsviçre'de bir dağ evim vardı ama oraya sadece ziyarete gidiyorduk. "Bize ait" bir alana sahip olacağım için heyecanlıydım.

Wilmington, Delaware, aynı zamanda Partners in Play BDSM grubunun da bulunduğu yerdı. Grubun çekirdek Domlarından biri olan Jeff Parks, bir gece beni bir arkadaşım ile ve Nathaniel olmadan gitme hatasını yaptığım şehvetli bir gece kulübünden kurtarmıştı. Başka bir Dom, Daniel Covington, Nathaniel'in meslektaşydı. Grupla bu şekilde tanıştık. O zamandan beri, her iki itaatkârlarıyla da arkadaş olmuştum. Dena şimdi Jeff ile nişanlıydı ve Julie birkaç ay önce Daniel'in yanına taşınmıştı.

Bir hafta önce Jeff'ten gelen bir telefon bu akşamki ziyaretimizin yolunu açmıştı. Jeff, Nathaniel'in gelmesini istemişti çünkü son zamanlarda grup içinde sorunlar çıkmıştı. Yani iki nispeten yeni Dom ile. Nathaniel'den yardım etmesi istenmişti.

Nathaniel elimi tuttu ve garajdaki küçük köşemizden ayrıldık. Etrafa bakınıp bizi gözleyen adamı bulmaya çalışacaktım. Fazla düşünmeden bunu yapmamaya karar verdim. Bazen fantezi gerçek olandan daha iyiydi.

Elimi sıktı. "İçecek bir şey ister misin?"

"Evet, Efendim." Ve bazen gerçeklik fanteziden daha iyiydi.

Nathaniel ve ben sadece birkaç kişiyle selamlaşarak mutfağa doğru ilerledik. Nathaniel soğutucudan bir şişe su aldı ve oturma odasına doğru yürüdük.

Başıyla yeri işaret etti ve o kanepeye otururken ben de ayaklarının dibine oturdum. Neyi sevdiğimizi ve bize neyin iyi geldiğini görmek için farklı protokol seviyelerini deniyorduk. Ayaklarının dibine oturmak son zamanlarda denediğimiz bir şeydi ve bundan hoşlandığımı fark edince şaşırdım. O pozisyonda kendimi korunmuş ve güvende hissediyordum.

Şişeyi açtı ve dudaklarıma bastırdı. Karnımı doyurduğumda, "Teşekkür ederim efendim," dedim.

Odanın sol tarafındaki kapı açıldı ve Cole ile kızıl saçlı itaatkâr dışarı çıktı. Cole onunla yumuşak bir şekilde konuştu ve yanağını okşadı. Kız yüzünde bir gülümseme ve adımlarında bir baharla onu terk etti.

Cole benim için hâlâ bir muammaydı. Dena'ya göre, uzun süredir birlikte olduğu kız arkadaşından birkaç ay önce ayrılmıştı. Genellikle işi için seyahat ederdi ve Delaware'de bu kadar uzun süre kalmasının nedeninin ayrılık olduğunu anladım. Gazeteciydi ve iyi bir gazeteciydi; bazı makalelerini okumuştum. Ulusal bir haber blogu için yazıyordum ve o da bir yazar olduğu için onu daha yakından tanımak istiyordum.

Cole bizi gördü ve yolumuza çıktı.

"Efendi West," dedi Nathaniel'in elini sıkarak. "Usta Johnson."

Cole başını bana doğru eğdi. "Abby'nizle henüz resmi olarak tanıştırılmadım."

Nathaniel bana izin vermediği sürece partide Domlarla etkileşime girmeme izin verilmiyordu, bu yüzden olduğum yerde kaldım.

"Bunu düzeltmeliyiz." Nathaniel bana gülümsedi. "Gel de Efendi Johnson'la tanış Abigail."

Ayağa kalktım ve tanıştırmayı bekledim.

"Efendi Johnson, bu benim Abby'm." Nathaniel elimi kaldırdı ve parmak eklemlerimi öptü. "O benim her şeyim."

Cole'un kaşlarını hafifçe kaldırdığını ya da Nathaniel'in hafifçe başını salladığını fark etmedim. Bana dokunmak için izin isteyen Cole elini uzattı.

"Seninle resmen tanıştığıma çok memnun oldum Abby."

Elini sıktım. "Hislerimiz karşılıklı, efendim."

"Anladığım kadarıyla bir yazarsınız," dedi.

"Ben sadece WNN için bir blog yazıyorum, efendim," dedim, hakkımda bir şeyler biliyor olması beni biraz şaşırtmıştı. Bu bir sır değildi elbette. Sadece, o bir yazardı.

"Kendinizi yazılı kelimelerle ifade ediyorsunuz. Sen bir yazarsın."

"Hem de çok iyi bir tane," diye ekledi Nathaniel.

Cole'un ağzının kenarı ancak şeytani bir sırıtış denebilecek bir şekilde kalktı. "Biliyorum. Blogunu okudum."

"Öyle mi?" Neredeyse ciyaklıyordum ama sonra nerede olduğumu hatırladım ve kendimi toparladım. "Yani, öyle mi efendim?"

Kıkırdadı. "Evet. Ve bunun sadece bir blog olduğunu söyleyerek onu küçümsememelisin."

"Teşekkür ederim, efendim. Bunu unutmamaya çalışacağım." Övgülere karşılık vermek istedim. "Hindistan'da geçirdiğiniz zamana dayanarak yazdığınız yazı dizisini gerçekten çok beğeniyorum, efendim."

İfadesindeki tüm neşe izleri kayboldu ve yüzünü karanlık kapladı. Onu üzecek ne söylediğimden emin değildim ama şimdi keşke hiç konuşmasaydım diyordum.

"Eşsiz bir deneyimdi," dedi sonunda. "Burası eşsiz bir ülke," dedim.

"Evet. Nefes kesici güzellikte bölmeler var ve inanılmaz insanlarla tanıştım. Ama sanırım-" Acı çekmiş görünüyordu. "Sanırım geri dönmeyeceğim."

Yazıları Hindistan'a karşı gerçek bir sevgiyle dolu göründüğü için bir an afalladım ama neyse ki Jeff ve Dena'nın ortaya çıkmasıyla uzun ve garip sessizliklerden kurtuldum.

"İşte buradasınız çocuklar," dedi Dena. Jeff'le el ele tutuşmuşlardı ve ikisi de o kadar mutlu görünüyorlardı ki onlarla birlikte gülümsemekten kendimi alamadım. Cole'a hızlıca bir bakış attım ama onu üzen her neyse unutulmuştu. Şeytani sırtışı geri dönmüştü.

"Neler oluyor?" Cole sordu.

Dena koridorda Daniel ve Julie'yi gördü ve onlara el salladı.

"Neler oluyor?" Daniel sordu.

Cole, "Ben de aynı şeyi merak ediyorum," dedi.

Dena o kadar heyecanlı görünüyordu ki aşağı yukarı zıplamaya başlasa şaşırmazdım. "Bir randevu ayarladık!" dedi sonunda.

"Ne için bir randevu?" Cole sordu ve Dena'nın gülümsemesi geçici olarak söndü. Nathaniel onun omzuna vurdu. "Sadece takılıyordum çocuklar. Tebrikler!"

"Düğünlere bayılırım," dedim. "Bize ne zaman olduğunu söyle."

Jeff iki aydan daha kısa bir süre kaldığını söyledi.

Hepimiz aynı anda konuşmaya başlayınca Dena ellerini kaldırdı. "Kısa bir süre olduğunu biliyorum ama küçük bir tören olacak. Sadece sulh hakimine yaptırmayı düşündük ama tasma törenimiz özel olduğu için daha iyi olacağını düşündük." Jeff kolunu Dena'ya doladı ve onu alnından öptü. "Özel bir tören için bastıran bendim."

"Tanrıya şükür senin fikrini kabul etmedi," dedi Daniel.

"Ben de bu günü bekliyordum."

"Ama öyle olsaydı," dedi Jeff, "çoktan evlenmiş olurduk."

"İşte bu," dedi Daniel.

Dena geçenlerde Hamptons'taki malikanemizde bizimle kalmıştı. Jeff ölümcül hastalığı olan babasına bakmak için şehir dışındaydı ve bir sapıktan tehditler aldığı için ona bizimle kalmasını teklif etmiştik. O bir savcıydı ve babası da önde gelen bir politikacıydı, bu yüzden kimse onu kimin tehdit ettiğinden emin değildi. Bunların hepsi artık geçmişte kalmıştı ama Dena ve ben bizde kaldığı haftalar boyunca iyi arkadaş olmuştuk ve Jeff'le evleneceği için ne kadar mutlu olduğunu çok iyi biliyordum.

Jeff'i o kadar iyi tanıımıyordum ama aslında onunla ilk kez tanışmıştım ve fark ettiğim şeylerden biri de onda alttan alta bir hüznün olduğuydu. Şimdi hüznün yoktu. Sadece neşe ve hem yakasını hem de nişan yüzüğünü takan kadına bakarken duyduğu sevgi vardı.

Nathaniel ile ilişkimizin ilk günlerine, her şeyin çok yeni olduğu ve ellerimizi birbirimizden uzak tutamadığımız günlere özlem duymama neden oldu. Elbette hala istemiyorduk ama kendimize zaman ayırmak daha zordu. Delaware'e taşınmanın onun için evde daha fazla zaman anlamına geleceğini ve daha fazla bağ kurmamızı sağlayacağını umuyordum.

"Angel," dedi Jeff, "Abby ve Julie ile özel olarak konuşmak istemedin mi?"

"Evet, Masters West ve Covington için sorun olmadığı sürece."

"Elbette," dedi Daniel, Julie'nin yanağına bir öpücük bırakarak. "Çok uzun süre uzak kalma. Yeni bir oyuncağım var."

Esmer kızın gözleri parladı. "Evet, Efendim."

"Yeni bir oyuncağım yok," diye fısıldadı Nathaniel kulağıma. "Sadece seni becermek istiyorum."

Dizlerim neredeyse jöleye dönüşüyordu.

"Evet, Efendim." "Çabuk bana dön," dedi.

Ben yapardım. Kesinlikle yapardım.

Dena bizi merdivenlerden yukarı, kullanılmayan küçük yatak odasına götürdü. Ev William Greene'e aitti.

Dominantla sadece geçerken tanışmıştıım. Mobilya eksikliği ve minimal dekorasyon beni yalnız yaşadığına inandırdı.

"Ben de Sasha gelene kadar beklemek istiyordum," dedi Dena. "Ama hepimizin ne zaman bir arada olacağından emin değilim. Size söyleyeceğim ve Sasha'ya daha sonra yetişeceğim."

"Her şey yolunda, değil mi?" diye sordum.

Gözleri parladı ve o kadar heyecanlıydı ki parıldadıklarına yemin edebilirim. "Her şey harika. Hamileyim."

Julie'nin eli ağızına gitti ve gözlerim yaşlarla doldu. Dena zaten bir kez geç dönem düşük yapmıştı. Bizimle yaşarken Jeff'le olan geçmişinin bir bölümünü bana anlatmıştı. Ben şanslıydım, her iki hamileliğim de sorunsuz ve tam süreli olmuştu. Düşük yaptıktan sonra hamileliğin ne kadar korkutucu olabileceğini ancak hayal edebilirdim. Yine de o anda korkmuş görünmüyordu. Kesinlikle parlıyordu.

Julie, "Bu gece korse giymemenin tuhaf olduğunu düşündüm," dedi ve ardından söğüt gibi sarışını kucakladı.

Dena bir eliyle kısa eteğini ve kırpılmış gömleğini düzelitti. "Evet, bu benim normal parti kıyafetim değil ama korselerim önümüzdeki sekiz ay boyunca depoda kalacak."

"Jeff ne düşünüyor?" Ben sordum.

"Jeff tamamen aşık oldu," dedi. "Her gece karnıma İyi Geceler Ay'ı okuyor. Ona işitme duyusunun henüz gelişmediğini söyledim ama kimse tam olarak ne zaman geliştiğini bilmediğı için bunun bir zararı olmadığını söyledi."

Nathaniel'i çocuklarımızla birlikte hatırlayarak, "Güçlü erkeklerin bir bebek yüzünden eriyip gitmesini izlemeye bayılıyorum," dedim.

Dena başını salladı. "Bundan daha ateşli bir şey yok, orası kesin. Henüz kamuoyuna bir şey açıklamadık, o yüzden lütfen kimseye söylemeyin. Size söylemek zorundaydım, çünkü az önce söyledim."

"Nasılsın?" Julie sordu.

"Ölümüne korkuyorum," dedi Dena sıkı bir kahkaha atarak. "Rahatlamaya çalışıyorum ama her ağırıda, sızıda ve krampta çıldırıyorum.

Jeff çok iyi. Harika bir dinleyicidir ve en iyi sırt masajını o yapar. Ama onun için de zor olduğunu biliyorum."

"Sanırım öyle," dedim.

"Bu bebeği eve getirene kadar tamamen rahatlayacağımı sanmıyorum."

Julie onun eline uzandı. "Bize anlattığına sevindim. Artık konuşacak Jeff, Abby ve ben varız."

"Teşekkürler." Dena yüzündeki bir damla gözyaşını sildi. "Lanet olası hamilelik hormonları. Her neyse, size düğünde benimle birlikte olup olmayacağınızı da sormak istedim. Sasha'ya da soracağım."

"Evet!" Julie neredeyse bağırıyordu, ben de Dena'ya sarıldım ve bundan onur duyacağımı söyledim.

"Jeff bebek doğmadan önce evlenmek istiyor. Ona sorun olmadığını söyledim ama koridorda balina gibi görünerek yürümeyecektim."

"Oh, gelinlik alışverişine gideceğiz," dedi Julie. "Dördümüz birden."

"Yakında olmak zorunda." Dena bana doğru baktı. "Bu hafta sonu gidebilir misin Abby?"

Başımı salladım. "Hayır, bu hafta sonu taşınmaya başlıyoruz. Ama seni oyalamama izin verme. Sen bensiz git."

"Nasıl gideceğini göreceğiz. Orada olmamanızdan nefret ediyorum," dedi Dena.

Kaçırmaktan nefret ettim. Gelinlik alışverişi eğlenceliydi.

"Ailen düğün planların hakkında ne düşünüyor?" Ben sordum.

"Annem, gelecekte torun sahibi olabileceğim anlamına geldiği sürece kiminle evlendiğimi umursamazdı. Ama babamdan talimat alıyor ve o da benimle konuşmuyor."

Yüzümü buruşturdum. "Bunu duyduğuma üzüldüm. Düğünde olacaklar mı?"

"Sadece Jeff'ten başka biriyle evlenirsem, ama sorun değil." Dena'nın babasının biraz züppe olduğunu ve Jeff'in işçi sınıfı geçmişini onaylamadığını biliyordum. "Onlara ihtiyaç duymayı bıraktım"

uzun zaman önce onayladı. Dürüst olmak gerekirse, onlar olmadan daha iyi olacak."

"Sizin adınıza çok mutluyum," dedim. "Herkes sizin kadar mutlu olmalı."

"Sanırım ikimiz de sonunda mutluluğu hak ettiğimizi anladık." Mutluluğu hak eden biri varsa, o da Jeff ve Dena'ydı.

Birlikte olmak için çok şey atlatmışlardı. Ama Nathaniel ve benim yolculuğumuzda olduğu gibi, bu zorluklar sadece ilişkilerini daha da güçlendirmeye yaradı.

"Tamam," dedi Julie. "Bunu kısa kesmekten nefret ediyorum ama Daniel'ın bu gece için ne planladığını görmek için sabırsızlanıyorum."

Sarılıp vedalaştık ve yollarımızı ayırdık. Nathaniel merdivenlerin başında bekliyordu ve beni görünce parmağını bana doğru uzattı.

Evet, planlarını görmek için sabırsızlanıyordum.

İkinci Bölüm

NATHANIEL

"Süite girmeni ve yatak odasına gitmeni istiyorum," dedim otelimize yanaştığımızda. "Diz çök ve beklerken, eve döndüğümüzde sana ne yapacağıma söz verdiğimi düşünmeni istiyorum."

Keskin bir nefes alış verişini hatırladığına dair aklımda hiçbir şüphe bırakmadı ama sırf onun söylediğini duymak istediğim için sordum, "Yatak odasına girdiğimde ne yapacağım Abigail?"

"Beni düzgünce becereceğini söylemiştin, Usta." "Planım bu."

Asansör yolculuğunda ağırlığını sabırsızca bir o yana bir bu yana kaydırdı ve kapının kilidini açtığımda sadece "Git" dedim.

O hazırlanırken ben de kanepeye oturdum ve grup partisiyle ilgili gözlemlerimi yazdım. Beni endişelendiren ilk şey güvenliğin ne kadar gevşek görüldüğüydü. Kapıda çalışan bir üye ve görevli bir Zindan Gözcüsü vardı. Kapıda bir kişi yeterliydi, ancak bir kişinin DM olarak tüm partiyi denetlemesi çok şey istiyormuş gibi görünüyordu.

Kalemimi deftere vurdum. İhtiyacımız olan şey video kameraları olan bir yerdi, böylece DM'ler aynı anda her odaya göz kulak olabilirdi. Ve daha fazla oyuncu DM. Grubun kendisi sadece yirmi kadar düzenli katılımcıdan oluşurken ve on beş kadar da geçici katılımcı varken daha fazla DM bulmak zordu.

Üyeler. Evinde kamera olan tek kişi Daniel'dı ve o bile içeriye kamera yerleştirmemişti. Bir ev sahibinin evinde kamera olması gerektiğine dair bir tavsiyede bulunamazdım.

Başka bir gün ve zamanda düşünülecek şeyler. Bu gece Abby'ye aittim ve dikkatimi ve zamanımı ona odaklayacaktım.

Beni istediğim şekilde bekledi, çırılçıplaktı ve yerin ortasında diz çökmüştü. Derin ve düzgün nefes alıyordu ve duruşu rahattı ama yine de dikkatliydi, bu yüzden benim konuşmamı beklediğini biliyordum.

Onu beni böyle beklerken gördüğümde hissettiklerimi tarif edecek kelime yoktu. Yıllar boyunca kelimeler bulmaya çalıştım ama her nasılsa göğsümde kabaran duyguyu ve ona boyun eğdiğimde hissettiğim alçakgönüllülüğü anlatmakta hep yetersiz kaldılar.

"Harikasin," dedim ona. "Mutlak mükemmellik."

Konuşmasına izin vermediğim için bir şey söylemedi ama yanaklarının kızardığını gördüm. Güzel olan her şey onda toplanmıştı. İki çocuk doğurduğundan beri eskisi kadar sıkı olmayan göğüslerini işaret ediyor ya da öyle olması için çok çalışmasına rağmen eskisi kadar düz olmayan karnından bahsediyordu. Ben de bunları gördüm ve bunların onu daha da güzelleştirdiğini düşündüm çünkü bunlar büyüyen, beslenen ve çocuklarımız olan yeni hayatı yaratan bir bedenin işaretleriydi. Benim için bunlar onun bana olan sevgisinin nişaneleriydi.

Ona olan ihtiyacım arttı ve grubun sorunları aklımdan çıktı. "Kıçın yatağın kenarında olacak şekilde sırtüstü yat."

Zarifçe ayağa kalktı ve yatağa doğru ilerledi. Kalçaları baştan çıkarıcı bir şekilde sallanıyor ve kıçının kıvrımı onu tokatlamam için bana yalvarıyordu. Bunu daha sonra yapmam gerekecekti. Yatağa tırmandı ve pozisyonunu aldı. Giriş yaptığımızda beyaz yatak takımını ne kadar beğendiğini söylemişti. Şahsen ben

Vücuduna yapacağım tüm kötülükler için bir fon olarak tüm o saf beyaz yatak takımları ironikti.

"Kendine dokun," dedim ona. "Kırbaçlandıktan sonra hâlâ ıslak mısın?"

Öyle olduğunu görebiliyordum ama kendi parmağını görmek istiyordum.

Pantolonumun kemerini çözdüm ve içinden çıktım.

"Bana bak," diye emrettim. Sikimi yumrukladım ve elimle birkaç kez pompaladım. "Islak mısın?"

"Evet, Efendim." Sesi şehvet ve ihtiyaçla ağırlaşmıştı.

"Bağlanmak ve kırbaçlanmak seni tahrik etti."

Uyarılmışlığının kanıtı üst baldırlarında kaygandı. Onu tatmak istedim ama bunun onu uçurumun kenarına itmesinden korktum. Şimdiye kadar orgazmını bir saatten fazla tutmuştu. Bacaklarının arasında durmak için hareket ettim ve iki parmağımı içine soktum.

"Evet. Şunu hisset. Ne kadar ıslak olduğunu."

Kıpırdamadan durmak için vücudunun alt kısmını zorladı. Sadece bu küçük hareket bile bana ne kadar güvendiğini gösteriyordu. Orgazm olmayı bilerek ertelemişti çünkü ona en çok zevk vereceğini bildiğim anda boşalmasına izin vereceğime güveniyordu. Şimdi bile, hareketsiz durarak, bunu yaptı çünkü beklediğim şey buydu ve beni memnun etmek istiyordu. Ve bunu yaparken benim de onu memnun edeceğimi biliyordu.

Parmaklarımı çıkardım ve ağzına götürdüm. "Em onları. Beni ne kadar istediğini kanıtla. Sikimi ne kadar istediğini."

Beni ağzının derinliklerine aldı, dilini parmaklarımın arasında ve etrafında gezdirdi.

Serbest elimle göğsünü kavradım ve o parmaklarımı sertçe emerken ben de meme ucunu sıktım. "Sana kelepçe takmayalı çok uzun zaman oldu. Sanırım önümüzdeki hafta sonu çocuklar yok, seni bütün gün üstsüz bırakacağım ve sık sık seni kelepçelerle süsleyeceğim ve sonra gününe devam etmeni sağlayacağım, göğüslerin benim izleme zevkim için işaretlendi."

Yumuşak iniltisi bana bundan hoşlanacağını söyledi.

"Belki de bir sonraki grup toplantısına sadece benim kelepçelerimi takarak üstsüz gitmeni sağlarım." Diğer meme ucunu çimdikledim. "Ya da belki zilli kelepçeler kullanırım ve sonra seni beceririm, böylece amına her girdiğimde zil çalarlar. Hoşuna gider mi?"

"Evet, Efendim. İkisine de evet."

Göğüsleriyle oynamayı seviyordum. Keşke kırbacım yanımda olsaydı. Kırbacın ucunu meme uçlarına değdirmek eğlenceli olurdu. Ama ne yazık ki hafta sonu için oyuncak çantamı yanıma almamıştım ve tüm aletlerim New York'taydı. Gülümsedim. İyi ki doğaçlama yapmayı biliyordum.

Onun yerine parmaklarımla meme uçlarını okşadım. Bunu beklemiyordu ve nefesi kesildi. Kendimi biraz kötü hissederek bir göğsünü tuttum ve meme ucunu tekrar tekrar fiskeledim.

"Oh, Tanrım. Oh, kahretsin," diye neredeyse benim hareketlerimle aynı anda nefes nefese kaldı.

Olumlu tepkisi beni tahrik etti ve onu zevkten daha da çıldırtmak istedim. Dizimi bacaklarının arasına getirip hafifçe bastırdım ve o da bu beklenmedik his karşısında inledi.

"Çok ıslaksın. Çok muhtaçsın." Daha sert bastırdım. "Bahse girerim seni böyle boşaltabilirim."

Dizimi ileri geri hareket ettirdim, farklı noktalarına vurduğumdan emin oldum ve sık sık klitorisini ovuşturdum. Sonra altımda kıvranana kadar klitorisine her vuruşumda meme ucuna bir fiske vurdum.

"Seni kıvrandırken izlemek hoşuma gidiyor. Sana verdiğim zevkle vücudunu sallaman. Beni çok sertleştiriyor. Sıkma beni azdırıyor."

Diğer göğsüne geçtim ve onu çıldırtacağını bildiğim dizimi bastırmaya devam ederek meme ucunu fiskeledim.

"İşte böyle. Bana doğru it. O amcığ doldurmam için bana ne kadar ihtiyacın olduğunu göster." Bana karşı kıpırdandı, daha fazlası için çaresizdi. "İstiyor musun? Sikimi mi istiyorsun?"

"Evet. Lütfen, Efendim."

"Madem bu kadar nazikçe sordun." Ayağımı tekrar yere koydum. Kalçalarını kaldırdım, sikimle aynı hizaya getirdim ve yavaşça içine girdim.

Göğüsleri daha önceki ilgimden dolayı kızarmıştı. Benimkiler. Bir oyun seansından sonra teninde izlerim hala görünürken onu almayı seviyordum. Onun sadece ve sadece benim olduğunu göstermesine bayılırdım ve başka bir erkeğin izlerini asla taşımayacağını bilerek onu alırdım.

Bu düşünce aklımı tüketirken, ona tamamen sokuldum. Sikeyim. O kadar iyiydi ki benimkiyle yarışlıyordu, sadece ve sonsuza dek benimkiyle.

"Oh, Tanrım. Evet," dedi, beni daha derine çekmek için yukarı doğru eğildi.

Beline sıkıca tutundum ve sadece ucum içerde kalacak şekilde dışarı çektim. Kendimi hâlâ biraz şeytani hissettiğim için sıkı itişler yaparak ucumu içine sokup çıkardım.

Mızmızlandı.

"Ne kadar penis alacağına kim karar veriyor?" "Siz, efendim."

"Aynen öyle." Tamamen çektim ve yalvarmamak için çırpınışı izledim. Daha da acımasız olmak için sikimi bir elime aldım ve klitorisine birkaç kez vurdum. "Belki de alacağın tüm horozun bu olduğunu düşünüyorum. Buna ne dersin?"

Yatağa doğru döndü. "Lütfen."

"Lütfen biraz daha?" Uzunluğumu yarığı boyunca ve oradaki hassas sinir demeti boyunca ovuşturdum. Sonra bir avuç tokatla daha bitirdim. "Boşalana kadar küçük klitorisine ne kadar işkence edebileceğimi düşünüyorsun?"

"Çok sürmez, Efendim." Gözleri benimkileri yakaladı ve doruk noktasına ulaşmamak için ne kadar çabaladığını gördüm.

"Bence bugün çok iyi bir kız oldun. Bu yüzden sana bütün sikimi vereceğim." Başını yine tam girişine koydum. "Hepsini birden," dedim, tamamen içine girerek.

"Lanet olsun." Gözlerini kırptırarak kapattı.

"Lanet olsun. Beni." "İstediğin zaman gel."

Dışarı çektim ve tekrar tekrar ittim, vücuduna her ileri hareketle daha derine girdim. Sırtını dikleştirdi ve kalçalarını benimkilere doğru itti, benimle aynı zamanda beni daha da içeri çekti.

"İçinde olmaktan asla vazgeçmek istemiyorum." Tekrar ittim. "Aletimin olmayı tercih edeceği başka bir yer yok."

Bir sonraki itişimde doruk noktası vücudunu sarstı. "Ne kadar iyi bir kız. Sikimin her yerine boşalıyor." Biraz aldım Daha önce yatağa koyduğum kayganlaştırıcıyı bir parmağımın üzerine sıktım. "Tekrar boşalmanı istiyorum."

"Oh Tanrım. Oh Tanrım. Oh Tanrım," diye mırıldanıyordu parmağımı kığına sokarken.

"Sadece bir parmak," dedim. "Bir horoz kadar büyük değil. Tabii ki, bunu yaptığımda ..." Parmağımı biraz kancaladım, böylece ben onun içinde hareket ederken beni okşadı. Sikimi ve parmağımı ayıran iç duvarlarının hissi inanılmazdı. Sadece onun için nasıl hissettirdiğini hayal edebiliyordum. "Sikimin amını siktiğini hissediyorum."

Duygu ve mutluluk içinde kaybolmuştu. Zevk gözlerini dolduruyordu. İkinci bir parmak daha ekledim.

"Belki kığını sikerim ve sikimi amından geçiririm."

Sözlerim üzerine tembelce başını salladı. İçine daha derin girdim. "Boşalacağım," diye fısıldadı.

"Evet, öylesin."

İkinci orgazmı da ilki kadar yoğundu. İç kasları beni sıktıkça, daha fazla kendimi tutamayacağımı biliyordum. İçine boşaldığımda nefesim kesildi. Hay sikeyim. Bu kadar sert boşalmayalı uzun zaman olmuştu. İkimiz de uzun süre hareketsiz kaldık ve zor nefes aldık.

Sonunda onu yakınıma çektim ve öptüm. "Bu gece beni çok gururlandırdın." İçini çekti ve kollarıma gömüldü, nefesinin altında ne dediğini anlayamadığım bir şeyler mırıldandı.

"Neydi o?" diye sordum.

"Seni seviyorum."

Gülümsedim. "Ben de seni seviyorum."

Üçüncü Bölüm

ABBY

TErtesi hafta sonu, yatak odamıza doğru yola çıktım ve taşıma kutularından oluşan engelli parkuru koştum, balonlu naylon ve bant. Tuttuğumuz paketçiler bütün gün Delaware'e götürmeyi planladığımız eşyaları bir araya getirmekle meşguldü. Kutuların çoğu yarıya kadar doluydu, ancak birkaçı çoktan bantlanmıştı. Birkaç boş kutu koridorda sıralanmıştı. Ama içlerinde ne kadar eşya olursa olsun, hepsinin ortak bir özelliği vardı; kahverengiydiler.

Nihayet odamıza girdiğimde Nathaniel'e "Kahverenginin en sevmediğim renk olduğuna karar verdim," dedim.

"Tüm renkler arasında en sıkıcı olanı," diye kabul etti. Yatağın yanında durmuş, açık bir kutuyu karıştırıyordu. "Elizabeth yerleşti mi?"

"Evet, Jeff ve Dena'nın bebeğinin ne zaman oynayabileceğini bilmek istiyor ve doğmasına daha yedi ay olduğunu tam olarak kavrayamadı. Sonra da bebeğin Dena'nın karnına nasıl girdiğini öğrenmek istedi."

Nathaniel güldü. "Bu konuşmayı henüz beklemiyordum. Birkaç yılımız daha var sanıyordum."

Çekmecemi karıştırıp pijama aradım. "On saatin var. Sana sabah sormasını söyledim." Gülmeyi kesti ve ben de onun yüz ifadesine kıkırdadım. "Şaka yapıyorum. Bunu daha sonra konuşacağımızı, bu gece çok geç olduğunu söyledim. Mavi çizgili pijamalarımı gördün mü?"

Başını salladı. "Onları dün kışlık giysilerin yanına koydum. Kutunun içinde bir yerdeler."

Çekmeceyi gereğinden fazla güç kullanarak kapattım. "Her şey darmadağın. Hiçbir şey bulabileceğim yerde değil."

Biraz abartmıştım. Her şeyi paketlemiyorduk. Teknik olarak da hiçbir şey paketlemiyorduk. Bunu bizim için yapması için bir şirket tutmuştuk. Ama bu yine de en sevdiğim pijama takımımı istediğim zaman elime alamayacağım gerçeğini ortadan kaldırmıyordu.

"Bir saat sonra pijamaya ihtiyacın kalmayacak zaten," diyerek kutuyu yataktan indirdi.

Haklıydı tabii ki. Cuma gecesi idi ve beni birkaç saat önce yakalamıştı. Oyun odasının dışında daha düşük bir protokol deniyorduk. Yararlı bir şey, çünkü şimdiye kadar planlanmış yakalama zamanımız kutular, çocukları uyutmaya çalışmak, kutular, Apollo'yu dışarı çıkarmak ve kutulardan oluşuyordu.

"Ama o zamana kadar rahat bir şeyler giymek istiyorum," dedim ve hemen ardından "Efendim," diye ekledim.

Oyun odasında birkaç saate ihtiyacım vardı. Tüm kararları onun almasına izin vermem gerekiyordu. Kendimi stresli ve yıpranmış hissediyordum. Böyle hissettiğimde, her şeyi daha iyi hale getireceği garanti olan tek bir şey vardı: Nathaniel'in ayaklarının dibinde diz çökmek.

Telefonum gelen bir e-posta ile çaldı. Cebimden telefonumu çıkardım ve patronum Meagan'dan geldiğini görünce iç çektim. Birkaç ay önce, itaatkâr yolculuğumu detaylandırarak yazdığım blog büyük bir medya ağının dikkatini çekmişti. Bana Web sitelerinin kadın cinselliği bölümü için içerik yazmamı ve gece geç saatlerde kadın sağlığı üzerine yaptıkları talk show için BDSM hakkında yazılar yazmamı teklif ettiler. Zaman zaman soruları yanıtlamak için programa da çıkıyordum.

Meagan'ın e-postasını taradım. Pazartesi gecesi canlı yayınlanacak olan bölümün konusu, özellikle

Konuşma yapması planlanan konuklardan birkaçını vuran ölümcül grip vakası. Bu da hazırladığım blog yazısının işe yaramayacağı anlamına geliyordu.

"Kahretsin," dedim. "Ona bu hafta sonu taşınacağımızı söyledim. Yeni bir görev bir ton araştırma gerektirecek. Dört günlük çalışmayı bir güne sığdırmamı nasıl bekliyor bilmiyorum."

"Yarın çalışman gerekecek mi?" Nathaniel sordu.

"Bir noktada," dedim oflayarak ve alnımı ovuşturdum. "Lanet olsun. Lanet olsun. Lanet olsun. Sanki yapacak beş bin başka işim yokmuş gibi, şimdi beş bin bir işim var."

"Bir de şu açıdan bakın, gelecekteki bir gösteri için bütün bir haftanın çalışmasını yapmış oldunuz."

İçimi çektim. "Biz bu hafta sonu toparlanmayı bitirirken Linda çocuklara bakacağı için seninle biraz yalnız zaman geçirmek istedim. Özellikle de yarın gece buradaki son gecemiz olacağı için." Nathaniel'in teyzesi için şükürler olsun. O olmadan Delaware'de ne yapacağımızdan emin değildim.

Yüzünde tuhaf bir ifade belirdi, şaşkınlık ya da belki suçluluk. "Bu bizim son gecemiz falan değil."

Elimi salladım. "Ne demek istediğimi biliyorsun," dedim, başka bir pijama ararken.

"Abigail."

Yukarı baktım.

"Her şey yoluna girecek. Yarın iş için şehre gitmem gerekiyor ve toplantım çok geç olduğu için geceyi burada geçireceğim."

"Ne?" Beni yarısı dolu bir evle mi bırakacaktı?

"Charlene ile geç saatte bir toplantım var. Linda çocukları almaya devam edecek, böylece işinizi yapmak için zamanınız olacak."

Taşınmanın tüm stresi, yaptığım işi yeniden yazmak zorunda kalmanın verdiği kızgınlıkla bir anda birbirine karıştı ve Nathaniel'in Charlene ile gece geç saatlerde buluşması, tamamen saçmalıktan oluşan bir dondurmanın üstündeki kiraz oldu.

"Bana ne zaman söylemeyi planlıyordun?" diye sordum.

"Bu öğleden sonra öğrendim."

"Bu kadın evdeki son hafta sonumuz için bir buluşma ayarlayacak kadar yüz­süz, üstelik ben senin tasmanı takarken ve taşınacağımızı biliyorken." Kollarımı kavuşturdum. "Sanki bir zihin okuyucu ve beni kızdırmak için ne yapması gerektiğini çok iyi biliyor."

"Abigail." Sesi bir uyarıydı ama Charlene benim için bir tetikleyici gibiydi.

"Pazartesi akşamı onunla buluşacağını söyle."

"İstasyonda olacaksın. Ve Linda o zaman çocuklara bakamaz."

Kollarımı kavuşturdum. "Yapabileceğin bir şey olmalı."

"Oh, var." Sakin konuşuyordu ama öfkesini sakinlik maskesinin ardına gizleyebildiğini bilecek kadar uzun yıllardır evliydik.

"O zaman yap."

Konuşurken sesi alçak ve yumuşaktı. "Diz çök."

Emri beni hazırlıksız yakalamıştı ama gergin yüz ifadesine bakınca ciddi olduğunu anladım. Pijama aramayı bıraktım ve dizlerimin üzerine çöktüm.

"İkimizin de aynı fikirde olduğundan emin olmak için soruyorum, şu anda benim tasmanı takıyor musun?"

Yutkundum. Lanet olsun. Charlene burada bile olmadan başımı belaya sokmanın bir yolunu bulmuştu. "Evet, efendim."

"Bazı alt protokolleri denediğimizi biliyorum, ancak bu size istediğiniz gibi konuşma özgürlüğü vermez. Charlene ile sorunlarınız olduğunu biliyorum. Bunu bir sır haline getirmediğiniz."

Lanet olsun, bunu bir sır olarak saklamadım.

"Bu, benim çalışan seçimime güvendiğinizi ve onun yanında bana güvendiğinizi defalarca belirttikten sonra oldu. Bu doğru değil mi?"

"Evet, Efendim," diye isteksizce itiraf ettim.

"Ayrıca, neden buluşmayı ayarlayanın Charlene olduğunu düşünüyorsunuz?"

Buna verecek bir cevabım yoktu.

"Buluşmayı ben ayarladım," diye devam etti. "Pazartesi akşamı buluşmak istedi. Ona bunun işe yaramayacağını söyledim çünkü sen karakolda olacaktın ve çocukların yarın Linda'yla birlikte olacağını ve birimizin evde olması gerektiğini biliyordum. Aslında sana biraz zaman ayırarak iyilik yaptığımı düşünmüştüm. Bu haftanın senin için yoğun geçtiğini biliyorum."

"Konuşabilir miyim, Efendim?" Yüksek protokole geri dönmek akıllıca görünüyordu.

"Evet."

"Beni düşündüğün ve yarın bana biraz yalnız zaman vermek istediğin için minnettarım ve Pazartesi gecesi neden onunla buluşmak istemediğini anlıyorum." Duraksadım, bir sonraki kısmı nasıl ifade edeceğimi kafamda formüle etmeye çalıştım. "Ama onun hakkında ne hissettiğimin de farkındasın ve bu da şu soruyu gündeme getiriyor: Nasıl tepki vereceğimi düşünüyordun?"

"Çalışan seçimime güvendiğini ve sana olan yeminimi asla bozmayacağımı bilecek kadar bana güvendiğini söyledin mi, söylemedin mi?"

Nereye gittiğini anladığımda midem bulandı. "Evet, efendim. Bunu söyledim."

"Aslında bunu defalarca söylediniz. Doğru mu?" "Evet, Efendim."

"Bu yüzden farklı bir tepki verebileceğinizi düşündüm."

Haklıydı, bunu ona birkaç kez söylemiştim. Ama bunu söylemek yaşamaktan farklıydı. "Özür dilerim, Efendim."

Birkaç saniye sessiz kaldı. "Charlene'in bizim için bir tehdit olmadığını anlamak için ne yapmam gerektiğini bilmiyorum. Tehdit olan şey tamamen asılsız olan bu kıskançlık. Seni önemsiz biri gibi gösteriyor ve sen önemsiz biri değilsin."

Bir soru sormamıştı, ben de konuşmadım. Neredeyse tekrar özür dileyecektim ama fikrimi değiştirdim. Birden fazla özür dileyecek bir ruh halinde görünmüyordu.

"Yarınki yazı programınız nasıl bilmiyorum ama Charlene ile yaşadığınız sorunların üstesinden gelmek için yapabileceğiniz on şeyi yazmak için zaman ayırmanızı istiyorum."

"Evet, efendim."

"Daha sonra bunları uygulamak için bir program hazırlayacaksınız. Her ikisini de Salı günü görüşeceğiz." Başımı salladım.

"Ama bu yarın olacak," dedi. "Bu gece için, beş dakika içinde oyun odasında olmanı istiyorum."

Yatak odasından çıktı. Muhtemelen aklında ne varsa ona hazırlanmak için. Charlene'le ilgili patlamamdan önce bir sahne planlayıp planlamadığından emin değildim. Eğer varsa, bahse girerim değişmiştir.

Çabucak soyundum ve oyun odasına doğru yürüdüm. Nathaniel çoktan oradaydı, uzaktaki bir dolapta bir şeyle uğraşırken sırtı bana dönüktü. Kapıyı kapatıp arkamdan kilitledim ve çocuk monitörlerinin sabit yeşil ışıklarının, birinin bize ihtiyacı olduğunda her iki çocuğu da duymamızı sağladığı yakındaki bir rafa hızlı bir bakış attım. Elizabeth dört yaşındaydı ve genellikle gece boyunca uyurdu ama neredeyse iki yaşındaki Henry'nin kulak enfeksiyonu geçmişti vardı ve asla iyi uyumazdı.

Nathaniel hareket etmemişti ve hiçbir şey söylemedi, ben de odanın ortasına doğru ilerledim ve diz çöktüm. Yere baktım ve hemen yoga nefesime daldım. Oyun odasının sakinliğini içime çektim ve kıskançlığımın stresini dışarı attım.

Hemen yanıma gelmedi, belki de kafamı toparlamam için bana zaman tanıyordu. Bana doğru yürüdüğünde, arkamdan birkaç şey yerleştirdiğini duydum.

"Bu bir disiplin seansı değil; güven üzerine bir ders" dedi. "Ancak, bu bir ders olduğu ve bir oyun sahnesi olmadığı için gelmenize izin verilmiyor. Anladınız mı?"

"Evet, Efendim." Lanet olsun.

"Seansımızı da filme alacağım," dedi. "Benim için ayağa kalk, Abigail."

Yakın zamanda oyun odasına bir video kamera yerleştirmişti ve ara sıra birlikte geçirdiğimiz zamanı filme alıyordu. Bu benim için başka bir heyecan katmanı ekledi. Aceleyle ayağa kalktım ve o da başımın üstündeki zincirleri indirip bileklerimi kelepçeledi. Önümde durmak için yürüdü.

"Bu çok yoğun olacak." Başımın üstüne uzandı ve parmaklarımı bir zilin etrafına doladı. "Güvenli kelimeye bırak."

Kalbim küt küt atıyordu. Olayı durdurmam için bana zil vermesinin tek bir nedeni vardı. Cebinden bir tıkaç çıkardığında şüphelerim doğrulandı. Vay canına. Tıkaç kullanmayalı uzun zaman olmuştu. Bana boşalmayacağımı söylemesine rağmen, karnımın alt kısımlarında uyarılma ısındı.

"Aç," dedi ve tıkaçı yerine kaydırıldı.

Sonra bir göz bağı çıkardı ve gözlerimi kapattı. Sahneye başlayacağını düşünmüştüm ama onun yerine saçlarımı geriye taradı ve düşük bir at kuyruğu haline getirdi.

"Görme, konuşma ve hareket etme yeteneğini elinden aldım. Şimdi de işitme duyunu alacağım. Tamamen ve bütünüyle hem merhametime hem de emrime amade olacaksın. Anladıysan başını sallla."

Normalde bu tür sahneleri severdim ama normalde orgazm olmak için bana izin verilirdi. Normalde olduğum kadar heyecanlı değildim. Başımı salladım.

"Eğer bu çok fazla olursa zili bırakabilirsiniz. Bırakın ve hemen duralım."

Normalde bana güvenli sözlerimi ya da bu durumda güvenli çıkış sinyalimi hatırlatmak için bu kadar zaman harcamazdı. Uzun zamandır ilk defa bir gerginlik hissettim.

"Eğer bir itirazınız yoksa, kulak tıkaçlarını takacağım."

Yumruğum çana sıkıştı. Onu düşürmek istemiyordum ama orada olduğunu bilmek bile beni rahatlatıyordu.

Birkaç saniye daha bekledi ve sonra tamamen hiçliğe gömüldüm.

Göz bağı yüzünden her yer zaten kapkaraydı ama kulak tıkaçları takılana kadar kendimi gerçekten savunmasız hissetmedim.

Sessiz karanlıktan başka bir şey yoktu ve ben çıplak ve korunmasızdım. Böyle bir pozisyonda olmanın verdiği hislerin üzerime çökmesine izin verdim, sadece korkunun tadını çıkardım çünkü kendimi tamamen güvende hissediyordum.

Nathaniel'in dokunuşunu bekledim. Daha önce benzer pozisyonlarda bulunduğumda, bana dokunduğunda zıplardım ve bu sefer hazırlıklı olmak istedim. Sırtıma, göğüslerime ya da kışıma dokunmasını bekledim. Ama hiçbir şey yoktu.

Algılayabildiğim hiçbir hareket yoktu. Sadece durgunluk, karanlık ve sessizlik vardı. Nathaniel beni böyle bir durumda asla yalnız bırakmazdı. Odada bir yerde olması gerektiğini biliyordum. Ama aklım başka yerlerdeydi. Odadan çıkıp gidebilir ve beni yapayalnız bırakabilirdi. Bunu anlayamazdım.

Sessizlik sağır edici bir hal aldı ve ayak sesleri ya da döşeme tahtasının gıcırtısını duyduğumu hayal ettim. Dinginlik kafamın içinde uğuldadı ve kalbimin atışını duydum ve havanın ciğerlerime girip çıkışını hissettim. Tutunabileceğim tek şey buydu, bu yüzden nefesime odaklandım.

Dokunuşunu beklediğimi söylememe rağmen, parmaklarının sırtımdaki ilk gezintisi beni sıçrattı. Bana doğru bastırdı ve vücudu kahkahalarla sarsıldı. Gülümsedim. Bazı şeyler hiç değişmiyordu. Enseme hızlı bir öpücük kondurdu ve gitti.

Dokunuşuna hazırlıklıydım ama metalin üst koluma yaptığı keskin baskı neredeyse çanı düşürmeme neden oluyordu.

Bıçak mı o?

Öyle olmadığını biliyordum. Kanla oynamak benim katı sınırlarımdan biriydi. Ama bıçak gibi hissettirmişti, acıtmıştı ve lanet olsun, tenimde ıslak bir şey vardı. Panik boğazımı

tırmaladı.

Metal hissi tenimi terk etti ve kolları beni sardı, sıkıca sarıldı.

Güvendeydim. Güvendeydim. Güvendeydim.

Kelimeleri kafamda defalarca tekrarladım ve onun kollarında rahatlardım. Yavaş yavaş, hızla atan kalbim yavaşladı ve panik kayboldu. Bir adım geri attı ve keskin acı diğer kolum boyunca sıyrılarak geri döndü. Ayak parmaklarımın üzerinde doğruldum ve ondan kurtulmak için döndüm ama hareketsiz kalmam gerektiğini hatırlatmak için kıcıma bir tokat attı.

Kendimle tartıştım. Bıçağa çok benziyordu, bıçak olmalıydı. Ama aynı kesinlikle, bunun olamayacağını da biliyordum. Benim katı sınırlarıma asla karşı gelmezdi.

Ona güvenin. Sahne tamamen ona güvenmekle ilgiliydi. Ve ben de ona, beni kesmeyeceğini bilecek kadar güvendim.

Göğsümün etrafındaki alet her neyse bir sonraki hareketini hissettim ve kendime bıçak olmadığını söylemiş olsam da yine keskin olduğunu hissettim. Ağzımdaki tıkaçın etrafında protesto etmeye çalıştım. Ama tabii ki yapamadım. O şey her neyse meme ucuma doğru sürükledi. Acıyordu ama sürekli bir acı değildi. Nefesimi içime çektim. Bu bıçak olmadığı anlamına geliyordu, değil mi? Karar veremiyordum. Uzun saniyeler boyunca hiçbir şey olmadı, sadece mantram kafamın içinde tekrarlandı: Güvendeyim, güvendeyim, güvendeyim.

Diğer göğsümün etrafında döndü ve sanki derimi kesiyormuş gibi hissettirdi. Parmaklarım topun etrafında sıkıştı. Ama tam düşürmeden önce, sıvının kan olamayacağını fark ettim; yeterince yoktu.

Bir sonraki geçişi bekledim ve yan tarafıma bastırarak beni şaşırttı. Ağzımdaki tıkaçtan nefesim kesildi. Durmadı, ama sırtıma ve diğer tarafıma doğru getirdi. Baskıya karşı sarsıldım ama zili bırakmadığım sürece durmayacaktı.

Güve

n.

Güve

n.

Güve

n.

O tek kelimeye odaklandım ve çok geçmeden kafamın içinde sürüklenmeye başladım. Ona hayatım pahasına güvenmişim. Ruhumu ellerinde tutuyordu ve beni koruyacaktı.

Beni sadece tuttuğunu fark edene kadar ne kadar zaman geçtiğinden emin değildim. Bir şekilde ben fark etmeden kemerimi çözmeyi başarmıştı. Arkamda durdu, kolları bir kez daha sıkıca bana sarılmıştı.

Elleri yukarı kalktı ve yavaşça, teker teker kulak tıkaçlarını çıkardı. Ses bana yüksek bir vınlamayla geri geldi. Ama dinlediğim onun sesiydi ve geldiğinde alçak ve boğuktu.

"Seninle çok gurur duyuyorum. Çok gergin olduğunu biliyorum."

Ağzım hâlâ tıkalıydı, bu yüzden konuşamıyordum ama duyduğumu göstermek için başımı salladım.

"Şimdi tıkaçı çıkaracağım," dedi.

Düştü ve çenemi birkaç kez açıp kapattım.

Yumuşak bir bezle ağzımı sildi. "İyi misin?" "Evet, Efendim." Başka bir şey söyleyemedim çünkü kendimi hala aşırı duygusal yüklüydü.

"Göz bağı çıkaracağım."

Gözlerimi kapattım, bu kadar uzun süre karanlıkta kaldıktan sonra loş oyun odasının bile aydınlık görüneceğini biliyordum. Gözbağı çıkarıldığında bile bir dakika boyunca gözlerimi kapalı tuttum. Sonra yavaşça açtım.

İlk yaptığım şey vücuduma bakmak oldu. Elimde değildi. Şüphelendiğim gibi, kesik yoktu, sadece hızla soluyor gibi görünen soluk kırmızı çizgiler vardı.

"Devam et ve bak," dedi. "Seni hiç suçlamıyorum."

Ağzım akşam yemeğinde pamuk yemiş gibi oldu ama "Bu da neydi, Usta?" d e m e y i başardım.

Tek cevabı kıkırdamak oldu. "Çok gizli Dom aleti."

Kollarında döndüm. "Beni kesmeyeceğinizi biliyordum, Efendim." Ve kelimeleri yüksek sesle söylediğimde, anlamları bana çarptı.

Beni duygusal olarak da kesmezdi.

Dördüncü Bölüm

NATHANIEL

Charlene ile görüşmemden yaklaşık üç saat önce New York'taki ofisime vardım. Beklerken biraz iş yapmayı planlamıştım ama kendimi konsantre olamamış halde buldum. Aklım sürekli önceki geceye dönüyordu. Ne yapacağımı bilemediğim için kendimi kaybetmiş hissediyordum.

ve Abby'nin Charlene hakkındaki şüphelerini gidermek.

Çalışmaktan vazgeçtim ve ofisimdeki büyük resimli pencereye doğru yürüdüm. Aşağıdaki caddede insanların genel akışını izledim ve biraz hava almaya ihtiyacım olduğuna karar verdim.

Kendini şehrin içinde kaybolmaya, insan kalabalığıyla bütünleşmeye bırakmanın her zaman söylenecek bir şey olduğunu hissetmişimdir. Şehir canlıydı ve onun içine karışıp bir parçası olmak, bu canlılığın ruhunuza sızdığını ve halsiz kısımlarınızı canlandırdığını hissetmek demekti.

Sonraki kırk beş dakika boyunca sadece yürüdüm. New York'ta en son Aralık ayında Abby'yle Noel alışverişine gittiğimizde keyifli bir yürüyüş yapmıştım. Şimdi Abby'nin en sevdiği birkaç dükkânın önünden geçiyor, onun da yanımda olmasını diliyordum. Ne olduğunu anlamadan kendimi onun sevdiği nadir kitap satan bir dükkâna girerken buldum.

Annem ve babam hevesli birer kitap koleksiyoncusu olmalarına ve malikânenin devasa kütüphanesini inşa etmiş olmalarına rağmen, Abby ile aynı mekânı paylaşana kadar bu kütüphaneyi gerçekten takdir etmeyi öğrenmemiştim. Yıllar içinde koleksiyona birkaç cilt eklemiştik ama her zaman daha fazlasını arıyorduk.

Dükkân sahibi Jeremiah beni gördü ve eliyle işaret etti. Beyaz saçlı, yaşlı bir beyefendiydi ve kambur yürüyordu. Belki de çok sevdiği kitaplarından birinin üzerine eğilerek çok fazla zaman geçirdiğinden.

"Bay West," dedi sırtarak, yıpranmış ahşap tezgâha geldiğimde. "Ben de karınızı arayacaktım. Bu hafta başında hoşuna gideceğini düşündüğüm bir kitap geldi."

Ondan şüphe etmedim. Çocuklarımız olmadan önce, Abby ve ben hafta sonları dükkânı ziyaret ederdik ve o da Jeremiah ile birlikte kitap kutularını karıştırırdı. Yanında durup onun yeni keşifler karşısındaki sevincini izlemekten keyif alırdım.

"Elinizde ne var?" Tezgâhın üzerinden bakarak sordum.

"İlk baskı Lord Byron-1815 İbranice Melodiler." O gururla ifade etti.

Bakımlı cilde göz gezdirdim. "Mükemmel bir keşif."

Omzumun üzerinden bakmak için boynunu büktü. "Bayan West bu öğleden sonra sizinle birlikte mi?"

"Hayır, ne yazık ki evde. Yetişmesi gereken bazı işleri varmış." Kredi kartıma uzanmaya başlamıştım bile. "Ama bu tam da yarın ona vermem gereken bir şey, çünkü gece şehirde kalmam gerekiyor."

Jeremiah'nın beyaz başı beni arayıp kitabı paketlerken başını salladı. Bu arada ben de soğuk bir kış gecesini düşünüyordum. O gece kütüphaneye girdiğimde, o zamanlar sadece cinsel itaatkârım olan Abby'yi şiir bölümünü karıştırırken bulmuştum. Sonrası, onun kucağımda çırılçıplak kalmasıyla sonuçlanan bir alıntı oyunu ve beni sonsuza dek değiştiren bir tutku anıydı.

"Bay West?" Jeremiah kitabı havaya kaldırdı.

"Teşekkür ederim," diyerek paketi ondan aldım ve Abby'ye selamlarını iletteğime söz verdim.

Ofise geri döndüm ve Charlene ile yapacağım toplantı için notlarımı çıkardım. Kitapçıya yaptığım yolculuk beni hüznlendirmişti ve işimiz bittikten sonra eve gitmeyi düşündüm. Oraya vardığımda

Abby dün gece yaptığımdan farklı bir sahne için oyun odasına geri döndü.

Ama yapması gereken işler vardı ve muhtemelen itiraf etmek istemese de, biraz yalnız zaman geçirmek için sabırsızlandığına bahse girmeye hazırdım. İki çocuk, işi ve bizim oyun zamanımız derken, tek başına geçirebileceği fazla zamanı yoktu. Parmaklarım telefonumun üzerinde geziniyordu ve onu aramayı düşündüm ama ofisimin kapısının sertçe çalınması beni durdurdu.

"Charlene," dedim kapıyı açarken. "Cumartesi günü benimle buluştuğun için teşekkür ederim."

"Lafı bile olmaz," dedi yanımdan geçip giderken.

"Şehirden ayrılmadan önce bir şeyler ayarlayabildiğimize sevindim." Onu Abby'nin bakış açısından hayal etmeye çalıştım. Charlene sarı saçları ve mavi gözleriyle çok hoş bir kadındı. Başka erkeklerin onu çekici bulacağından emindim

ama benim Abby'mle kıyaslanamazdı bile. Charlene'i rahmetli amcamın evini işletmesi için tutmuştum. kar

amacı gütmeyen Çünkü benim katılım

vardı idare edilemez hale gelmişti ve onu

bulduğum için kendimi şanslı sayıyordum. Çok çalışkandı ve bir yıl içinde

birkaç ayda, bir yılda başarabileceğimden çok daha fazlasını başardım.

Büyük pencerenin yanındaki kanepeyi işaret ettim ve oturduk.

Sonraki birkaç saat boyunca hesapları inceledik ve benim için getirdiği tüm kağıtları imzaladım. İşimiz bittiğinde, koltuğumda arkama yaslandım.

"Sana içecek bir şey getireyim mi?" Ben sordum.

"Bundan daha iyisini yapabilirsin," dedi, belgelerini çantasına koyarken. "Akşam yemeği için boşum."

"Yapmasam daha iyi." Yalnız yemek yediğim ve Charlene de hoş sohbet biri olduğu için bu kesinlikle cazipti. Yine de, ikimizin arasında hiçbir şey olmayacağını bilsem de, onunla yemeğe çıkmanın iyi bir karar olmaması için birkaç neden vardı. Birincisi, Abby bundan hoşlanmazdı ve ikincisi, insanlar bizi birlikte görebilirdi.

"Sadece söylüyorum." Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Biraz arkadaş boş bir çatı katına tercih edilir."

"Charlene," dedim gereğinden fazla güç kullanarak. "Kendimi durmadan tekrarlamaktan hoşlanmıyorum, bana sataşılmasından da hoşlanmıyorum. Bu akşam yalnız yemek yiyeceğim. Anlıyor musun?"

Gözleri kararmıştı. "Evet, efendim."

Çalışanların bana efendim demesi duyulmamış bir şey değildi. Ancak, bir iş ortağının bu unvanı kullanması ile bir itaatkârın boyun eğmesi arasındaki farkı bilecek kadar uzun süredir Dominant'tım. Gözlerimiz kilitlendi ve her birimiz diğerinin ne olduğunu kabul ederken aramızda bir tanıma anı geçti.

Bilgi iyi bir şeydi. Bilgelik daha iyi bir şey. Ve Abby'de istediğim ya da ihtiyaç duyduğum tek itaatkâr vardı. Soğukkanlılıkla cep telefonuma uzandım. "Beyefendiye gerek yok. Nathaniel'i tercih ettiğimi biliyorsun."

Sanki bir trans halinden uyanıyormuş gibi kendini salladı. "Doğru. Üzgünüm."

"Bunun için endişelenme."

Tabii ki bu konuda endişelenmemeyi söylemek, kendim için endişelenmemekten oldukça farklı. O gece çatı katında akşam yemeğimi yerken, şehrin ışıklarını seyrederken, bir şekilde başından beri bilip bilmediğimi merak ettim. Bir şekilde içgüdüsel olarak onun itaatkâr doğasını tanıdığımı için mi Charlene'i işe almaya karar vermiştim?

Durumun böyle olduğuna inanmıyordum. Bunca yıllık iş hayatım boyunca kendilerini itaatkâr olarak tanımlayan insanlarla çalıştığımdan ve bundan hiç haberim olmadığından emindim. Ne de olsa iş ortaklarıma Dominant olduğumu söylemiyordum.

Bu da beni başka bir soruya yöneltti: Abby'ye söyledim mi?

Charlene'den hoşlanmadığını gizlemiyordu. Ama BDSM gruplarımızla buluştuğumuzda her zaman itaatkâr kadınların yanındaydım ve onlara karşı hiçbir zaman Charlene'e verdiği gibi tepki vermemişti. Abby normalde çok mantıklı bir kadındı ve nadiren acele kararlar verirdi.

Masadan kalktım, mutfağı temizledim ve duş aldım. Çıkıp kurulandığımda saat onu geçiyordu. Abby muhtemelen ya ona verdiğim ödev üzerinde çalışıyor ya da blog için revize edilmiş bir yazı yazıyordu. Başka bir Cumartesi gecesi olsa oyun odasına giderdik. Önümüzdeki birkaç saati onu zevkten çılgına çevirerek geçirecek, ikimizi de çok arzuladığımız zirvelere çıkaracaktım. Onu özlemiştim.

Saate bir kez daha baktım ve telefonumu elime aldım.

İlk zil sesinde cevap verdi. "Merhaba, Efendim."

"Abigail." Sesini duyunca vücudum hemen gevşedi. "Günün nasıl geçti?"

"Üretken, Usta. Çok şey başardım. İsteddiğiniz yazı ödevini yaptım ve ardından iş için yeni parçamı hazırladım."

"Bütün bunları bugün mü yaptın?"

"Sadece diğer yazıları araştırırken yazdığım bazı şeyleri bulduğum için. Bunların bir kısmını yeni yazı için kullanabildim. Bu da çalışmak için harcadığım zamanı azalttı."

"Kulağa çok üretkenmişsin gibi geliyor. Bence bir ödülü hak ediyorsun."

"Teşekkür ederim, efendim."

Bir gece önce gelemediği için gergin olmalıydı. "Şu anda neredesin?"

"Yatakta kitap okuyorum, Efendim." "Ne okuyorsun?"

"Pis, iğrenç bir erotik roman ve seni düşünmek."

Zaten sertleşmişim ve okuduğu kitaptan bahsettiğini duymak beni rahatsız etti. Pantolonumu indirdim.

"Ne giyiyorsun?"

"Beyaz gömleklerinden biri."

İnledim. Planım onu soymaktı ama gömleğimin içindeki görüntüsü boxer külotumu indirmeme neden oldu.

"Üzerinde kalsın. Külot giyiyor musun?"

"Sadece küçük
bir çift." "Çıkar
onları."

Telefonun diğer ucundan bir kıyafet hışırtısı geldi ve ardından nefes nefese "Tamamdır, Efendim" dedi.

"Çok güzel. Şimdi seni uyarmak zorundayım, hala gelmene izin yok. Ama bana okuduğun son seks sahnesini anlat."

"Çok sıcaktı,
Efendim." "Nasıl
yani?"

"Kahraman, kadın kahramanı bir grup insanın önünde tutuyordu. Kadının gözleri bağlıydı ve adam kalabalığa onu götürebileceği çeşitli pozisyonları açıklıyordu."

"İlginç."

"Ve onu hepsinin içine soktu, ama sadece onunla dalga geçti ve asla onu almadı."

"Asla mı?"

"Sahneyi okumayı henüz bitirmedi. Eminim yakında bitirecektir. Sen aradığında sikini daha yeni çıkarmıştı."

Kıkırdadım. "Kötü zamanlama, ha?"

"Pek sayılmaz, Efendim. Siz telefondayken, siz ve sikiniz burada, yatakta benimleymişsiniz gibi davranabilirim."

"Peki neden bana şu anda seninle yatakta olsaydım sikime ne yapacağını söylemiyorsun?"

"Mmm, sakin şu anda yatakta. İsterdim, değil mi?" İç çekti. "Bu arada, bu senaryoda zaten çıplak olduğunuzu varsayıyorum, Usta."

"Sorun değil."

"Sanırım yapacağım ilk şey ellerime biraz kayganlaştırıcı dökmek olurdu. Ve aletin her tarafını okşardım."

"Siktir, bu işin gidişatını sevdim." Kayganlaştırıcıdan bahsetmesi beni şaşırtmıştı. Anal seksi seviyordu, ama yeterince değil

bir fantezide ortaya çıkması için.

"Oraya gitmiyor, o yüzden fazla heyecanlanmayın, Usta." "Heyecanımı azaltmaya çalışacağım."

"Kısıtla ve coşku, Efendim?" o sordu. "Pek alışık olduğum türden bir seks konuşması değil."

"Pardon, bu havayı bozuyor mu?"

"Birazcık."

"Tamam, sikim tamamen yağlandı, ama görünüşe göre düşündüğüm deliğe girmiyor."

"Aslında herhangi bir deliğe girmiyor."

Bana mastürbasyon yapmayı mı hayal ediyordu? "şimdi sessiz olacağım ve hiçbir şey varsaymayacağım. Sen devam edebilirsin."

"Yatağa ıkıyorum ve sırt üstü yatıyorum. Sonra senden yatak başlığına tutunmanı istiyorum."

Zihnimde canlandırdım, fantezinin nereye gittiğinden hâlâ emin değildim. "Tamam."

"Pozisyonunu aldıktan sonra sikini alıp gğslerimin arasına s o k u y o r u m . Sonra hepsini tutuyorum-"

"Lanet olsun, Abigail." "Beğendin mi?"

Kendimi elime aldım. "Evet. Devam et."

"Ben de onları sıkıca tutup memelerimi becermeni söyledim."

Hayal ederek kendimi gaza getirdim. "Kahretsin, bunu yapmaya bayılıyorum."

"Garip bir duygu ama hoşuma gidiyor. Girip ıkmanı izlemek hoşuma gidiyor. Ve sen stmdesin, bu yüzden gerçekten hareket edemiyorum ve her şey seninle ve senin zevkinle ilgili ve horozun çok iyi hissettiriyor."

"Bunu düşünmek bile beni çok sertleştiriyor. Uzun süre dayanamayacağım."

"İlerleme şeklinden anlıyorum ve fısıldıyorum, 'Kullan onları, Usta. Sertçe sik onları.'"

"Abigail," diye inledim, daha hızlı ve daha sert okşuyordum.

"Sikinin seğirdiğini hissediyorum, o yüzden 'Hadi o zaman, Usta' diyorum.

Dlnle beni işaretle.'" "

"Siktir. Siktir. Siktir."

"Onu benimde hissetmek istiyorum ve sonra ben onu yalarken sana izleteceğim."

Zihnimde çizdiği görüntü kalçalarımı itmeme ve sikimi daha sert çalıştırmamı sağladı. Boşalmamı engellemeye bile çalışmadım. "Geliyorum, Abigail. O muhteşem göğüslerin üzerine çok sert geliyorum."

"Evet, hissediyorum. Çok iyi hissettiriyor. Mmm, ağzıma biraz almaya çalışıyorum çünkü tadın çok güzel ve biraz hareket ediyorum ve seni ağzımda emiyorum, bir damlasını bile kaçırmak istemiyorum. Ve lanet olsun, sikinin tadı da çok güzel."

Bir bez alıp elimden geldiğince temizlenirken ağır ağır nefes alıyordum. "Kahretsin, çok sıcaktı."

"Teşekkür ederim, Efendim."

Onu yatakta, hâlâ tahrik olmuş ve benim iznim olmadan hiçbir şey yapamaz halde hayal ettim. "Peki sen nasılsın, Abigail?"

"Cehennem kadar azgın, Usta."

"Bu gece de boşalmana izin vermeyeceğim." Onun sınırdaki olmasını ve serbest kalmaya o kadar hazır olmasını istiyordum ki buna zor dayanacaktı. Ondan orgazmı çok nadiren esirgerdim ama Charlene'le ilgili patlamasından sonra, sadece iyi davranışların ödüllendirileceğini açıkça belirtmek istedim.

"Sorun değil, efendim. Seni boşaltmak hoşuma gitti."

Muhtemelen onu gelecek hafta sonuna kadar bekletirdim. Daha önce de gitmişti ama uzun zaman olmuştu.

Taşınma ve çocuklar hakkında biraz daha konuştuk ve sonra onu sınıra yaklaştırmaya karar verdim.

"Şimdi sana yeni evimizde seni ilk kez nasıl becereceğimi anlatayım."

Beşinci Bölüm

ABBY

TWilmington'a taşınma ve ardından gelen eşyaları yerleştirme süreci olaysız geçti. İşe aldığımız insanlarla işin büyük kısmını yaptığım için çok uzun süre kutularla çevrili kalmadım. Elizabeth ve Henry tüm taşınma sürecinin büyük bir macera olduğunu düşündüler ve yeni evi sevmiş görünüyorlardı.

İtiraf etmeliyim ki, gösteriş yapmaktan çok keyif aldım ve Dena uğramak istediğinde evet demekte tereddüt etmedim.

"İçeri gel," dedim, taşınmamızdan sonraki hafta sonu onu içeri götürürken. "Nasılsın?"

"Güzel." Etrafına bakındı. "Burası muhteşem."

"Teşekkürler. Burayı gerçekten seviyoruz, özellikle de artık yerleştiğimiz için."

"Beni gezdirmen gerekecek. Oh." Bir sepet kaldırdı.

"Bunlar senin için. Balkabaklı fındıklı kekler."

"Teşekkürler. Kabak fıstığına bayılırım. Bana tarifini vermen gerekecek."

Güldü. "Ben yemek yapmam. Jeff yaptı."

"O zaman benim için ona teşekkür et. Bunları mutfağa koyayım, sonra da sana etrafı gezdiririm."

"Ben de seninle geleceğim. Mutfağın neye benzediğini görmek istiyorum."

Koridorda yürürken geçtiğimiz çeşitli odaları işaret ettim. "Burası kütüphane ve ofis, şu anda güzel ve temiz, sadece kâğıtlarla doldurmamı bekliyor. Bu taraftan ileride yemek odası var. Uzun zamandır yemek yemedik.

Henüz gelmedi ama bayıldım. Bir akşam yemeği partisi falan düzenlemem gerekiyor. Burası da mutfak."

"Şu mutfağa bak," dedi içeri girdiğimizde. "Muhteşem."

"Ve en uzun süre kutusuz kaldı," dedim. "Ele aldığımız ilk odaydı. Yatak odası ve mutfağı boşaltırsam kendimi çok daha iyi hissedeceğimi biliyordum."

"Tüm bu tezgah alanı." Elini seçtiğimiz granitin üzerinde gezdirdi.

"Bunu biz koydurduk. İçinden geçen en güzel kuvars değil mi?"

Başını salladı. "Bu oda çok güzel, evin geri kalanını nasıl dekore ettiğinizi görmek için sabırsızlanıyorum."

"Bir süre bekleyebilirsin. Pek dekoratör sayılmam. Bunlar çok güzel kokuyor." Sepeti yere bıraktım ve içeri baktım. "Sanırım şimdi bir tane istiyorum. Bana katılır mısın?" Başını sallayınca bize su doldurdum ve Jeff'in keklerinden birkaç tane atıştırmak için mutfak masasına oturduk.

"Çocuklar nerede?" diye sordu.

"Henry uyuyor ve Elizabeth de odasında 'eşyalarını yerleştiriyor'. Her şeyi kendi başına kurmak istediğini söyledi."

Dena güldü. "Çok cesursun."

"Hayır, kalemlerini ve boya kalemlerini kaldırdım. Hangi oyuncak bebeği nereye koyacağına ve doldurulmuş hayvanlarını nasıl düzenleyeceğine karar vermeye çalışıyor."

"Henry'nin en sevdiği oyuncak hala çöp kutusu mu?"

Güldüm. Dena New York'ta bizimle kalırken Henry çöp kutusunu keşfetti ve ne kadar çok şeyi atabileceğini görmeye bayıldı.

"Hayır, sonunda üzerine çocuk kilidi koymak zorunda kaldık. Zarar görmesi için çok fazla yol vardı. Kilidi taktıktan sonra açmaya çalıştığında onu görmeliydiniz. Bana bozuk olduğunu söyledi ve Nathaniel'e tamir etmesi için yalvardı."

"Çocukların tam bir cümbüş."

Göğsüm gurur ve sevgiyle kabardı. "Onlar harika. Gerçekten öyleler. Çöp tenekesinde oynarken bile." Hala düz olan karnına doğru başımı salladım. "Sen nasılsın?"

Elini karnına götürdü ve karnını ovuşturdu. "Harika. Bu kadar evhamlı olmamaya çalışıyorum ve doktorum da harika biri ve panik halinde onu aradığımda hiç aldırıyor. Ufaklık son ultrasonda iyi görünüyordu."

"Peki Jeff?"

Gözleri önce benimkilere sonra da karnına kaydı. "Jeff iyidir. Yemekleri hep o yapar, ayaklarımı ovar, İyi Geceler Ay'ı okur ve-"

"Orada bir yerde bir 'ama' seziyorum."

"Bana dokunmayacak. Anlıyor musun? Gerçekten dokunmuyor." "Seks mi?"

"Söz konusu bile olamaz."

"Oh."

"Evet." Öfkeyle sandalyede arkasına yaslandı. "Bunun kişisel olduğunu biliyorum ve bana siktirip gitmemi söyleyebilirsin ama iki çocuğun var. Sen yaptın mı?"

Bir kaşımı kaldırdım. "Hamileyken seks yapmayı bıraktım mı? Hayır. Hiç de değil."

"Jeff bunun çok tehlikeli olduğunu ve potansiyel olarak sorunlara yol açabilecek bir şey yapmayacağını söyledi. Herkesi güvende tutmaya çalıştığını biliyorum ve bunun için onu daha da çok seviyorum ama rüyamda seks görüyorum. Ve çok canlı! Geçen hafta uykumda orgazm olduğuma neredeyse eminim."

"Hamileliğin bazı kadınlar üzerinde böyle bir etkisi olduğunu duymuştum."

Bir yudum su içti ve bir çörek daha aldı. "O da mutsuz. Bunu görebiliyorum. Elimi ya da ağzımı uzatmayı bile teklif ettim ama kabul etmedi."

"Her çift için konuşamam ama Nathaniel'i bilirsiniz. Konu güvenlik olduğunda Bay Muhafazakâr'dır ve bunu seviyorum, beni yanlış anlama. Hamile olduğumuzu öğrendiğimizde

Elizabeth'le birlikte saatlerce araştırma yaptı ve sonra oturup oyunumuzun nasıl değişeceğini konuştuk."

"Bu ona benziyor."

"Söylediği pek çok şey tartışmaya açık değildi. Hamileyken beni hiçbir şekilde bağlamayacaktı. Sırt üstü yattığım sahneler yoktu. Beni normalden daha sık kontrol etti ve bakım sonrasını uzattı. Anal ilişkiyi de sınırladı." Gözlerimi kapattım ama hatırlamak o kadar da zor olmamalıydı. Henry o kadar yaşlı değildi. "Eminim blogumda ya da yazılı bir şeyler vardır, bakıp senin için bulabilirim."

"Eğer sakıncası yoksa. Bu harika olur." İç çekti. "Bir yanımda bunun aptalca olduğunu düşünüyor. Yani, bu seks, değil mi? Birkaç ay onsuz da yaşayabilirim."

"Elbette yapabilirsin," diye onu temin ettim. "Ama zorunda değilsen neden yapasın ki? Seks bir ihtiyaçtır ve sırf hamilesin diye ortadan kalkmaz."

"Teşekkürler, Abby."

"Bunu aklımdan bile geçirme. Bu gece biraz araştırma yapacağım ve ne bulabileceğime bakacağım." Aklıma başka bir düşünce gelince parmaklarımı masaya vurdum. "Biliyor musun, Nathaniel ile konuşabilirim. Bakalım Jeff'le konuşabilecek mi?"

"Onu zor durumda bırakmak istemiyorum ve onu kullanıyormuşum gibi hissetmesini istemiyorum."

Elimi sallayarak yorumunu geçiştirdim. "Önemli bir şey değil. Aslında tek hamile çift siz olmasaydınız ve muhtemelen yakın zamanda olacak tek çift siz olmasaydınız, bu konuda bir grup konuşması yapmayı önerirdim."

"Evet," dedi yarı gülerek. "Bu garip olurdu."

"Belki bir gün, grup bu yönde hareket eden birkaç uzun vadeli çift daha alırsa."

"İşte bu yüzden sen ve Nathaniel'in gruba katılmanıza çok sevindim. Sizler çoğumuzun yaşamadığı şeyleri yaşadınız."

"Değil mi? Bu yüzden en azından Jeff'le konuşması için Nathaniel'in kulağına bir şeyler fısıldamalıyım. Bunu kendi fikriymiş gibi gösterebilir. Sadece 'Ee, hamilelik nasıl gidiyor?' gibi bir şey."

"Bence bu harika olur. Teşekkür ederim ve benim için ona teşekkür edin."

Ona göz kırptım. "Göz kırpacığım."

"Seninle konuşmak istediğim başka bir şey var," dedi, yüzü ciddileşerek.

"Ne oldu?"

"Jeff, senin ve Nathaniel'in grubu daha güvenli ve emniyetli hale getirmenin yollarını arayacağınızı söyledi."

Başımı salladım. "Çoğunlukla Nathaniel. Ben sadece bir itaatkâr olarak ona fikrimi söyleyeceğim."

"Bu mükemmel. Bu konuda bir itaatkârın bakış açısına ihtiyacım var. En azından benim kadar kişisel olarak işin içinde olmayan biri."

Devam etmesini bekledim, bu işin nereye varacağını çok merak ediyordum.

"Bu grup bilgisi, bu yüzden size bunu söyleyerek kimsenin gizliliğini ihlal etmiyorum. Julie'nin iş ortağı Sasha'yı tanıyor musun?" diye sordu.

"Evet, daha önce tanışmıştık. Kısa bir süre." Gruptaki çeşitli mırıldanmaları dinlediğimden Sasha'nın fena halde dayak yediğini biliyordum.

"Grubun Dom'larından biriyle birlikteydi, Peter." Soru sormak için bir kaşını kaldırdı.

Başımı salladım. Onu bir grup toplantısında görmüştüm ama hiç tanıştırılmamıştım.

"Onunla bir sahne yapmak istedi," diye devam etti. "Tüm detaylardan emin değilim ama sonunda olan şey, adam ona bir kırbaç kullanırken kızın bağlanması ve ağzının kapatılmasıydı. Ve ona güvenli bir şekilde konuşması için bir yol vermedi."

Koltuğuma yaslandım ve çenem düştü. Bir Dom'un bunu yapabileceği aklımın ucundan bile geçmezdi. Sonunda, "Başlamadan önce ona hiçbir şey söylemedi mi?" diye sordum.

"Anladığım kadarıyla ona tasma takmaktan bahsetmiş. Kız daha önce hiç tasmalanmamıştı ve güvenli kelimeler olmadan oynayabilmelerinin romantik olduğunu düşündü."

"Vay anasını."

"Değil mi? Hastaneye kaldırıldı ve gruptan ayrıldı." Dena'nın alnı düşünceli bir şekilde kırıştı. "Kısa bir süre sonra bir grup toplantısına geldi ama panik atak geçirdi ve bir daha geri dönmedi."

"Bu korkunç bir şey."

Dena başıyla onayladı. "Bir terapist tavsiye ettim ve bir süredir onunla görüşüyor."

"Daha iyi mi?"

"Ben de seninle bu konuda konuşmak istiyordum. Düğünde benimle birlikte olmasını istemek için evine gittiğimde ve ona bebekten bahsettiğimde, gruba yeniden katılma fikrini düşündüğünü söyledi."

Bunun hem olumlu hem de olumsuz yanlarını görebiliyordum. Gruba geri dönmek için sadece arzu değil, aynı zamanda güç ve cesarete de sahip olması inanılmazdı. Öte yandan, Peter da etrafındayken bu zor olabilirdi. "Sanırım nereye varmak istediğini anlıyorum."

"Onun için endişeleniyorum."

Elimi onunkinin üzerine koydum. "Eminim biliyorsundur."

"Onun gruba geri dönmesini istiyorum çünkü o bir itaatkâr ve buna ihtiyacı var. Ama onu eskisinden daha kötü bir durumda bırakacak bir şey olmasından çok korkuyorum."

"Ve Nathaniel işleri yeniden yapılandırmak için çalışacağı için..." İfadenin havada asılı kalmasına izin verdim.

"Herkesi güvende tutmanın onun en önemli önceliği olduğunu biliyorum," dedi. "Sadece kimi güvende tuttuğunu daha ayrıntılı olarak bilmenin senin için iyi bir fikir olacağını düşündüm."

Birkaç saniye düşündüm. "Sence sosyal nedenlerle mi yoksa fiziksel nedenlerle mi gruba geri dönmek istiyor? Yani, oynamak istediğini görüyor musun?"

"Dürüst olmak gerekirse, uzun süre bir daha asla oynamak istemeyeceğini düşündüm. Erkekler onun öncelik listesindeki en alt sıradaymış gibi görünüyordu. Ve onu suçladığımı söyleyemem. Ama son zamanlarda bir Dom'a ilgi duyduğunu ifade etti."

"Kulağa olumlu geliyor."

"Kime ilgi duyduğunu bilmiyorsun."

"O kötü bir Dom mu? Onu gruptan atmamız mı gerekiyor?"

"Hayır, öyle bir şey değil. O sadece"-doğru kelimeyi aradı-"sert biri. Sasha'nın buna ihtiyacı olduğundan emin değilim."

Ama bir amacı olan sertlik faydalı olabilir. "Ya da tam olarak ihtiyacı olan şey bu olabilir."

"Nazik biriyle birlikte olduğu sürece." Dena gülümsedi.

"Jeff sert olabilir ama doğasında var olan nezaketinden hiç şüphe etmedim." "Komik, normalde kibarlığı bir Dom'la bağdaştırmam ama sanırım haklısın. En azından Nathaniel konusunda. Birinci sınıf bir pislik olabilir ama içimdeki en önemli şeyin ben olduğumu biliyorum.

ona."

Başını salladı. "Ben de Sasha için bunu istiyorum."

Sasha, Dena gibi iyi bir arkadaşına sahip olduğu için çok şanslı bir kadındı. Julie de ona şiddetle bağlıydı. Sasha gruba yeniden katıldığında her iki kadına da destek için ihtiyaç duyulacaktı. "Sasha ile biraz daha zaman geçirmek istiyorum. Onu tanımak istiyorum."

"Biliyorum! Bu hafta sonu dükkanlarına uğrayacaktım. Neden önce buraya gelip seni almıyorum? Birlikte gidebiliriz."

"Bu harika bir fikir," dedim. "Sadece Nathaniel'in çocuklara bakabileceğinden emin olmam gerekiyor." Delaware'de gerçekten bir bakıcı bulmamız gerekiyordu. Bunu zihnimdeki yapılacaklar listesine ekledim.

"Kulağa hoş geliyor. Sadece beni ara." Saatine baktı. "Gitsem iyi olacak. Jeff'le bu akşam bir randevumuz var. Beni yeni bir bistroya götürecek. Menüde balık yahnisi var. Kalamarlı. Bilmiyorum, bebekten olmalı."

Güldüm. "Canım şeftali çekti."

Kapıya kadar ona eşlik etmek için ayağa kalktım. Aşırı tepki verip vermediğimi anlamak için Charlene hakkındaki fikrini sormak istiyordum ama bugün bu olmayacaktı. Hamilelikle ilgili endişelerini konuşmanın daha önemli olduğunu düşündüm. Ve Sasha da önemliydi. Özellikle de Nathaniel onunki gibi durumlardan kaçınmak için grupta çalışacağı için. Bununla kıyaslandığında Charlene ile olan sorunum çok küçük görünüyordu.

Bir önceki hafta sonundan kalan fazladan bir haftalık işim olduğu için şanslıydım, çünkü kutular uzun süre ortalıkta olmasa da hala yapacak çok şey olduğunu fark ettim. Dena'nın uğramasından sonraki gece, yeni oturma odamızdaki kanepeye çöktüm.

"Çocuklar yattı," diye duyurdum Nathaniel'e. "Yaklaşık üç saat boyunca hiçbir şey yapmamaya hazırım. Onu geç. Otuz olsun."

Kolunu bana doladı ve alımdan öptü. "Biliyor musun, düşünüyordum da. Dadı tutma konusundaki tutumumuzu yeniden gözden geçirmemiz gerekebilir. Özellikle de Delaware'deyken. Yakınlarda onları götürecek bir Linda yok."

Başımı salladım. "Bu düşünce benim de aklımdan birkaç kez geçti. Bence bu iyi bir fikir."

"Birlikte yaşamak isteyip istemediğimize karar vermeliyiz."

Oyun odasına dönüştürme sürecinde olduğumuz yatak odasını düşündüm. Neredeyse tamamlanmıştı. "Aklıma ilk gelen, yatılı kalmayacağımız. Her gün bir bebek bakıcısına ihtiyacımız yok ki."

"Doğru, ama biraz yardım alsaydınız, blog ve şov üzerinde çalışmanız daha kolay olurdu."

"Bu iyi olurdu." Yatılı bir bakıcının sağlayacağı faydalar harika olurdu. "Sadece bizimle ilgisi olmayan birinin yirmi dört/yedi saat evde kalmasını isteyecek noktada olduğumu sanmıyorum."

"Bunu bir düşün. Buradayken beni şehre bir şoför götüreceğine göre, senin de

herhangi bir yakın yardım."

Ne demek istediğini anladım. "Ama burada yaşayan biri, bilemiyorum."

"Birinin her gün ya da çoğu gün gelmesi için planlanmış bir zamanla başlayabiliriz. Bakalım nasıl olacak. Daha sonra eğer hepimiz için uygunsa ve ihtiyacımız varsa, yatılı kalma durumuna bakabiliriz."

Başımı salladım. "Bu fikri sevdim."

"Etrafa sorup birkaç isim bulabilir misin diye bakmak ister misin? O zaman birkaç kişiyle görüşmek için bir zaman ayarlayabiliriz?"

"Çoğu gün evde olacağını biliyorum ama senin için iyi olmayan bir zaman ayarlamak istemiyorum."

Ayağa kalktı ve bana bir el uzattı, elini tuttuğumda beni önünde durmam için yukarı çekti. "Ne kurarsan kur, işe yaramasını sağlayacağım," dedi.

Kahretsin, çok iyi görünüyordu. Yumuşak pamuklu bir salon pantolonu giymişti ve başka bir şey giymemişti. Ellerimi göğsünde gezdirdim. "Çok yardımseversin."

Bana boğucu bir gülümseme verdi ve bana doğru bastırdı. "Seninle ilgili konularda son derece uyumlu olduğum için kendimle gurur duyuyorum."

"Bu doğru mu?" Elimi aşağı kaydırıp kışını avuçladım. "Belki de iyiliğinin karşılığını vermeliyim. Seni nasıl ağırlayabilirim?"

"Neden yukarı çıkıp daha rahat bir şeyler giymiyorsun?"

"Neden odamıza kadar gideyim ki? Burada rahat edebilirim." Neredeyse iki haftadır seks yapmadıktan sonra, eğer düşündüğüm şeyi ima ediyorsa, bir dakikamı bile boşa harcamak istemiyordum.

"Şşş." Parmağını dudaklarıma götürdü. "Üst katta."

Yukarı çıkmak seks yapacağım anlamına geliyorsa, yukarı çıkardım. Bir şey yapmadan önce üstümü değiştirmek zorunda olduğum için heyecanlanmadığımı anlaması için ofladım ve yukarı çıkmaya başladım. Hareket etmedi.

Omzumun üzerinden baktım. "Geliyor musun?"

Gözlerinde fesatlık dans ediyordu. "Birazdan gelirim." "Çok bekleme."

Merdivenleri çıkıp koridordan yatak odamıza doğru yürürken bir yandan da aklında bir şey olduğunu düşünüyordum. Normalde spontane seks yapardı. Bu gece olmaması bana bir şeyler döndüğünü söylüyordu.

Yatak odasına girdim ve komodinimi görünce ağzım kurudu.

Genelde bir lamba dışında çıplak olan bu masanın üzerinde artık benim siyah deri tasmam da vardı.

Evet.

Wilmington'a ilk seyahatimizden sonra birkaç değişiklik yapmaya karar vermiştik. O zamana kadar ayda sadece bir kez oynuyorduk. Çocuklardan önce tasmasını takma sıklığımla kıyaslandığında, bu nadir bir olay gibi geliyordu ve ikimiz de tam olarak tatmin olmadığımız konusunda hemfikirdik. Artık tasmasını her hafta sonu takıyordum ve çocukların günlük rutinleri nedeniyle gerekli düşük protokol zamanları da eklenmişti. Taşınma ve yerleşmeyle birlikte, bu hafta sonu henüz tasmamı takmamıştı.

Ancak anlaştığımız diğer şeylerden biri de birimizin hafta boyunca oyun zamanı isteyebilmesiydi. Nathaniel'in Dominant/itaatkâr rollerimize geçmek istediğini bana bildirme yöntemi, tasmamı komodininin üzerine yerleştirmekti.

İstersem onu geri çevirebilme yeteneğim olmasına rağmen, bu gece hayır demek aklımın ucundan bile geçmedi. Komodinin üzerindeki tasmamı görmek bile beni onun önünde diz çökmek için çaresiz bıraktı ve vücudumda uyarılma dalgaları yarattı.

Eğer yakasını istediğime karar verirsem, daha rahat bir şeyler giymemi istemesi aslında "soyun" anlamına geliyordu. Gömleğimin düğmelerini açıp kot pantolonumu aşağı indirirken parmaklarım heyecandan titriyordu. Soyunduktan sonra odanın ortasında diz çöktüm ve beklemeye başladım.

Dakikalar sonra içeri girdi.

"Çok güzel," dedi. "Görüyorum ki önerimi beğenmişsiniz."

"Alt katta kalmaktan çok daha iyi olduğuna karar verdim."

Sessizce güldü ve yakamı almak için komodine doğru yürüdü. "Sonunda gelmene izin verebileceğimi düşündüm, ama gelirsem benim şartlarımla olacaktı." Tasmayı boynuma geçirdi. "Teşekkür için ayaklarımı öp."

Öne doğru kaydım ve dudaklarımı önce bir ayağımın sonra diğzerinin üzerinde gezdirdim. Bekleme pozisyonuma geri dönmeden önce "Teşekkür ederim, Usta," dedim.

"Bu akşam çok kibarsınız. Birileri gerçekten gelmek istiyor olmalı."

Ben bir şey söylemedim. Bunun oldukça açık olduğuna inanıyordum. "Yatağa geç. Yüzünü yatak başlığına dön ve ona tutun."

Zarif ve baştan çıkarıcı olmaya çalışırken hızla hareket ettim. Yerime yerleşirken yatağın sağındaki aynada yansımamı gördüm. Döndüm ve arkama geçmesini izledim.

Beni almasını izlemek beni başka hiçbir şey kadar tahrik etmiyordu. Gözlemlerken aynı zamanda onun sahipliğini hissetmek. Düşündükçe inliyordum.

Omuzlarımı biraz aşağı itti, dizlerimi birbirinden ayırdı. Tüm bu süre boyunca aynadan onu izledim. Beni istediği gibi yerleştirdi ve sonra bakışlarımı yakaladı.

"Seni istediğim pozisyona getirdiğimi görmek hoşuna gidiyor mu?" diye sordu. "Vücudunun benim için erişilebilir ve açık olduğundan emin olmak?"

"Daha iyi olan tek şey beni gerçekten almanızı izlemek, Usta."

"Mmm," diye mırıldandı. "Sanırım oyun odasında aynalara ihtiyacımız var."

"Bu fikri sevdim, Usta."

"Yapabileceğini düşünmüştüm, seni kötü kız." Kalçalarını bana doğru salladı ama henüz içime girmede. Arka tarafımı avuçladı ve sıktı. "Benimle bir şeyler hayal etmeni istiyorum."

Beni becermesi için çok sabırsızlanıyordum ama dediğini yaparsam sonunda çok daha iyi olacağını biliyordum.

"Aynada kendini görüyor musun?" diye sordu. Başımı kaldırdım ve gördüğüm şeye baktım. Çıplak, eğilmiş ve beni almasını bekliyordum. Çok seksi göründüğümü düşünüyordum. Tabii ki bu biraz da ondan kaynaklanıyordu. Arkamda diz çökmüş, gözlerindeki o bakışla odadaki havayı seksi hissettiriyordu. "Gördün mü?"

"Evet, efendim," dedim.

"Bir grup insanın önünde olduğumuzu hayal edin. Bir grubun önünde domaldığınızı ve sikilmek için yalvardığınızı. Ne göreceklerini anlıyor musun?" Kıçımı tokatladı. "Görüyor musun?"

"Evet, Efendim." Aylar önce Delaware'de önünde oynadığımız üç adamı kolayca hayal edebiliyordum. Simon, Jeff ve sadece Efendi DeVaan olarak tanıdığım bir Dom.

Hazır olduğumdan emin olmak için bir parmağını içime kaydırды. "Ne görüyorlar?"

Gözlerim aynadaki görüntümüze kilitlendi. Bana yaklaştı, siki elindeydi ve çok yavaşça ileri doğru bastırdı. Önümüzde, ikimiz de onun içime girişini izledik.

"Sizi görüyorlar, Efendim," dedim. "Beni aldığınızı görüyorlar. Ohhh, siktir. Evet."

"Çok iyi hissediyorsun." Ellerini sırtımda gezdirdi, göğüslerimi avuçladı ve kalçalarımaya doğru okşadı. Belimi sıkıca kavrayıp tamamen içime girerken parmakları etime saplandı.

Bakışlarımı aynadan ayıramıyordum ve onun girip çıkmasını izliyordum. Aklımda, beni izleyen üç adamdan daha fazlası vardı. Çok daha fazlası vardı ve çoğu yabancıydı. Nathaniel'in içimde hareket etmesini izlemek onları tahrik ediyordu.

"Gözlerini senden alamıyorlar. Amcığın sikimi nasıl alıyor. Hepsini almak için açılıyor. Erkekler senin ne kadar sıkı olduğunu hissetmek istiyorlar." Kalçaları yavaş ritmik hareketlerle hareket ediyor, derinlere iniyor ve geri çekiliyordu. "Hayal etmeleri için onlara daha fazla zaman vermek için seni yavaşça beceriyorum. Gerilmeni izlemek hoşuma gidiyor

böylece sikimi alabilirsin. Bir dahaki sefere kışını sikeceğim ve sana bunu izleteceğim."

Bu düşünce vücudumu titretti. Vücudumu kendi zevki için kullanmasını seyretmeyi seviyordum ve beni oraya götürmesini seyretmenin tam bir tahrik edici olacağından emindim.

"Bu fikir hoşuna gitti mi Abigail?" diye sordu ve cevap beklemek yerine adımlarını hızlandırdı. "Ama gerçek şu ki, ne kadar canlı hayal ederlerse etsinler, asla gerçeğiyle kıyaslanamaz." Durakladı, daha derine indi ve sonra kısa vuruşlarla yeniden başladı.

Daha fazlasını içime almak için sırtımı kamburlaştırdım. Bu işe yaramayınca, kalçalarımı onun itişleriyle aynı anda hareket ettirdim. Ama o hâlâ kendini tutuyordu.

"Kıpırdamadan dur," dedi. "Sikimin sana nasıl sahip çıktığını görüyor musun? Hissediyor musun?"

"Evet, Efendim."

Daha iyi bir denge için kendini konumlandırdı ve başımın belada olduğunu anladım. Gözleri aynada benimkilerle buluştu. "Sıkı tutun."

Yatak başlığını daha sıkı kavradım. Biraz çekildi ve sonra sert ve derin bir şekilde içime girdi ve çok iyi hissettirdi. Dudaklarımdan kaçan iniltiyi durduramadım.

İhtiyacı olan tek teşvik buydu. Tekrar geri çekildi ve itişlerini karşılamak için kalçalarımı çekti. "Gözlerini aç ve aynaya bak. Sana binişimi izle."

Gözlerimi yansımamıza çevirdim ve içime olabildiğince girebilmek için kalçalarını çalıştırışını, kaslarının esneme şeklini, tüm vücudunun tek bir amaç için hareket edişini görmek beni neredeyse uçurumun kenarına getirmeye yetti.

Artık konuşmanın ötesindeydi, tüm varlığı vücuduna ve onun ne istediğine odaklanmıştı. Orgazmım artmaya devam etti ve vücutlarımızın birleştiği yere baktım. Sert ve uzundu ve onun içime girme görüntüsü ve benim ona açılma şeklim muhtemelen şimdiye kadar gördüğüm en erotik şeydi. Tekrar tekrar içime girerken elleri kalçalarımı daha da sıkı kavradı. Kıpırdamadan durdu ve kalçalarını kaydırды.

Beni kızdıracağını bildiği noktaya tekrar vurdu. Sadece tek bir kelime söyledi.

"Yalvar."

"Lütfen, Efendim, gelmeme izin verin. Lütfen.

Lütfen. Lütfen." "Evet."

"Oh... kutsal... lanet olsun!" Nefes nefese kaldım ve uzun zamandır inkar ettiğim orgazmım vücudumu sarsarak üzerime çöktü. Sonuza dek sürecektir gibi görünüyordu, dalga dalga içimde yuvarlanıyordu. Her saniyesinin tadını çıkardım, daha önce hiç olmadığım bir şekilde taşındım. Nefesim sakinleştiğinde fısıldadım, "Teşekkür ederim, Usta. Teşekkür ederim."

"Çok sert boşalacağım." Hâlâ içime girip çıkıyordu. "Arkanı dön. Yutmanı istiyorum."

Beni yatağa itmeden önce arkamı dönecek zamanım bile olmamıştı ve saniyeler içinde açık ağzımın içine girdi.

"Evet," diye tısladı. İki ya da üç kez daha içeri ve dışarı pompaladı ve sonra hareketsiz kaldı. "Hepsini yut."

Bir şey dökmek istemediğim için sertçe yutkundum. Sonunda boşalmayı bıraktı ve ağzımdan kaydı. Ağır bir iç çekişle kendini yatağa bıraktı ve beni kollarına aldı.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu.

"Evet, efendim. Teşekkür ederim."

"Sanırım oyun odasına aynalar yerleştireceğim."

"Bu fikri sevdim, Usta. Ama biliyorsun, aynalar ateşliydi ve izlemek tahrik ediciydi, ama gerçek şey daha ateşli."

Bana bir kaşını kaldırdı. "Bu gerçek değil miydi? Çünkü yarım maraton koşmuş gibi hissediyorum."

"O kısmı değil, Usta. İnsanları izlemekle ilgili kısmı kastediyorum."

Gülümsedi ve saçlarımı gözlerimden uzaklaştırdı. "Seni Super Bowl'a götürdüğümde böyle bir teşhirciye dönüşeceğini tahmin edemezdim."

"İnsanların izlemesini seviyorum, Usta."

"Evet, çok hoşuna gittiğini öğreniyorum."

Tekrar kollarına yerleştim. "Super Bowl, Delaware'deki erkekler, oyun partileri. Özellikle de bizim evdeki partiler, Efendim. Hepsini seviyorum. İzlenmekle ilgili bir şey var, ama kimsenin bana dokunamayacağını bilmek, bu çok tahrik edici."

"Söyle bana," dedi ve sesi ciddiye. "Üçlü seks deneyimlemek istediğini bir şey mi? Jeff'le geçirdiğimiz öğleden sonraki gibi ama üçüncünün daha aktif olduğu bir şey mi?"

Bunu düşünmek zorundaydım. Okuduğum romanlar kulağa ilginç, ateşli ve eğlenceli geliyordu. Jeff'in bizimle oynaması için davet edildiğı öğleden sonra hoşuma gitmişti. Ama bu, Nathaniel dışında birinin bana cinsel olarak dokunmasından çok uzaktı.

"Sanmıyorum," diye dürüstçe cevap verdim. "Şu anda senden daha fazlası için hazır olduğumu sanmıyorum. Şu anda, tam şu anda, hizmet etmek istediğim tek bir Dom var ve beni kontrol etmesini istediğim tek bir Dom var."

"Fikrini değıştirirsen bana haber verir misin?"

"Elbette."

Birkaç dakika sessiz kaldık. Eli kolumu yavaşça aşağı yukarı okşadı ve omzunu öpmek için başımı çevirdim. Çenemi kaldırdı ve dudaklarımı dudaklarıyla yakaladı. Ağzı çok güçlüydü ama yine de bir şekilde sevgisini ve hayranlığını öpücüğüyle aktarmayı başarıyordu. Yüzümü ona döndüm ve kollarımı ona dolayarak onu tekrar öptüm.

İlerledi, beni yatağa indirdi, elleri boynuma gitti ve yakamı çözdü.

"Bekle," dedim. "Düşündüm ki-"

"Bu sefer değıl," diye fısıldadı dudaklarıma.

"Neden?"

"Çünkü şu anda yapmak istediğim şeyin karımla sevişmek olduğuna karar verdim."

Beni hiç bu kadar çabuk çözmemiştı ve bir an için fikrini değıştiren şeyin üçlü seks hakkındaki konuşmamız olup olmadığını merak ettim. Sonra başını eğdi ve

Göğüslerimin üstünü öptü ve fikrini değiştiren şeyin önemli olmadığına karar verdim.

Dominantım olarak güçlü ve emrediciydi, ama kocam ve sevgilim olarak da aynı derecede tutkulu ve sevgi doluydu. Beni yavaşça ve nazikçe, neredeyse saygıyla aldığı bu gibi geceler çok yaygın değildi, ama onları birleşmemizin kontrolünü ele geçirdiği zamanlar kadar çok seviyordum. Her iki durumda da vücudum her zaman ona aç olurdu.

İçime girmeden hemen önce pozisyon değiştirdi. "Sür beni, Abby."

Her ne kadar üstte olmak en sevdiğim şey olmasa da, onun üzerine oturmak için hareket ettim ve kendimi onun sikinin üzerine indirdim.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı. "Tamamen kadınsı ve güçlü."

Belimden tuttu, ama daha önce beni tutuş şeklinin aksine, bu sefer elleri nazikti. Amacı kontrol etmek değil, sadece bana dokunmaktı.

"Seni sonsuza dek izleyebilirim," dedi. "Seni görmekten asla bıkmayacağım."

"İyi bir şey," dedim. "Hiçbir yere gitmiyorum."

Yüz ifadesinden büyülenmiş bir şekilde onun üzerinde aşağı yukarı hareket ettim. Gözleri tam olarak ne olduğunu anlayamadığım bir şeyle doluydu. Şehvet, kesinlikle, ama sevgisinden bahseden ve içimi ısıtan bir şey. Sonra ellerini yukarı kaldırdı ve göğüslerimi okşadı.

"Her santimin muhteşem," diye tatlı tatlı fısıldadı ve istediğim yerde en fazla sürtünmeyi elde etmek için kalçalarımı çalıştırarak onun üzerinde hareket etmeye devam ettim. Başını geriye atıp sırtını dikleştirdiğinde doğru noktaya geldiğimi anladım.

"Ben de seni bu ruh halinde izlemeyi seviyorum," dedim. "Senin benden farklı bir zevk aldığını görmek." Orgazmım arttıkça konuşmayı bıraktım ve sadece birleşen bedenlerimizden gelen ısıya odaklandım.

"Beni çok sert boşaltıyorsun." Sesi şehvet, aşk ve arzunun gergin bir bileşimiydi. Aşağı uzandı ve klitorisimle oynadı. "Ne kadar sert boşalacağını görmek istiyorum."

Beni yaklaşan orgazmımın uçurumuna itmek için ihtiyacım olan şey onun eliydi. Nefesimi içime çektim ve orgazmın üzerimden akıp gitmesine izin verdim. Nathaniel çok geride değildi ve benden saniyeler sonra boşaldı.

Daha sonra beni aşağı çekti ve öptü. "Seni seviyorum," dedi arkamda kaşıklayarak.

"Ben de seni seviyorum."

"Nathaniel çocukları aldı mı?" Dena ertesi Cumartesi bizi Julie ve Sasha'nın çiçekçi dükkânı Petal Pushers'a götürürken sordu. Beni öğle yemeğine davet etmek için günün erken saatlerinde aramıştı.

"Evet. Arazimizi biraz daha keşfedecekler. Son gittiklerinde onlara elma ağaçlarımızı gösterdi."

"Çocuklarınız harika." Dena'nın eli karnında gezindi. "Sen daha farkına varmadan kendi çocuklarını keşfediyor olacaksın." "Bunu hayal etmek zor. Hâlâ ne yapacağıma karar vermeye çalışıyorum.

Bebek doğduktan sonra işimle ilgili ne yapacağımı bilmiyorum." "Hâlâ vaktin var," diye ona güvence verdim.

"Evet ve istersem evde kalma seçeneğim olduğu için minnettarım. Herkesin buna sahip olmadığını biliyorum."

Ona, "Sen ve Jeff kendiniz ve aileniz için en uygun olanı bulacaksınız," dedim.

"Geleceği düşünmek korkutucu. Tüm bu planları yapıp bunu da kaybedeceğimden çok korkuyorum."

"Böyle düşüncelere kapıldığınızda neyin doğru olduğunu hatırlamanız gerekir. Ultrasonlar olumlu çıktı ve doktorların hepsi daha önce kaybetmenize neden olan şeyin bu hamileliği etkilemesini beklemek için hiçbir neden olmadığını söyledi."

Başını salladı ama ikna olmadığını biliyordum. Ve bunu değiştirmek için kimsenin yapabileceği ya da söyleyebileceği bir şey yoktu. Onun durumundaki herkes endişelenirdi ve sadece zaman ve sağlıklı bir bebek doğurmak korkularını yatıştırabilirdi.

Birkaç dakika sonra Wilmington'ın şehir merkezindeki bir binanın önünde durduk. Vitrin, önünden geçenlere düğün mevsiminin yaklaştığını hatırlatan beyaz ve açık pembe çiçeklerle doluydu.

"Restore edilmiş bir bina olduğunu fark etmemiştim," dedim.

"Sasha, satıcı onarımlarla uğraşmak istemediği için iyi bir fiyatta anlaşılabildiklerini söyledi." Ön kapının üstünü işaret etti. "Aslında ikinci kat da onların. Sasha orada yaşıyor."

Kapıyı açtım ve Dena için tuttum. İçeri girdiğimizde, ışıkla ve güzel çiçeklerin renkleri ve kokularıyla dolu geniş bir oda bulduk. Julie bir bilgisayarın önünde, Sasha da onun yanında oturuyordu.

Kapı zili geldiğimizi haber verince başlarını kaldırıp baktılar. "Dena, selam. Ve Abby. Seni beklemiyordum."

Julie
tezgahın arkasından çıktı ve bize sarıldı.

Sasha ayağa kalktı ve bizim olduğumuz yere geldi. Julie'den daha kısaydı ve siyah saçları sivri uçlarla şekillendirilmişti. Sert bir rüzgâr onu uçurabilirdi. O kadar zayıftı ki cılız görünüyordu.

Elimi uzattım. "Hey, Sasha."

"Seni tekrar görmek güzel," dedi elimi sıkarken.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum, o da başıyla onayladı.

Dena Sasha'ya sarıldı. "Dışarı çıkmak yerine burada yiyelim. Ben pizza sipariş edeceğim. Bugün canımın çektiği şey bu."

"Bana uyar," dedim. "İyi olduğu sürece. New York'tan ayrıldığımızdan beri doğru dürüst pizza yemedim."

"Pizza züppesi misin?" Julie sordu.

"Yıllarca New York'ta yaşadıktan sonra, kesinlikle bir pizza züppesiyim," diye cevap verdim. "Çoğu konuda züppe değilimdir ama kötü pizzaya dayanamam."

Dena başını salladı. "Endişelenme, Jeff'le ilk randevum bir İtalyan restoranında oldu ve harika pizzaları var. Güven bana."

"Teslim edildikten sonra yukarı çıkıp yiyebiliriz," dedi Sasha. "Orası daha rahat olur."

Otuz dakika sonra Sasha'nın dairesinde oturmuş lezzetli bir öğle yemeği yiyorduk. Julie ve Dena her zamanki gibi neşeliydiler ama Sasha daha içine kapanıktı. Acaba ben orada olduğum için mi yoksa kırbaçla olanlar yüzünden hâlâ depresyonda olduğu için mi böyle davranıyordu?

"Herkes gelecek hafta sonu oyun partisine gidiyor mu?" Julie sordu.

Dena'nın yüzünde aptalca bir sırıtma vardı. "Evet, senin evin, değil mi?" Julie kıkırdadı. "Benim evim, bunu sevdim."

"Geleceğini biliyordum," dedi Dena. "Jeff ve ben orada olacağız." "Ben de orada olacağım," dedim.

"Gitmeyi düşünüyorum." Sasha endişeyle konuştu ve üçümüz de ona baktık. "Ne? Terapistimle konuştum. Oynamaya ya da başka bir şeye hazır değilim. Hatta çıkmak bile istemiyorum. Ama sanırım bir partiye gitme vaktim geldi."

"Bu konuda herhangi bir kıdemli üyeyle konuştunuz mu?" Julie sordu.

"Dena'nın burada olması ve beni dinlemesi sayılır mı?"

Julie kaşlarını kaldırarak Dena'ya, "Muhtemelen hayır," dedi. "Bir hafta kadar önce uğradığımda bu konu hakkında kısaca konuşmuştuk.

"Dena," dedi. "Ama itiraf etmeliyim ki, bu kadar kısa sürede katılmakla ilgileneceğini düşünmemiştim."

"Sasha'nın katılmasıyla ilgili endişeleriniz neler?" Ben sordum. "En son gittiğinde panik atak geçirmişti," dedi Julie.

Sasha Julie'ye ters ters baktı. "O aylar önceydi."

Dikkatimi iki arkadaştan ayıramıyordum. Gruba katılacağımız için, özellikle Julie'nin Sasha'nın katılmaktan bahsetmesine vereceği tepkiyle ilgileniyordum. Ve itiraf etmeliyim ki kendimi biraz ana kuzusu gibi hissediyordum, özellikle de Julie'ye karşı, yaşam tarzında bu kadar yeni olduğu için.

Julie, Sasha'nın kanepede oturduğu yere doğru yürüdü ve

önünde diz çökerek ellerini onun ellerinin arasına aldı.
"Benim evime geldin

Sonra ağlayarak, titreyerek eve döndün ve bana asla geri dönmeyeceğini söyledin. Haftalarca yanında oturdum ve sen sadece tek kelimelik evet-hayır cevapları verdin. Seni kardeşim gibi seviyorum ve sonunda geri döndün. Partiye gidersen gerçek sen yine ortadan kaybolacak diye korkuyorum."

"Hayatımın o kısmını geri kazanana kadar gerçek ben geri dönmeyecek."

"Ya gitmek seni üç ay daha geriye götürürse?" "Ya geri getirmezse?" Sasha Julie'nin ellerini sıktı. "Sakın Gördüğünüz gibi, öğrenmek zorundayım. Denemek zorundayım. Seni ve Daniel'ı ve ne kadar mutlu olduğunuzu görüyorum ve bunun kısmen benim sayemde olduğunu düşünüyorum. Seni gruba katılmaya teşvik eden bendim ve senin tatmin olmuş bir itaatkâr olarak büyümeni ve bununla huzur bulmanı izledim. Bu yüzden bana kıskanç, açgözlü ya da ne derseniz deyin, ama buna bir kez sahip oldum ve geri istiyorum. Ona ihtiyacım var."

Julie'nin yanaklarından sessiz gözyaşları süzüldü. "Bana bir daha kendi içinde kaybolmayacağına söz ver."

"Söz veriyorum." Sasha'nın gözünden tek bir damla yaş süzüldü. "Panik atağın yaklaştığını hissedersen ne yapacağımı biliyorum. Savunmasız değilim."

Konuşmasını dinlerken ve Julie'ye nasıl tepki verdiğini görünce Sasha'nın hazır olduğuna inandım. Tahakkümü arzulanmanın ve ona sahip olmamanın nasıl bir şey olduğunu çok iyi hatırlıyordum. Sasha'nın gruba dönme vakti gelmişti. Göz ucuyla Dena'ya baktım, o da hareketi fark edip bana doğru baktı. Başımı Julie ve Sasha'ya doğru eğdim ve başımı salladım. Dena gülümsedi ve başını sallayarak karşılık verdi. O da öyle düşünüyordu. Fikrimi Nathaniel'e söylemem gerekecekti.

Julie ayağa kalktı. "Dena, Jeff'le Sasha'nın katılması hakkında konuşur musun? Ben de aynısını Daniel ile yapacağım. Ve Abby, sen ve Nathaniel gruba dahil olmak için gerekenleri gözden geçirecek misiniz?"

"Evet," dedim. "Sasha'nın okula gittiğinde kendini güvende hissetmesini sağlayacak kurallar olduğundan emin olmak için onunla konuşacağım."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı Sasha.

Dena, "Son birkaç haftadır kendimde değilmişim gibi hissediyorum," dedi. "Peter hâlâ grupta mı? Orada olacak mı?"

Sasha Peter'ın adını duyunca irkildi.

Julie Sasha'nın yanına oturdu. "Evet, o hâlâ grupta. Üstat Greene onu henüz akıl hocalığından azat etmedi ve partiye gelebilir. Gelip gelmeyeceğini bilmiyorum."

"Belki Nathaniel'e Efendi Greene'in Peter'ın bu partiye katılmasını engellemesinin iyi bir fikir olacağını öneririm." Sasha'ya doğru baktım. "Yoksa bu benim sınırlarımı aşmak mı olur? Sanırım sizin yerinizde olsaydım, döndüğüm ilk seferde onun orada olmasını istemezdim."

Yüz ifadesinden rahatlama okunuyordu. "Eğer sakıncası yoksa, bu harika olur. Onunla tekrar karşılaşma korkum beni geri tutan şeyin bir parçası. Onunla yüzleşmem gerektiğini biliyorum ama bu tamamen bebek adımlarıyla ilgili. Sanırım önce grupta buluşup sonra onunla uğraşmak, önce onunla uğraşıp sonra grupta buluşmaktan daha kolay olacak."

Başımı salladım. "Katılıyorum. İkisini aynı anda yapmamalısın ve ilk grup bana mantıklı geliyor."

"Hepimiz destek için orada olacağız, Sasha," dedi Julie. "Yalnız olmayacaksın."

"Sizler en iyisisiniz." Sasha yine ağlayacak gibi oldu ama gözlerini kırptırdı ve yanağından aşağı hiçbir şey süzülmedi. "Şimdi eğlenceli bir şeyler konuşalım. Dena, bize düşün planlarından bahset."

Altıncı Bölüm

NATHANIEL

Abby, Dena ve Partners grubundaki diğer arkadaşlarıyla dışarıdaydı ve ben de Elizabeth ve Henry ile çay partisi yapıyordum. Çocuklar bir şekilde Apollo'yu bize katılması için kandırmışlardı ve birkaç saat içinde çok sessizleşmişlerdi.

Hızlı bir telefon görüşmesi yapmak için odadan çıktım.

Elizabeth'in odasına döndüğümde sessiz fısıltılar vardı, ama sonra Henry'nin "Çok güzel!" diye ciyakladığını duydum ve Apollo'yu kurtarmaya tam zamanında geldiğimi anladım. İçeri girdiğimde Apollo'yu boynunda pembe tüylü bir boa, omuzlarında pembe bir "Prenses" kuşağı ve başına bağlı ışıltılı pembe bir taçla buldum. Bana sanki "Pembe gerçekten benim rengim değil" der gibi baktı. Durdur onları.

"Çay partisi nasıl gidiyor?" Bir prenses elbisesi ve Abby'nin eski ayakkabılarından bir çift giymiş olan Elizabeth'e sordum.

"Henry tacını takmayacak," dedi.

Adının söylenmesi üzerine Henry gülümsedi ve Apollo'yu işaret etti. "Baba, o çok güzel!"

"Evet, Apollo kesinlikle çok güzel görünüyor ama bence artık dinlenmesi gerekiyor. O yaşlı, biliyorsunuz ve prensesin çay partisinde oynamak zor iş."

"Apollo gerçekten çok mu yaşlı?" Elizabeth sordu. "On yaşında falan mı?" "On ikiye yakın," dedim, o on yaşına içimden gülerek.

gerçekten çok yaşlıydı.

"Bu çok eski." Apollo'ya doğru ayakkabılarının içinde

elinden geldiğince yürüdü ve onu prenseslikten çıkarmaya başladı. "Git dinlen

Baba, Apollo. ay partisini daha sonra oynayabiliriz."

Apollo artık pembe giysiler içinde olmadığında ayağa kalktı ve silkelendi, sonra da tırıs tırıs yanıma geldi. "Hadi Apollo'yu dışarı çıkaralım ve salıncakta oynayalım."

"Kurabiye. Lütfen," dedi Henry.

Saatime baktım. "Akşam yemeğine çok az kaldı. Şimdi kurabiye yemene izin verirsem annenin hoşuna gitmez. İyi bir yemek ye, sonra bakarız."

Elizabeth boş bir tabağı ona doğru iterek, "Kurabiyelerim var," dedi.

Henry yere baktı ve bunların sadece hayali kurabiyeler olduğunu fark ederek ona, "Düzelte şunu," dedi.

Elizabeth hayali kurabiyelerin neden daha iyi olduğunu açıklamaya çalıştı ve Henry ona hiç inanmadı. Ama şikâyet etmedi. Birlikte gerçekten iyi oynuyorlardı, en azından çoğu zaman.

Tek ocuk olarak büyüdüğüm için hep bir erkek ya da kız kardeşim olsun istemiştim. Sonra ben on yaşındayken annem ve babam öldü ve teyzem ve amcamla yaşamaya başladım. Oğulları Jackson, benim hiç sahip olamadığım kardeşim gibiydi. Eğer ocuğum olursa en az iki tane isteyeceğimi hep biliyordum.

"Hadi gidelim." Henry'yi merdivenlerden aşağı taşımak için kucağıma aldım ve Elizabeth de Apollo'yla birlikte onu takip etti.

O akşam Abby arkadaşlarıyla öğle yemeğinden eve döndükten sonra Daniel'in garaj yoluna girdim. Kadınlar yemekten aramış ve bir sürelğine evine uğrayıp uğrayamayacağımı sormuştu. Daha arabadan yeni inmiştim ki verandanın yanında sesler duydum.

"Cole konukevinde ne kadar kalacak?" Soru tanımadığım bir kadın tarafından dile getirildi.

"Bilmiyorum." Julie'nin sesine benziyordu. "ok uzaklara gitti. Farklı yerlere seyahat ediyor. Ona gerçekten ayak uyduramıyorum."

"ok fazla ... insanı var mı?" "İnsanlar derken kadınları mı kastediyorsun?"

Sıkı bir kahkaha ve ardından, "Evet, ben de bunu kastetmişim."

"Gece kalan kimseyi görmedim ama bu kadınları oynamaya davet etmediği anlamına gelmiyor."

"Sadece merak ettim."

Julie iç çekti. "Cole'un oyun odasındaki ününü biliyorsun, değil mi Sasha?"

"Bazı şeyler duydum."

"Öğrendiğim kadarıyla hepsi doğru," dedi Julie. "Kendini gruba geri dönerken hayal ettiğinde oynamayı düşünüyor musun?"

Sasha'dan hiçbir ses yoktu ve onlar tekrar konuşmaya başlamadan önce varlığımı belli etmek istedim. Hızlıca yürüdüm, mesafeyi birkaç uzun adımda kat ettim. Köşeyi döndüğümde onları ön sundurma boyunca uzanan bahçede çalışırken buldum.

"Hey, çocuklar," dedim.

Julie topuklarının üzerine oturdu ve gülümsedi. "Hey, Nathaniel. Daniel geleceğini söyledi. Evin arka tarafındaki güneşlenme odasında. Yürüyüş yolunu takip edersen onu bulabilirsin."

"Teşekkür ederim, Julie." Sasha'ya baktım. Küreğini yere bırakmış, toprağa bakıyordu. Abby bana Dena ile yaptığı konuşmalardan bahsetmişti. Sasha'nın yeniden katılması konusunda hâlâ çekincelerim vardı ama nedenini tam olarak bilmiyordum. "Merhaba, Sasha."

Başını kaldırıp bakmadı. "Merhaba, efendim."

"Grupla birlikte olmadığımız zamanlarda Nathaniel'i tercih ederim."

B a ş ı n ı kaldırdı ve dudaklarında muzip bir sırıtış belirdi.

"Sana hiç Nate diyen oldu mu?"

"Cevap istiyorlarsa hayır."

"Bir Nate'e benzediğini düşünmemiştim."

Sırıttım. "Nate neye benziyor?"

Omuz silkti. "Emin değilim. Sadece senin gibi olmadığını biliyorum." "Sasha," dedi Julie. "Gel şu boşları taşımama yardım et."

ekiciler seraya."

İki kadın bahçe işlerine geri döndüler ve ben de evin etrafındaki yolu takip ederek güneşlenme odasına gittim ve Daniel'i tam olarak Julie'nin söylediği yerde buldum.

Beni gördü ve kapıyı açtı. "Hey, Nathaniel. İçeri gelsene."

Yemek masasında yerlerimizi aldık ve Daniel'in evinde bir yığın evrak olduğunu fark ettim. Eline aldı ve yığına göz gezdirdi.

"Tüm aktif üyelerin evraklarını topladım," dedi. "Eğer başvuru sürecini yeniden yapacaksanız, herkesin evraklarını doldurup yeniden göndermesini sağlayabiliriz diye düşündüm."

"Aslında ben de bunu önerecektim. Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyordum çünkü Peter bir süredir mentorluk programından çıkmıştı ve Ron da Dena'yı taciz ettiğinde hala programdaydı, yani arıza olarak tanımlayabileceğimiz tek bir şey yok."

Sandalyesinde arkasına yaslandı. "Sen ve Abby'nin yarın akşamki partiye geleceğinizi biliyorum. Sonrasında düşüncelerinizi duymak isterim."

Grubun oyun partilerine daha önce de katılmışım ama hep misafir olarak. Bu hafta sonu Abby ve ben üye olarak katılacağız. Ama bundan da öte, tüm üyeler için güvenlik ve emniyeti artırmanın yollarını arayacaktık.

"Abby, Sasha'nın bu hafta sonu yapılacak partiye katılmak istediğinden bahsetti," dedim. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Julie'ye bahçede yardım etmek için geldiğinde onunla konuştum. Size yalan söylemeyeceğim, Peter'la olanlardan sonra bir daha asla gruba katılmayacağını düşünmüştüm."

"O kadar kötü durumda mıydı?" Onu gördüğümde ilk başta telaşlanmışım. Hâlâ depresif görünüyordu. Çok zayıftı ve gözlerinde iyi uyuyamayan birinin bakışı vardı. Ama Nate olayına verdiği cevap, içinde ilk başta görüldüğünden daha fazla ateş olduğunu gösterdi.

"Evet. Julie'yi yakaladığımda bile durup izlemedi."

"Ama bu öğleden sonra onunla konuştuğunuzda?"

"O daha iyi bir yerde. Yarın geceye katılmasında bir sakınca görmüyorum ama hepimizin ona göz kulak olmasını ve bize ihtiyacı olduğunda yanında olmamızı istiyorum."

Sasha'nın evrakları yığının en üstündeydi. Elime aldım ve şöyle bir göz gezdirdim. "Abby oynamayı planlamadığını söyledi."

"Hayır, yarın olmayacağını biliyorum. Ancak proaktif olmamızın ve o zaman için bir plan hazırlamamızın iyi olacağını düşünüyorum."

Dışarıdan gelen bir ses ikimizin de başını çevirmesine neden oldu. İki kadın bahçe işleriyle uğraşmak üzere evin yan tarafına geçmişlerdi. Cole elinde bir demet çiçekle onlarla birlikte duruyordu. Ama herkesin dikkatini çeken şey Cole'un yanındaki minyon kadındı.

"Cole'un misafiri var," dedi Daniel. "Tanıdığım kadarıyla ilk kez yanında biri var. Belki de sonunda Kate'i sisteminden çıkarıyordur."

"Onun editörü olabilir."

Biz izlerken, çiçekleri Julie'ye uzattı ve sonra elini tanımadığı kadının kışına doğru kaydıldı.

"Ya da değil," diye ekledim.

"Evet, sanırım editörü değil. Acaba bunları neden Julie'ye geri getirdi? Onları misafirhaneye teslim ettirdim çünkü oraya dikilmesini istedi."

"Onu ve Sasha'yı garaj yolunda çalışırken gördüm."

"Yeni bitkiler eklemek istedi ve ben de burayı kendi evi olarak görmesini istiyorum." Güldü. "Yine de ona çıplak olarak ekerse daha çok hoşuma gideceğini söyledim."

Kıkırdadım, sonra tekrar dışarı baktım. Cole ve arkadaşı ayrılmış, konukevine doğru gidiyorlardı. Julie ve Sasha tartışıyor gibi görünüyorlardı. Julie başını kaldırdı ve Daniel ona içeri gelmesini işaret etti. Elindeki kabı yere bıraktı ve bize doğru yürüdü. Sasha da onu takip etti, hiç de mutlu görünmüyordu.

"Hey," dedi Julie içeri girdiğinde. Sesi biraz sinirli geliyordu ve tedirgin olduğu belliydi.

"Cole'un bitkilerle bir sorunu var mıydı?" Daniel sordu.

"Hayır, onları konukevine

Hata. Onları geri götürecekti ama ben bırakmasını söyledim. Yine de onları gübrelemek istedim. O zaman onları ekebiliriz."

"Biz diye bir şey yok," dedi Sasha kollarını kavuşturarak.

"Dürüst olmak gerekirse, Sasha. Bunları toprağa gömmek istiyorum bugün."

"Diğer tüm bitkileri ben yaparım." "Saçmalıyorsun."

Daniel boğazını temizledi. "Nathaniel, bana şu yığının en altındaki boş kontrol listelerinden birini getirebilir misin?"

Kağıt yığınını aldım ve Daniel'a en alttan bir sayfa verdim. Bir kaşımı kaldırdım. Sasha'nın tavrı ilk geldiğimden beri değişmişti. Daha iyi bilmesem, kıskandığı için şımarıklık yaptığını söyleyebilirdim. Yüzündeki ifade bana Abby'nin Charlene'in adı geçtiğinde takındığı tavrı hatırlatıyordu. Daniel başını salladı. O da bunu anlamıştı.

"Sasha," dedi. "Yeni bir kontrol listesi doldurmanı istiyorum. Bir sonraki oyun partisinde bana ya da Nathaniel'e verebilirsin."

Kağıdı aldığı anda yanakları kızarmıştı. Yanaklarındaki koyu lekeleri görene kadar ne kadar solgun olduğunu fark etmemiştim.

"Teşekkür ederim efendim," dedi. "Ben de yeni bir tane isteyecektim." Tekrar Julie'ye baktı. "Bunu dolduracağım. Birazdan dönerim."

Sasha uzaklaşırken Julie başını salladı ama Daniel'a hızlı bir öpücük verdi ve işini bitirmek için dışarı çıktı.

"Seninle konuşmak istediğim başka bir şey daha var," dedi Daniel. "Üç eyalette bir BDSM bölümü açılıyor ve bazı demolara liderlik edecek birini arıyorlar. Ben bilmiyorum

Julie'nin böyle bir şeye hazır olduğunu sanmıyorum ama Abby'yle senin ilgilenip ilgilenmeyeceğinizi merak ediyordum."

"Toplantılar ne zaman ve nerede?" Abby'nin teşhirci yönünü daha fazla keşfetmek için eğlenceli bir yol olabileceğini düşünerek sordum.

"Program üzerinde hala çalışılıyor ama ilk toplantı Pennsylvania'da. Eğer ilgilenebileceğinizi düşünüyorsanız size sorumlu kişinin adını ve numarasını verebilirim."

"Bu harika olur. Bu konuyu Abby ile kesinlikle konuşacağım."

Düşündüğüm gibi, Abby demo olasılığı konusunda heyecanlıydı. Çocukları yatırana kadar bekledim ve ertesi gün işe gitmek için hazırlandığım oturma odasına geldi. İçeri girdiğinde başımı kaldırdım ve üzerinde ne olduğunu görünce gülümsedim.

"Çok seksi görünüyorsun," dedim, giydiği uzun gümüş elbiseyi takdir ederek.

Bana ateşli bir gülümseme fırlattı ve ayaklarımın dibinde yere oturdu. Boştaki elimi saçlarında gezdirdim.

Mırıldandı ve dokunuşuma doğru eğildi. "Mmm, teşekkür ederim. Bundan hoşlanabileceğini düşündüm."

"Çok beğendim."

Birkaç dakika boyunca sessizlik içinde oturduk. Her şeyin doğru görüldüğü o nadir ve değerli anlardan biriydi ve ben bunu içime çekmek istedim. Çocuklarım ve eşim, hepsi benimle birlikte, sağlıklı ve mutluydu. İstedğim başka bir şey yoktu.

"Bugün Daniel ve Julie'lerde işler nasıl gitti?" diye sorarak sessizliği bozdu.

"Güzel. Sasha oradaydı. Ve Cole. Bir kadınla birlikte." "Oh?"

Omuz silktim. "Onunla tanışmadım; misafirhaneye gidiyorlardı." Omzuna dokundum. "Gel biraz buraya otur."

Zarifçe ayağa kalktı ve yanımdaki kanepeye kıvrıldı. Kolumu ona doladım ve saçlarını koklayarak derin derin içime çektim.

"Daniel'ın bahsettiği bir konu hakkında seninle konuşmak istiyordum."

Beklentiyle yukarı baktı.

"Üç eyalette BDSM bölümü açılıyor ve birkaç demo yapacak çift arıyorlar." "Demo" kelimesini duyunca yüzünde beliren heyecan ifadesini kaçırmadım. "Görünüşe göre teşhirciliği arzuluyorsun ve bunun bu ihtiyacını karşılamak için iyi bir yol olabileceğini düşündüm."

"Son zamanlarda toplum içinde oynamayı çok hayal eder oldum. Nedenini bilmiyorum."

"Sebebi her ne olursa olsun, şu anda ihtiyacınız olan bir şey varsa, ona sahip olmanızı istiyorum."

"Bunun bir ihtiyaç mı yoksa sadece yinelenen bir fantezi mi olduğunu bilmiyorum."

Parmak eklemlerimi elmacık kemiklerinin üzerinde gezdirdim. "Neden fantezi kurduğuna bakmaksızın demoları yapmak istiyor musun?"

"Evet."

"O zaman yaparız." Bir tutam saçımı parmaklarımın arasında dolaştırdım. "Yarın organizatörleri arayıp daha fazla bilgi alacağım."

"Bizden ne göstermemizi istediklerini biliyor musun?"

"Daniel boğa kırbacının bir tane olduğunu söyledi. Bu yüzden önce onu çağırdılar."

Boğa kırbacından bahsedince heyecanı biraz azaldı. "Benim üzerimde hiç kullanmadın."

"Doğru, ama bende bir tane var ve nasıl kullanılacağını biliyorum. Sadece senin üzerinde kullanmadan önce biraz pratik yapmam gerekecek." Başımı öne eğdim. "Bu demo yapmak istemediğin anlamına mı geliyor?"

"Oh hayır. Hâlâ çok ilgimi çekiyor."

"Kırbaçla bile mi?"

Bir öpücük için eğildi. "Sana tamamen güveniyorum."

Bazen beni korkutan da buydu. Onu incitmeyeceğime güvendiği için değil, onun isteklerini yerine getireceğime güvendiği için.

tüm arzularını ve fantezilerini.

Ya başarısız olursam?

Oyun partilerini her zaman sevmişimdir. Hepimizin bir parçası olduğu güç alışverişinin bazen ince, bazen de bariz alt akıntısıyla titreşme biçimleri. Ve katılımcıların çeşitliliğinden zevk almayı asla bırakmazdım. Bir odada iki erkek itaatkârla birlikte bir Dom'a rastlayabilirken, bir diğerinde tasma ile yönetilen bir itaatkâr bulabiliyordunuz. Ve sanki kızlarla alışverişten yeni çıkmış ya da işten yeni gelmiş gibi görünenler de vardı.

Bu gece Abby ve ben sadece endişe verici bir şey olup olmadığını görmek için gözlem yapıyorduk. Grupla birlikte katıldığımız önceki partilere kıyasla daha az insan vardı. Yine de yer sorun değildi. Daniel'in evi katılan insanlar için fazlasıyla yeterliydi. O ve Julie bu gece bir gösteri yapmıyorlardı ama biz geldiğimizde, Daniel Julie'yi bir duvara yaslamış, ellerini başının üzerinde tutmuş ve gözlerini arzudan ağırlaştıran bir şey söylemişti.

Jeff tek başına durmuş, Dena'yı izliyordu. Hayat dolu sarışın, yaşam tarzına ilgi duyduklarını ifade etmek için gelen üç kadından oluşan bir grubun ortasındaydı. Hareketli bir şekilde konuşuyordu ama gülümseyerek ve kadınların sakin ve rahat görünmesini sağlayan bir tavırla. Bu her zaman kolay bir şey değildir.

Jeff'e "Sen şanslı bir adamsın," dedim.

Gülümsedi. "Öyleyim. O başka bir şey."

Kadınlardan biri Dena'nın yakasını işaret ederek omzunun üzerinden bizim olduğumuz yere bakmasını sağladı. Jeff el salladı.

"Bebek iyi mi?" diye sordum. Abby'nin isteği üzerine birkaç gün önce onu aramış ve hamilelikte oyun oynamaktan bahsetmiştim.

"Evet," diye yanıtladı. "Ve geçen günkü konuşma için teşekkür ederim. Dena ile konuştum ve birkaç şey deneyeceğiz."

Hâlâ gerginim ama kendimi daha iyi hissediyorum. Ve sadece ona değil, ilişkimize de haksızlık ettiğimi fark etmemi sağladı."

Birkaç dakika sessizce durduk. Üstat Greene yanımdan hızla geçip kısa bir "merhaba" dedi ve el salladı. Zindan Gözetmenliği görevini yürütüyordu ve belli ki Daniel'in oyun odasına doğru gidiyordu. Arkasından birkaç kişi onu takip etti. Bu sorumluluğun bir kişi için çok fazla olduğunu bir kez daha düşündüm.

Abby'yi aramak için odayı taradım ve onu oturma odasının girişinde buldum. Birlikte gelmiştik ama ilk otuz dakika boyunca ayrı ayrı gözlem yapmak için ayrılmaya karar vermiştik. Yanında Sasha vardı, günler önce görüldüğünden daha solgun görünüyordu. Elinde kâğıtlar tutuyordu.

"Umarım bu gece gelmesine izin vermekle hata yapmamışımdır," dedim başımı ikiliye doğru eğerek.

"Keşke onu daha önce görebilseydiniz," dedi Jeff. "Her zaman hayat doluydu ve onunla oynayanlardan duyduğum kadarıyla küstahlığın sınırındaydı."

Şu anda kesinlikle küstah görünmüyordu. Gözleri kocaman açılmıştı ve Abby ne söylüyorsa başını sallıyordu. Abby beni gördü ve başımı eğerek, Sasha'yı da peşine takarak odayı bizim tarafa doğru geçti.

Yanıma geldiğinde elimi Abby'nin ensesine götürdüm ve yakasını parmakladım. "Sasha, seni görmek güzel."

"Teşekkür ederim, Efendi West." Buruşuk bir kâğıt uzattı. "İstedığınız gibi kontrol listemi doldurdum."

Kağıdı aldım. "Çok iyi. Sisteme girildiğinden emin olacağım." Bir gün önce Daniel'dan eve döndüğümde Abby'yle konuşmuş ve grup üyelerinin bilgilerini elektronik bir veri tabanına yükleme fikrini önermişti. Bunun, ilgiye göre bekâr üyeleri eşleştirmek için iyi bir yol olabileceğinden bahsetmişti. Elektronik ortamda bir şey yapmak istediğimizden emin değildim ama o konuyu açtı

Bilgisayara kişisel bilgileri koymak yerine herkesi bir numaraya göre listelemek. Ona bunu düşüneceğimi söyledim. İnsanları eşleştirme fikri hoşuma gitmişti.

O anda Sasha'ya baktığımda, yakın zamanda eşleşmek isteyeceğine inanmakta zorlandım. Öyle de oldu. Bu gece uzun zamandır ilk partisi olduğu için işleri ağırdan alması en iyisiydi. Birkaç toplantı ve parti geçirdikten sonra, eğer istediği buysa, belki onu bir Dom ile eşleştirmeyi düşünebilirdik.

Jeff saatine baktı. "Cole'un gösterisi beş dakika içinde başlıyor. Dena ve ben izlemeyeceğiz ama sen ve Abby izlemek isteyebilirsiniz."

Abby'ye bir kaşımı kaldırdım. "Gidip Cole'u görelim. Sasha, sen de bizimle gelebilirsin."

Sasha'nın ağzı bir şey söyleyecekmiş gibi açıldı ama sadece başını salladı. Abby bir şeyler sezmiş olmalıydı. Elini Sasha'nın üst koluna koydu ve nazikçe, "Emin misin?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı Sasha ve sesi biraz titredi. "İyi olacağım."

Abby, Sasha'yı yanımızda istediğimi anlamış olmalı. Yani onun iki kez kontrol etmesi, Sasha'yla ilgili benim gözden kaçırdığım bir şeyler olduğu anlamına geliyordu.

Merdivenlerden Daniel'in oyun odasına indik. Ben önden gittim ve kadınlar için kapıyı açık tuttum. "Sasha," dedim yanımdan geçerken. "Her şey yolunda mı?"

Gözlerimin içine baktı. "Evet, efendim. Ben iyiyim."

İfadesinde aksini ima eden bir pırıltı vardı ve bakışlarımı uzun süre tutamadı. "Eğer izlemek istemiyorsan, Abby seninle yukarıda oturabilir."

"Ben iyiyim, efendim. Gerçekten iyiyim."

Yapabileceğim başka bir şey yoktu. İyi olup olmadığını sormuş ve ona bir çıkış yolu göstermişim. Eğer oyun odasında kalmak istiyorsa, ona izin verecektim. "Abby'nin yanında kal."

Başını salladı ve Abby'nin yanında durdu. Demo için hazırlanan düzeneğe dikkat etmek yerine gözlerimi Sasha'dan ayırmadım.

Abby'yle sessizce konuştu ama odanın ortasına bakmak için döndüğünde şok içinde sarsıldı.

Merakla onun görüş alanını takip ettim ve Cole ile konukevine getirdiği minyon kadını gördüm. Cole herkesin içeri girmesini ve kapıyı kapatmasını beklerken kadın Cole'un ayaklarının dibinde diz çökmüştü. Kalabalık sakinleştğinde ve Cole tatmin olduğunda, kendini, itaatkârı ve planlarının ne olduğunu tanıtarak başladı. Kalabalığa menekşe rengi bir asa kullanacağını söylediğinde biraz endişelendim. Sasha'nın boğa kırbacıyla yaralandığını bilsem de, elektrikli bir sahneyi izlerken nasıl davranacağından emin değildim. Yine de hızlı bir bakış onu rahat ve sakin gösterdi.

Cole itaatkârı bir masanın üstüne oturttu ve o yerine otururken kalabalığa güvenlik bilgilerini aktardı. Bitirdiğinde, hem ona hem de bizi izleyenlere bakacak şekilde yer değiştirdi. Toplanan insanlara baktı ve Sasha'yı gördüğünde kısa bir çift çekim yaptığında hayal gücüm değildi.

Sonra dikkatini önündeki kadına çevirdi ve onunla sessizce konuşup asayı çalıştırırken hepimizin nefesini tuttuğunu düşündüm. Odanın ışıkları loştu, bu da asanın mavimsi mor ışığını ve itaatkârın tenini yalayan küçük elektrik kıvılcımlarını sergilemeye yarıyordu.

Cole'un yüzü bir konsantrasyon maskesiydi. Başlamadan önce bu gece sadece düşük bir ayar kullanacağını söylemişti ama bu yeterliydi. Birlikte çalıştığı itaatkâr kıpırdamadan duruyor, sadece en ufak bir zevk iniltisi çıkarıyordu.

Birkaç dakika sessiz kaldıktan sonra onu kontrol etmek için bir saniyeliğine durdu ve başını sallayıp tekrar başlayana kadar odanın asa ve itaatkâr kombinasyonu ile ne kadar gürültülü olduğunu fark etmedim. Sasha'ya hızlıca bir bakış attım, bunalmış hissetmemesini umuyordum, ama önündeki sahneden şaşkına dönmüş görünüyordu.

Yanakları kızarmıştı ve hızlı hızlı nefes alıyordu ama dudakları arzuyla ayrılmış gibiydi. Kendisini itaatkârın yerinde hayal ediyor olabileceğini düşündüm, ancak görüş açısını takip ettiğimde, itaatkârın değil Cole'un büyüüne kapılmıştı. Onun dikkatinin nerede olduğunu fark ettiğim anda Cole da fark etti. Kısa bir süre başını kaldırdı ve Sasha'nın bakışlarını yakaladı. Ağzının köşesi kendini beğenmiş bir yarım gülümsemeyle biraz yukarı kalktı.

Sasha'nın nefesi kesildi ve ben de dönüp odadan çıkıp çıkmayacağını görmek için kendimi hazırladım. Ama olduğu yerde durdu, gözlerini parlayan asaya dikti.

Abby'ye baktım ve onun da Sasha'nın tepkisini anladığını gördüm.

Kesinlikle daha sonra tartışılacak bir konu.

Yedinci Bölüm

ABBY

W Ertesi sabah Linda'nın çocukları hafta sonu için alması sayesinde rahat bir kahvaltı yaptık. Onları dün oyun partisinden önce almış ve Taşındığımızdan beri onları çok özledim.

Nathaniel bizi mutfak masasına oturttu. Ne zaman tasmaını taksam ve rahatça konuşmamı istese, orada otururduk. Ona muzlu Foster tostı yaptım. Hâlâ bekarken yaptığım bir tarifti ve çok severdi. Gerçi pişirmek için pek vaktim olmuyordu. Tabağını yere koyduğumda Nathaniel'in yüzündeki ifadeye bakınca bunu daha sık yapacağıma yemin ettim.

"Bu harika görünüyor," dedi.

"Teşekkür ederim, Usta. Uzun zaman olduğu için özür dilerim, daha sık yapmam gerekecek."

"Belki bir dadı tuttuğumuzda işler biraz yoluna girer." Bir ısırik aldı ve mutluluk içinde gözlerini kapadı.

Oturdum ve yaptığım yemeklerden duyduğu mutluluğu her gördüğümde yaptığım gibi içten içe gülümsedim. O da olağanüstü bir aşçıydı, bu yüzden yaptığım bir şeyi beğenmesi egomu gerçekten okşuyordu.

"Yarın sabah sana kahvaltı hazırlayacağım," dedi.

Tasmaı hâlâ takılıydı ve ben yemek yaparken onun yemek pişirmesi pek alışıldık bir durum değildi. "Bu beklenmedik bir şey, efendim." Bir parça tost yedim, bir parça muz aldığımı emin oldum.

"Başka türlü meşgul olacağınızdan oldukça eminim."

Bununla ne demek istediğini hayal bile edemiyordum, bu yüzden sadece başımı salladım. "Dört gözle bekliyorum efendim. Bana yaptıracağınız her şeyi memnuniyetle karşılarım."

"Mmm."

Bana inandığını sanmıyordum. Onu suçladığımdan da emin değildim. "Portakal suyu ister misiniz efendim?" diye sordum.

"Hayır, kahve iyi. Ama teşekkür ederim." Muzdan bir ısırık aldı. "Dün geceki toplantı hakkında bir fikrin var mı?"

"Evet, size gerçekten ne düşündüğümü söylemek istiyorum. Kurulumlarında özünde yanlış bir şey görmedim. Normal bir grup gibi görünüyorlar ve aslında bence çoğu gruptan daha eğlenceli ve ilginç üyeleri var. Birçoğundan hoşlanıyorum ve onları daha yakından tanımak ve arkadaş olmak için sabırsızlanıyorum. Sorun yaşayan iki adamı düşünürseniz, biri deneyimli bir Dom'du. Diğeri ise acemiydi. Bu yüzden sorunların bağlantılı olduğunu düşünmüyorum."

"Doğru, Jeff'in geçmişini araştırdığını biliyorum. İki adam hakkında da bir şey çıkmadı. Onları kendim inceledim. Beni endişelendirecek bir şey yok."

Parmaklarımı masanın üzerine vurdum. "Acaba referans isteseydik iki adam da davet edilir miydi?"

"Referanslarla ilgili sorun, referansları kimin sağlayacağını sizin seçebilmeniz ve olumsuz bir şey söyleyebilecek birini seçmeyeceğinizin açık olması."

"Ya halihazırda grupta bulunan birinden referans almak zorunda olsaydınız?"

Ağzının kenarı kalktı ve yanındaki deftere bir not düştü. "Bunu sevdim."

"En azından bu şekilde, yeni bir üye tamamen bilinmeyen biri olmaz. Ve herkes evraklarını yeniden göndermek zorunda olduğu için onlara güvenebiliriz."

"Acaba bir adım daha ileri gidip, bir grup tavsiyesinden sonra bile, geçici bir

dönem."

"Test gibi mi?"

"Hayır, ben daha çok tam üye olarak kabul edilmeden önce bir deneme süresi gibi düşünüyordum. Yeni insanlara güvenmeden önce onları tanımamız önemli, değil mi? Aslında belki de yapmamız gereken başka bir şey de yeni üyelerin kıdemli Dominantlarla tanışmasını sağlamaktır. Akşam yemeğinde falan buluşmalarını şart koşabiliriz. Böylece potansiyel üyeleri şahsen tanıyabiliriz."

"Bu, grup toplantısına katılmadan önce yapılması gereken iyi bir şey olabilir," diye önerdim.

Bunu yazdı. "Deneyimli oyuncuların ilk bir ya da iki oyun sahnesinin kıdemli bir üye tarafından gözlemlenmesinin iyi olacağını düşünüyorum."

"Kıdemli itaatkarların yeni gelenleri gözlemlemesine izin verilir mi?"

"Evet, itaatkârlar bile."

"Potansiyel bir Dom üyenin itaatkâr kıdemli üyelerden biri tarafından gözlemlenmeyi sorun edeceğini düşünüyor musunuz?" Ben sordum.

"Eğer öyle olsaydı, sanırım bu bize karakterleri hakkında ihtiyacımız olan tüm bilgileri verirdi, değil mi?"

Gülümsedim. "Evet, efendim. Hem de çok."

"Aslında, bir denizaltının potansiyel bir Dominant hakkındaki düşüncelerini almak iyi bir fikir olabilir."

"Diğer şekilde çalışmayı düşünüyor musun? Kıdemli bir Dom'un bir denizaltıyı gözlemlemesini mi?"

"Adil olan adildir, değil mi?" diye sordu kıkırdayarak.

"Bu sadece deneyimli kişiler için geçerli. Yeniler için ne düşünüyorsunuz?"

"Bence yeni üyeler kıdemli bir üyeyle birlikte zorunlu bir mentor eğitiminden geçirilmeli."

"Kıdemli üyelere çok fazla sorumluluk yüklüyorsunuz. Yeni bir üyeyi temizlemek çok zaman alacaktır."

"Ama işe yararsa, o kişiye güvenebileceğimizi bileceğimiz için ödün vermeye değer."

"Doğru, ama tüm bunlar gruba katılmayı zorlaştıracak, bu yüzden grup fazla büyümeyecek."

"Bunu ben de düşünmüştüm," dedi. "Ama yine de, herkesi güvende tutacaksa buna değmez mi?"

Bir dakika boyunca onu izledim. Kot pantolon ve gözleriyle uyumlu yeşil renkte yumuşak bir tişört giymişti. Nefesimi kesen o günlük anlardan biriydi. Basit bir anın neşesi, bir yemeği paylaşmak ve konuşmak. Gülümsemesi dudaklarında dans ediyordu.

Gülümsemesi derinleşti. "Ne?" diye sordu.

"Sen." Masanın öbür ucuna uzandım ve elini tuttum. "Her şeyin nasıl güvenliğe döndüğünü. Bir Dom'un tavırlarına nasıl tahammül edemeyeceğini." Sesimi alçalttım. "O tişörtün içinde ne kadar seksi görüldüğünü, göğsünü nasıl sardığını ve henüz tıraş olmadığı için yüzünün nasıl dağınık olduğunu."

Elimi dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerimi öptü. "Böyle şeyler söylediğinde gruba konsantre olmamı çok zorlaştırıyorsun."

"Güzel, çünkü çok iyi bir başlangıç yaptık ve bence şimdilik bunu bir kenara bırakıp hafta sonumuza devam etmeliyiz efendim."

Başını öne eğdi.

"Efendim dedim," diye hatırlattım ona. "Ve mutfak masasındayız."

"Seni azarlamayacaktım." Bir nefes verdim. "Oh."

"Şu tişörtün içinde ne kadar seksi olduğuna bak" diyecektim.

Sözleri o kadar beklenmedikti ki güldüm. "Tüm saygımla efendim, buna inanmakta güçlük çekiyorum."

"Haklısın. Ben de sana katılacaktım. Hafta sonumuza devam etme zamanı geldi."

Yüz ifadesindeki bir şey karnımdaki arzunun kabarmasına neden oldu.

Ama sürprizlerle doluydu. "İlk iş bir koşu." Koşu mu? Ciddi miydi?

Hayal kırıklığım belli olmuş olmalı. Güldü. "Düşündüğün şey için günün ilerleyen saatlerinde bolca vaktin olacak. Birlikte koşmalı uzun zaman oldu ve iyi bir egzersize ihtiyacım olduğunu biliyorum."

Neredeyse oflayacaktım. Seks. Seks bir egzersizdi. "Görüşürüz, Abigail."

İki hafta sonra, üç eyalette düzenlenen konferans için toplanan büyük bir kalabalığın önünde durdum. Philadelphia'da özel bir kulüpte düzenlendiği için Nathaniel ve ben akşam için arabayla gelmiştik. Kolaylıkla yüz kişi vardı ve bunların sadece bir avuç kadarı Oyun Ortakları grubumuzdandı.

Nathaniel'in istediği Aziz Andrew haçı arkamda duruyordu. Beni çıplak istediğini söylemişti ve vücudumun hoşuma gitmeyen kısımları olsa da, şu anda kendimi seksi ve boğucu hissediyordum. Bir BDSM demosunda olmak, insanların önünde oynama fırsatına sahip olmak beni asla utandırmadı. Bir sahnedeysen ve Nathaniel beni kontrol ederken, sanki kendimi onun gözlerinden görüyordum. Hiçbir şey söylemediğinde bile, sadece gözlerine bakarak nasıl hissettiğini görebiliyordum.

Nathaniel dışında kimsenin gerginliğimi fark ettiğinden şüpheliydim. Ya da en azından fark etmediklerini umuyordum. Daha önce geldiğimizde hepsi sıcak bir şekilde gülümsemiş ve bizi karşılamıştı. Kıpırdanma isteği duydum ama kendimi hareketsiz kalmaya zorladım. Nathaniel elini sırtıma koydu ve ben de derin bir nefes aldım.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet, efendim. Sadece yeni bir grubun önünde olduğum için biraz heyecanlıyım. Ama genel olarak heyecanlıyım." Bazen merak ederdim.

Beni tahrik eden şey heyecan mıydı acaba? "Benim için diz çök," dedi ve ben de dizlerimin üzerine çöktüm. Grubu düzene soktu ve bizi tanıştırdı.

"Abigail bana kırbaç kullanımını göstermemde yardımcı olacak. Şimdi, bir tanesini kullanmanın birkaç yolu var ve çoğu insan onları cezalandırma ile ilişkilendirirken, şehvetli zevk için nasıl kullanılabileceğini göstermek istiyorum."

Ayaklarının bana doğru dönmesini izledim. "Hazır mısın güzelim?" "Evet, Efendim."

"Teşekkür ederim. Git ayağa kalk ve haçla yüzleş."

Ayağa kalkıp büyük tahta X'e doğru ilerlerken sinirlerim erotik bir heyecana dönüştü. Nathaniel beni bağlamak için acele etmedi: ellerini vücudumda gezdirdi ve beni sabitlemeden önce dirseğimin iç kısmına öpücükler kondurdu.

"Tek bir kuyruk kullanmadan önce ve özellikle de cezalandırma olmayan bir sahnede, itaatkârın tenini kırbaç veya benzeri bir şeyle ısıtmak isteyeceksiniz." Beklemekte olan bir kırbacı aldı ve yavaşça arka tarafımda gezdirmeye başladı.

Kırbaçlanmaya bayılırdım. Özellikle de kırbacı vücudumda baştan çıkarıcı bir şekilde gezdirip beni hafifçe altuzaya soktuğunda. Vuruşları sertleşti ve ben yoga nefesime daldım.

"Abigail," dedi, "bizimle misin?"

"Yeşil, Efendim," dedim.

Kalabalığa tekrar hitap ettiğini duydum ama benimle konuşmadığı için ne dediğine dikkat etmedim. Bunun yerine zihnimdeki o mutlu yere geri döndüm.

Sağ kış yanağıma keskin bir acı vurdu ve boğa kırbacına geçtiğini anladım, ancak his kısa sürede zevk titreşimlerine yayıldı ve benden kayan memnuniyet inlemesine engel olamadım.

"Çok güzel, Abigail."

Birkaç vuruş daha yaptıktan sonra "Nasılsın?" diye sordu. Hangi renktesin?"

"Yeşil, yeşil, yeşil, Usta."

Kırbaç vücudumun daha yukarılarına inmeye başladı ve bazen iki tane kullandığına yemin edebilirdim. Ama çok iyi hissettirdi, zevke konsantre olmak ve yaptığı her şeyi yıkmak konusunda endişelenmek istemedim.

O sırada alt uzayda kayboldum ve birkaç dakika sonra -ya da sadece birkaç dakika sonra gibi görünen bir anda- şaşırdım

-"Çok iyiydin, Abigail. Çok iyiydin."

Protesto etmek istedim çünkü bitmesine hazır değildim. Daha fazlasını istiyordum. Ama neye ihtiyacım olduğunu bildiği konusunda ona güveniyordum. Kamçıyı kırbaça değiştirdi ve altuzaydaki yüksekliğimden aşağı inerken iç çektim. Kırbacı yere bırakıp ellerini vücudumda aşağı yukarı gezdirirken hiçbir şey söylemedi.

Evet! Kafamın içinde bağırırdım. Benim de ihtiyacım olan buydu. Elleri üzerimdeydi, böylece sadece dokunarak nasıl konuştuğunu hissedebilecektim.

"Çok iyi yaptın, güzelim," diye fısıldadı sonunda, sırtıma bastırarak. Beni haça bağlayan tokaları çözdü. "İnanılmaz görünüyordun. Beni çok gururlandırdın."

"Teşekkür ederim, Efendim."

Boynumun arkasına yumuşak öpücükler kondurdu. İnsanların sessiz koşuşturmalarının belli belirsiz farkındaydım ve sonra hiçbir şey yoktu.

"Nasıl hissettin?" diye sordu.

"Çok iyi hissettim, Efendim." Hâlâ içimde bir sıcaklık ve süzülme hissediyordum. "Çok sevindim bebeğim."

"Sadece acı vereceğini düşünmüştüm. Bu kadar iyi hissetmeyi beklemiyordum."

Beni kollarına aldı ve odanın köşesindeki yastıklı masaya taşıdı. Biz giderken herkesin gittiğini fark ettim. Beni yere bıraktıktan sonra yanıma tırmandı ve ikimizin de üzerine kabarık bir battaniye çekti. Ona doğru geri itildim.

Ensemdeki tene doğru fısıldadı, "Gelmek istiyor musun Abigail?"

"Evet, Efendim." Uyanmaya başlamıştım. "Çok fazla."

Omurgamın tam tepesindeki, beni çılgına çevireceğini bildiği noktayı öptü. Orayı yaladığında ve usulca ısırıldığında ürperdim. Eli yavaşça bacaklarımın arasına kayd ve benimle alay etti.

"Kırbaçla işlenirken çok ateşli görünüyordun. Çok iyi idare ettin. Ne kadar iyi bir kızsın." Parmağını daha derine sokup klitorisimi okşamaya başlarken beni usulca övmeye devam etti. "Seni eve götürdüğümde, seni düzgünce becereceğim. Şimdilik seni parmaklarımla boşaltacağım. Benim için gel. Sikime boşalır gibi parmaklarıma boşal."

Boşalmak için izin verildiğinde, parmaklarını daha derine sokmak için kalçalarımı hareket ettirdim.

"İşte böyle," dedi. "Bunun için çalış. O kalçaları çalıştır ve o muhtaç amciğa istediğini ver. İhtiyacı olanı."

Kalçalarımı oynattım. "Size ihtiyacım var, Efendim."

"Şimdilik sadece parmaklarımla alacaksın. Parmaklarım o amciğı sikecek. Daha fazlasını ister misin? Boşalmak ister misin? İçinden geldiği gibi sik onları."

Nefesimi içime çektim ve o da parmaklarını daha derinlere soktu.

"Oh evet," dedi. "Çok iyi hissediyorsun ve sikim kışkanıyor. Seni becermek için sabırsızlanıyor. İçine girip çıkmak ve tekrar tekrar içine sokmak için." Kulağıma fısıldadı, "Eve gittiğimizde sikimi mutlu edecek misin?"

"Evet, Efendim."

Parmaklarını içeride beni her zaman boşaltan noktaya bastırdı. Homurdanarak ona doğru sertçe geri ittim ve parmaklarının etrafına boşaldım.

"İşte böyle. İşte böyle," dedi beni kollarının arasına alıp sıkıca sarmalamadan önce. Gözlerim ağırlaşmaya başladı

"Gözlerini kapat ve dinlen" diye fısıldadığını duyduğumda zar zor uyandım.

"Teşekkür ederim, Efendim."

Uzun süre uyuyamadım. Sadece dakikalar sonra sırtımı öptüğünü fark ettim.

Kırbacın bıraktığı izleri öptüğünü fark ederek inledim. "Dudaklarınızı üzerimde hissetmek çok güzel, Efendim."

"O zaman bırak yapmaya devam edeyim."

Her bir çizgiyi öptüğünde, bir kez daha ısınmış, karıncalanmış ve onun için çaresiz kalmıştım. Ama tekrar geri çekildi. "Bunu giydirmem gerek."

"Sanırım öpücüklerinizi tercih ederim, Efendim."

"Seni öpmeyi tercih ettiğimi biliyorum ama bunu yapmam gerekiyor." Sırtıma son bir öpücük kondurdu. "Yüzüstü yat."

Ona sırtımı tamamen göstererek yuvarlandım. Kirpik çizgilerinden birine bir çeşit krem sürdü ve ben de nefesimi içime çektim.

"Acıyor mu?" diye sordu.

"Hayır, pek sayılmaz." Bunun hakkında düşündüm. "Sadece... orada."

Ancak başka bir çizgiye merhem sürdüğünde, kesin bir acı vardı.

"Tamam, biraz acıyor," diye itiraf ettim. "Bu biraz sürpriz oldu. Sen yaparken hiç acımamıştı."

"Olmadı mı?"

"Öyle olmasını bekliyordum ama onun yerine her yerimde küçük küçük ısırıklar varmış gibi hissettim. Sanki milyonlarca diş beni kemiriyor gibiydi." Başımı çevirdim ve ona baktım. "Bu hiç mantıklı değil. Doğru açıklayamıyorum. Sadece tek bir kuyruk olduğunu biliyorum. Sadece bir tane kullandın, değil mi?"

"Doğru."

"İnanılmazdı."

Dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu. "Hoşuna gitmesine sevindim. Benim de istediğim buydu. Biliyorsun, eğer kendini iyi hissedersen, bir parti var."

Bir dirseğimin üzerinde yükseldim. "Şimdi mi?"

Parti kulağa eğlenceli geliyordu ama başını sallayarak doğrulmaya çalıştığımda düşündüğümde daha çok ağrım olduğunu fark ettim. "Bir daha düşündüm de, belki de bunu atlamalıyız, Usta. Kimsenin yanlışlıkla sırtıma çarpmasını istemiyorum."

Gözleri kötücül sırlarla parlıyordu. "Aklımda tam da o şey var."

Masadan indi ve inmememe yardım etmek için elime uzandı. Yakındaki bir masanın üzerinde kalın siyah bir bornoz bekliyordu. Nathaniel onu benim için açtı ve giydiğimde iç çektim, çok yumuşaktı.

"Sırtını acıtıyor mu?" diye sordu.

"Hayır, Usta."

Başını salladı. "Beni takip edin."

Kapıdan çıkıp bir dizi asansör sırasına doğru ilerledik. "Şu Fransız kapılarının dışında bir avlu var." Eliyle işaret etti. koridorun sonuna kadar. "Ve oraya bakan özel odalar var."

Asansörle iki kat yukarı çıktık ve üçüncü kattan indik. Nathaniel elimi tuttu ve beni koridorun sonundaki kapıya götürdü. Kapının tuş takımına bir güvenlik kodu girdi.

İçeriye bir göz attım. Daha önce gittiğimiz BDSM kulüplerinde gördüğüm tipik odalara benziyordu. Yerin büyük bir bölümünü bir yatak kaplıyordu. Ama odanın arka tarafında büyük Fransız kapıları vardı.

"Cübbeni çıkar ve yerin ortasında diz çök," dedi tam kapı çalınırken.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve bekledim. Delaware'e ilk gittiğimizde yaptığı gibi izlemesi için birini davet edip etmediğini merak ettim. Öyle olmasını umuyordum; o iki seans hoşuma gitmişti.

Sırtım kapıya dönüktü, bu yüzden kimseyi göremiyordum ama duymak için kulaklarımı zorladım. Yine de çok az konuşma vardı. Her kimse kalmadı ama Nathaniel de onlar gittikten hemen sonra yanıma gelmedi. Onun sesini duydum.

Ayak sesleri ve Fransız kapısının sürgüsü ile bana katılmadan önce dışarıda bir şeyler yaptı.

"Ayağa kalk ve balkona çıkıp biraz şarap içelim."

Hava sıcaklığı altmışların ortasındaydı, yani dışarıda çıplak olmak için çok soğuk değildi. Sadece bir sandalye vardı ama biri, Nathaniel olduğunu tahmin ettiğim biri, yere yumuşak bir battaniye sermişti. Sandalyenin yanına diz çöktüğümde sadece bir şarap kadehi olduğunu fark ettim. Gülümsedim. Paylaşmayı severdim.

Hemen arkamdan geldi ve sandalyeye oturdu. Ben beklerken şarabı doldurdu, sonra kadehi dudaklarıma bastırdı.

"İyi mi?" diye sordu.

"İyinin de ötesinde. Bu benim favorim." Yanağımı okşadı.

"Biliyorum."

Aşağıdaki avludan yüksek sesli, gürültülü bir müzik yükseliyordu. Yerdeki yerimden hiçbir şey göremiyordum. Parmaklıklar sert taştan yapılmıştı ve aralarını görebileceğim hiçbir yer yoktu.

Nathaniel'in bacaklarına yaslandım ve iç çektim. Elini omzuma koydu. Bu. Bu tam burada, balkonda doğru hissettirdi. O ve ben birlikte. Bardağı dudaklarıma bastırdı ve bir yudum daha aldım. Bunun gibi basit anları seviyordum.

Bir süre orada oturduk, müziği dinledik, şarabımızı yudumladık ve sadece birbirimizin yanında olmanın tadını çıkardık. Müzik giderek yumuşadı ve yerine oyun sesleri geldi: inlemeler, iç çekmeler, derinin ete değmesi ve ara sıra birinin doruğa ulaşan çığlıkları. Şarap vücudumu sıcak ve canlı hissettiriyordu ve seks seslerini duymak ama hiçbir şey görememek beni giderek daha fazla tahrik ediyordu.

Nathaniel ben kıpırdanmaya başlayınca öne doğru eğildi ve göğsümü avuçladı. "Görünüşe göre insanlar artık dans etmekten daha fazlasını yapıyorlar, öyle değil mi?"

Göğsümü eline sürttüm. "Mmm." Çok iyi hissettiriyordu.
"Evet, Efendim."

Meme ucumu çimdikledi. "Şu anda bunların hiçbiri yok."
Elini göğsüme koyup oturması ve hareket edememesi
tatlı bir işkenceydi.

"En sol köşede ilginç bir sahne var."

O tarafa baktım, sanki önümdeki taş yarılıp görmeme izin
verecekmiş gibi. İç çekişimi bastırdım.

"Görebiliyor musun, Abigail?"

diye sordu. "Hayır, Efendim."

"Git parmaklıklara dayan."

Ayağa kalktım ve parmaklıklara doğru ilerlerken gecenin
tamamen çöktüğünü fark ettim. Balkonun konumu ve
karanlığın her şeyi kaplaması nedeniyle kimse beni
göremeyecekti. Görülebilseydik ya da daha iyisi avluda
olsaydık çok daha sıcak olurdu.

Yerimi aldığımda kalbim küt küt atıyordu. Taş tenime
karşı serindi. Aslında mükemmeldi, çünkü aniden kızardığımı
hissettim. Kenardan baktım ve gördüğüm şeyden gözlerimi
alamadım.

Altımızda yaklaşık otuz kişi vardı, çoğu soyunmanın çeşitli
aşamalarında ve çeşitli BDSM oyunlarına katılıyorlardı.
Kalabalığı taradım. İki adam birbiriyle konuşurken, birinin
ayaklarının dibinde çıplak bir kadın ona oral seks yapıyordu.
Avlunun ortasında büyük bir direk duruyordu ve şu anda iki
kadın itaatkâr, Domları onları hafifçe kırbaçlarken ona
bağlıydı.

Nathaniel'in sırtıma bastırdığını hissettiğimde rayların
üzerinde fazla kalmamıştım. Kıyafetleri bana karşı sertti ve
inlemelerimi tutamadım.

"Çok gürültü yapmamalısın yoksa ana cazibe merkezi biz
oluruz. Bundan hoşlanacağını bilsem de, bu gece için
aklımdan geçen tam olarak bu değildi."

"Sessiz olacağım, Efendim. Ya da en azından öyle olmaya
çalışacağım. Yaptığın şey bu kadar iyi hissettirirken sessiz
olmak çok zor."

Güldü ve kıcıma bir tokat attı. "Bahsettiğim sahneyi şimdi görebiliyor musun?"

Zemini taradım ve daha önce bahsettiği yöne baktım. Uzak köşedeki çok ilginç bir düzenek dışında pek bir şey yok gibiydi.

"İki adam ve kadın mı?" Ben sordum.

"Evet," dedi. "İşte bu." Ellerini uzun, şehvetli vuruşlarla vücudumda gezdiriyor, beni tahrik ediyor ve baştan çıkarıyordu. Altımızdaki iki adam da benzer şekilde bağlı kadına dokunuyordu. Kendimi onun yerinde hayal etmeye çalıştım. İki değil, dört el bana zevk vermek için çalışıyordu.

Nathaniel sonunda sessizliği bozarak, "Onu hazırlıyorlar," dedi. "İkisini de almaya hazır olduğundan emin olmak için. Belki de daha önce hiç iki erkeğe hizmet etmedi."

İki adam konuşuyordu. Ağızlarının hareket ettiğini görebiliyordum ama ne dediklerini anlayamıyordum. Bir ara kadın başını çevirdi ve onlardan biriyle konuştu. Adam uzandı ve başparmağını kadının ağzına soktu.

Nathaniel omurgama öpücükler kondurdu ve dudaklarının ardından tüylerim diken diken oldu. Bir parmağını içime sokup yavaşça pompalamaya başladığında gözlerimi altımızdaki üçlüden alamıyordum. Adamlardan biri pantolonunun düğmelerini çözdü ve kadın onu ağzına aldı. Nathaniel kalçalarını içime doğru sallarken nefesim kesildi.

"Aç," dedi, içimde olan parmağını dudaklarıma bastırarak.

Ağzımın derinliklerine kadar emdim, kendimi ve tenindeki tuzu tattım.

"Ne kadar tahrik olduğunun farkında mısın?" Kalçalarını tekrar çevirdi ve bu hareket leğen kemiğimin balkonun duvarına çarpmasına neden oldu. Taşın serinliği klitorisime sürtündü ve vücuduma şok dalgaları gönderdi.

"Ah, kahretsin," dedim, ama tekrar vurmaya çalıştım.

Nathaniel kalçalarımı tuttu ve beni geri çekti. "Henüz değil,

Açgözlü kız. Daha yeni başladık. Devam etmek isteyebilirsin ve

Bu gece Almanca'ya ne tercüme edeceğini düşün."

"Lütfen, Usta. Seni içimde ne kadar çok istediğimden başka bir şey düşünemiyorum."

"Henüz seni becermeye hazır değilim. Aşağıdaki üçlüyü izleyip bana ne yaptıklarını anlatmaya ne dersin? Almanca olarak."

"Du bis so gemein, Meister," dedim, ona kaba olduğunu söyledim.

"Bunu tekrar düşünmek isteyebilirsin Abigail," dedi ve fikrini kanıtlamak istercesine bir adım geri çekildi. "İstersen sana ne demek istediğimi gösterebilirim."

"Özür dilerim efendim."

"Ayrıca, ben kötü biri değilim." "Doğru, Usta."

"Ben lanet olası bir şeytanım." Son kelimeyi üç parmağını içime sokarken söyledi. "Kimıldama."

İnledim. Kahretsin, çok iyi hissettiriyordu. Hareket etmek ve onu daha fazla içime almak istedim ama kendimi hareketsiz kalmaya zorladım.

"Şimdi bana ne yaptıklarını söyle," dedi.

Mükemmel bir Almanca ile ağzında bir tane olduğunu mırıldandım.

"Bir denizaltının ağzını meşgul etmek her zaman iyi bir fikirdir." Parmaklarını yukarı kaldırarak beni çıldırtan o noktaya dokundu. "Seninkini becerirdim ama üzerinde çalışman gereken bir Alman var. Bana diğerinin ne yaptığını söyle."

Başının bacaklarının arasında olduğunu söyledim.

"Ah, onun tadına bakıyor." Parmaklarını aniden çekti ve yaladığını duydum. "Mmm," diye mırıldandı.

Beni tekrar parmaklamasını bekliyordum, bu yüzden elleri omuzlarıma geldiğinde şaşırdım.

"Taşın üzerine eğilmeni istiyorum, böylece seni becerdiğimde meme uçların parmaklıklara sürtünecek. Bunu yapabilir misin?"

"Emredersiniz, Efendim." Beni yerime iten ellerinin yardımıyla duruşumu yeniden ayarladım.

"Bana o iki adamın şu anda ne yaptığını söyleyin."

"Adamlardan biri onu yalamayı bıraktı ve şimdi içine giriyor. Kız eğiliyor ama diğeri ağzını kullanırken kızın başını sabit tutuyor."

Nathaniel kıcıma şaplak attı. Sertçe. Ow. Siktir.

"Cevap verme şeklinizde yanlış olan neydi?" diye sordu. Kahretsin.

"Almanca cevap vermedim, Efendim."

"Tamam, soruyu doğru şekilde tekrar cevapla."

Söylediğı gibi cevabımı tekrarladım.

"Aferin kızıma," dedi. "Bence bu bir ödölü hak ediyor."

Kıpırdamadan durdum, hareket etmeyeceğime güvenemiyordum. "Ich danke dir, Meister."

Belimden tuttu ve sonra sadece sikinin ucuyla içime girdi. Onu tam orada hissetmek ama daha uzağı gidememek işkence gibiydi. Sonunda beni içine aldığında ne kadar iyi hissedeceğimi hayal edebiliyordum.

Ama neyi bekliyordu ki?

Kalçalarını sabit tutarak ellerini vücudumda gezdirdi, göğüslerimi okşadı, omuzlarımdan geçti. Parmaklarını nazikçe saçlarımdan arasından geçirerek kafa derimi okşadı. Yavaş ve şehvetliydi ve kaslarım onun dokunuşuyla gevşedi. İçime aynı şekilde girmesini bekliyordum. Mutluluk içinde iç çektim.

İç çekişimi bitirmeden önce saçlarımı tuttu, başımı geriye çekti ve güçlü bir vuruşla içeri itti. Neredeyse doruğı ulaşıyordum ama tam zamanında kendimi durdurdum.

"Lanet olsun, Usta." Kendimi uzun, derin nefesler almaya zorladım çünkü hâlâ tehlikeli bir şekilde boşalmaya yakındım.

Kıpırdamadan durdu ve içimde ne kadar büyük hissettiğini görünce yutkundum. Açıdan mı yoksa pozisyonlarımızdan mı emin değildim. Ama lanet olsun.

Kalçalarını yuvarladı, daha derine indi ve farklı noktalara vurdu. Nefesim kesildi ve önümdeki duvarı körü körüne kavradım. Vay anasını.

"Çok uzun zaman oldu, değil mi?" dedi ve sesi beklediğimden daha kabaydı.

"Ne?" Zihnim onun vücudumda yarattığı fiziksel hislerle dolup taşıyordu. Bırakın konuşmayı, düşünce gibi sıradan bir şeyi bile işleyemiyordu.

"Seni bu şekilde aldığımdan beri," diye açıkladı. "Sert ve hızlı ve insanların izleme potansiyeliyle."

"Evet," dedim yarı iniltiyle, kalçalarını tekrar döndürürken yarı iniltiyle. "Çok uzun." Ve keşke alt katta, insanların izleme potansiyelinden daha fazlasının olduğu avluda olsaydık diye düşündüm. Bu bir garantiydi.

Bir hamle yaptı ve tam da söylediği gibi göğsüm taşa sürtündü. Evet ve lütfen ile karışmış doğru miktarda bir acıydı, tekrar daha.

"Bana şimdi ne yaptıklarını söyle." "Almanca mı, Usta?"

"Tabii ki."

Derin bir nefes aldım ve gözlerimi açtım, ancak içimde tekrar hareket ettiğinde neredeyse kapanacaklardı. Vücudum tepki olarak titredi. Çok uzun zamandır uykuda olan parçalarım uyanıyordu ve kendimi altımızdaki üçlüye odaklanmaya zorlamak zorunda kaldım. Eğer yapmazsam, doruk noktamı tutamayacağımı biliyordum.

"Söyle bana," diye tekrarladı.

Zihnimde Almanca kelimelerle çalıştım ve bu, doruk noktamı uzak tutmaya yetti. "Biri onu beceriyor, diğeri de az önce ağzına boşaldı. Şimdi de göğüslerini okşuyor."

Muhtemelen taş duvarla yaşadıklarına benzer bir his veriyordu. Yine de okşuyor muydu yoksa çimdikliyor muydu merak ettim. Sert mi davranıyordu? Ben izlerken bir çığlık attı. Ağzının hareket ettiğini ve verdiği tepki karşısında adamın şeytani gülümsemesini gördüm. Evet, sertti ve kızın yüz ifadesine bakılırsa bu hoşuna gitmişti.

Arkamdan Nathaniel tekrar üzerime sürdü ve ben de kendi ılığımı çıkardım.

"Onu becerilirken gördün mü? Sen de benzer bir durumdasın, tek bir Dom dışında." Daha hızlı hareket etmeye başladı ve ben kısa, kesik kesik nefesler aldım.

Kadının başı hafifçe döndü ve bize doğru bakar gibi oldu. Özellikle avludakiler tarafından görülebileceğimizi sanmıyordum. Muhtemelen tek gördüğü hareket eden gölgelerdi. Ama her ne gördüyse yüzünü bir gülümseme kapladı ve iki adama bir şeyler söyledi. Cevap verdiler ama bize doğru bakmadılar. Bununla birlikte, birinin daha sert itmeye başladığını fark ettim.

Belki de o Nathaniel'di.

Kahretsin, boşalmam gerekiyordu. Ama haklıydı, şeytani davranıyor ve vücudumdan mümkün olan her zevkin son zerresiyle alay ediyordu ve doruğa çıkma ihtiyacıma teslim olmamak için tüm öz kontrolümü kullanıyordum. Üçlünün hareketlerini Alıncaya çevirmek bile o kadar yardımcı olmamıştı.

"Gelmem gerek, Efendim."

İticiliğine ara vermedi. "O geldikten sonra boşalabilirsin."

Neredeyse sızlanacaktım. Şu anda kadının içine giren iri cüsseli adam ne kendi doruk noktasına ulaşmaya yakın görünüyordu ne de kadının ne zaman doruk noktasına ulaşacağıyla ilgileniyor gibiydi.

Nathaniel yavaşladı, ama bunu yapmasının beni rahatlatacağını düşündüysem, yanıldığımı hemen anladım. Yavaşlaması sadece hareketlerinde daha kararlı olmasını sağlıyordu.

Her iki yanımdaki parmaklıklardan tuttu ve ben de elimi kaldırdım. Neye ihtiyacım olduğunu bilerek parmaklarını benimkilere doladı. Daha samimi ortamlarda bulunmuştuk. Daha sapkın şeyler yapmıştık. Yine de o balkonda olmak, onun varlığını etrafımda ve içimde hissetmek, beni daha önce hiç hissetmediğim bir duygusal güçle vurdu. Belki de

Çok kamusal bir sahne olmaya çok yakındı ama yine de çok samimi ve özeldi.

Nathaniel'in baştan çıkarıcı ve şehvetli itişleriyle geçen birkaç uzun dakikadan sonra, bir kez daha hızlandı. Üçlüye baktım. Onlar da boşalmaya yaklaşmış görünüyorlardı.

"Geliyorlar efendim," diye fısıldadım hem rahatlatarak hem de üzülerek. Geliyorlar efendim. Rahatlama, çünkü bu yakında umarım kendi serbest bırakılma zamanımın geleceği anlamına geliyordu. Pişmanlık çünkü o an çok mükemmeldi ve asla yeterince mükemmel an yoktu.

"Onları görüyorum," dedi. "O gelir gelmez gelmekte özgürsünüz."

Arkasındaki Dom saçlarından bir avuç daha aldı ve başını çekti. Balkonda otururken bile, ağzı tek bir kelimenin kusursuz şeklini oluştururken sırtının kavislendiğini ve göğsünün derin bir iç çekişle yükselip alçaldığını açıkça gördüm.

"Gel."

Onun emriyle doruk noktasına doğru gevşedi. Gözleri birkaç kez dalgalandı ve vücudu hafifçe sallandı. Arkasındaki adam onun salıverilmesi boyunca itmeye devam etti ve kendisinininkiyle çok geride değildi.

"Jetzt kann ich kommen, Meister?" Boşalıp boşalamayacağımı sordum ve onun "Evet" demesiyle, beni orgazmdan alıkoyan küçük otokontrol ipini gevşettim. Vücudunun benimkine bir sonraki geçişinde, kenetlenmiş ellerimizi bacaklarımın arasına bıraktı ve klitorisimi ovuşturdu.

"Bunu hisset," diye fısıldadı ve ellerimizi hafifçe hareket ettirdi, böylece onun içime girip çıktığını hissettim. "Seni becerdiğimi hisset. Üzerime boşalırken beni hisset. Beni içimde sıkarken. Sanki vücudunu terk etmemi hiç istemiyormuşsun gibi."

Sözleri beni uçurumdan aşağıya, doruk noktama doğru uçurmak için ihtiyacım olan şeydi.

"İşte başlıyoruz," dedi, hâlâ kalçalarını pompalıyordu. Derinlere inerken homurdandı. "Benim için sert gel. Parçalandığını hissetmekten asla yorulmam." Kendi salıverilişini yaşarken hâlâ içeride duruyordu.

Ellerimi nazikçe bıraktı ve omuzlarımı ovdu, önümden kayarak göğüslerimi avuçladı. "Ağrın var mı?"

"Sadece hoş bir şekilde, Efendim." Meme uçlarımın ve bacaklarımın arasındaki donuk ağrı, az önce paylaştığımız şeyin hoş bir hatırlatıcısıydı.

"Buraya gel." Beni kucağına oturmam için geri çekti. Sandalyenin yanından sıcak bir battaniye aldı ve omuzlarıma örttü.

Memnuniyet bir battaniye gibi üzerime çökerken iç çektim. Parmaklıkların yanında geçirdiğimiz zamanın samimiyeti sandalyeye de taşındı ve kollarına daha sıkı sarıldım. Genelde bana sarılırdı ama başımı hafifçe kaldırdım ve dudaklarının beni öpmek için beklediğini gördüm.

Yumuşak ve nazikti ve başımı kavrayıp beni tamamen öpebilmek için kendi başını eğmeden önce ağzıma karşı fısıltıyla konuştu. Kollarımı boynuna dolamak için kaldırdım, kaslarını hissettim ve sıcaklığının tadını çıkardım. Dudaklarını ayırdı ve ben de onu takip ederek uzun ve derin bir şekilde öptüm.

Geri çekildi ve dudaklarıma son bir öpücük kondurdu. "Bir süre dursam iyi olacak. Artık eskisi kadar genç değilim."

"Daha iyi durumda olamazdınız, Usta." Kesinlikle bir gencin dayanıklılığına sahipti.

Gülümserken alnı biraz kırıştı. "Teşekkür ederim, güzelim."

Elimi göğsünde gezdirdim, gömleğinin hâlâ üzerinde olduğunu fark edince kaşlarımı hafifçe çattım. "Elbette, tişörtünü çıkarırsan çok daha iyi bakabilir ve daha doğru bir gözlem yapabilirim."

"Sen yap."

Etrafta bir saat aradım. "Odada ne kadar zamanımız var, Usta?"

"Ne kadar istersek o kadar."

"Güzel." Boynunu öptüm. "O zaman acele etmeyeceğim."

Ellerimin göğsünde gezinmesine izin verdi ve ben de kumaşın üzerinden onu okşadım. Onunla alay ediyordum. Onun tasmağını taktığımda ona istediğim şekilde dokunmakta özgür olduğum pek sık olmazdı.

Aranıyordu. Üzerindeki gömlek açık mavi bir elbiseydi. Üstten başladım ve ilk düğmeyi açtım, açıkta kalan teni yalamak için eğildim.

"Tadınız çok güzel, efendim." "Muhtemelen tuz gibi tadı var."

"Bu her neyse, her gün tadına bakabilirim ve bundan bıkmam."

Hafifçe kıkırdadı ama ikinci düğmeyi açıp tenini ısırdığımda nefesini içine çekti. "Siktir, Abigail."

"Bunu zaten yaptık, Usta."

"Böyle devam edersek bunu tekrar yapacağız. Er ya da geç."

Düğmelerinin geri kalanını çözerken ağzımı kapalı tuttum. Ancak düğmeleri tamamen çözüldüğünde kendimi durduramadığımı fark ettim. Başımı eğdim ve bana meşe ve sedir ağacını hatırlatan kokusunu içime çektim.

Nefesini alçak bir tıslamayla dışarı verdi. "Nefesin çok sıcak."

"Üşüdünüz mü, Usta?"

"Sen kucağımdayken değil. Sadece böyle derin bir nefes aldığında, her şey sıcak oluyor ve daha alçak olduğunu hayal ediyorum."

"Daha aşağıya inebilirim."

Bir kaşını kaldırdı. "Yapabileceğini biliyorum."

Tasması bende olduğu için, eğer isteseydi bana söylerdi. Ama her ne sebeple olursa olsun, her şeyin bu şekilde olmasından memnun görünüyordu, ben de kucağında kaldım. Bir parmağımın ucuyla meme uçlarından birinin izini sürdüm ve tüylerinin diken diken oluşunu izledim. Bana hâlâ durmamı söylemedi, ben de başımı eğdim ve parmağımın izlediği yolu yaladım. Sonra ağzıma alabildiğim kadarını emdim ve onu hafifçe ısırdım.

Koltuğunda kıpırdandı ama hareket etmedi.

"Ne düşünüyorsunuz, Usta?" Bir sahnenin ortasında bana sık sık sorduğu bir soruydu bu.

"Daha ne kadar burada oturup benimle oynamana izin vereceğimi düşünüyorum."

"Neye karar verdin?" Bir kez daha boynunu kemirerek sordum.

"Emin değilim. şu anda ellerinizin üzerimde olması kesinlikle hoşuma gidiyor."

Ve özel odada geçirdiğimiz zamanın geri kalanında da bu şekilde kaldık. Ben onun kucağındaydım, sadece birbirimize yakın olmanın ve parmaklarımızın birbirimizi okşamasının ve dokunmasının tadını çıkarıyorduk. Zaman geçirmenin basit bir yoluydu ama yeterince sık kullanmadığımız bir yöntemdi.

Balkonda ne kadar kaldığımızdan emin değildim ama biz ayrıldığımızda gece kararmış ve aşağıdaki partililerin çoğu gitmişti. Halka açık bir şey yapmamış olmamıza rağmen kendimi tatmin olmuş ve mutlu hissediyordum.

Sekizinci Bölüm

ABBY

A Üç eyaletli toplantıdan birkaç gün sonra, yaklaşan bir blog yazısı için araştırma yapmak üzere dizüstü bilgisayarımın başına oturmuştum ki telefonum çaldı. Tanımadığım bir New York numarasıydı. Saate baktım, saat ikiyi geçiyordu. İki çocuk da muhtemelen en az otuz dakika daha uyuyacaktı. "Merhaba," dedim.

"Abby?" Ses dostçaydı ama telefon numarasını tanıdığım kadar onu da tanıımıyordum.

"Evet."

"Bu Lynne. Nasılsın?"

"Oh, Lynne, selam. Sesini tanıyamadım. Nasılsın?" Lynne New York BDSM grubumuzun üyesiydi. Yakın arkadaş sayılmazdık ama geçici bir tanışıklıktan daha fazlasıydık. Taşınmadan önce, birkaç ay önce, Dom'u Simon, Nathaniel'in Wilmington'da düzenlediği bir sahneye katılmıştı.

"Doğruyu söylemek gerekirse, daha iyiydim," dedi iç çekerek. "Bu yüzden arıyorum."

Cevabı beni neden aradığı konusunda meraklandırdı. "Yardım etmek için ne yapabilirim?"

"Bir hukuk firmasında yönetici olarak çalıştığımı hatırlıyorsun, değil mi?" diye sordu.

"Evet, elbette," dedim. Firma şehrin en büyüklerinden biri değildi ama iyi tanınıyordu ve etkileyici bir kadrosu vardı.

"Zor birkaç ay geçirdiler ve işten çıkarma kararı aldılar. Geçen Cuma itibariyle işten çıkarıldım."

"Oh, Lynne, bunu duyduğuma çok üzüldüm." Şimdiden nasıl yardım edebileceğimi düşünmeye başlamıştım. İlk aklıma gelen Nathaniel oldu. Elbette onunki kadar büyük bir şirkette Lynne'in yapabileceği bir şeyler bulabilirdi.

"Aslında bunun yapmak istediğim şeyi yapmam için ihtiyacım olan tekme olduğuna karar verdim."

"Oh? O da ne?"

"Her zaman öğretmen olmayı hayal ettim ama bu konuda hiçbir şey yapmadım. Şimdi belki de yapmalıyım diye düşünüyorum. Şu anda yapamam tabii ki. Yani, bir işim bile yok ve okul için birikmiş param da yok. Ama bir dadı aradığınızı duydum."

Beynimin onun sözlerine yetişmesi birkaç saniye sürdü. "Evet," dedim sonunda. "Evet, öyleyiz."

"Eğer kimseyi bulamadıysanız, pozisyon için mülakat yapma fırsatını değerlendirmek isterim."

"Pozisyon hâlâ boş." Henüz Elizabeth ve Henry ile de bağlantı kuran birini bulamamıştık. "Artık yarı zamanlı olarak Wilmington, Delaware'de yaşadığınızı biliyor musun?"

"Evet, oradan yaklaşık yirmi mil uzakta bir ailem var. Yani bölgeye aşinayım."

Düşündükçe Lynne'in bizim için dadı olarak çalışması fikri daha da hoşuma gitmeye başladı. Onu her zaman sevmiştim ve yaşam tarzımıza uygun birinin olması bizim için pek çok şeyi kolaylaştıracaktı. "Bu hafta sonu boş musun?" diye sordum. "Delaware'e gelip benimle ve Nathaniel'le tanışmak, Elizabeth ve Henry ile tanıştırmak ister misin?"

"Bu hafta sonu mükemmel olur!" Sesi neredeyse rahatlamayla mırıldanıyordu.

"Harika! Nathaniel ile bir zaman belirleyelim, ben de size detayları e-posta ile göndereyim." Daha bu sözleri söyler söylemez aklıma bir fikir geldi. "Simon senin Wilmington'da olman hakkında ne düşünecek?"

Cevap vermedi ve sessizlik o kadar mutlak ki telefonu kapatmadığından emin olmak için telefona baktım.

"Simon benden ayrıldı," dedi sonunda.

"Oh, Lynne, bunu duyduğuma çok üzüldüm."

"Sadece kısa bir süre birlikte olduğumuzu biliyorum ama ondan gerçekten hoşlandım. Biraz oynamayı denedik ama hazır olmadığımı söyledi. Gerçekten itaatkâr olmadığımı düşünüyordu."

Simon'ı çok iyi tanı mıyordum ama ondan bu kadar ani bir şekilde ayrılmak ona göre değildi. Aralarında başka bir şeyler olmuş olmalıydı, ya da en azından onun arasında.

İç çekti. "Neyi yanlış yaptığımı bilmiyorum. Ve sonra ona bunu sorduğumda konuşmadı."

"Bu gerçekten Simon'ın yapacağı bir şey değil. Bir şeyler dönüyor. Nathaniel ile konuşmam gerekecek." Nathaniel onu benden daha iyi tanıyordu, bu yüzden neler olup bittiğini öğrenebileceğini umuyordum.

"Hayır, bunu yapma. Simon'ın ondan bahsettiğimi bilmesini istemiyorum."

"O bilmeyecek. Sadece Nathaniel'e neler olduğunu bilip bilmediğini soracağım." Bir şey söylemedi, ben de devam ettim: "Söz veriyorum Simon onun hakkında konuştuğunu bilmeyecek."

"Teşekkür ederim."

"Sorun değil." Masamdaki monitör Henry'nin gevezelikleriyle çtırdıyordu. "Gitmem gerek, çocuklar uyandı. İrtibatta olacağım."

Merdivenleri koşarak çıktım, sevinçliydim çünkü az önce dadımızı bulduğuma bahse girmeye hazırdım.

O gece, çocuklar uyuduktan sonra, Nathaniel ve ben kapalı havuzun kenarında birlikte dinleniyorduk. Tur atmaya yeni bitirmiştik ve ikimiz de bornozlarımıza sarınmış şezlonglarımızda oturuyorduk. Birkaç loş ışığı açmış ve havuzun kenarında sakladığım mumları yakmıştık, böylece oda kaynayan gölgelerle yıkaniyordu.

Lynne'le olan konuşmamı anlattıktan sonra, "Simon'la aranızda bir şeyler olmuş olmalı," dedi. "Ben sadece

Keşke ne olduğunu bilseydim."

"Onunla en son ne zaman konuştunuz?"

"Ne kadar uzun zaman olduğunu itiraf etmekten nefret ediyorum," dedi başını sallayarak. "Kimseyi gerektiği gibi takip edemedim. Özellikle de New York BDSM grubumuzdakilerle."

"Lütfen ona Lynne'in aradığını söyleme. Bana ondan bahsettiğini öğrenmesine izin vermeyeceğimize söz verdim."

"Aramayacağım. Arayı kapatmak için onu arayacağım. Zaten bunu yapmak istiyordum." Havluyu saçlarının üzerinde gezdirerek daha da kuruttu. "Bence onu dadımız olarak işe alsak ve o da yanımıza taşınsa çok mantıklı olur. Böylece kira ödemek yerine okul için kenara para koyabilir. Ayrıca yaşam tarzına da aşina..." Gerekçesini başımla onayladım. "Yani gecenin bir yarısı bize bir şey yaparken rastlasa ya da oturma odasına girip biz haberleri izlerken seni ayaklarımın dibinde diz çökmüş görse şaşırmazdı."

"Aynen öyle," dedim.

"Neden onu yarın arayıp bizimle ve çocuklarla ne zaman buluşabileceğini sormuyorsun? Onlarla iyi geçinemezse, ilerlememiz için bir neden kalmaz."

"Bu iş olacak. İçimde bir his var."

"Umarım haklısındır. Bu bizim için işleri kolaylaştırır." "Bir şey daha var," dedim. "Bu işi yapması için Jeff'i işe almak istiyorum."

bir geçmiş. Yani, onu her zaman sevdim ve New York grubumuzdaydı, bu yüzden her şeyin yolunda olduğunu düşünebilirsiniz, ama onu gerçekten o kadar iyi tanımıyoruz..."

"Asla çok güvende olamazsın. Katılıyorum. Onunla konuştuktan sonra ne dediğini bana bildirin, ben de Jeff'e Wilmington'a gelmeden önce bir ön araştırma yaptırayım. Eğer bu iyi çıkarsa, daha derinlemesine bir araştırma için evrak imzalatırız."

Başımı salladım. "Bu beni çok daha iyi hissettirirdi. Çok temkinli davrandığımı düşünmediğine sevindim."

"Konu ailemin güvenliği olduğunda böyle bir şey söz konusu olamaz."

Sesi alçak ve hırçındı ve beni tahrik ediyordu. Özellikle de ıslak ve yarı çıplak oturuş şekli. Saate baktım. Sadece dokuz kırk beş. Çok geç değil ...

"Bir dakikalığına buraya gel." Sesi artık iyice boğuklaşmıştı ve saati tamamen unutmuştum.

Şaşkınlıkla sandalyesine doğru yürüdüm ve o da bana yer açmak için yana kaydı.

"Ne var ne yok?" Ben sordum.

"Video kamerayı yatak odasına kurdum." Parmakları bikini üstümü çözdü ve bir meme ucumu çimdikledi.

Ağzım kurudu. Vay canına, kamera kurmasına bayılıyordum. "Sen mi yaptın?"

Daha sert çimdikledi.

"Tanrım, Nathaniel..."

Başını eğip boynumu ısırırken bir elini bacaklarımın arasına soktu ve girişimi okşayabilmek için kumaş parçasını kenara çekti.

"Yukarı çık ve beni yatakta bekle."

İnledim. Beni durup yukarı çıkamayacak kadar iyi hissettiriyordu. Ama kamerayı kurmuştu ve bunun eğlenceli olacağını biliyordum, bu yüzden kendimi ondan uzaklaştırdım ve odamıza gitmek için zaman ayırdım. Yürürken nasıl davranacağımı düşündüm.

Birkaç dakika sonra beni yatağın ayak ucunda buldu.

"Yatakta demiştin hani?" diye sordu kollarını kavuşturarak. "İstemiyorum," dedim. Tasmacı üzerimde değildi ve

zoru oynamak gibi. "Beni becermeni istemiyorum." Bir kaşını kaldırdı.

Ona göz kırptım, sonra da "Beni bu odadan çıkarsan iyi edersin" dedim.

Bana doğru iki uzun adım attı ve elini boğazıma doladı. Sıkı değildi ama oradaydı. "Hiçbir yere gitmiyorsun, yaramaz bakire kız. Seni yakaladım ve şu yatağın üzerine eğilip seni becermeme izin vereceksin."

Barbar ve esir alınmış bakire kız... Bunu bir süredir yapmamıştık.

"Lütfen efendim," dedim kirpiklerimi kırıştırarak. "Eğer nişanım saf olmadığımı öğrenirse benimle evlenmez."

"Benim sorunum değil kızım," dedi rolüne girerek. "Baban ormana tek başına gitmene izin vermeden önce bunu düşünmeliydi." Bir parmağını göğsümde gezdirdi. "Ve seni çıplak yüzmenin tehlikeleri konusunda uyarmalıydı."

"Birinin izlediğini bilmiyordum."

"Sana inanmıyorum. Sanırım orada olduğumu biliyordun." "Bilmiyordum. I-"

"Sessizlik," dedi. "Artık benimsin ve bana hizmet etmek zorundasın."

"Ama efendim." Gözlerimi kırıştırdım. "Ben bakire bir kızım. Nasıl olduğunu bilmiyorum."

"Sana talimat vereceğim. İşini iyi yaparsan seni kendime saklarım. İşini kötü yaparsan seni muhafızlarıma veririm, onlar sana ne isterlerse yaparlar."

"Hayır, onun dışında her şey." Uygun bir şekilde bastırılmış görünmeye çalıştım. "Bana ne yapacağımı söyleyin, efendim."

Yeri işaret etti. "Buraya diz çök ve donumu çıkar."

Kıs kıs güldüm. "Çekmecelerin mi? Şifonyere mi dönüştün?"

"İç çamaşırı?" diye sordu.

"Belki peştamal?" İkimiz de güldük ve dizlerimin üzerine çöküp mayosunu kalçalarından aşağı çekerek ereksiyonunu ortaya çıkardım. Nefesim kesildi. "Aman Tanrım, efendim. Bu da ne?"

"O benim sikim."

"Çok büyük. Neden böyle duruyor?"

"Sert olmalı ve ayağa kalkmalı ki onu amının içine itebileyim."

Gözlerimi onun devasa uzunluğuna diktim.

"Benim neyim?" "Senin seksin. Bacaklarının arasındaki delik."

"Şu anda karıncalanan mı?" Ben sordum.

"Evet. Bu karıncalanma, vücudunun benim sikimi içine almaya hazır hale gelmesidir."

"Sığacağını sanmıyorum. Çok büyük. Kesinlikle beni yaracak." "Sıkı olacak ve sertçe itmem gerekecek."

Kendini yumrukladı

ve daha da büyüdüğüne yemin edebilirim. "Kızlık kafanı kırdığımda acıyacağına şüphe yok, ama bunu yapmama izin vereceksin ve sikimi sonuna kadar içine alacaksın."

"Diyelim ki o şeyi içime sokmayı başardın. O zaman ne yapacaksın?"

"Dokun ona," diye emretti, sorumu duymazdan gelerek.

"Ne kadar sert olduğunu hisset."

Uzandım ve parmağımı başının etrafında gezdirdim. "Ona dokundum. Şimdi bana içime girdiğinde ne olacağını söyle."

"Ona adıyla hitap edin. O bir horoz. O şey değil."

"Lütfen, efendim. Sikiniz içime girdiğinde ne olacağını söyleyin bana?"

"Çok iyi," dedi. "İşte asıl eğlence o zaman başlıyor. Sonra seni becereceğim. Ve seni olabildiğince sert ve derin becereceğim. Ve sen saf olmayacaksın ve nişanlın seninle evlenmeyecek, ama umurunda olmayacak çünkü bugünden itibaren sadece benim sikimi umursayacaksın."

"Lütfen, efendim. Hayır."

"Bu konuşmadan bıktım. Sikim sertleşti ve hazır. Seni ya şimdi beceririm ya da muhafızlara teslim ederim. Karar senin."

"Lütfen bana yapma. Sığmaz."

"Yeter. Seni götürmeleri için muhafızları çağıracağım, böylece hepsi sırayla seni becerebilir."

Gözlerimi kocaman açtım. "Hayır, efendim. Lütfen. Öyle değil. Her şeyi yaparım."

"Bir şey var

mı?" Başımı

salladım.

"Söyle."

"Her şeyi yaparım efendim."

"Pekâlâ. Önce sikimi öpeceksin ve sonra ağzını alarak amını nasıl sikeceğimi göstereceğim. Ondan sonra yatağın üzerine eğileceksin ki seni alabileyim."

"Evet, efendim."

"Ama hepsi bu değil. Her şeyi söyledin. Yani bana kıcını da sunacaksın."

Biraz bocaladım. Hiç kayganlaştırıcı yoktu. Elbette bu çekmecedен bir şeyler çıkaramayacağı anlamına gelmiyordu. O olmadan asla kıcımı almayacağını biliyordum ama bu düşünce beni bir dakikalığına rolümden çıkardı.

"Muhafız!" dedi sırtarak.

Böyle seslenmesini beklemediğim için sıçradım. Ama yüzüne bir kez baktığımda bunu kıcım için söylediğini anladım çünkü bunun beni bir anlığına sersemleteceğini biliyordu. Gardiyanları çağırmaması için ona yalvarabilirdim ama bunu zaten birkaç kez yaptığım için, onu anlık olarak sersemletecek bir şey yapmaya karar verdim.

Ona kendi sırtışımlı verdim, öne doğru eğildim ve sikinin başını öptüm. "Mmm, tadınız pamuk şeker gibi, efendim. Bütün siklerin tadı şekerli tatlılar gibi midir?"

Bir kahkaha attı. "Gel buraya," dedi ve beni yerden kaldırıp kollarının arasına aldı. Boynumun arkasını kavradı ve bir öpücük için beni kendine çekti.

"Artık barbar yok mu?" Dudaklarına karşı söyledim.

"Şu anda değil." Kulağımı ısırıldı. "Belki daha sonra."

"Güzel," dedim. "Aletini gerçek bir bakire gibi davranamayacak kadar çok seviyorum."

"İyi ki de öyle. Bir bakireye karşı yeterince nazik olabileceğimden şüpheliyim." Beni bir kez daha öptü, sonra geri çekti. "Rol yapmak için rolde kalamayacağımıza göre, başka bir şey yapmamız gerekecek. Beni ağzınla boşaltmak için iki dakikan var. O sıcak dudaklarını sikimin etrafında istiyorum. Beni boğazına alabildiğin kadar almanı ve boşaldığımda yutkunurken gözlerinin üzerimde olmasını istiyorum."

Beni tahrik eden onun sesinden ya da emrinden daha fazlasıydı. Rol yapma oyunundan ve bir sonraki adımın ne olacağı beklentisinden daha fazlasıydı. Filme alındığımı, odada ikimizden başka bir varlığın daha olduğunu düşünmektir. "Hiçbir şey bana daha fazla zevk veremez."

Yanağımı bir kez daha okşadı. "Bir dakika, elli saniye."
Kahretsin.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve onu ağzıma aldım, sertçe emdim ve derinlere çektim. Kıcını tuttum ve onu kendime çektim. Kalçalarını içeri ve dışarı pompaladı.

"Ağzını sismeyi seviyorum. Seni etrafımda sıcak ve ıslak hissetmek."

Ne kadar zamanım kaldığından emin değildim ama hâlâ tam cümleler kurarak konuşuyorsa, muhtemelen süre sınırına ulaşamayacağımı biliyordum. Dürüst olmak gerekirse, planı bu olabilirdi. Ama bir şeyi hesaba katmamıştı....

Anüsüne giden deriyi hafifçe okşadım.

"Kahretsin," dedi ağzımın içinde sarsılarak.

Bunu ikinci kez yaptım ve tekrar ileri doğru ittiğinde, açıklığını daire içine aldım. Kayganlaştırıcı olmadan parmağımı sokamadım ama nazikçe bastırdım ve yapabileceğim yanılmasını verdim.

"Siktir!" dedi tekrar ve saçlarımı sıkıca kavradı, boşalırken başımı sabit tuttu.

Onu temizledikten sonra dizlerimin üzerine çöktüm ve beklemeye başladım. Çok beklemem gerekmedi.

"Yatak. Şimdi."

Yatağa tırmandım. Tasmaşı üzerimde değildi ama yine de ona boyun eğmek beni tahrik ediyordu. Eskiden bundan bu kadar hoşlanmam beni rahatsız ederdi. Ama şimdi bunu kabullenmişim. Bu benim kim olduğumdu, tıpkı saç rengim gibi.

Yatağın ucuna doğru ilerledi, gözleri aç bir şekilde çıplak bedenimi tarıyordu. "Kendini boşalmanın eşiğine getirmeni ve bunu yaparken de sesini yükseltmeni istiyorum. Uygun pozisyona geç ki izleyebileyim."

Yer değiştirdim ve sırt üstü uzandım, dizlerimi hafifçe açarak ona engelsiz bir görüş açısı sağladım. "Böyle olduğumda seni ne kadar çok istediğimi görebiliyor musun?"

"Evet. Çok güzel. Sana nasıl dokunmamı istediğini göster bana."

İki elimle göğüslerimin etrafında döndüm. "Ellerinin üzerimde olmasını seviyorum. Bana acilen geldiğinde ve bana ihtiyacın olduğunda. Göğüslerimle oynayarak beni nasıl tahrik ediyorsun. Meme uçlarımı emerek." Birini kopardım. Henry'nin doğumundan beri üzerimde sadece bir kez kelepçe kullanmıştı ve o da taşınmadan önce Delaware'deydi. "Acaba Efendi yakında meme uçlarımı kısıkaçlarıyla süslemek ister mi?"

"Evet, sanırım öyle. O memelerin kısıkaçımın dişlerini çektiğini görmeyeli çok uzun zaman oldu. Zincirlerini çektiğimde nasıl kaçmaya çalıştığını izliyorum."

Yalan söylemiyordu. O şeyleri ilk taktığında çok acımişti. Onları bir zincirle bağlayıp çektiğinde, şok vücudumda uçtu ve tam klitorisime odaklandı. İlk birkaç saniye onunla savaştım. Acıdan kaçmaya çalıştım ama Nathaniel daha iyi biliyordu ve bana izin vermedi. Sadece teslim olursam ve hissin yolunu tamamlamasına izin verirsem yoluma çıkan zevki biliyordu.

"Zinciri çekmeni memnuniyetle karşılıyorum." "Şu meme uçlarını çimdikle. Çek onları."

İtaat ettim. Göğüslerim o kadar hassastı ki, umarım kısa süre içinde beni ilerletirdi. Kısıkaçları kullanmasını düşünmek bile beni tahrik ediyordu ve ben çekip sıkıştırırken beni nasıl izlediğini de eklediğimde, serbest kalmamı engelleyemeyeceğimden korkuyordum.

"Ellerini bacaklarının arasından geçir. Ne kadar ıslak olduğuna bak."

Bir işkenceden diğetine geçtiğimi bilerek inledim. Ama ellerimi vücudumdan aşağı kaydırdım ve içeri soktum. "Çok ıslak."

Kafamı kaldırdığımda beni dikkatle izliyordu, eliyle sikini okşuyordu. "Benim için çok mu ıslaksın?"

"Evet."

"Ama sikimi ağzına aldığında yaramaz bir kızdın, değil mi?"

"Öyle miydim? Ama seni iki dakikadan kısa sürede boşalttım."

Eli daha hızlı çalışıyor, ereksiyonu da bunun sonucunda büyüyordu. "Ah, ama bunlar benim tek talimatlarım mıydı?"

"Sanırım mı?" Geçmişini düşündüm. Öyle değiller miydi?

"Sanırım bana verdiğin emir, beni iki dakika içinde ağzıyla boşalttı."

Oh, lanet olsun.

"Peki beni nasıl boşalttın?" diye sordu.

"Parmaklarımla."

"Evet, benim kötü kızım. Kıcımla oynarsan beni daha hızlı boşaltacağını düşündün, değil mi?"

"Evet ve görünüşe göre işe yaradı." Bunu unutmasına izin veremezdim.

"Doğru, ama sen yapmadı takip et benim özel yönler, sizce de öyle değil mi?"

Haklıydı, lanet olsun. "Sanırım."

"Parmaklarınızı kullanmanız uygun olsaydı ne derdim?"

"Beni iki dakikadan kısa sürede boşalt' dediniz."

Ellerini yavaşlattı. Ereksiyonu bir kez daha kalın ve uzundu. "Talimatlara uymayıp benim kıcımla oynamaya karar verdiğine göre, ben de seninkini sikeceğim."

Gelemeyeceğimi söylemesini bekledim ama söylemedi. Şu andan itibaren söylediği her kelimeyi duyduğumdan emin olacaktım.

"Ben yatağa uzanacağım ve sen de kıcını sikimin üzerine indireceksin." Komodine doğru başıyla işaret etti.

"Kayganlaştırıcıyı getir. Üst çekmecedeyim."

Yana doğru yuvarlandım ve kayganlaştırıcı için komodinin çekmecesini karıştırdım. Onu bulup tekrar ortaya döndüğümde, yatağa uzanmış, sikini yumrukluyor, eli yukarı aşağı hareket ediyordu. Yakında içimde olacağını biliyordum.

Oh, evet.

"Orada oturup ona bakma," dedi gülümseyerek. "Onu kışın için hazırla."

Kayganlaştırıcıyı aldım ve avucuma biraz sıktım. Ellerimi birbirine sürttüm ve sonra sikine başladım.

"Üstüme çık," dedi ve ben de bir dizimi vücudunun iki yanına koyarak hızla yerime oturdum. "Elime biraz koy."

Avucuna büyükçe bir miktar koydum ve sikine geri döndüm.

"İşte böyle. Sikini hazırla. Dar kışını almaya hazırla."

Kahretsin, böyle konuştuğunda onu içime almak için sabırsızlanıyordum. Parmaklarından biri anüsümle oynamaya başladı. Parmağına karşı itme isteğime direndim.

"Tıkaçlarını kullanıyor muydun?" diye sordu.

"Evet, tabii ki." Balayımızdan bir ay önce tıkaç kullanmayı unuttuktan sonra, bir daha asla bu hatayı yapmamıştım. Düzenli olarak tıkaç kullanmadığım tek zaman hamile olduğum zamandı. Nathaniel o zaman anal oyunumuzu sınırlandırmıştı.

"Hoşuna gidiyor, değil mi?" diye sordu bir parmağını içeri daldırarak. "Kışınla sikime hizmet etmek. Seni orada becermeme izin vermek?"

"Evet, hem de çok." İstediğimi biliyordu. Ona olan teslimiyetimi göstermesi hoşuma gidiyordu. Kendimin o parçasını ona sunmak, başka hiç kimsenin almadığı o parçayı. Onunla tanışmadan önce bunun mümkün olduğuna inanmazdım ama yıllar içinde en yoğun orgazmlarımdan bazılarını anal seksten yaşamıştım.

Aslında beni ilk kez oraya götürdüğünde vibratör de kullanmıştı. Çifte penetrasyona en çok yaklaştığım andı. Okuduğum kitapları ve iki erkeğin arasında olmayı, iki Dom'a hizmet etmeyi nasıl hayal ettiğimi hatırladım.

"Ne düşünüyordun Abby?" diye sordu parmağını daha derine sokup diğeriyle meme uçlarımdan birini ovarak.

"Çifte penetrasyonun nasıl bir şey olduğunu deneyimlememe izin verdin. Vibratör kullandığında, sen, oh, siktir

Evet." Parmağını içime soktuğunda bir an için düşüncelerimin izini kaybettim.

Kendini beğenmiş görünüyordu. "Evet, iki sikim olmadığı için yapabileceğimin en iyisi bu."

Parmağı tarafından kazığa oturtulmuştum ve yakında onun yerini neyin alacağını biliyordum. Onu istiyordum. Hem de çok.

"Şimdi," dedi, "sanırım seni düzgün bir şekilde becerebilmem için ayağa kalkma vaktin geldi."

Kendini hizaladığını bildiğim için hafifçe üzerine çıktım. Kendimi alçaltırken izleyebilmek için aşağıya baktım.

"Al bakalım. Al şu siki," dedi. "O kıcı sikeceğim."

İçime girmeye başladığını hissettiğimde gözlerimi kapattım ve dudaklarımdan kaçan iniltiyi durduramadım. İlk penetrasyon her zaman en iyisiydi. En yoğun olanı. İlk gerilme, ardından içeri itme, sonunda beni tamamen doldurduğunu hissetmek; ondan başka hiçbir şeye yer yoktu. Düşüncelerim bile ona aitti.

"Oh, evet," dedi. "Sür beni."

Bu pozisyonda çok derine indi. Onu her yerde hissettim. Bir an için hareket edebileceğimden emin değildim. Elleri belimi kavradı ve beni kaldırmaya ve sonra tekrar üzerine indirmeye başladı.

"Ah. Ah. Ah," diye nefes nefese kaldım hareketlerimizle birlikte.

Kalçalarını daha sert ve daha hızlı çalıştırdı. "Evet, lanet olsun. Kıcını sikmemden hoşlanıyorsun, değil mi?"

Bir tür ses çıkardım, bana bir şey gibi gelmedi ama Nathaniel nasıl hissettiğimi ve tepki verdiğimi tam olarak biliyordu. Vücudumu elleriyle aynı anda çalıştırdım, ona daha sert ve daha derin ihtiyaç duydum.

"Yaramaz kızlar siki sever ve erkekleri nereye isterse oraya götürürler." Sesi sertti. "Sağına bak, Abigail. Ne kadar yaramaz olduğunu gör."

Başımı çevirdiğimde ne göreceğimi biliyordum. Ne de olsa yatak odasını ben planlamıştım. Aynayı tam olarak kendimizi görebileceğimiz bir yere yerleştirmeye karar veren bendim. Hatta

O zaman, beni ahlaksız ve özgür bir şekilde onun sikiyle kendimi becerirken görmek hala biraz şok ediciydi.

"Gördün mü?" diye sordu. "Ne kadar yaramaz olduğunu görüyor musun?" Eli göğüslerime doğru kaydı ve beni kabaca okşadı.

Bizi aynada izlemek, filmde izlemekten bile daha iyiydi. Ayna sayesinde kalçalarının her itişini, parmaklarının hassas meme uçlarımdaki her kısırtışını hissediyordum. Gözlerim yuvalarından fırlayacak gibi oldu ama o buna izin vermedi.

"Gözlerini kapatmayı aklından bile geçirme," dedi. "İçine boşalırken izlemeni istiyorum. Kıpırdamadan dur."

Hala onun üzerinde asılı duruyordum, gelmekte olduğunu bildiğim şey için kendimi hazırlıyordum. "Lütfen gelmeme izin ver," diye yalvardım.

"Evet," dedi, beni çok doğru vuran cezalandırıcı itişlere başlamadan hemen önce. Defalarca içime girip çıktı ve salıverilmem durdurulamaz bir şekilde bana doğru koşuyordu.

"Siktir, siktir, oh, lanet olsun." Onun içimdeki hareketi, aynadaki görüntümüz çok fazlaydı ve artan ihtiyaca teslim oldum ve doruk noktamın üzerime çökmesine izin verdim.

"Evet. Kahretsin." Kendi doruk noktası onu sertleştirip içimin derinliklerine bastırırken başarabildiği tek kelimeler bunlardı.

Bitkin bir halde üzerine düştüm ama o beni kollarıyla sımsıkı tuttu, saçlarımı öptü ve sevgisini mırıldandı. Yumuşak bir öpücük için başımı kaldırdım. İkimiz de neredeyse uyuyana kadar Lynne'i geri aramam gerektiğini fark ettim. Hareket edemeyecek kadar yorgun ve çok geç olduğunu bildiğimden, bunu ertesi gün için zihnimdeki yapılacaklar listesine koydum.

Dokuzuncu Bölüm

ABBY

Nathaniel'in ertesi gün öğleden sonra Wilmington'da iş toplantıları vardı, bu yüzden evden çalışıyordu.

Sabah. Hep birlikte kahvaltı ettik ve benimle birlikte çocukları anaokuluna bırakmaya gitti. Sonra eve geldiğimizde amirim Meagan'ın beni beklediğini gördük. Nathaniel, çalışmak için ofisine kapanmadan önce ona hoş geldin demek için başıyla selam verdi.

Kin tutan biri değildi ama birkaç ay önce kötü bir duruma düşmüştüm ve o Meagan'ı suçlamıştı.

Onu kütüphaneye götürürken "Benden hiç hoşlanmayacak, değil mi?" diye sordu.

Bunu retorik bir soru olarak ele almaya karar verdim. "Bu kadar erken geldiğine inanamıyorum. Bugün uğrayacağını söylediğinde, öğle yemeği vaktine yakın olacağını düşünmüştüm."

"Geceyi yakınlardaki küçük bir pansiyonda geçirdim," dedi. "Bunu bazen yapıyorum, bir gece kalıp şehirden uzaklaşıyorum. Kafam dağılıyor."

Kütüphanede bir süre iş hakkında sohbet ettik, program ve Web sitesi için olasılıkları tartıştık. Evi görmek istedi ve kapı çaldığında ona evi gezdiriyordum.

"Nathaniel bir konferans görüşmesinde. Ona bakmam gerek," dedim Meagan'a. Mutfaktan aceleyle çıkıp kapıya yöneldim.

"Sorun değil," dedi. "Zaten şehre geri dönmem gerekiyor. Seninle yürüyeceğim."

Ön kapıya doğru ilerledik. Beklediğim gibi, Nathaniel'in ofis kapısı biz geçerken kapalıydı ve hoparlörden birinin konuştuğunu duydum.

"Birini beklediğini sanmıyorum," dedim. "Bekliyor olsaydı bana söylerdi."

Apollo ön kapının yanında oturmuş bekliyordu ama Meagan'ı görünce koşarak yanına gitti. Çoğu insanın yanında çekingendi ama onu sevmiştir. Meagan bir keresinde bana büyürken hep bir golden retriever beslediğini ama şimdiki dairesinin köpeklerle izin vermediğini söylemişti.

Gözetleme deliğinden baktım, kimi gördüğüme şaşırdım. Kapının kilidini açtım ve kapıyı açtım.

"Bay DeVaan," dedim. "Lütfen içeri gelin."

Nathaniel ile Wilmington'a ilk gittiğimizde Üstat DeVaan ile tanışmıştım. Orada bir sanat galerisi vardı, ama aynı zamanda fotoğrafçı olduğunu da öğrendim. Uzmanlık alanlarından biri erotik fotoğraflardı.

"Teşekkür ederim Abby," dedi. "Böyle uğradığım için üzgünüm ama portren dün teslim edildi. Ben de kendim getireyim dedim."

"Luke?" Meagan o kadar gergin bir sesle sordu ki tüm dikkatimi ona çevirdim. O kadar solgundu ki sanki bir hayalet görmüş gibiydi. Bir an için kendisi de bir hayalet olabilirmiş gibi göründü.

DeVaam ilk kez yalnız olmadığımızı fark etmiş gibiydi. "Meagan? Sen misin o?"

Odaya tedirgin bir sessizlik çöktü ve bu sessizlik sadece Nathaniel'in kapıya gelmesiyle bozuldu.

"DeVaam," dedi. "Mesajını yeni aldım. Cevap veremediğim için özür dilerim. Sabahın büyük bölümünde telekonferanslardaydım." Fuayeye girdiğinde Meagan ve DeVaan arasındaki gerginliği hemen fark etti. "Sizi tanıştıırırdım ama görünüşe göre Meagan'ı zaten tanırıyorsunuz."

Meagan biraz fazla tatlı bir şekilde gülümsedi. "Yollarımız yıllar önce kesiştir," dedi ve DeVaan'dan önce konuşmak istediğı izlenimine kapıldım. "Öyle değil mi Luke?"

Demek ilk adı buydu. Tuhaf, kafamda canlandırığım Luke'a hiç benzemiyordu. Oldukça yakışıklıydı ve her zaman bir sırrın içindeymiş gibi görünen mavi gözleri vardı. Meagan'ın sorusu üzerine sesi Delaware'de tanıştığımız zamanlardan hatırladığım yumuşak, baştan çıkarıcı tona büründü.

"Eğer böyle adlandırmak istiyorsan, tatlım," dedi ve Meagan irkildi.

Evet, orada bir şey vardı. Kapıyı açtığımdan beri geçen birkaç dakika içinde Luke sıradan bir adamdan bir avcıya dönüşmüştü ve Meagan'ın onun avı olduğu herkes için çok açıktı.

Nathaniel boğazını temizledi. "Mesajında Abby'nin portresinin sende olduğunu mu söyledin?"

Luke sağ elindeki paketi havaya kaldırdı. "Evet, görmek ister misiniz?"

Nathaniel bana doğru baktı. Kısa bir süre önce ayarladığı fotoğraf çekiminden hangi resmi seçtiğini bana söylememiştı. "Neden beni takip etmiyorsun?" dedi ve iki adam koridorda ilerlemeye başladı. Luke geri dönmedi.

Meagan, "Ve bununla birlikte, ben buradan gidiyorum," dedi.

Elbette ona sormak istediğim iki bin soru vardı ama konuşmak istemediği belliydi, ben de sadece başımı salladım.

O anahtarlarını bulmak için çantasını karıştırırken ben kapıyı açık tuttum. "Kahretsin," dedi ceplerini karıştırırken. "Sanırım onları kütüphanede unuttum."

"Gidip onları getirebilirim," dedim. "Eğer burada beklemek istersen." "Seninle geleceğim."

İki adamın ofiste olacağını düşünmüştüm, bu yüzden yanından geçerken boş olduğunu görünce şaşırdım. Bu muhtemelen kütüphanede oldukları anlamına geliyordu, çünkü Nathaniel'in onu üst kattaki oyun odasına götürdüğünden şüpheliydim.

Ve aslında, iki adam kısa süre önce boşalttığımız sandalyelerin yanında duruyordu. Meagan'a baktım, anahtarlarını gidip kendim almayı teklif etmeye hazırdım. Ama o

omuzlarını geriye atıp başını dik tuttu ve beni içeri kadar takip edeceğini biliyordum.

Yine de beni takip etmedi. Beni geçip kütüphaneye girdi ve iki adamın yanına gitti. "Anahtarlarımı unutmuşum."

Luke homurdandı. "Muhtemelen."

Meagan ona ters ters baktı. "Sakın büyüklük taslama. Kapıda senin olduğunu bilmeden önce onları burada bırakmıştım."

"Beni görmek isteyebileceğini düşündüm," dedi Luke. "Ne kadar oldu? İki yıl mı?"

"Beni nerede bulacağını biliyorsun. Neredeyse her hafta sonu kulüpteyim."

Luke kollarını kavuşturdu ve yanındaki masaya yaslandı. "Hâlâ o batakhane mi takılıyorsun?"

"O kadar da kötü değil," dedi Meagan. Gerçekten araya girip evet, o kadar kötü demek istiyordum ama Meagan'a beni götürdüğü tek seferde orada yaşadığım kötü deneyimi hatırlatmak istemiyordum.

"Korkunç bir şey," dedi Luke. "Ama uzun sürmeyecek. Satın almak için teklif verdim."

Meagan neredeyse anahtarlarını tekrar düşürüyordu. "Ne yaptın?"

"Çeşitlendirmeye karar verdim. Yeni bir iş girişimi açmaya. Birinin burayı sarsması gerekiyor."

"Sanırım sen gidip her şeyi mahvettiğin gibi bunu da mahvetmeden önce, yapabiliyorken tadını çıkarmam gerekecek." Meagan bana ve Nathaniel'e doğru başını salladı. "İkinizle sonra görüşürüz. Luke, iki yıl sonra görüşürüz. Eğer şanslıysam üç."

Kütüphane kapısına doğru bir adım attı ama Luke onu engelledi. "Her şey plana uygun giderse, kulüp iki ay içinde benim yönetimim altında olacak. Açılış için sana bir davetiye göndereceğim."

"O hafta sonu meşgulüm."

Sırıttı ve sonra sesi düştü. "Şimdilik senin istediğin gibi oynayacağız, tatlım."

Bir şeyler söylemeye başladı ama onun yerine saçlarını omzunun üzerinden atıp kütüphaneden dışarı çıktı. O da

Onun geri çekilen figürünü izledi ve gözden kaybolduğunda, arkasını dönmeden önce nefesini uzun bir nefesle verdi.

Nathaniel ona bir kaşını kaldırdı. "Bu ilginçti."

Luke yarım bir gülümseme verdi. "Meagan'la çözülmemiş bir işimiz var," dedi ve pakete dönerek bu konuyu daha fazla tartışmak istemediğini açıkça belirtti. "Şu portreyi çıkaralım. Ne düşündüğünü görmek istiyorum."

Kalbim küt küt atıyordu. Normalde kendi fotoğraflarımdan hoşlanmazdım ama bunun nasıl çıktığını gerçekten merak ediyordum. DeVaun Usta gerçek bir sanatçıydı, bu yüzden ondan fotoğrafımı çekmesini istemiştik. Galerisinin arka odasındaki fotoğrafları hatırladım. İncelikli bir şekilde erotik ve zarifteler.

Çerçeveli fotoğrafımı kutudan çıkardı ama sadece arkası görünüyordu. "Devam ettim ve çerçeveledim. Asmak için daha kolay olur diye düşündüm."

Evet, her neyse. Sadece görmeme izin ver.

Luke gülümsedi. "Söylemeliyim ki, ortaya çıkan sonuçtan gerçekten çok memnunum."

Yavaşça çevirdi ve ben nefes almayı unuttum.

Büyüleyiciydi.

Gördüklerime inanamadım. Görüntü o kadar mükemmel, o kadar güzeldi ki... kelimeler kifayetsiz kalıyordu.

Luke, "Bunun sadece Abby'nin portresi olacağını biliyordum ama bu kanıtı gördüğümde anladım," dedi.

Nathaniel, "Hiç bu kadar zarif ve güzel bir şey görmemiştim," diye fısıldadı. "Açı ..."

Görüntümüz siyah-beyazdı ve bir şekilde yukarıdan çekilmişti. Sırtımı, yakamı göstermek için yana çekilmiş saçlarımı ve kollarımı arkamdan bağlayan ipi gösteriyordu. Bu tek başına muhteşem bir resim olabilirdi ama Nathaniel'in eklenmesi onu farklı kılan şeydi.

Başı belimin ortasında duruyordu ve resme baktığımda dudaklarının tenime değdiğini neredeyse hissedebiliyordum. Elleri omzuma yayılmıştı.

bıçakları, taktığı yüzükleri vurgulayarak: solunda alyansı, sağında D/s ilişkimizi sembolize etmesi için ona verdiğim yüzük.

"Ona bakmadan duramıyorum," dedim.

"Bu bana yapabileceğin en büyük övgü," dedi Luke.

"Bayıldım," dedi Nathaniel. "Bu kadar inanılmaz olacağını hiç düşünmemiştim." Bir kolunu belime doladı. "Ve poz vermemizi istediğin için teşekkür ederim. Bu hayal ettiğimden çok daha iyi."

"Oyun odasında bırakmak zorunda olmamız çok kötü. Göstermeyi çok isterdim."

"Ve tüm aile üyelerimizi şok mu edelim?" "Hayır," diye şaka yaptım.

"Sadece birkaçı."

"Biliyorsun," dedi Luke, "eğer karanlık BDSM kulübüne verdiğim teklif kabul edilirse, yeniden dekore etmem gerekecek. Seanstaki diğer resimlerden bazılarını kullanmama karşı çıkar mısın? Kimliğinizin korunmasını sağlayabilirim."

Nathaniel'in gülümsemesi biraz soldu. "Bunu düşünmem gerekecek."

"Acele etmeyin. Diğer resimleri görebilmeniz için size dosyaya erişim izni vereceğim."

Fotoğrafların sadece bize ait olacağı konusunda anlaşmış olsak da, onları gösterme fikri hoşuma gitmişti. Ne de olsa çok güzellerdi ve Luke bizi onlardan tanıyamayacağımızı söylemişti. Nathaniel ile onlar hakkında konuşmayı dört gözle bekliyordum.

Luke, Nathaniel'in elini sıktı ve bana doğru başını salladı. "Yola çıkmam gerekiyor. Resmi beğendiğinize çok sevindim. Oyun odanıza davet edilmek benim için bir onurdu."

"Seni geçireyim," dedi Nathaniel.

O bunu yaparken ben de kütüphanede kalıp fotoğrafa baktım. Birkaç dakika sonra Nathaniel odaya geri geldi ve kollarını arkamdan doladı.

"Hâlâ ona bakmaktan kendimi alamıyorum," dedim, kucağına geri yaslanarak.

"Hipnotize edici bir gücü var."

"Çok yoğun ama aynı zamanda da hassas."

Saçlarımı yana doğru savurarak boynumu ortaya çıkardı. "Tıpkı bizim gibi mi?" diye sordu enseme bir öpücük bırakmadan önce.

"Mmm, kesinlikle."

"Luke'un bazı resimlerimizi kulübün etrafına asmasına ne dersin?"

Dudakları hâlâ tenimde geziniyordu ve tenim tepki olarak karıncalandı. "Aslında bu fikir hoşuma gitti," dedim.

Gülümsediğini hissedebiliyordum. "Bu beni neden şaşırtmıyor?"

"Çünkü beni tanıyorsun ve izlenmenin beni tahrik ettiğini biliyorsun." Derin bir nefes aldım. "Ama bunları kullanmasını istemezsen anlarım. Eğer bunun çok istilacı olduğunu düşünüyorsan."

Beni kendisine doğru çevirdi. "Buna bakmanın iki yolu var. Birincisi, eğer biri resme bakıyorsa, kulüptedir, değil mi?"

"Doğru, ama bazıları kaybedecek daha çok şeyiniz olduğunu söyleyebilir." "Resim kulübün dışında görülmüş olsa bile, tüm

Koyu renk saçlı bir çiftte ait olduğunu biri bilebilirdi."

Sağ elini tuttum. "Bunun görülmediğinden emin olduğun sürece," dedim yüzüğünü çevirerek. Platindi ve benzersiz bir desenle işlenmişti.

"Doğru, bunlardan sadece bir tane var."

"Ama bunun dışında, en azından diğer resimlere bakalım derim. Hangilerini kullanmasının sakıncalı olmayacağını ona söyleyebiliriz."

"Tamam. Diğer iğneleri bana gönderdiğinde sana haber veririm."

Başımı salladım ve o da saatine baktı. "Yirmi dakika sonra başlayacak başka bir toplantım var. Çocukları almaya ne zaman gidiyorsun?"

"Birkaç saat daha olmaz."

"Hadi gidip oyun odasında bunun için bir yer bulalım."

"Eğer zamanın olacağını düşünüyorsan." Oyun odasına birlikte gitmeyi düşünürken bile kalbim çarpıyordu.

Bir Şey yapmayacağımızı bilmeme rağmen.

Saçımın bir teliyle oynadı. "Sanırım bir resim asmak için birkaç dakikamı ayırabilirim." Sonra sesi baştan çıkarıcı bir şekilde alçaldı. "Kim bilir? Belki de resmi asmak sadece beş dakika sürer. O zaman dolduracak koca bir on beş dakikam olur."

Elini tuttum ve yukarı çıktık.

Onuncu Bölüm

ABBY

İki gün sonra Çarşamba gecesi kendimi diz çökmüş buldum. içinde Daniel'in OYUN ODASI için a demo Nathaniel ile. Başımı eğdim ve gözlerimi kapattım, insanların önünde bir şeyler yaptığımızda her zaman hissettiğim neredeyse uçma hissi damarlarımda dolaşıyordu. Nedenini açıklayamıyordum ama son zamanlarda bu yüksekliğe olan ihtiyacım artıyordu ve Nathaniel'in insanların önünde olmamız için bu fırsatları yaratmasına seviniyordum. Oyun odasında bir platformun üzerindeydim ve bu heyecanımı daha da artırıyordu. Sanki kendimi

sahnedeydi.

Bu gece için ne planladığını bilmiyordum ama farklı bir şey olduğunu hissediyordum. Bu sefer beni çıplak bırakmamıştı. Ve başlamadan önce diğer Dominantlarla özel olarak konuşurken beni yan odada bekletti.

Şimdi yanıma yaklaşan Nathaniel'in ayak seslerini duyuyordum. Sonra o önümde dururken sessizlik oldu ve ben gözlerim kapalı görebildiğim tek şey olan ayakkabılarının siyah derisine odaklandım. Heyecan bedenimi sarmıştı.

"Merhaba Abigail," dedi.

"Merhaba, Efendim."

"Benim için ayağa kalk."

Yavaşça ayağa kalktım ve bakışlarıyla karşılaştım. Dudakları nefis şeytani planları ima eden boğucu bir gülümsemeyle kıvrılmıştı.

"Bugün size itaatsizlik etmemeniz için bir emrim var," dedi. "Platformdaki sandalyeye oturmayacaksınız. Anlaşıldı mı?"

Etrafıma bakındım. Platformun kenarına yakın bir yerde bir sandalye duruyordu.

Yeterince basit. "Evet, Efendim."

"Söyle bana, yapmaman gereken tek şey nedir?" diye buyurdu.

"Platformdaki sandalyeye oturmama izin verilmiyor, Efendim."

"Mükemmel." Kalabalığa doğru baktı. "Cole?"

Kalbim göğsüme fırladı. Cole mu? Nathaniel onu da mı davet edecekti? Kalabalıkla konuşurken dışarıda beklememi istemesine şaşmamalı. Muhtemelen yüzümdeki şok ifadesine dikkat etmelerini istemişti.

Söz konusu adamın kalabalığın arasından sıyrılıp merdivenleri tırmanarak platformda bize katılmasını izledim. Üç parçalı gri bir takım elbise giymişti ve çok güzeldi. Nathaniel'le bu kadar uzun süre evli kaldıktan sonra erkek takım elbiseleri hakkında bir iki şey biliyordum. Cole'un giydiği takımın özel dikim olduğu belliydi. Bunu bir gösteri seansının parçası olacağı bir BDSM toplantısında giymesi saçma olmalıydı, ama bir şekilde onda işe yaramıştı.

Onu bu şekilde giyinmiş görmenin üzerimde yarattığı etkiyi biliyor gibiydi. Yüz ifadesi bir kez daha oyun odası ortamında gördüğüm ifadeye bürünmeden önce ağzının köşesi kısa bir onay gülümsemesiyle kalktı.

"Abigail," dedi Nathaniel. "Cole'dan olay yerini buradan yönetmesini istedim. Ondan gelecek her emri benim emrim olarak kabul edebilirsin."

Neden çıplak olmadığım birden daha anlamlı hale geldi. "Evet, Efendim."

Cole'a başıyla selam verdi ve merdivenlerden indi. "Bugün nasılsın Abby?" Cole sordu.

"Şimdi biraz daha endişeliyim, efendim." Kıkırdadı. "Benim yüzümden mi?"

"Evet, efendim. Ününüz sizden önce geliyor."

"Eminim endişelenecek bir şey yoktur. Üstat West sizden çok övgüyle bahsediyor."

"Teşekkür ederim, efendim." Nathaniel'in dolaylı övgüsü içimi ısıttı ve bunun yersiz olmadığını herkese göstermek istememe neden oldu. Cole önüme ne koyarsa koysun, üstesinden gelebilirdim.

"Bana güvenli kelimelerinizi söyleyin." "Kırmızı, sarı ve yeşil, efendim." "Çok güzel. Git sandalyeye otur."

Aslında ona doğru bir adım atmıştım ki Nathaniel'in bana yapmamamı söylediği tek şeyin bu olduğunu hatırladım. Bir çeşit yönlendirme için ona baktım ama yüz ifadesi bana ne yapmam gerektiğine dair hiçbir ipucu vermedi.

"Tereddüt mü ediyorsun, denizaltı?"

Cole sordu. "Hayır, efendim." Başımı salladım.

"Ama yine de hareket etmiyorsun. Bu çok basit bir emirdi, senin gibi deneyimli bir itaatkârın yerine getirmekte zorlanmayacağını düşündüğüm bir emir."

"Evet, efendim. Ama dediniz ki-"

Parmaklarını şıklattı. "Sessizlik. Ne söylediğimi biliyorum."

Her iki durumda da sıçmıştım. Eğer sandalyeye oturursam Nathaniel'in emrini çiğnemiş olacaktım ama oturmazsam Cole'un emrini çiğnemiş olacaktım. İtaat etmenin hiçbir yolu yoktu.

Platformdaki sandalyeye oturmanıza izin verilmez.

Tabii...

Omuzlarımı dikleştirdim ve sandalyeye doğru yürüdüm. Metal bir katlanır sandalyeydi ve fazla ağır değildi. Sandalyeyi aldım ve yanından geçerek merdivenlere doğru taşımaya başladım. Yüzünü tam bir şok ifadesi kapladı.

"Ne yapıyorsun Abby?" diye sordu.

"Efendimin emri, platformdaki sandalyeye oturmama izin verilmemesiydi, efendim. Onu yere koyacağım ve sonra

içine oturacağım, böylece emrinize itaat edebilirim."

İzleyenlerden hafif kahkahalar yükseldi ve benim açığımın Pek de İyi Bir Şey Olmadığı aklıma geldi.

"Koy. Onu. Yere bırak," dedi sert bir sesle. Yere koydum.

"Şimdi içine otur."

Oturdum.

Bana doğru yürürken yine güm, güm, güm sesleri geliyordu. Kollarını kavuşturdu ve bana o kadar soğuk mavi gözlerle baktı ki gerçekten ürperdim.

"Sence bu komik mi Abby?" diye sordu. "Bir sahnede birlikte olduğun Dom'u aptal gibi göstermek mi?"

"Hayır, efendim."

"Peki bunu neden yaptın?"

"Sizin talimatlarınıza uymaya çalışıyordum, efendim, ve aynı zamanda Usta'nınkilere de uymaya çalışıyordum."

"Talimatlarıma uyma fikrin seni daha iyi hissettirdi mi?"

"Hayır, efendim."

"Başka ne var biliyor musun?" diye sordu.

Sormaya korktum. Sadece başımı salladım.

Dudakları şeytani ve hınzır bir sırıtışla yukarı kıvrıldı. "Efendi West'in özellikle oturmamanı söylediği sandalyede oturuyorsun."

Lanet olsun. Lanet olsun. Lanet olsun. Lanet olsun.

Doğruldu. "Neyse ki disiplin seansına uygun bir kıyafet giydim."

Disiplin mi? Nathaniel buna izin verecek miydi? Kalabalığın içinde onunla göz göze gelmeye çalıştım ama Cole önümdeydi ve etrafını göremiyordum.

Kalbim boğazıma düğümlendi ama kendime Nathaniel'in bir sorunu varsa buna bir son vereceğini söyledim. Cole tereddüt etti, belki de güvenli kelimeyi söylememi bekliyordu, ama söylemediğimde ceketinin cebinden bir göz bağı çıkardı.

"Normalde bunun için itaatkârların gözlerini bağlamam ama senin durumunda sanırım bağlayacağım." Geri adım attı. "Ayağa kalk ve sandalyenin arkasına tutun."

Ayağa kalktım ve iki elimle üst kısmını tutabilmek için hızla kayarak sandalyenin arkasında durdum. Cole saniyeler içinde göz bağını başımın etrafına sabitlemiş ve her şeyi karanlıkla kaplamıştı.

Görüşüm kaybolunca, neler olduğuna ya da ne planladığına dair bana ipucu verebilecek herhangi bir şey duymak için kulaklarımı olabildiğince zorladım. Arkamdan sanki yere bir şey bırakılıyormuş gibi bir sürtünme sesi ve iki yumuşak gümbürtü geldi. Oyuncak çantalar mı?

"Efendi West," dedi Cole. "Daha önce konuştuğumuz bastonu bana ver."

Nathaniel bir şey söylemedi ama Cole'un basit isteği bana bilmem gereken her şeyi anlattı. Yapmaya hazırlandığı her neyse, bunu Nathaniel'le çoktan netleştirmişti. Sopayla cezalandırılmaktan nefret ederdim ama bu gösteri içindi ve daha önce de sopayla cezalandırılmışım. Üstesinden gelebileceğimi biliyordum.

Yine de içimden bir ses Cole tarafından sopalanmanın tamamen farklı bir şey olacağını söylüyordu.

İnsanlar beni izliyor olacaktı ve ben de Nathaniel'i gururlandırmak istiyordum. Ayrıca -çılgınca olduğunu biliyordum- izlendiğimi bilmek beni biraz tahrik ediyordu.

Kalabalık çok sessizdi. Nathaniel'in Cole'a bastonu getirdiğini duydum ve ardından Cole'un ayak sesleri durduğum yere geri döndü.

"Sadece iki tane yapacağım. Sert ve hızlı," dedi Cole. "Bu senin itaatsizliğin için."

Vücudumu bir saniyeliğine gerdim, sonra kaslarımı gevşemeye zorladım. Bu şekilde daha az acıyordu. Cole bastonu birkaç kez havada salladı. Lanet olası kötü Domlar. Bunu sadece itaatkârın kafasına girmek için yaptıklarını sanırdım.

"Saymaya gerek yok," dedi.

Parmaklarımı kıvırdım ve sandalyenin arkasını olabildiğince sert bir şekilde kavradım.

Bir adım geri attığımı duydum. Baston geri çekilirken ıslık çaldı ve sonra aşağı doğru inerken havayı keserken daha yüksek sesle şarkı söyledi. Nefesimi tutmuş, çarpışmayı bekliyordum.

Şiddetli bir vuruşla yere indi ve bana dokunmadığını fark etmeden önce homurdandım. Onun yerine hafifçe sağımda bir şeye çarpmıştı.

Ne oluyor be?

Başka bir şey düşünecek zamanım olmadı çünkü soluma sert bir tokatla tekrar indi ve ciyakladım.

Hiç kıpırdamadan durdum. Bu iki taneydi ama üzerime düşmemişlerdi. Sayılırlar mıydı yoksa sadece ısınıyor muydu bilmiyordum. O anda pek bir şey bilmiyordum. Kendi adımlı söyleyebildiğimden bile emin değildim. Hiçbir şey mantıklı gelmiyordu.

Cole hafifçe omzuma dokundu. "Ayağa kalk ve göz bağını çıkar, Abby. Bitti artık. Çok güzel bir iş çıkardın."

Göz bağını çözmeye çalışırken ellerim titriyordu ama parmaklarım beceriksizdi ve istediğimi yaptıramıyordum.

Cole alçak bir sesle, "Nathaniel," dedi.

Saniyeler içinde tanıdık kollar beni sardı ve gözlerimdeki bağ yavaşça çözüldü. Gördüğüm ilk şey Nathaniel'in sıcak gözleriydi ve içimde dönüp duran çelişkili duygulara rağmen gülümsedim.

"Merdivenlerden inebilir misin?" diye sordu, ben de başımı salladım.

Aşağı indiğimizde beni kapıdan çıkarıp yan odaya götürdü. Pelüş bir kanepeye oturdu ve beni kucağına çekti. Başımı göğsüne yasladım ve gözlerimi kapattım. Kendimi daha iyi hissetmeye başladığımda ona baktım ve "Bu da neydi?" diye sordum.

"Bu, güzelim, bir zihin-sikişiydi."

Daha fazlasını sormak için ağzımı açtım ama parmağını dudaklarımın üzerine koydu. "Konuşmadan önce Cole'un bize katılmasını istiyorum."

Başımı salladım. "Buraya mı geliyor?"

"Evet, bizi birkaç dakika yalnız bırakmak istedi." Yanındaki bornoza uzandı. "Bunu giymek ister misin?"

Çıplak olmasam da, bir sahne bittikten sonra olmak istediğimden daha fazla açıkta kalıyordum. Özellikle de bunun hakkında konuşacaksak. "Evet, Efendim."

Bornozu üzerime geçirdim ama Nathaniel'in kucağına döndüm. Benim barınağım.

Kapı aralandı ve Cole kafasını içeri uzattı. "İçeri girmemin sakıncası var mı?"

"Eğer hazırsan," diye fısıldadı

Nathaniel. "Evet, efendim," dedim.

"Lütfen içeri gelin."

Cole bulunduğumuz yere doğru ilerledi. Üzerinde hâlâ üç parçalı takım elbisesi vardı ama o rahat gülümsemesi geri gelmişti. Kanepenin diğer ucuna oturdu. Yakındı ama dokunmuyordu.

Nathaniel, "Geçen hafta Cole'u aradım çünkü demo için zihinsel olarak zorlayıcı bir sahne yapmak istiyordum," dedi.

Cole, "Nathaniel bana ikinizin zihinsel oyun konusunda pek bir şey yapmadığınızı söyledi," diye ekledi.

Başımı salladım.

"Yoğun, fiziksel bir sahne gibi ama tamamen farklı bir şekilde. Bunu son derece büyüleyici buluyorum. Tüm bilim ve araştırmalarımıza rağmen, insan beyninde hala anlamadığımız çok şey var. Aldığımız tüm o küçük ayrıntılar ve onlarla ne yaptığımız ve nasıl düşündüğümüz."

"Bu yüzden mi üç parçalı takım elbise giydin?" Ben sordum.

"Kısmen," dedi. "Seni şaşırtacağını biliyordum ve dengeni biraz bozmak istedim. Ne bekleyeceğini bilmeden. Ama bu aslında disiplin seanslarında giydiğim şey."

"Ciddi misin?" Bunu kim duymuş ki?

"Ciddiyim." Gülümsedi. "İkimizi de hazırlamak için zamanım olduğunu ve itaatkârın derhal düzeltilmesi gereken bir mesele olmadığını varsayıyorum."

Planladığı disiplin seanslarından birini hayal etmeye çalışırken ürperdim. Bunun çok sakın, çok kontrollü ve söz konusu itaatkâr tarafından kolayca unutulmayacak bir şey olacağından hiç şüphem yoktu.

"Bu seanslarda genellikle baston kullandığınızı varsayıyorum?" diye sordum.

"Evet, neredeyse her zaman." Kollarını dizlerinin üzerine koyarak öne doğru kaydı. "Zihinsel oyunun genellikle daha yoğun olduğunu gördüm çünkü itaatkârı motivasyonunu düşünmeye zorlayabiliyor."

"Efendi'nin bana bir emir vermesi ve senin de buna karşı çıkmamı emretmen gibi mi?"

"Evet, daha çok iki arada bir derede kalmak gibi. Hangi emri çiğneyeceksin? O hangisini çiğnemenizi ister?"

"Ya da belki umurunda değildir, çünkü her iki durumda da her şeyi berbat edeceksin," diye ekledim.

"Neredeyse insanın başını ağrıtıyor," dedi. "Tabii bir de boşluk arayan itaatkârlar var."

Komutlar hakkında düşünüyordum ve dikkatlice ifade edildiklerine ve kasıtlı olarak belirli bir şekilde belirtildiklerine karar verdim. Cole hayatını kelimelerle kazanıyordu ve eğer sahnenin planlanmasına yardım ettiyse, mantıklı olan tek bir şey vardı. "Sandalyeyi platformdan indirmeye çalışacağımı biliyordun."

"Yaptım. Aslında, siz sahneden önce yan odadayken, gruba ne yaptığımızı anlattık ve platformdan bir sandalyeyle çıkmaya başlarsanız gülmelerini söyledik."

"Bunu da mı siz planladınız?" diye sordum ve arkamdan Nathaniel kıkırdadı.

"Evet, Abby. Her şeyi planlamıştık. Sandalyeyi platformdan indirmeye çalışacağından tam olarak emin değildim. Seni biraz kışkırtmam gerekeceğini biliyordum."

"Ah, doğru" dedim. "Bana ne yapacağımı bilecek kadar uzun süredir itaatkâr olduğumu söylediğin kısmı bir an için unutmuşum."

"Aşağılama kılığına bürünmüş zihin-fuck."

"Ve sen beni hiç sopalamayacak mıydın?" diye sordum.

"Tabii ki hayır. Eğer korkunç derecede aşağılayıcı ya da saygısızca bir şey yapmış olsaydın, Nathaniel'in bununla ilgilenmesine izin verirdim."

Nathaniel'in kollarında iki b  kl  m oldum. "O zaman   ok ger  ek  i gelmiŐ ti."

"Ah," dedi Nathaniel. "İŐ te burada yanılıyorsun. Sadece ger  ek gibi g  r  nm  yordu. Ger  ekti."

"Ő u anda bana senaryosu verilmemiŐ  bir oyun gibi hissediyorum."

"Anlamıyor musun?" Cole sordu. "Ne olacağ ını bilseydin, bu bir rol olurdu."

"Eğ er istersen," dedi Nathaniel, "seni sandalyenin   zerine yatırabilirim. Baston h  l   buralarda bir yerde."

"Hayır!" Bir elimi kaldırdım. "Sorun değ il."

Bir kaŐ ını kaldırdı. "Eğ er eminseniz?" "  ok, Efendim."

Cole saatini kontrol etti. "Yapmam gereken bir arama var. Nathaniel, seni yarın ararım. Abby, teŐ ekk  r ederim. Zihinsel oyun konusunda deneyimli olmayan biri i  in ger  ekten iyi iŐ    ıkardın."

"TeŐ ekk  r ederim, efendim."

Nathaniel tekrar konuŐ madan   nce kapı Cole'un arkasından kapanana kadar bekledi. "S  ylesene, bir grubun   n  nde zihinsel bir sahneyi canlandırmak fiziksel bir sahneyi canlandırmaya kıyasla nasıldı?"

"Yani, az   nce yaptığımız sahne beni normalde yaptığımız gibi tahrik etti mi?"

"Evet."

"Mmm." Kollarına doğ ru daha da eğ ildim. "Diz     m  Ő  beklerken tahrik olmuŐ tum. Ve sonra tekrar, sadece biraz, sandalyenin   zerine eğ ildiğ imde. Sen değ il de Cole olsa bile. Ama asıl d  Ő  nme kısmı sırasında? Hayır, bu beni hiŐ  tahrik etmedi."

"İlgin  . Grubun   n  nde olmak yeterli mi yoksa fiziksel ya da cinsel bir bileŐ en de olmalı mı diye merak ettim."

S  zleri beni bir anlığ ına duraksattı. Bir sahnede neye ihtiya   duyduğ um ve neyi elde ettiğ im hakkında bu kadar   ok ve bu kadar derin d  Ő  nm  Ő t  . Ama bu d  Ő  nce aklıma gelir gelmez, yerini tabii ki biliyor d  Ő  ncesine bıraktı.

Boğazımı temizledim. "Başkalarının önünde zihinsel oyunun beni fiziksel oyun gibi tahrik etmemesi ne anlama geliyor sence?"

"Öncelikle, böyle hissetmene şaşırmadım."

"Şaşırmadın mı?"

"Hayır, Wilmington'da seni ne demiştin, kahve masası yaptığım günü hatırlıyor musun?"

Korkunç derecede sıkılmıştım, bunu hatırladım. Zihnimde, iki bardağı bacaklarımın üzerinde dengede tutarak saatlerce kanepede oturmuştum. Sonra Nathaniel başka bir şey yapma zamanının geldiğini söylediğinde homurdanmıştım. Hiç eğlenmemişti.

"O günü asla unutacağımı sanmıyorum."

"O sahnede de zihinsel bir oyun vardı ve sen bundan heyecanlanmadın ya da tahrik olmadın." Gülümsedi, belli belirsiz ama yine de gülümsedi. "Hatta sanırım tam olarak 'Bir sehpanın nesi seksi olabilir ki?' demiştin."

"Hiçbir şey," diye cevap verdim. "Sehpanın seksi bir yanı yok. Ama bunun ne anlama geldiğiyle ilgili kısma cevap vermedin."

Elleriyle yüzümü çerçeveledi ve gözlerimi ondan ayırmadığımdan emin oldu. "Bu, insanların önünde zihinsel oyun oynamanın seni tahrik etmediği anlamına geliyor. Ve bunda yanlış bir şey yok. Sen böyle yaratılmışsın."

Elini okşadım, sözlerinden etkilendim ve bende anormal bir şey olmadığını anlamama yardımcı olduğu için şükrettim. "Beni nasıl daha iyi hissettireceğini her zaman biliyorsun. Teşekkür ederim."

Göğsüne sarılabilmem için beni kaydırды ve çenesini başıma yasladı. "Her parçan, ne kadar küçük ya da büyük ya da nasıl bağlanmış olursa olsun, seni sen yapan şeydir. Ve benim sevdiğim kişi de bu. Onun hakkında olumsuz şeyler düşünmene izin vermeyeceğim."

Öpmek için başımı kaldırdım. "Ben de seni seviyorum."

On Birinci Bölüm

NATHANIEL

A bby Wilmington'a dönüş yolunda pek konuşmadı. Normalde bir sahneden sonra yorulur ve uyurdu, ama görünüşe göre sahne tamamen zihinsel olduğunda durum böyle değildi. Sanki beynini görebiliyordum. Cole'la geçirdiği zamanı hazmetmeye çalışıyordu.

Daha önce çok fazla zihinsel sahne yapmamıştık. Oyun Ortakları Dominantları ile bir tane yapmayı düşündüm çünkü normalde gösterilenden farklıydı ve Abby'nin entelektüel tarafına hitap edeceğini düşündüm. Ve eğer kendime karşı dürüst olursam, Abby'nin halka açık gösterilere olan ihtiyacının giderek artması konusunda biraz endişelenmeye başlamıştım. Duracak mıydı, yoksa artmaya devam mı edecekti? Ya bir gün benimle birlikte olmak aniden yeterli gelmezse?

Cole için eğildiğinde tahrik olması ne anlama geliyordu? Başka bir Dom'la mı birlikte olmak istiyordu?

Bunu düşünemiyordum bile. Bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum.

"İyi misin?" Derin bir iç çektiğini duyduğumda sordum. "Evet, Efendim," dedi. "Hâlâ düşünüyorum."

"Yorulmadın mı?"

"Hayır, Usta. Zihnim o kadar çok yöne gidiyor ki yorulacak kadar uzun süre sakinleşmiyor. Bu sefer fiziksel bir sahneden sonra olduğundan farklı. Kırbaçlandıktan ya da başka bir şeyden sonra zihnim bir süre daha o bulanık altuzay mahmurluğunda kalıyor. Bu zihin olayı aynı değil."

"Tekrar yapmak istemeyeceğiniz ya da tekrar yapmaktan çekinmeyeceğiniz bir şey miydi?"

"Nefret ettiğimi söyleyemem. Sadece çok farklı." Güldü. "Sanki beynim kırbaçlanmış gibi."

"Bence bu çok doğru bir tanımlama."

Evimize yaklaşırken yolcu tarafındaki camdan dışarı baktı. Hâlâ düşünüyor gibiydi. Zekâsını sevsem de bu gece başka yönleriyle de oynamak istiyordum.

Garaja girdim ve ona dedim ki, "Üst kattaki oyun odasında. Çırılçıplak. Apollo'yu dışarı çıkaracağım ve sonra seninle orada buluşacağım."

Bana sertçe baktı, belli ki başka bir sahne beklemiyordu. Bu gece delirmek gibi bir planım yoktu ama ona ihtiyacım vardı. Onun zevkini kontrol etmem gerekiyordu. Emirlerimi beklemesine ihtiyacım vardı.

Ne hissettiğimi anlamış olmalıydı çünkü dudaklarını birbirine bastırıp tartışmak ya da başka bir şey önermek ister gibi görünse de başını salladı. "Evet, efendim."

Apollo'yu dışarı çıkarırken ve merdivenleri tırmanırken acele etmedim, ona zihinsel olarak hazırlanması için zaman tanımak istedim.

Odanın ortasında beni bekliyordu ve ben de bunun içime işlemesine izin verdim. Benim için. Beni bekliyordu. Başka kimse yoktu. İzleyecek kimse yoktu. Öğretecek demo yok. Sadece o ve ben vardık. Dominant ve itaatkar. Bir araya geliyorduk çünkü birbirimizden istediğimiz ve ihtiyacımız olan şey buydu.

Beni Abby gibi etkileyebilecek başka bir itaatkâr, başka bir kadın yoktu. Onunla ilgili beni sakinleştiren ve tamamlayan bir şey vardı ve o hayatımda olmasaydı nasıl biri olurdu bilmiyordum. Bana çok şey vermişti ve nefes aldığım kadar emindim ki, neye ihtiyacı olursa olsun, eğer benim gücüm dahilindeyse, ona sahip olacaktı.

Ama bu gece sadece ikimiz olacaktık. Eğer ben onun emrime amade olmasını arzuluyorsam, büyük ihtimalle o da

kontrolüm altında. Kafamın içine yerleşirken derin bir nefes aldım ve gözlerimi açtığımda hazırdım.

Bu gece onu bir kez daha sadece birlikte bulduğumuz o yerlere götürecektim, bu odada ve yakamdayken.

"Abigail." Konuştuğum tek kelime buydu ama ihtiyaç duyduğum tek kelime de buydu.

"Efendim."

"Efendi Johnson ile çok iyi iş çıkardınız. Seninle çok gurur duyuyorum."

"Teşekkür ederim, Efendim."

Sessizce durdum ve ikimizin de rollerimizin tadını çıkarmasına izin verdim. Farklı bir Dominant'a boyun eğmek zor olmalıydı. Özellikle de ben onun ilki olduğumdan beri. Beni ne kadar memnun ettiğini bilmesi gerekiyordu. Cole'la seansı tamamladığı için ne kadar gurur duyduğumu, hatta Cole'un kendisini sopalamasına izin verecek kadar ileri gittiğini çünkü benim onay verdiğimi anlamıştı.

Cole'un sandalyeye oturması yönündeki ısrarına verdiği tepkiyi izlemek çok zor olmuştu. Ama onun sunduğu şeyi deneyimlemesini istedim. Bunun büyüleyici bulacağı, uzun süre düşüneceği ve hakkında yazacağı bir şey olacağını biliyordum. İster beğensin isterse bir daha benzer bir şey yaşamamaya karar versin, bugünkü seans onun devam eden kendini keşfetme yolculuğuna yardımcı olacak ve onu daha güçlü kılmaya hizmet edecekti. Bu da ikimizi de daha güçlü kılacaktı.

"Bugün beni memnun ettin Abigail, bu yüzden seni böyle iyi bir kız olduğun için ödüllendireceğim."

"Teşekkür ederim, Efendim."

Hafifçe kıkırdadım. "Hiç kuşkunuz olmasın, ödülünüzden ben de bir şeyler alacağım."

Başını eğmiş olmasına rağmen sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum. "Başka türlü süneni istemezdim, Efendim."

Saatler sonra kollarımda uyurken, onun bu ihtiyacı devam ederse ne yapacağımı planlamaya çalıştım. Eğer plan yapmazsam,

onun ihtiyaçlarını karřılayamayacađım bir zaman gelebilirdi. Bunun gerçekleřmesini hayal etmek bir yana, bunu dűřűnmek bile benim için çok zordu.

Sorun sadece bendeydi. Bařka bir Dom'un Abby'yi kontrol etmesinden hoşlanmıyordum ve bunun bir eğitim seansı, bir gűsteri ya da adına ne derseniz deyin fark etmezdi. Son birkaç ay bana onu paylaşmaktan hoşlanmadığımı űđretmiřti. Bu bana tasmalı itaatkârımı paylaşmama kuralını neden koyduğumu hatırlatmaktan başka bir řey yapmadı. Ve eđer bu beni sahiplenici, kıskanç bir aptal yapıyorsa... ben de sahiplenici, kıskanç bir aptaldım.

Yakın zamanda bařka bir demo planımız yoktu. ű eyalette hafta sonu bir atűlye çalıřması vardı ve beni de konuřmacı olarak davet etmiřlerdi. Gerçi ona daha bir ay vardı. Ama kendi oyun odam vardı ve kendi demomu kurabilirdim.

Lynne hafta sonu çocuklarla tanışmak ve bizimle konuřmak için gelecekti. Her řey yolunda giderse, bir sonraki hafta sonu Elizabeth ve Henry'ye bakmasını sađlayabilirdik. Biz oyun odasındaiken onları oyalayabilir ya da bir yerlere gűtűrebilirdi.

Kendimi biraz daha sakin ve rahat hissederek sonunda gűzlerimi kapattım ve kendimi uyumaya bıraktım.

Ertesi gűn iřte, demomuza kimleri davet edeceđimin bir listesini yaptım. Bu sefer Simon'ı deđil, Lynne'in evde olma ihtimali varken deđil. Bu ihtiyacımız olmayan garip bir durumdu. Kalemimi masaya vurdum. Belki Simon'ın yerine Cole? Luke DeVaan ve Jeff'i davet edebilir, ikimizi oyun odasında gűzlemlemelerini sađlayabilir, belki de cinsel olmayan bir řekilde sahnenin bir parçası olmalarını isteyebilirdim. ű kiři yeterli olurdu. Ne de olsa oyun odası o kadar bűyűk deđildi.

Buna karar verdikten sonra ne yapacađım konusunda beyin fırtınası yaptım. Abby son birkaç gűndűr yaptıđımız zihinsel oyun hakkında yazmak için biraz zaman harcamıřtı ama ben sadece zihinsel bir sahne daha yapmak istemiyordum. Yapmak istediđim řey zihinsel ve fiziksel oyunu birleřtirmekti. Ona ikisinden de biraz vermek ve nasıl tepki vereceđini gűrmek.

Kafamda iskelet bir plan oluşturdum ve sonra onu aradım. İkinci alışta cevap verdi ve arama amacımı açıklamadan önce kısa bir süre sohbet ettik.

"Senin için bir ödevim var," dedim. "İster defterine yaz, ister bloga gönder ama tamamlamak için kırk sekiz saatin var."

"Kulağa ilginç geliyor."

Ona çok sık ödev vermezdim ama bu durumda konu ve yazı, yaklaşan seansın zihinsel yönüne katkıda bulunacaktı.

"Umarım ilginç bulursunuz. Bence kesinlikle eğlenceli bir konu."

"İlgimi ekti."

Kıkırdadım. "Konumuz zor durum esareti."

Zor durum esaretiyle, onu öyle bir şekilde bağlardım ki herhangi bir hareket bir tür sonuca neden olurdu. Bunu birkaç kez yapmıştık ama pek sık yapmamıştık. şimdi bu fikri onun aklına soktuğuma göre, yakında bununla bir sahne yapacağımızı biliyordu. Ve eğer doğru tahmin edersem, sonuçların acı verici mi yoksa zevkli mi olacağını merak ederek çok zaman geçirecekti.

"Ne yaptığını biliyorum, biliyorsun," dedi. "Öyle mi?"

"Benimle kafa buluyorsun, değil mi?"

"Öyleyim, Abby. Ve işin komik yanı, bunun bir zihin-sikme olduğunu bilmene rağmen, hala işe yarıyor."

Nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ve ben güldüm.

"Birkaç saat sonra görüşürüz," dedim.

Tahmin ettiğim gibi, erkekleri izlemeye davet ettiği için çok heyecanlıydı. Bu seansı ayarlayarak ve onun bu büyüyen ihtiyacını besleyerek ona yardım mı ettiğimi yoksa zarar mı verdiğimi merak ettim. Ama onu bir şeyden mahrum etmek benim için zordu ve eğer halka açık bir oyun istiyorsa, bu ihtiyacını karşılamazsam iyi bir Dom olamazdım.

Onu doğru zihin çerçevesine daha da sokmak için, seansımızın sabahında oyun odasını hazırlamasını istedim. Lynne bir önceki hafta sonu çocuklarla çok iyi anlaşmıştı ve tekrar geleceği için çok heyecanlıydılar. Yeni ev büyüktü ve oyun odasını çocukların bulunduğu bölümden mümkün olduğunca uzakta olacak şekilde tasarlamıştım. Her şey ayrıydı ama bir sorun olduğunda ya da birinin bize ihtiyacı olduğunda oyun odasında bile haberdar olabilmemiz için hem interkom sistemi hem de güvenlik sistemi kurmuştum.

Erkekler gelmeden beş dakika önce Abby'yi beklemesi için oyun odasına gönderdim. Dördümüz içeri girdiğimizde onu söylediğim gibi diz çökmüş halde bulduk. Adamları onlar için ayarladığım üç sandalyeye yönlendirdim, sonra Abby'ye doğru yürüdüm.

"Beylere güvenli sözlerini söyle, Abigail."

"Kırmızı, sarı ve yeşil, Efendim."

"Çok güzel. Benim için ayağa kalkın lütfen."

Yavaşça ayağa kalktı. Nefes alış veriş, tahrik olduğunda çıkardığı nefes nefese seslere bürünmüştü ve başı eğik olmasına rağmen, gözlerine baktığımda şehvet dolu olduklarını biliyordum. Seyircilerin önünde oynamaktan hoşlanıyordu ama bundan ne kadar hoşlandığı göğsüme çarptı.

"Şimdiden o kadar tahrik oldun ki dayanamıyorsun, değil mi?"

"Evet, Efendim," diye onayladı.

"Bu adamlara ne kadar iyi bir itaatkâr olduğunu gösterecek misin?"

"Evet, Efendim."

"Hiç şüphem yok, sevgilim. Beni daha önce hiç hayal kırıklığına uğratmadın."

Vücudunun benim övgülerimle neredeyse mırıldandığını görebiliyordum.

Sahnemiz için hazırladığı alana baktım. Talimatlarıma göre, odanın ortasında bir Aziz Andrew haçı duruyordu. Haçı çevreleyen zeminin küçük bir dairesi hariç tamamı sivri uçlarla kaplıydı. Yeterince keskin değil

Derisi kırılabilirdi ama üzerlerine basarsa acı verebilirdi. Bir şekilde küçük çemberin içinde kalmanın bir yolunu bulabilirse sorun olmazdı.

Yapamayacağından emin olurdum.

İpleri bacaklarının arasında hareket ettirdiğinde klitorisine sürtünüyordu ki bundan hoşlanacağını biliyordum. Klitorisini tahrik eden bir iple bağlanmak onun için yeni bir şey değildi, ama zor bir durumda bu şekilde bağlanmak yeniydi.

Beni tatmin edecek şekilde bağlandıktan sonra onu büyük ahşap X'in önündeki küçük daireye götürdüm. Daire o kadar küçüktü ki ayak parmaklarının üzerinde durması gerekiyordu. Teker teker kollarını başının üzerinde bağladım, gerektiğinde düz ayaklarına düşmesine izin verecek kadar gevşek bıraktım.

Sonra erkeklerle konuşmak için döndüm. "Önceden bağlama içeren pek fazla sahne yapmadık, bu yüzden bu Abigail için nispeten yeni. Bu şekilde ayak parmaklarının üzerinde durmak uzun süre rahat olmayacak. Ama ayağa kalkarsa, keskin mandalların üzerinde duracak. Ayrıca, onu her hareketinde uyarılmasını sağlayacak şekilde iple bağladım." Ona geri döndüm. "İpler iyi mi? Kollarını çok sıkıyor mu?"

"Olabildiğince rahatım, Efendim."

Gruba geri döndü. "Şimdi burada oturup onu izleyebilir ve ayak parmaklarının üzerinde durmaktan yorulmasını bekleyebiliriz. Ama biraz inatçı olabiliyor, bu yüzden sanırım hareket etmesi için ona biraz teşvik sağlayacağım."

Onu kırbaçlayacağımı ya da sopa kullanacağımı düşündüklerine bahse girmeye hazırdım. Ama dolaplarıma gidip uzun bir tüy çıkardığımda güldüler. Abby onun açısından göremiyordu, ben de ona yaklaştım.

"Şahsen, onu harekete geçirmek için acıdan başka bir şey kullanmanın çok daha eğlenceli olduğunu düşünüyorum. Tabii ki aynı fikirde olmayabilir." Görebilmesi için tüyü havaya kaldırdım.

Abby inledi. Muhtemelen kırbaç kullanmamı diliyordu; inanılmaz derecede gıdıklanıyordu.

"Gıdıklanıyor musun?" Onu izleyen erkeklerin yararına sordum.

"Evet, efendim. Hem de çok."

"Mmm," diye mırıldandım. "O zaman bu senin için oldukça zorlu olacak, değil mi?"

"Evet, efendim."

"Ama meydan okumayı seviyorsun, değil mi?" "Çoğu zaman, Usta."

"Sadece çoğu zaman mı?"

"Bir meydan okumadan hoşlanmam, içinde bulunduğum esaret miktarıyla dolaylı olarak orantılıdır."

Üç adam kıkırdadı.

"Öyle mi?" diye sordum ve yanıt beklemeden yan tarafını gıdıkladım.

Bir çığlık atarak döndü ve çivilerle kaplı paspasın bir kısmına bastı. "Ah." Yerine geri döndü ama bunu yaparken iplerin kaymasına neden oldu. "Oh."

Onu tekrar gıdıkladım. "Biraz zor bir durum, öyle değil mi?"

Sadece bir nefes çekti ama yine de pozisyonunu koruyamadı. Zavallı Abby çok gıdıklanıyordu. Bir tüy daha aldım ve ikisiyle de onu gıdıklamaya başladım.

Tüyleri sırtından, belinden ve kollarının altından geçirdim. Tam düşündüğüm gibi, Abby kıpırdandı ve dans etti, bir tüyden uzaklaşmaya çalıştı, bu da onu sadece diğerinin yoluna gönderdi. Ve her hareket ettiğinde, klitorisinin etrafına yerleştirdiğim ip onu çıldırtıyor olmalıydı.

Onu daha da tahrik etmeye karar verdim ve ipin tam o aşırı hassas noktaya sürtündüğü yeri gıdıklarken meme uçlarını daire içine aldım.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordum. "Evet, efendim."

"Misafirlerimizin iki tüyünden tahrik olmanı izlediğini biliyor musun?"

"Ve ip, Efendim."

Onu tekrar gıdıkladım, böylece ona karşı hareket etti.
"Doğru, ipi unutamayız."

Bir ritme girdim, bu da onun altuzaya sürüklenmesini sağladı. Kısa süre sonra onu ileri geri sallamaya başladım ve çok geçmeden ayak parmaklarının üzerinde durmaya bile çalışmıyordu. Ayakları mandalların üzerindeydi ve sık sık mutluluk içinde inliyordu.

"Sen ne renksin, Abby?" diye

sordum. "Yeşil, efendim."

"Devam edeyim mi?"

"Mmm," diye mırıldandı ve sallanarak ipin yeni bir noktaya çarpmasına neden oldu. "Oh!"

"Bu bir evet mi?"

"Evet, Efendim." Sesi hülyalı geliyordu. "Eğer sizi memnun edecekse."

Tüyleri yan taraflarında gezdirdim. Mırıldandı ve yaklaşmaya çalıştı. Görünüşe göre, bu ipleri daha önce sürtünmedikleri bir şekilde kaydırdı ve iç çekti ve tekrar ileri geri sallanmaya başladı.

"Şimdi bunların hiçbiri olmaz," diye azarladım. "Gelmek için izniniz yok."

"Verflucht," dedi, bunun bir küfür olduğunu tahmin ettim. Ama sallanmayı bıraktı.

Bir noktada Almancaya başlayacağını biliyordum ve onun akıyla biraz oynamak istedim. Bu yüzden yanıma baktım ve Cole'a başımı salladım.

"Konuşmana dikkat et. Ben senden daha fazla Almanca biliyorum" dedi.

"Entschuldigung, Herr," dedi özür dileyerek.

"Almanya'da hayal edebileceğiniz en belalı Dom bana akıl hocalığı yaptı."

Onunla oynayan itaatkârların kendisine taktığı lakaba yanlışlıkla yaptığı gönderme karşısında kahkahasını yuttu.

Cole, "Tüm Almanca kelimeleri biliyorum diyelim," dedi.

İpleri hareket ettirmeye çalışmayı bıraktı ve hafifçe sallanmaya geri döndü. Onu bir süre alt uzayda tuttum.

Daha sonra onu daha az gıdıklamaya başladım. Hareketleri yavaşladı ve sonunda tüyleri yere bıraktım ve kollarını çaprazdan çözdüm. Bir "Ah!" ile ayağa düştü.

Onu hemen kucağıma aldım ve platformun üzerine yerleştirdiğim kalın bir halıya ulaşana kadar mandalların üzerinden taşıdım. Orada ipleri çözerken onu nazikçe tekrar ayağa kaldırdım. İpler ondan uzaklaşırken derin bir nefes aldı.

"Gerekirse bacaklarını oynat," dedim. Sahnenin içindeyken ipin verdiği his ona zevk vermiş olsa da, sahne bittiğinde muhtemelen biraz rahatsızlık duyacaktı.

"Bacaklarına masaj yapmam gerekiyor mu?" Ben sordum. "Hayır, efendim."

Yeni oyun odamızı kurarken, New York'taki oyun odamızdan farklı olarak yaptığım şeylerden biri de geniş bir bakım alanı eklemektir. Burayı pelüş bir kanep ve içinde meyve suyu ve şişe su bulunan bir mini buzdolabı ile döşemiştim. Bir gece önce büyük bir battaniye hazırlamıştım ve oturduktan sonra battaniyeyi onun üzerine örtmüştüm.

Üç adam oyun alanından ayrılmak için işaret aldılar. Onlara daha önce bizi mutfakta beklemelerini söylemiştim ve Abby keyif almaları için atıştırmalıklar hazırlamıştı.

Onlar gittikten sonra tüm odağıma ona çevirdim. Bakım sonrası rutinlerimizden biri ayaklarını ovmanı içeriyordu, bu yüzden bu ikimiz için de tanıdık ve sakinleştiriciydi. Bir ayağını elime aldığım da iç çekti. Alt kısmı kızarmıştı ama derisi hassas olmasına rağmen kırık değildi. Yatıştırıcı bir losyonu ayak kemerine masaj yaparak sürdüm, nazikçe ayak parmaklarına ve ayak topuna doğru ilerledim.

"Çok harika elleriniz var, Usta," dedi. "Bunu size daha önce de söylemiştim, değil mi?"

Ayak başparmağını öptüm. "Öptün, güzelim. Ama bana tekrar söylemekten çekinme."

"Ellerinizi inanılmaz, Usta."

"Sen de oldukça harikasın." Losyonu yavaşça cildine yedirdim ve beklemekte olan bir çift süper yumuşak çorabı aldım. Bir tanesini ayağına geçirdim.

"Kendimi biraz Kùlkedisi gibi hissediyorum," diye şaka yaptı, ayağı mı yere koyup diğ erini bana vermesini işaret ettiğ imde.

"Bu beni Beyaz Atlı Prens yapar mı?"

Elini kolumda gezdirdi. "Sen her zaman benim Beyaz Atlı Prens'im olacaksın."

Ben diğ er ayağıyla ilgilenirken gülümsememizi paylaştık. Bir olaydan sonra bu şekilde yeniden bağlanmak bizi her zaman daha da yakınlaştırırdı. Genelde acele etmezdik, hatta yatakta kıvrılıp uyurduk ama misafirlerimiz olduğı için oyun odasından çıkma vaktinin geldiğini düşündüm.

"Mutfağına gitmeden önce çocukları kontrol edebilir miyiz, Usta?" diye sordu.

"Elbette. Şimdi gitmeye hazır mısınız, yoksa biraz daha beklemek ister misiniz?"

"Artık gidebilirim."

Ayağına kalktım ve daha önce getirdiğı kıyafeti giymesine yardım ettim. Ona kot pantolon ve yumuşak bir kazak giydirirken, ayaklarının çok acı çektiğini gösteren herhangi bir işaret olup olmadığına baktım. İyi olduğundan emin olunca elini tuttum ve çocuklara uğramaya gittik.

Lynne, Elizabeth ve Henry ocuk odası dediğimiz yerdeydiler. Aslında sadece çocukların oyun odasıydı ama ne Abby ne de ben oraya bu ismi vermekten rahatsız değildik. Lynne ve Elizabeth, kuzenim Jackson'la birlikte geçen doğum günü için yaptığımız büyük bebek evinin içinde evcilik oynuyorlardı. Henry damperli kamyonlarını ve traktörlerini itiyordu. Abby, Henry'nin Elizabeth'in oyuncak bebeklerinden birini traktörün üstüne oturttuğunu ve sanki o sürüyormuş gibi yaptığını görünce kıkırdadı. Gümüş bir kokteyl elbisesiyle çiftlik işi yapmak gibisi yok.

Kapıyı aldım. Elizabeth döndü ve bizi görünce zıplayıp bize sarılmak için koştu. "Anneciğim! Babaciğim! Lynne çok eğlenceli. Kalabilir mi? Hep kalabilir mi?"

Başının üstünü öptüm. "Göreceğiz bakalım. Bebek mi oynuyorsun?"

"Evet, ben anneyim, Lynne küçük kız ve Henry de baba. Ama erkek bebekle oynamıyor, o yüzden Lynne de baba oluyor."

Henry gümüş giysili bebeği eline aldı ve başıyla onayladı. "Güzelmiş."

Elizabeth kardeşine, "Bir traktörün üzerinde süslü bir elbise giyemezsin," dedi.

Bebeği göğsüne bastırdı. "Benim bebeğim!"

"Bırakın oynasın," dedi Abby. "En azından her şeyi çöp kutusuna atmıyor." Lynne'e doğru baktı. "Her şey nasıl gidiyor? Bir şeye ihtiyacın var mı?"

Lynne ve çocuklar öğle yemeğini erken yemişlerdi. Bize biraz oynayacaklarını ve sonra film izleyeceklerini söylemişti.

"Biz iyiyiz," dedi. "Film sırasında kurabiye sözü vermiştim."

Abby başıyla onayladı. "Elizabeth dün şekerli kurabiye yapmama yardım etti. Sanırım birkaç tane kaldı. Onları da koymamı ister misin?"

"Nerede olduklarını biliyorum anne," dedi Elizabeth. "Ona gösterebilirim."

"Tamam prenses. Siz ikiniz uslu durun, filmten sonra görüşürüz."

Abby bana gülümsedi, çocukları gördüğüne ve mutlu olduklarına memnun olmuştu. Şu ana kadar gözlemlediğim kadarıyla Lynne'i işe almak herkes için harika bir şey olacak gibi görünüyordu. Simon'la henüz konuşma fırsatım olmamıştı ama yakında konuşmayı planlıyordum. Ondan neden ayrıldığını anlamamıştım. Özellikle de onları en son birlikte gördüğümüzde çok mutlu ve uyumlu göründükleri için.

Ancak her şeyin her zaman görüldüğü gibi olmadığını ve insanların çoğu zaman olaya dahil olmayanlar tarafından anlaşılmayan nedenlerle bir şeyler yaptığını herkes gibi ben de biliyordum.

Ve ciddi, kendi ilişkilerinizle ilgili yeterince uğraşmanız gereken şey var. Başkalarının sorunlarını ödünç almaya gerek yok.

Cole, Luke ve Jeff mutfakta durmuş Abby'nin onlar için hazırladığı sandviçleri atıştırıyorlardı. Biz içeri girince konuşmayı bırakıp bizi selamladılar ve Jeff Abby'ye bir tabak hazırladı.

Kocaman bir gülümsemeyle ondan aldı ve oturdu. "Teşekkür ederim."

"Size içecek bir şey getireyim mi?" diye sordu.

Ona zahmet etmemesini, ona bir içki getireceğimi söylemek istedim, ama aklıma bunun muhtemelen bir tür bakım sonrası sağlama yolu olduğu geldi. Hayır, olay yerinde izlemekten başka bir şey yapmamıştı, ama karıma bir içki getirmesi gerekiyorsa, ona izin verirdim.

İtaatkârlarımı neden paylaşmadığımı bir kez daha hatırladım. Bakım sonrası işleri yapan tek kişi olmak hoşuma gidiyordu. Kendime bunun aptalca olduğunu söyledim. Ona sadece bir içki alıyordum. Beni bu kadar rahatsız etmemeliydi.

Aslında bu beni daha önce hiç rahatsız etmemişti. Jeff, Wilmington'a ilk gittiğimizde Abby'yle çok daha fazla şey yapmıştı ve sahne bittikten sonra oturup onunla konuşmasına aldırmamıştım. O gün, yatak odasını temizleyip planladığım sonraki bakım için hazırlarken onları yalnız bırakmıştım.

Aklıma şu soru geldi: Bugün neden farklıydı?

Buna verecek bir cevabım yoktu.

Jeff ve Abby birkaç dakika konuştular, Luke ve Cole da ara sıra onlara katıldı. Ben sadece izledim ama Cole'un birkaç kez bana doğru baktığını fark ettim. Bu biraz sinir bozucuydu ve kısa bir süre yüz ifademden bir şeyler okuyup okuyamadığımı merak ettim.

Jeff saatine baktı. "İlk ayrılan kişi olmaktan nefret ediyorum ama Dena'yla öğleden sonra bir randevumuz var ve onu almak için eve uğramam gerekiyor."

Luke ayağa kalktı. "Benim de gitmem gerekiyor."

Cole gitmek için hiçbir hareket yapmadı ve diğer iki adam gittikten sonra bana yaklaştı. "Seninle bir dakika konuşabilir miyim?"

Abby ayağa fırladı ve bulaşıkları toplamaya başladı. "Şunları lavaboya koyayım da ikinizi yalnız bırakayım. Gidip çocukların ne yaptığına bakacağım."

"Bir sorun mu var?" Abby mutfaktan çıktıktan sonra Cole'a sordum.

"Ben de sana aynı şeyi soracaktım. Bugün farklı görünüyordun."

O kadar şeffaf mıydım? Omuz silktim. "Şu anda başımda bir sürü şey var."

"Abby kesinlikle eğleniyor gibi görünüyordu."

Homurdandım. "İnsanların önünde oynamayı seviyor." "Peki sen sevmiyor musun?"

"Hayır, genelde böyle iyiyimdir." Ona olan bitenin bir kısmını anlatmaya karar verdim. Kendi duygularım beni biraz şaşırtıyordu ve belki onun da bu tür konularda benimle paylaşabileceği deneyimleri vardı. "Sadece son zamanlarda herkesin önünde oynama ihtiyacı artıyor ve ona ayak uydurup uyduramayacağımı merak ediyorum."

"Yani, sizin rahat olduğunuzdan daha hızlı ve daha ileri gitmek isteyecek mi?"

"Onun gibi bir şey. Sadece bundan sonra ne yapacağımdan emin değilim."

Onu nasıl tetikte ve heyecanlı tutabilirim?"

Başını salladı. "Bazen yaratıcı olmak ve denizaltılarımıza eziyet etmek için yeni yollar bulmak zor oluyor," dedi sırtarak. "Ve siz ikiniz uzun zamandır birliktesiniz."

"Evet, kesinlikle. Ve korkarım ki düşündüğüm şeyler rahat edemeyecek."

"Üçlü yapmayı düşündün mü?"

Geçmişte bu fikri hep reddetmiştim. Abby'yi paylaşmak mı? Asla olmazdı. Ama "Hayatta olmaz" demek yerine biraz düşündüm. Yapabileceklerine sınır koymuş olmama rağmen Jeff'le olan seansından keyif almıştı. Üçlü seks farklı olurdu.

Üçlü seks onu tatmin eder miydi? Bu onun isteyeceği bir şey miydi? Belki başka bir erkekle gerçekten seks yaptığı bir sahne değil, çünkü bunun hiçbir şekilde gerçekleşmeyeceğini biliyordum. Ama Jeff'le yaptığımız gibi bir şey ve belki biraz daha ileri gitmesine izin verirdik.

"Hafif bir sahne belki," dedim ona cevap olarak. "Katılmak ister misiniz?"

"Oh hayır." Ellerini havaya kaldırdı. "Bu sadece bir öneriydi. Üyesi olduğum grupta üçüncü kişi gibi davranmıyorum."

Başımı salladım. "Mantıklı."

Oyun odamıza kimi davet etmeliydim? Birlikte çalıştığı biri mi olmalıydı? Yoksa ona tamamen yabancı biri mi? Yoksa Luke gibi biri mi daha iyi olurdu? Tanıdığı bir adam ama çok iyi değil ve düzenli olarak görmeyeceği biri. Düzenli olarak görmeyeceğim biri.

Benim için en iyisinin ne olacağını düşünmeme gerek yoktu. Bu Abby için olacaktı ve onun için düşüncelerimi ve duygularımı bir kenara bırakmalıyım. Eğer isterse iki erkeği birden deneyimlemesi adil olurdu. Ben onun tek Dom'uydum ve sırf kıskandığım için onun istediklerini kısıtlamam mı gerekiyordu? Bu onu düşünmek değildi. Bu beni kollamaktı.

Yine de bir yabancıyla birlikte olmanın doğru bir yol olduğunu düşünmüyordum. Yaşam tarzında onun tanımadığı erkekler tanıyordum, sık sık görüşmek konusunda endişelenmeme gerek kalmayacak erkekler. Ama Abby'nin yeni tanıştığı biriyle rahat edeceğini sanmıyordum.

Aynı zamanda, çok aşına olduğu birinin de iyi bir seçim olacağını düşünmüyordum. Jeff gibi birinden bize katılmasını kolayca isteyebilirdim. Daha önce birlikte oynamışlardı, birbirlerini tanıyorlardı ve birbirlerinin yanında rahattılar.

Ama Abby'nin onun yanında kendini rahatsız hissedeceğini biliyordum ve Dena'yla yeniden birlikte olduğu için artık bize katılmak isteyeceğinden emin değildim. Kahretsin, bu

benim için keşfedilmemiş bir bölgeydi. Açıkçası her şey bittiğinde nasıl tepki vereceği konusunda hiçbir fikrim yoktu. Suçlu hissedebilirdi ve bir şey yapmadan önce bunu ele aldığımdan emin olmam gerekiyordu. Sahne bittiğinde nasıl hissedeceği hakkında konuşmak için çok zaman harcamamız gerekecekti.

Eğer bir yabancı istemiyorsam ve onun da çok samimi olduğu birini istemiyorsam, geriye sadece bir tanıdık kalıyordu. Simon yoktu. İkimiz de onu davet etmeyi doğru bulmazdık, Lynne bizim çatımız altında yaşarken olmazdı.

Aklımdan birkaç isim geçirdim ama yine Luke'a döndüm.

O bariz bir seçimdi. Onu tanıyordu, onunla konuşmuştu ve resimleri çektiğinde zaten oyun odamızdaydı. Ayrıca, onu daha önce bir sahnede izlemiştim ve daha çok şehvetli bir Dominant'tı. Bize katılacak birini seçmek zorunda kalsaydım, Cole gibi bir Dominant yerine onun gibi birini seçerdim. Cole oyun odasında sert bir adam olarak ün kazanmıştı ve bununla ilgili bir sorunum olmasa da, böyle birinin iki erkekle ilk deneyimi olmasını istemedim. Ayrıca, Cole bir seçenek gibi görünmüyordu. Ve dürüst olmak gerekirse, üçüncü olmaktan gerçekten zevk alacak bir Dom gibi görünmüyordu. Kararları veren kişi olmak isterdi.

Luke'a sormamın tek dezavantajı Abby'nin amiri Meagan ile olan geçmişi idi. Aralarında her ne olduysa yıllar önce gerçekleşmiş olsa da, üçüncü bir kişi ekleme konusunda fikrini almam ve kime soracağımı onayladığından emin olmam gerekiyordu. Sorun olmayacağını düşündüm. Abby'ye göre Meagan hiçbir koşulda o adamla tekrar bir araya gelmeyeceğini söylemişti.

Luke'a Meagan'la aralarında ne olduğunu sormak için bir not aldım. Tipik bir ayrılığın ötesinde bir şey olacağını düşünmüyordum ama emin olmak istedim.

Yine de Abby'ye sorardım. Ayrıca ona Luke yerine bir yabancıya sorma seçeneği de sunacaktım. Bu onun için büyük bir adım olacaktı.

mümkün olduğunca rahat. Ve bunun büyük bir kısmı bize katılmasını istediğimiz adama bağlı olacaktı.

"Hiç değilse," dedi Cole, "belki de halka açık oyunlarınızın yoğunluğunu artırabilirsiniz."

O kadar sessizdi ki hâlâ burada olduğunu unutmuştum. Ama iyi bir noktaya değindi. Belki de toplum içinde yaptıklarımızı arttırmak onun ihtiyacı olan şey olabilirdi.

"Düşünce tarzını beğendim," dedim. Belki de üçüncüyü eklemek çok fazlaydı ve bundan sonra yapılacak en iyi şey halka açık olarak yaptıklarımızı artırmak olacaktı. "Aslında iki hafta sonra, Jeff ve Dena'nın düğününden sonraki hafta sonu, üç eyaletli grup toplantısında konuşacağım. Orada daha kamuya açık bir şeyler yapma şansımız olabilir."

Eğer önümüzdeki toplantı da geçen seferki gibi olsaydı, bu sefer balkonda yer ayırmazdım. Bunun yerine belki onu avludaki ana katta tutardım ve gösterimizi yapardık. Ve Luke'u yakında arardım.

Abby odaya geri döndüğünde başımı kaldırdım.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum. Kaşları derin derin düşünüyormuş gibi kırışmıştı.

"Evet." Başını salladı. "Sasha'dan bir telefon aldım. Benimle konuşmak istiyor ve ne hakkında olduğunu bildiğime dair bir his var içimde."

"Bayan Blake?" Cole sordu. "Gruba geri mi döndü?"

Sasha'nın Cole'a olan ilgisini anlamak benim için zor olmamıştı. Yaptığı ince yorumlar dışında, Cole'un bir daha geri dönmeyen kadınla demosunu izlediği gece ilgisini görmüştüm.

Öte yandan Cole'u okumak o kadar kolay değildi. Görünüşte sadece bir soruydu. Gruba geri mi döndü? İlgimi çekti çünkü artık kıdemli bir üyeyim ve o da grubun bir parçası. Ya da "Ah evet, yere düşüp burnunu kırmadan önce onu yakaladığımı hatırlıyorum" da olabilirdi. Ama soru bunların hiçbirisi gibi konuşulmadı. Daha çok, Sasha Blake hakkında ne kadar çok şey hatırladığımı anlamayı istemediğim için soğukkanlı davranacağım şeklindeydi. Artı, bir de

İzlediği gösterinin gecesinde ona nasıl baktığını. Sinsi gülümsemesi ve onun ilgisinden duyduğu bariz zevk.

Cole'un yorumunu anlayıp anlamadığını görmek için Abby'ye baktım. Elbette, gözleri daha da büyümüştü. Bana baktı, belli ki bir şey söylemek istiyordu. Başımı salladım.

"O resmi bir üye değil efendim," dedi Abby. "Üstat ve ben hâlâ gruba katılmak için gerekenler üzerinde çalışıyoruz ve ayrıldığı için yeniden başvurması gerekecek. Ama ..." Durakladı, arkasındaki duvara baktı, onun bakışlarına karşılık vermedi. "Son grup oyun partisine gitti. Senin demonu izlerken ben de yanındaydım."

"Oh?" dedi gülümseyerek.

Bunu yanlış duymadığımı biliyordum. Bu bir Oh evetten çok, umarım onu daha fazlası için aç bırakmışımdır.

"Evet," diye onayladı Cole. "Her halükarda, henüz katılmaya hazır değil. En azından benim görüşüme göre."

Bununla birlikte Cole oturduğu yerden kalktı ve sırtımı sıvazladı. "Benim için iyi geceler deme vakti geldi. Abby ile her şeyi mükemmel bir şekilde halledeceğinize eminim. İkinize de güveniyorum."

Kafamda bir planın ana hatları şekillenirken kendi kendime gülümsedim.

Cole'a çıkışı gösterdik ve iyi geceler diledik. Abby'yle oturma odasına geçtik ve aklımdaki plandan bahsettim. İlk başta şaşırdı. Ama düşünce sürecimi açıkladığımda ne önerdiğimi anladığını görebiliyordum.

"Diğer erkeklerle sınırlı bir kapasitede oynadınız. Baston gibi tamamen yeni bir şey değil bu."

"Size isim vermemi mi istiyorsunuz? Bunu beklemiyordum." Başını iki yana salladı. "Sanırım senin karar vermeni tercih ederim."

"İlle de bir isim istemiyorum, sadece birkaç şey hakkındaki düşüncelerinizi istiyorum. Örneğin, üçüncü bir kişi ister misiniz ve hangi sıfatla? Ve eğer isterseniz, yabancı biri mi yoksa tanıdığınız biri mi olmasını istersiniz? Ve eğer birisini istersen

bilirsiniz, Ortaklar grubunda olmaları mı yoksa sık görüşmeyeceğiniz biri olmaları mı sizin için daha iyi olur?"

"Bunu hiç düşünmedim." Başını hafifçe sallıyordu. "Kafamı toparlamam için bana zaman vermelisin. Üçüncüyü istediğimi sanmıyorum, ama halka açık oyunu artırma fikrini seviyorum ve başka bir Domla daha fazla sahne yapmaya karşı değilim. Ama bunun Jeff ve diğerleriyle yaptıklarımızdan daha fazlası olmasını istemiyorum. Ve bir yabancı düşüncesinden hoşlanmadığımı biliyorum. Yani, yaptığımız yabancı fantezisi eğlenceli. Ama tanımadığım biriyle bir sahnede yer almaktan hoşlanacağımı sanmıyorum."

"Ben de öyle düşünüyordum."

"Şu anki düşüncelerim bunlar ve kime gelince? Partners grubundan ya da New York grubundan tanıdığım biri." Masamın üstünden bir kalem aldı ve çevirdi. "Daniel ve Jeff yoklar; onların da ilişkileri var ve ikisi de başka biriyle oynamak istemiyor. Geriye Cole, William Greene ya da Evan Martin kalıyor. New York grubunun bir seçenek olduğundan emin değilim. Onlarla uzun zamandır görüşmedik."

"Evan Martin'e hayır, benim zevkime göre biraz fazla küstah." İyi bir Dominanttı ama oyun odası dışındaki çocuksu davranışları umurumda değildi. "William Greene ile konuşabilirim. Cole dışarıda. Bana birlikte grup kurduğu insanlara üçüncü kişi olarak hizmet etmediğini söyledi."

"Gayet iyi," dedi ama daha fazla açmadı. "Ortaklar grubunun dışına çıkarsak kimi düşünüyordun?"

"Aklımda birkaç kişi var ama en iyisinin Luke olacağını düşünüyorum."

"Oh," dedi, yüzünde hafif bir şok ifadesi vardı. "Onu hiç düşünmemiştim." Bir dakika boyunca sessiz kaldı. "Ama mantıklı geliyor."

"Şu anda karar vermek zorunda değilsin. Sadece bunu düşünmeni istedim."

"Gruptan birine sorsak garip olur mu diye merak ediyorum. Gelecekte onları gördüğümde işleri tuhaflaştırır mıydı? Mesela onları gördüğümde aklıma gelen ilk şey bu olur muydu?"

"Sadece sizin izin verdiğiniz kadar tuhaf olabilir. Kendinize bunun sadece bir sahne, bir deneyim olduğunu söylerseniz, o kadar da tuhaf olmayabilir. Ancak geleceği de düşünmeniz gerekir. William'a sorsaydık ve bundan aylar sonra ciddi bir ilişkisi olsaydı, onunla daha önce oynamış olmak sana garip gelir miydi?"

"Bilmiyorum. New York grubumuzla birlikte olduğumuzda, birlikte oynadığınız kadınlarla birlikteyiz ve bu benim için garip değil."

"Evet, ama başka biriyle çalmayalı yıllar oldu." New York grubunda geçmişte birlikte oynadığım sadece iki kadın vardı. Diğerleri taşınmış ya da başka bir gruba katılmıştı. "Burada, Wilmington'da birini seçersek, onu sık sık görürsün."

New York grubu hakkında konuşurken Charlene'in de bir grupta olup olmadığını merak ettim. Abby ve ben Henry doğmadan önce onlarla bir toplantıya gitmemiştik. Şimdi New York grubumuzda olması mümkün müydü? Muhtemelen Abby ve ben onlarla tekrar bir şey yapmadan önce bunu öğrenmem gerekiyordu. Ve Charlene'in grupta olmasının ne kadar tuhaf olacağını düşünmeme gerek yoktu. Çalışanlarımdan birini çıplak görmek yapmak istediğim bir şey değildi. Abby'nin onu bir davette görürse ne diyeceğini düşünmek bile istemiyordum.

Abby, "Ortaklar grubundan biriyle oynamanın çok garip olabileceğini düşünüyorum" diyerek düşünce zincirimi kırdı.

"Bu durumda, Luke hakkında ne düşünüyorsun?" Ben sordum.

Cevap vermeden önce yine sessiz kaldı, "Bilmiyorum. Bunu bir düşüneyim. Meagan'la aramda gerginlik yaratır mı?"

"Ona söylemek zorunda değilsin. Aslında neden söyleyesin ki? Bu onu ilgilendirmez."

Boş boş başını salladı. "Ne kadar yakında?"

Ne kadar çabuk istersiniz? Soru dudaklarımda asılı kaldı. "Emin değilim. Neden üçüncünün Luke olmasını isteyip istemediğini düşünmüyorsun ve buna karar verdikten sonra zaman konusunda endişeleniriz?"

"Olay yeri için planlarınızın ne olduğunu söyleyecek misiniz?"

Düşüncelerime rağmen gülümsedim. "Bir sahnede ne yapmayı planladığımı sana hiç önceden söyledim mi?"

"Şey, hayır. Ben sadece-"

"O zaman neden şimdi başlayayım ki?"

Sanki az önce kurabiye çalarken yakalanmış gibi görünüyordu. Hakkını vermeliyim, genellikle benden sinsice bilgi almaya çalışırdı. Asla işe yaramazdı. Ama o ısrarcıydı.

"Sinsi olmaya çalıştığımda beni çok iyi tanıyorsun," dedi. "Belki de bir dahaki sefere seks yaparak dikkatini dağıtmalıyım."

"Denemekten memnuniyet duyarsınız." Ayağa kalktım. "Eğer arka bahçede dikkatimi dağıtmak istersen Apollo'yu dışarı çıkaracağım."

Koridorda fazla ilerlememiştim ki beni takip eden ayak seslerini duydum ve dışarıda yaşayacağımız eğlenceyi düşünerek gülümsedim.

On İkinci Bölüm

ABBY

Jeff ve Dena'nın düğününün yapıldığı hafta sonu hava hiç bitmemesini dilediğiniz yaz günlerinden biri gibiydi. Sıcak bir yaz olmasına rağmen meteoroloji uzmanının tahminlerine göre hava hafif bir esintiyle birlikte yetmiş derece olacaktı. Resepsiyonun bir golf kulübünün dışında yapılması planlanmıştı ve Dena bütün hafta boyunca bunun için endişelenmişti.

nasıl olsa yağmur yağacaktı.

Kilisenin arka tarafındaki küçük odada oturup Dena'ya yardım ederken Julie'ye, "Resepsiyon için mükemmel bir hava," dedim.

"Nathaniel'le yazın mı evlendiniz?" diye sordu.

"Hayır." Başımı salladım. "Kışın, ama düğünümüz mükemmeldi. Hiçbir şeyi değiştirmedim."

"Olması gerektiği gibi," diye kabul etti.

Dena'ya baktım. Düğüne daha bir saat vardı ama o giyinmiş ve hazırды. Makyajı ve saçları mükemmel görünüyordu. Dış görünüşü ıslık ıslıldı. İçiyse bambaşka bir hikâyeydi. Bir ayağından diğerine kayıyor, oturmayı reddediyor ve gözleri sürekli saate bakıyordu. Tam ona iyi olup olmadığını sormaya hazırlanıyordum ki ilk o konuştu.

"Bir şey söyle," diye yalvardı, benden Julie'ye, Sasha'ya, Domme arkadaşı Kelly'ye ve tekrar bana baktı. "Herhangi bir şey."

"Neden bu kadar gerginsin anlamıyorum," dedi Kelly, elini onun omzuna koyarak. "Sonunda Jeff'le evleniyorsun."

Dena başını salladı. "Jeff konusunda gergin değilim. O benim babam."

"Gelmeye mi karar verdi?" diye sordum. Son duyduğumda Senatör Jenkins bugün gelmeyeceğini açıkça belirtmişti. Dena'nın babasının Jeff'i neden sevmediğinden emin değildim. Onda sevilmeyecek ne vardı ki?

"Hayır, annem aradı ve başının döndüğünü ve kafasının karıştığını söyledi." Derin bir nefes aldı. "Bugün benim düğün günüm olduğunu ve Jeff'le bir haftalığına tatile çıkacağımızı biliyor. Yemin ederim o adam sırf bana inat olsun diye bugün hastanelik olacak."

"Aman Tanrım," dedi Julie, geri kalanımız kelime bulmakta zorlanıyordu. "Ne zamandır biliyordun ve neden bize söylemedin?"

"Uydurduğunu düşünmüştüm ama burada oturdukça, 'Ya gerçekten hastaysa ve ben gitmezsem? Jeff'e ihtiyacım var.'"

"Ona söyledin mi?" Ben sordum.

"Hayır, benim günümü mahvetse bile onun gününü mahvetmek istemiyorum."

Kelly, Dena'nın başının üzerinden bana baktı ve "Git yakala onu" diye mırıldandı.

Başımı salladım ve Dena beni durdurmaya çalışmadan önce odadan çıktım.

Nathaniel ve Cole, Daniel ve Jeff'in bulunduğu odanın dışındaki koridorda duruyordu. İki adam bir şeye gülüyorlardı ama beni görünce yüz ifadeleri değişti.

"Abby?" Nathaniel son birkaç basamağı olabildiğince hızlı geçerek, "Abby," dedi. "Sorun nedir?"

Kapalı kapıya doğru başımı salladım. "Jeff içeride mi? Dena'nın ona ihtiyacı var."

"Düğünden önce mi?" Cole sordu. "Bu kurallara aykırı değil mi?"

"Annesi aradı ve babasında bazı nörolojik belirtiler olduğunu söyledi. Dena kimseye söylememiş ve şimdi çıldırmış durumda."

"Lanet olsun," dedi Cole.

Nathaniel kapıyı çaldı. "Jeff? Sana burada ihtiyacımız var."

Kapı açıldı ve Jeff gülümseyerek ve mutlulukla koridora baktı. En azından beni görene kadar. "Dena iyi mi? Bebek mi?"

"Senatör Jenkins," dedim. "O-"

"O burada mı?"

"Hayır, Dena'nın annesi aradı ve başının döndüğünü ve kafasının karıştığını söyledi." Benim sözlerim üzerine koridorda kadınların hazırlandığı yere doğru yürümeye başladı. Ben de peşinden yürüdüm. "Az önce söyledi, ne kadar önce aradığını bilmiyorum."

Kapıyı çaldı. "Angel?"

Kelly onu içeri aldı, Julie ve Sasha'ya koridorda bize katılmalarını işaret ederek çifti yalnız bıraktı. Kapı kapanmadan önce Dena'nın ayağa kalktığını ve Jeff'in kollarının onu sardığını gördüm. Geri kalanımız koridorda durmuş, hiçbir şey söylemiyor, ne söyleyeceğimizi bilemiyorduk.

Senatörü tanıımıyordum. Sadece dedikodulardan ufak tefek şeyler duymuştum. Sırf kızını düğün gününde strese sokmak için nörolojik sorunları varmış gibi davranacağını düşünemezdim. Ama insanlar hakkında komik olan da buydu, neler yapabileceklerini asla bilemezsiniz.

"Eğer numara yapıyorsa, onu öldürürüm," dedi Cole. "Ona ne yaptığını bilmiyor mu?"

"Muhtemelen umurunda değildir," dedi Daniel. "Jeff'le evlenmesi onu öldürüyor. Kendi torunu olan bebek hakkında ona hiçbir şey söylemedi bile. Ve sonuncusunu kaybetmenin ona ne yaptığını biliyor olmalı."

"Sadece onun mutlu olmasını istiyorum." Julie Daniel'ın yanında durmak için hareket etti ve Daniel kolunu Julie'ye doladı. "O adam zehirli. Annesi de ona katlandığı için öyle."

"Adamı henüz linç etmeyelim," dedi Nathaniel. "Hikayenin tamamını duymadık ve gerçekten bir tür nörolojik nöbet geçiriyor olması da mümkün."

"Büyük ihtimalle numara yapıyor. Numarası yıllardır bende var. Böyle bir şey yapması beni hiç şaşırtmıyor," dedi Kelly.

"Durum böyle olabilir, ancak daha kesin bir şey öğrenene kadar bekleyelim."

Hiç kimse adama şüpheyle yaklaşmak istemiyormuş gibi görünmüyordu. Birkaç uzun dakika boyunca sessizce kapalı kapıyı izledik ve sabırla açılmasını bekledik.

Kapı açılıp Jeff bizi içeri buyur ettiğinde hepimiz öne atıldık.

"Dena senatörün hizmetçisini aradı," dedi Jeff. "Bayan May'in kalbinde Dena için her zaman özel bir yeri olmuştur."

"Bayan May'e şükürler olsun," dedi Dena ve birkaç dakika öncesine göre çok daha sakin görünüyordu. "Cep telefonunu aradım ve annemle babamın yanında olmadığından emin oldum. Babamın yeni bir ilaç aldığını ve buna kötü tepki verdiğini ama doktorunu aradıklarını ve iyileşeceğini söyledi."

"Annen seni aradığında bunun sadece ilacın bir yan etkisi olduğunu biliyor muydu?" Julie sordu.

"Bilmiyorum," dedi Dena. "Ve dürüst olmak gerekirse, bunu aklımdan çıkarmaya çalışacağım." Jeff'e gülümsedi. "Sanırım Senatör Jenkins'le bir gün için yeterince vakit geçirdim. Yapacak daha önemli işlerim var."

"Öyle, Meleğim." Jeff onu öpecekmiş gibi başını eğdi ama Daniel onu geri çekti.

"Henüz öyle bir şey yok. Karı koca ilan edilene kadar bekleyin," dedi Daniel ve Jeff'i kapıya doğru yönlendirdi.

"Göt," dedi Jeff ama kendini kaptırdı. "Bunu unutmayacağım."

Adamlar gittiğinde üzerimize sakin bir huzur çöktü. Dena artık stresli değildi ve nihayet o ışıltılı bakışa sahipti.

ruh eşiyle evlenmek üzere olan birinin.

Yaklaşık on beş dakika sonra Julie, "Vakit geldi çocuklar," dedi.

Sasha'nın trenini taşımasıyla Dena'nın yanında yürüdük. Babası onunla koridorda yürümeyeceği için kiminle yürümesi gerektiği konusunda çok tartışma olmuştu. Her şey göz önünde bulundurulduğunda, sonunda tek başına yürümeye karar verdi.

"Aşağıya yalnız iniyorum, kendimi Jeff'e teslim ediyorum ve birlikte çıkıyoruz," demişti. "Bunun sembolizmini seviyorum."

Koridorda yürürken göz kamaştırıcı görünüyordu. Belden yukarısı büzgülü, straplez bir gelinlik seçmişti. Gövdesini çevreleyen kumaş bir korse görüntüsü veriyor ve aynı zamanda uzun boylu bedenini zarifçe saran pileli kıvrımları sergilemeye yarıyordu.

Saçları toplanmış ve Jeff'in siyah-gümüş yakasıyla süslenmiş uzun boynuyla bir tanrıça gibi görünüyordu. Ya da yakında kocasının ona dediği gibi bir meleğe.

Söz konusu adam kilisenin önünde durmuş, tahmin ettiğimden daha büyük bir gülümsemeyle sırtıyordu. Kadın koridorda yavaşça ilerlerken gözleri ona kilitlenmişti. Duyguları yüz ifadelerinde öylesine canlıydı ki kalbim sevinçten sızladı ve yanağımdan süzülen bir damla yağı sildim.

"Seni seviyorum Angel," diye fısıldadığını gördüm.

Yan tarafıma baktım ve Nathaniel'in beni izlediğini gördüm. Herkes gibi ben de kendi düğünümü düşünmeden bir düğüne gidemezdim. Kışın, şu anda içinde bulunduğumuz kiliseyle hemen hemen aynı büyüklükte bir kilisede evlenmiştik. Bunca yıllık kocam bana hâlâ düğün günümüzden bu yana artan bir aşk ve arzuyla baktığı için şanslı bir kadındım.

Dena ve Jeff yeminlerini tekrarlarlarken, ben de kalbimden Nathaniel'e kendi yeminimi fısıldadım.

"Bu adamı alıyor musun?"

Evet, evet, milyonlarca kez, evet.

"Zenginlikte, fakirlikte. Hastalıkta ve sağlıkta?"

Her neyse, her zaman, her şekilde. "Sevmek ve değer vermek için..." Tüm varlığımla.

"Ölüm sizi ayırana kadar mı?"

O zamana kadar ve sonrasında ne olursa olsun.

Daniel resepsiyonda yanımıza geldi. "Gelecek hafta sonu yapılacak konferansa hazır mısınız?"

Nathaniel daha bir şey söyleyemeden, "Sabırsızlanıyorum," dedim. "Nathaniel'in konuşmasını dinlemek, herkesi tekrar görmek ve sonrasında parti? Evet, çok hazırım."

Daniel başını hafifçe arkaya atarak güldü. "Gidip Julie'yi buraya getirmeliyim ve senin coşkunun ona geçmesine izin vermeliyim. Biraz endişeli."

"Bu onun ilki, değil mi?" Ben sordum. "Ve Partners grubu dışında hiç oynamadı mı?"

"İkisi de doğru," dedi.

Başımı kaldırıp Nathaniel'e baktım. "Julie ile konuşmamın bir sakıncası var mı?" Onu daha önce Sasha ve Kelly ile görmüştüm. Şu anda üçü de Dena ile konuşuyordu.

"Hadi git, güzelim. Ben hemen geliyorum."

Parmak uçlarımda yükseldim ve yanağına bir öpücük kondurduktan sonra koşar adımlarla kızların yanına gittim. Önce Dena'ya sarıldım.

"Tebrikler, Bayan Parks. Çok güzel görünüyorsunuz."

Kesinlikle parlıyordu ve gözleri mutluluk gözyaşlarıyla dolmuştu. "Teşekkürler, Abby. Kendimi dünyanın en mutlu, en şanslı, en talihli kadını gibi hissediyorum."

"Öyle olmalı," dedim gülümseyerek, hâlâ kendi düğün günümü hatırlayarak. "Eminim yakışıklı damadına sorsak o da aynı şeyi söylerdi."

Jeff'in Cole ile konuştuğu yere doğru baktı. Cole onun bakışlarının ağırlığını hissetmiş olmalı ki başını çevirip bize doğru baktı. Gözleri yeni karısınıninkilerle buluştu ve "Seni seviyorum" diye mırıldandı. Dena ona bir öpücük verdi.

Cole da gülümsüyordu ama Sasha'yı gördüğünde çenesinin gerildiğini gördüm. Başka kimsenin bunu fark ettiğini sanmıyorum. Birdenbire, "Tamam, gidip ona dokunmalıyım, bunun gerçek olduğundan emin olmalıyım. Çoğu zaman bir rüyada yaşıyormuşum gibi hissediyorum."

Jeff'e doğru yürüdü, Jeff kollarını ona doladı ve bir öpücük için onu kendine çekti. Uzandı ve hafifçe karnına dokundu. Dena başıyla onayladı.

Yanımdaki Julie iç çekti. "Çok mutlular. Onları izlerken tüylerim diken diken oluyor."

Gülümsedim ve başımı sallayarak onayladım ve tekrar konuşmadan önce birkaç dakika onları izledik. "Gelecek hafta sonu için ne hissediyorsun?"

"Yarı gergin. Yarı heyecanlı." Julie yeni evli çiftten yana döndü. "İlk kez halk içinde oynadığınızda nasıldı?"

Nathaniel ile geçirdiğim ilk günleri düşündüm. "İnsanların ne yaptığımızı bildiği zamanları mı yoksa hiçbir şey bilmeyecek kadar sinsi olduğumuz zamanları mı?"

"Anlatacak birkaç hikayeniz var gibi görünüyor."

Super Bowl hakkında bir şeyler duymak hoşuna gider diye düşündüm.

Ama o anda Daniel çıkageldi. "Bu muhteşem kadını senden çalacağım, Abby."

"Güle güle, Abby!" Elini tutup onu çekerken Julie güldü, yüzünde kocaman bir sırıtış vardı.

Başka bir düğünün çok uzakta olmadığını hissediyordum.

On Üçüncü Bölüm

ABBY

TDüğünden sonraki Salı gecesi, Nathaniel eve geldiğinde beni yakaladı. Bana bir gün önce söylemişti. çünkü Luke DeVaan'ı akşam yemeğine davet ediyorduk. Ayrıca farklı protokol seviyeleri denememizin bir parçası olarak, Salı akşamının yüksek protokol olacağı konusunda anlaşmıştık. En azından çocuklar yattıktan sonra öyle olacaktı.

Şimdiye kadar iyiydi, ancak daha kalıcı olarak yapmak istediğim bir şey olmadığını söyleyebilirim. Her zaman yapmak için çok kısıtlayıcı olduğunu hissettim.

Luke geldikten sonra Lynne ve çocukları kontrol etmeye gittim. Hepimizin onun tam zamanlı olarak taşınmasını istediğimizden emin olmak için deneme haftası yapıyorduk. Şimdiye kadar her şey yolunda gidiyordu. Hepsinin mutlu olduğundan ve yatma rutinine iyice alıştıklarından emin olduktan sonra olabildiğince sessizce oturma odasına geçtim ve Nathaniel'in yanında dizlerimin üzerine çöktüm. Luke'la konuşmayı kesmedi ama elini başımın üstüne koydu ve enseme okşadı. Başım eğik olduğu için Luke'u göremiyordum. Adamlar konuşurken gözlerimi kapattım ve bunu yaparken günün stresinin üzerimden akıp gittiğini hissettim.

Nathaniel bir süre sonra, "Bize katıldığın için teşekkürler Abigail," dedi. "Yukarıda her şey yolunda mı?"

"Evet efendim," dedim başım hâlâ eğik bir şekilde. "Çocuklar harika ve Elizabeth Lynne'in sonsuza dek kalıp kalamayacağını sordu."

Nathaniel kıkırdadı. "Lynne New York grubumuzun bir parçası. Bu hafta potansiyel bir dadı olarak kalıyor," diye açıkladı Luke'a.

"Geldiğimde merdivenlerden çıkarken gördüğüm hoş bayan bu olmalı."

"Evet, oydu," dedi Nathaniel. "Görünüşe göre herkes birbiriyle iyi anlaşıyor." Boynumu bir kez daha okşadı ve "Yemeği kontrol etmen gerekiyor mu Abigail?" dedi.

"Evet, Usta. Ama önce buraya gelip sizin ve Efendi DeVaan'ın bir şeye ihtiyacınız olup olmadığını görmek istedim."

"Efendi DeVaan'ın bir şeye ihtiyacı olmadığı sürece ben iyiyim. Yemeği bitirmek için ne yapmanız gerekiyorsa yapabilirsiniz. Siz aksini söylemedikçe on beş dakika içinde yemek odasında olacağız."

Bana daha önce, yüksek protokollü bir akşam olmasına rağmen, Luke ile yemek masasında yemek yerken mutfak masası davranışlarını üstlenebileceğimi söylemişti. Akşam yemeği için protokol seviyesini düşürmesini takdir ettim.

"Teşekkür ederim, Efendim." Eğildim ve sağ ayağını öptüm. "Gidebilirsin, Abigail."

Mümkün olduğunca zarif bir şekilde ayağa kalktım ve akşam yemeğini kontrol etmeye gittim. Dena'dan aldığım bir tarifi kullanarak hindi kızartmıştım. Jeff'in yaptığını ve şimdiye kadar yediği en iyi hindi olduğunu söyledi. Aynı fikirdeydim, harika kokuyordu. Umarım tadı da aynı derecede güzel olur. Yanında kabak ve kinoa graten ve büyük bir salata ile servis ettim. Masayı hızla üç kişilik hazırladım ve Nathaniel'in sandalyesinin yanında durup bekledim.

Nathaniel içeri girdiğinde, "Her şey harika görünüyor," dedi. Sandalyeme doğru başını salladı ve benim için çekti. "Ve harika kokuyor," diye ekledi Luke.

Ben oturduktan sonra adamlar da oturdu ve Nathaniel hindiye dilimledi. Sonra onlar kendi tabaklarını doldurdu, Nathaniel de benimkini.

Luke bir ısırık aldıktan sonra, "Mmm," diye mırıldandı. "Tadı da harika. Mükemmel hindi, Abby."

"Teşekkür ederim, efendim. Beğendiğinize çok sevindim. Park Usta'nın tarifi. Dena verdi."

Nathaniel, "İkisine de teşekkür etmem gerekecek," dedi.

Biraz daha yedikten ve özel bir konu hakkında konuşmadıktan sonra Nathaniel boğazını temizledi. "Luke, neden Abby'ye Wilmington'da bir kulüp açma fikrinden bahsetmiyorsun?"

Luke hindisinden bir ısırık daha aldı. "New York'ta gittiğin kulübü devraldığımı hatırlıyor musun?"

"Evet." Suyumdan bir yudum aldım. "Birinin buna ihtiyacı vardı. Tam bir kâbustu. Müşteriler de pek iyi değildi."

"Çok doğru," dedi Luke. "Bunu değiştirmeyi umuyorum. Şu anda burayı kapatmış durumdayım. Neredeyse tamamen yenilenmesi gerekecek. Yeniden yaptıktan sonra, kimi içeri alacağım konusunda çok seçici olacağım."

O kulübe bir kez gittiğimde bana neredeyse saldıran adamın ani bir görüntüsü aklıma geldi ve adını ya da ona ne olduğunu hiç öğrenmediğimi fark ettim. Acaba Jeff biliyor muydu, çünkü onunla orada tanıştığımda beni o kötü durumdan kurtarmıştı.

"Orada biriyle karşılaştım. Adını bilmiyorum." Neye benzediğini hatırlamaya çalışarak kaşlarımı kırıştırdım. Tabii ki hatırlayamıyordum çünkü o gece aptalca sarhoş olmuştum.

"Hepsi halledildi. Jeff Parks beni adam hakkında bilgilendirdi." Luke gözüme takıldı ve gülümsedi. "Ona kesinlikle izin yok."

Luke'un tavrı tamamen çekiciydi ve beni rahatlatacak şekilde konuşuyor ve hareket ediyordu. Arkadaş bulmakta hiç zorlanmadığından emindim.

"Sormamın sakıncası yoksa, efendim. BDSM kulüplerini restore edip işletiyor ve bir sanat galerisine mi sahipsiniz?"

Kahkahası alçak ve baştan çıkarıcıydı ve sesi tüylerimi diken diken ediyordu. Doğru kadın o kahkahanın içinde kaybolabilirdi. "Sanat galerisi ve fotoğrafçılık hobilerim. "Sanat galerisi ve fotoğrafçılık

kulüpler bir iştir. Ama aynı zamanda bir zevktir. Hayat, yaptığınız işten keyif aldığınızda güzeldir."

"Neden bahsettiğini çok iyi biliyorum," dedim. "Ben de aynı şekilde hissediyorum."

"Blogunuzu okudum. Çok anlayışlı gözlemler."

"Teşekkür ederim, efendim."

"Yine de itiraf etmeliyim ki sizi henüz televizyonda göremedim. Pazartesi geceleri kulüpte genellikle yoğun oluyor."

"Sadece birkaç dakikalığına buradayım ve eğer ben olduğumu bilmeseydiniz, muhtemelen beni tanıyamazdınız."

"Kimliğinizi gizli mi tutuyorsunuz?" diye sordu.

"Evet, birçok nedenden ötürü ama en çok da çocuklar yüzünden ve açıkçası kimliğim kimseyi ilgilendirmiyor."

Dudakları bir gülümseme şeklinde kıvrıldı. "Çok doğru. Her hafta televizyona çıkmanın bir yolunu bulduğun için seni takdir ediyorum. Nathaniel'e bahsettiğim bir diğer şey de burada bir kulüp açmayı düşündüğüm. Tabii bir ortak bulabilirsem."

"Usta ve ben geçen gün Partners in Play grubunun nasıl bir ana üsse ihtiyaç duyduğunu konuşuyorduk."

"Evet, aradığında bana bunu söyledi."

Nathaniel'e baktım. "Ortak olacak mısınız, Usta?"

"Bunu biraz düşünüyorum. Yine de sizin fikrinizi almak isterim."

Kalbim kabardı çünkü Luke'a benim fikirlerime değer verdiğini ve bu tür kararları birlikte aldığımızı hiç de ince olmayan bir şekilde bildirdiğini biliyordum.

"Aklıma geldiği kadarıyla, bunu yapmamanız için bir neden düşünemiyorum."

"Güzel," dedi. "Bu konuyu biraz sonra konuşabiliriz, ama kabul ediyorum, yapmamak için bir neden bulamadım. Daniel, grubun evini bu kadar sık kullanmasına izin vererek çok yardımcı oldu, ancak kişisel konutu olmayan merkezi bir yere sahip olmanın daha iyi olacağını düşünüyorum."

"Özellikle de Julie taşındıktan ve Cole misafirhanede kaldıktan sonra." Cole kalıcı olarak kalacak mıydı? Herhangi bir yere taşındığını duymamıştım ve bir ev aradığını da duymamıştım.

"Evet, bir kişi için çok fazla."

"İstersen," dedi Luke, "sana planlarım hakkında bazı genel bilgiler gönderebilirim."

"Bu harika olur." Nathaniel peçetesiyle ağzını sildi ve masaya baktı. Benim gözlerim de onu takip etti. Görünüşe göre herkes yemeğini bitirmişti.

"Size başka bir şey getirebilir miyim, Efendi DeVaan?" Ben sordum. "Hayır, teşekkür ederim. Korkarım bir lokma daha yiyemeyeceğim.

Lezzetli akşam yemeği için teşekkür ederiz."

"Bir şey değil." Nathaniel'e döndüm. "Masayı toplamak için izin isteyebilir miyim?"

"Evet," dedi. "Şimdilik her şeyi lavaboya koy. Durup Elizabeth ve Henry'yi kontrol etmek isteyeceğini biliyorum, o yüzden on beş dakika içinde oyun odasında buluşalım. Kıyafetlerini üzerinde bırakabilirsin."

"Teşekkür ederim, Efendim." Bulaşıkları ve kapları topladım ve lavaboya taşıdım. Kalbim oyun odasına başka biriyle gideceğim düşüncesiyle heyecanla çarpıyordu.

Yolda çocukların ve Lynne'in kaldığı odanın önünden geçtim. Yastıklardan bir oturma alanı yapmışlardı ve yatmadan önce en az iki yüz kez okudukları bir kitabı okuyorlardı. Elizabeth alıntı yapabiliirdi. Lynne en sevdiğimiz bölümlerden birine gelmişti ve iki çocuk da kahkahalarla inledi. Henry'nin başparmağını ağzına soktuğunu gördüm. Birkaç dakika daha okusa eminim gözleri ağırlaşmaya başlayacaktı.

Oyun odasına tamamen giyinik girmek tuhaftı. Ama yine de bütün gece garipti. Lynne'in çocuklarla burada olması. Sadece ben ve Nathaniel'in olmayacağını bilmek. Ve en tuhafı da, kıyafetlerimin içinde diz çöküp Luke'u beklemektir.

İki adam içeri girdiklerinde sessiz değillerdi. Yumuşak bir şekilde konuşuyorlardı ve Nathaniel'in söylediği bir şey Luke'u güldürdü. Neşeli olduklarını öğrenince içimi kaplayan rahatlama beni şaşırttı ve bedenim bekleme pozisyonunda daha da gevşedi.

Adamlardan biri, adımları Nathaniel'inkilerden farklı olduğu için Luke olduğunu tahmin ettim, beklediğim yere doğru yürüdü. Nathaniel'e ait olduğunu tahmin ettiğim bir başka ayak sesi de odanın kenarına doğru yürüdü ve sonra ona katıldı.

"Başını kaldır, Abby," dedi Luke, her nasılsa hâlâ yumuşak ve seksi olmayı başaran emredici bir sesle.

Başımı kaldırdım ve bakışlarım Luke'a değil, Nathaniel'e kaydı. Yüzünü görmeye, gözlerine bakmaya ihtiyacım vardı. Sakin görünüyordu ve bakışlarım karşısında hafifçe gülümsedi.

"Efendi DeVaan burada misafirim olarak bulunuyor. Bu nedenle ona bana davrandığınız gibi davranacaksınız."

"Evet, Efendim."

"Her ikimizin de sınırlarının farkında."

Nathaniel'in başka bir erkeğin bana cinsel anlamda dokunmasına asla izin vermeyeceğini biliyordum. Ayrıca Luke'u davet etmeden önce onunla uzun uzun konuşacağını da biliyordum. Ustam oyun odasına kimi alacağı konusunda son derece seçiciydi.

"Teşekkür ederim, Efendim."

Luke'a başıyla selam verdi. "Efendi DeVaan."

"Ayağa kalk Abby," dedi Luke. İfadesi hâlâ rahattı ama sesi kesinlikle saçma değildi. Göz ucuyla Nathaniel'in bir adım uzaklaştığını gördüm. Fazla uzaklaşmadı ama arkamda durmak için ilerledi.

Benden önce Luke bir kez daha Nathaniel'e baktı ve sonra dikkatini bana çevirdi. "Tişörtünü çıkar, Abby."

Gömleğimi hızla başımın üzerine çektim ve yere düşmesine izin verdim.

"Çok iyi," dedi Luke. "Tereddüt etmek en sevmediğim şeylerden biridir. Şimdi sütyenini çıkar."

Aklımın bir köşesinde, bu adamla daha yeni yemek yediğinizi düşünüyordum. Senin yemek odanda yedi.

ve Şimdi onun için sütyenini çıkarıyorsun. Ama zihnimin başka bir kısmı tahrik oluyordu. Bunun nereye gideceği konusunda heyecanlıydım.

Topluluk önünde çalarken hissettiğim o tanıdık heyecan içime yerleşti. Sanki başka biri bedenimi istila etmiş gibiydi, sanki seyircim olduğunda farklı bir insan oluyordum - tek bir seyirci olsa bile.

Arkama uzandım ve sutyenin kancasını açtım. YavaŐŐa askıları omuzlarımdan aşağıya çektim ve tıpkı gömlek gibi o da yere düştü. Nathaniel'in ağzı neredeyse anında tenimdeydi ve sırtım boyunca öpücükler konduruyordu.

"Bu seni tahrik ediyor, değil mi Abigail?" diye fısıldadı. "Birinin önünde soyunmak, vücudunu göstermek, dokunamayacağını bilmek."

"Evet, Efendim." Oyun odasının serin havası meme ularımlı sertleştirdi, dokunulmak için can atıyordum. Ama hareket etmem söylenmemiŐti, Nathaniel arkamdaydı ve Luke bana dokunamazdı.

Luke, "Kendini parmakla ve bize göster," dedi.

Bir elimi pantolonumun kemerine soktum, ıslaklığı toplamak için bir parmağımı bacaklarımla arasına uzattım. Klitorisimi okŐamanın cazibesine karşı koymak zordu ama yaptım.

Luke'un bakışları benimkilerden ayrılmadı. "Bir bakayım." Parmağımı kaldırdım.

"ok iyi. Şimdi kendini boşalt," dedi Luke. Elim tekrar aşağı doğru hareket ettirdim.

Luke parmaklarını Şıklattı. "Dur. Ellerini kullanabileceğini söylemedim."

Gz kırpтым. Ne oldu?

"Şu anda ne kadar tahrik olduğunu görmek istiyorum. Efendin arkanda, kıına bu kadar yakinken. Ve ben senin önünde, o güzel çıplak göğüslerini görüyorum." Sesi bir seviye daha düştü. "Orgazm olmak için abalamanı izlemek istiyorum. Onu yakalamaya çalışırken kıvrandığını görmek istiyorum. O klitorise umutsuzca istediği ilgiyi vermeye çalışırken."

Yüz ifadesi, özellikle de oyun odasının dışındaki tavrıyla karşılaştırıldığında, tahmin edebileceğimden çok daha yoğun. Yoğun ve inatçı. Eğer yapamazsam ne olacaktı?

En azından denemeden bilemezdim. Kendimi boşaltabileceğimden şüpheliydim ama bunu denememi istiyorlarsa ben varım. Yastıklı masaya doğru baktım, eğer yüzüstü yatabilirim...

"Tam burada duruyorum," dedi Luke.

Ona attığım bu asla olmayacak bakışına engel olamadım.

Nathaniel'e, "İtaatkârlığınız uygun tutumdan yoksun görünüyor," dedi.

"Abigail," dedi Nathaniel, "iki seçeneğin var. Ya orada durup ellerin olmadan kendini boşaltacaksın ya da kıcıını sikip seni boşaltacağım, ama sonra seni inciteceğim."

Üzerimde tam olarak bir kez zencefil kullanılmıştı ve bu sonsuza kadar yeterliydi, çok teşekkür ederim. İncir yok. Ben olsam birinci seçeneği denerdim.

Luke beni izlerken kıcıımı yastıklı masanın üzerinden almasının görüntüsü canlıydı. Kalçalarımı birbirine bastırıp sıkarken ve döndürürken gözlerimi kapatıp buna konsantre oldum.

"İşte böyle," dedi Luke. "Bize ne düşündüğünü söyle."

"Efendi'nin beni masanın üzerine yatırdığını ve beni vibratörle beceriyor. Sikini kıcıma sakladığını ve içime girdiğinde çok sıkı olacağımı söylüyor." Bacaklarımı daha sıkı sıktım. "Onu hissediyorum, siki tam anüsümde ve bana yumuşak mı sert mi istediğimi soruyor."

"Ne seçiyorsun, Abigail?"

"Sert diyorum, Usta. Kıcıımın sahibiymişsin gibi sür."

Nathaniel inledi ve ellerini kullanıp kullanmadığını merak etmekten kendimi alamadım.

"O zaman bana geri uzanmamı ve kendimi senin için açık tutmamı söyle." Bacaklarımı kaydırdım ve bir sıkmayla, muhtaç klitorisime sadece bir kurgu dokunuşu almayı başardım. "Oh, lanet olsun evet."

Nefesimi içime çektim ve arkamda Nathaniel'in kesik kesik nefes alışını duydum.

"Hazır olduğumdan emin olman gerektiğini söylüyorsun, bu yüzden bir parmağını içime sokuyorsun ve beni doldurman için sana yalvarıyorum. Buna ihtiyacım var. Buna ihtiyacım var." Kalçalarımı birbirine sürttüm. İhtiyacım olan şey bir eldi. Hemen şimdi.

"Sonunda," diye devam ettim, "sikini alıyorsun ve içime sokuyorsun. İstediğim kadar sert değil ama yavaş da değil. Bana iyice ve derinlemesine sokman gerektiğini söyle ve sonra kıcımlı becereceksin."

Orgazma çok yakındım, elimin altındaydı; yeterince gerilirsem ona ulaşabilirdim. Onca yıl orgazmımı geciktirmek için çalışmış olmama rağmen daha hızlı boşalmak için hiçbir numaram olmaması ne kadar komikti. Uyluklarımı tekrar birbirine sürttüm ama bu yeterli olmayacaktı. Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Daha
fazla.
Daha
fazla.
Daha
fazla.

Nathaniel'in kolları bana dolandı ve tek bir hareketle beni göğsüne çekerken ellerini bel kemerimin altından geçirip klitorisimi buldu. "Daha fazlasını mı istiyorsun, Abigail? Sana daha fazlasını vermekten her zaman mutluluk duyacağım. Gel."

Hassas eti kabaca ovaladı ve serbest bırakılmam mümkün olduğunu düşündüğümde daha hızlı bir şekilde şişip üzerime yıkandığında biraz çılgılık attım.

"Tekrar," dedi. Ve başparmağıyla klitorisimi ovarken iki parmağını içime soktu.

"Oh Tanrım. Oh Tanrım. Oh Tanrım," diye bağırdım ikinci salınım gerçekleşirken.

Acımasızdı ve ben elinin etrafına boşalırken bile beni parmaklamaya devam etti. Nefes nefese, "Teşekkür ederim, Usta" diye fısıldadım.

Ertesi gün öğleden sonra garaj kapısının açıldığını duyduğumda WNN Web sitesi için yazdığım yazıyı Meagan'a henüz göndermiştim. Kaşlarımı çatarak neler olduğuna bakmaya gittim ve Nathaniel'i gördüğümde gülümsedim.

"Hey," dedim. "Eve erken gelmişsin."

"Rutinimizi değiştirmek istedim," dedi ve beni belimden kavrayıp öpmek için kendine çekti.

Dudakları dudaklarıma yapıştı ve kutsal cehennem, onun içine ne girdiğini bilmiyordum, ama bunu memnuniyetle karşıladım. Kollarımı boynuna doladım ve onu geri öptüm.

Başını kaldırdığında gözleri şehvetle kararmıştı.

Parmaklarımı saçlarına geçirdim. "Rutinimizi daha sık değiştirmelisin."

"Böyle düşünmene sevindim." Bir elini gömleğimin altına soktu ve karnımı okşadı. "Eve dönerken Lynne'i aradım. Çocukları oyalayacak. On dakika içinde benimle oyun odasında buluş."

Bir gün önce oyun odasıındaydık ve tasmamı çıkarmıştı. Yine de onu geri çevirecek değildim. "Evet, efendim."

Yedi dakika sonra oyun odasına girdiğimde Nathaniel içeride beni bekliyordu. Bu bile başlı başına beni duraksatmaya yetti. Normalde önce ben gelirdim. Hızla ona doğru ilerledim ve ayaklarının dibinde diz çöktüm. İlk birkaç dakikayı odada tek başıma geçirmeden, doğru zihin yapısına girmeye çalıştım.

"Acele etme Abigail," dedi içimdeki kargaşayı fark ederek. "Aklıma geldi, biraz rutine girdik ve buna bir son vermemin iyi olacağını düşündüm."

Bir yanım rutini arzulasa da, onun haklı olduğunu biliyordum. Oyun odasındaki zamanımız sıradanlaşmış değildi, ama ne bekleyeceğimi biliyormuşum gibi hissetmeye başlamıştım. İçeri girecektim, benimle buluşacaktı, ben de ona sakso çekecektim. Yıka, durula, tekrarlar.

"Delaware'e yaptığımız ilk seyahatten sonra, daha sık oynamak için bazı kurallar koyduk ve bunlar iyi işliyor, ancak daha iyisini yapmamız için hala yerimiz olduğunu düşünüyorum."

Haklı olduğunu bildiğim için sessiz kaldım. Daha spontane davranması ve bazı şeyleri değiştirmesi hoşuma gidiyordu. Luke'la önceki gün normal ortamımızdan farklıydı. Eve erken gelmesi de çok farklıydı.

"Ne düşünüyorsun Abigail?" diye sordu.

"Haklısınız efendim. Bir tür rutine girdik ve bunu fark edip bir daha yapmamamızı sağlamaya çalışmanıza sevindim."

"Bunu daha sonra konuşuruz," dedi. "Şu anda konuşmak için gündeme getirmedim ama bu gece yaptığım değişikliklerden rahatsız olduğunu gördüm."

"Açıkladığınız için teşekkür ederim, Efendim."

"Teftiş pozisyonunuza geçin," diye emretti.

Yıllar önce, vücudum benim açımdan fazla düşünmeden pozisyonundan pozisyona zahmetsizce hareket ederdi. Artık öyle değil. Uzun süren oyun aralarının annelikle birleşmesi hareketlerimi yavaşlatmıştı. Yerime geçerken, dizlerimi ayırıp başımı geride tutarken, beni en son ne zaman muayene pozisyonuma getirdiğini düşünmeye çalıştım ve başarısız oldum. Nadiren kullandığım bu pozisyon yüzünden sırtım ağrıyordu ve o tekrar konuşana kadar dizlerimi kaydırmaya devam ettim.

"Dur. Beklemeye geri dön."

Rahat bir nefes aldım ve daha rahat bir pozisyona geri döndüm.

"Bu neredeyse acı vericiydi Abigail," dedi sonunda sakinleştiğimde. "Bunun sorumluluğunu ben de alıyorum. Ama bunu düzeltmek sana bağlı olacak."

Duvarı kaplayan dolaplara doğru yürüdü. Oyun odasına girdiğimde elinde bir şey yoktu, muhtemelen bir baston ya da kırbaç alıyordu.

"On beş dakika için bir zamanlayıcı ayarladım," dedi. "Bu süre içinde bekleme pozisyonundan şimdiki pozisyona, muayeneye ve tekrar geriye doğru hareket etmenizi istiyorum. Odaklanmanız gereken şey, hareketlerinizi zarif ve pürüzsüz yapmak. Süre şimdi başlıyor."

Bekleme duruşuma geri döndüm, beş saniye kıpırdamadan durdum ve sonra vücudumun üst kısmı yere gelecek şekilde öne doğru ilerledim ve tekrar teftişe döndüm. İnceleme ve hazır bulunma pozisyonlarımda çok uzun süre kalırsam rahatsız oluyordum. Kendimi çok açıkta ve korunmasız hissediyordum.

Mesele de bu zaten Abigail, dediğini duyar gibiydim.

Bana ilk kez muayene pozisyonunu gösterdiğinde, uygun şekilde ağda yapmayı başaramamıştım. Şimdi, kendimi onun istediği şekilde sergilemek ne kadar rahatsız edici olsa da, vücudumu onun için titizlikle hazırlanmış bulacağını bilerek rahat bir nefes aldım. Beş saniye daha kıpırdamadan durdum ve sonra bekleme pozisyonuma geri döndüm.

Hâlâ odada olduğundan emin olmama rağmen hiçbir şey söylemedi. Devam etmeden önce duruşumun mükemmel olduğundan emin olmak için zaman ayırdım.

"Çok güzel," dedi birkaç dakika sonra. Kaç dakikam kaldığından emin değildim ama mükemmel olmalarını istiyordum.

"Duruşunu doğru ayarlıyorsun," dedi. "Şimdi aralarındaki geçişleri biraz daha yumuşatmaya çalış."

Altı kez gidip geldikten sonra onayladı. "Mükemmel iş, Abigail. Şimdi hız üzerinde çalış."

Beklenmedik egzersiz yüzünden kollarım ve bacaklarım hafifçe titredi. Formsuz değildim, sadece pozisyondan pozisyona geçme pratiğim yoktu. Zamanlayıcı çaldığında bekleme pozisyonumdaydım, bu yüzden hareketsiz kaldım.

"Diz çökme alıştırması yapmadığında sana ne yaptırdığımı hatırlıyor musun?" diye sordu, ben yere doğru bakarken ayakları görünmeye başlamıştı.

"Evet, Efendim." Acı verici detaylarla hatırladım. "Beni üç saat boyunca diz çöktürmüştünüz. Ama dağıldı."

Aylar önce o sabah konferansa gittiğinde, üç saat boyunca dönüşümlü olarak diz çökmeme ve serbest zaman geçirmeme söylemişti. Önce beşer dakika, sonra onar dakika, en sonunda da on beşer dakika. Umarım pozisyonlar için de benzer bir şey yapmamı istemezdi. Bu son derece zor bir egzersiz olmuştu.

"Bu egzersizi faydalı buldun mu?" diye sordu.

"Evet, Usta. Sonunda."

"Mükemmel. Çünkü pozisyonlarınıza girip çıkma alıştırmaları yapmanızı istiyorum. Sana yine üç saatlik bir şey yaptırmayacağım. Sanırım her gün on beş dakika yeterli olacak. Ne zaman durabileceğinizi size bildireceğim. Sorusu olan var mı?"

O kadar da kötü görünmüyordu. Günde on beş dakika son derece yapılabilir bir şeydi. Şimdiye kadar bana yaptırdıklarından dolayı kaslarım zaten biraz ağrıyordu, bu yüzden egzersizi tekrarlamamanın yumuşayan kasları güçlendireceğini biliyordum.

"Hayır, efendim."

"Güzel. Bugün işleri biraz değiştirdiğimiz için bana sözlü olarak hizmet etmeni istemeyeceğim."

Oyun odasında neden bir şeyleri değiştirmeye karar verdiğini kısmen de olsa anlıyordum ama ilk iş olarak onu ağzıma alamamak hoşuma gitmiyordu. Tıpkı oyun odasında diz çöküp bana katılmasını beklemek gibi, ona oral olarak hizmet etmek de zihnimi toparlamama yardımcı oldu. Oluşturduğumuz ritüel, düşüncelerimi aklımdakilerden uzaklaştırmama ve odağımı ona çevirmeme yardımcı oldu.

"Yine de ağzını çalıştıracacağım. Bana bak."

Başımı kaldırdım ve bakışlarıyla karşılaştım. Her zaman olduğu gibi, oyun odasında iken yüzündeki ifadenin yoğunluğu nefesimi kesmişti. Ağzının köşesi neredeyse ama tam olarak değil, bir gülümsemeyle biraz yukarı kıvrıldı. Cebinden bir şey çıkardı ve uzattı. Bir penis kopyasına benziyordu.

"Ben sana çıkarmanı söyleyene kadar bunu ağzında tutacaksın. Ona da benim sikime davrandığın gibi davranacaksın."

Bu da düşürmek ve ısırarak yok demek. Materyal diş izlerini gösterecek şekilde yapılmıştır, bu yüzden ısırırsanız bunu anlayacağım."

Nathaniel benim ilk Dom'umdu ve daha önce hiç zevk alırken birine sakso çekmemiştim. Tabii altmış dokuz yaptığımız zamanları saymazsanız. Ama BDSM kongresindeki kadın gibi iki erkeğin arasında olmak? Buna benzer bir şeyi hiç yapmamıştım. Sanki iki erkekle birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu anlamama izin veriyordu.

"Aç," dedi ve oyuncağı dudaklarımın arasından kaydırıldı. "İşte böyle. Sonuna kadar. Tıpkı benmişim gibi."

Ağzımı düşündüğümünden daha fazla doldurdu. Kesinlikle onun siki olacak kadar büyüktü.

"Em onu," dedi. "Sanki benim sikimmiş ve sertleştirmek zorundaymışsın gibi em."

Daha fazlasını içime çektim ve sertçe emdim.

"İşte böyle. İşte bu kadar." Beklenmedik bir anda çıkardı. "Bu ağızdayken yapman gereken şey bu. Şimdi gidip kendini bankın üzerine örtmeni istiyorum."

Vücudumu bankın üzerinde konumlandırırken, kulüpte tanık olduğumuz tüm sahneyi yeniden yaratmayı planladığımı fark ettim. Ya da kendi başına yapabildiği kadarını. Zihnimin izinsiz girilmez olarak işaretlediğim yollarda dolaşmasına izin verdim. Gözlerimi kapattım ve o gece avludaki kadınmışım gibi davrandım. Arkamda Nathaniel ve önümde gölgeli bir adam vardı.

Bana doğru ilerledi ve siki dudaklarıma bastırdı. "İyice ve sertçe em."

Oyuncağın ağızımda olması garip hissettirdi, bu yüzden gerçek olduğunu hayal ettiğim fanteziye geri dönmeme izin verdim. Şaftı yaladım, dudaklarımdan düşmediğinden emin oldum. Nathaniel arka tarafımı okşadığında iyi bir ritim tutturmuştum.

"Emmeye devam et," dedi ve neden tekrarladığını tahmin edemedi kıcıma şaplak attı. Sertçe.

Ağızımdaki nesnenin etrafında "Mrpf," dedim.

"Sakin emmeyi bırakma ve sakın düşürme." Arka tarafıma daha fazla vurdu.

Dokunuşunun yarattığı tanıdık sıcaklığın vücuduma yayılmaya başlaması çok uzun sürmedi. Nazik davranmıyordu ve her şaplak farklı bir bölgeye iniyordu, bu yüzden birkaç dakika içinde tüm kığım hoş bir şekilde ağrıyordu.

Bankın önüne geldi ve oyuncağı çıkardı. "Kıcını bağlamamı iste."

Evet. "Kıcımı bağlayın, Usta."

"Yeterince iyi değil. Yalvar bana."

"Lütfen efendim, kayışınızı üzerimde kullanın. Sert kullanmanızı istiyorum." Bacaklarımı açtım, sadece bir dokunuş. "Lütfen."

Aletini dudaklarıma bastırana kadar çıplak olduğunu fark etmemiştim. "Önce bu ağız sikeceğim."

Tek uyarım buydu. Bir saniye sonra sert bir hamleyle ağızımın içine girdi. "İşte böyle. O siki yala, Abigail. Efendinin sikini yala."

Bir sonraki hamlesinde o kadar derine indi ki, boğazımın arkasına çarptı. Daha derine gidebilsin diye gevşettim.

"Sikeyim evet," diye inledi.

Sadece birkaç kez daha pompaladı. Bekliyordu, tahminimce, çünkü henüz boşalmak istemiyordu. Bu da aklında başka şeyler olduğu anlamına geliyordu. Ağır ağır nefes alarak ağızımdan çıktı.

"Ağzın çok iyi, ama bugün boşaldığımda amına gömüleceğim." Oyuncağı ağızıma geri soktu ve sonra kayışla başladı.

Oh, evet, iyi hissettirdi. Keskin ve sert. Sonra bir elini tenime bastırdı ve sıcaklık tüm vücuduma yayıldı. Bacaklarımin arasında gezdirdiği diğer eli de girişimi okşuyordu.

Ağızımdaki sahte siki etrafında mırıldandım.

"Bu emme gibi gelmiyor." Kayış arka tarafıma vurduğundan daha sert vurdu. "Emmek."

Emmeye geri döndüm, ama diğer yerlerimi bu kadar iyi hissettirirken buna konsantre olmak zordu. Fantezime geri döndüm, gölgeli adam karşımdaymış gibi davrandım. Ağzımı daha çok çalıştırdım.

Nathaniel'in parmakları içime girdi. "Mmm, şimdi hazırsın."

Yine ısınma ya da tereddüt yoktu, sadece onun ağzından çıkan bir kelime ve ardından tüm gücüyle bir hamle geliyordu. Neredeyse oyuncağı ısıracaktım ama kendimi tam zamanında tuttum.

Arkamda, elleri kıcıımı kavradı ve inledim çünkü kayışının bıraktığı keskin acı, onun içime girip çıkmasının günahkâr tatlı itme ve çekmesiyle birleşti. Birlikte yıldızlar görmemi sağladı.

"Ağzını o sikin etrafında döndür," dedi. "İki yarak tarafından sikildiğini hayal et. O yaramaz vücudu dolduran iki yarak." Homurdandı ve daha sert bir şekilde içeri itti.

Hayal etmem için fazla bir şey gerekmedi. Avluda geçen sahneyi kafamda canlandırabiliyordum. Beni kadının yerine koyup, iki güçlü adamın arasında tuttuklarını ve her ikisinin de beni zevkleri için kullandıklarını hayal etmek için hiçbir şey gerekmiyordu.

Nathaniel kıcıımı tekrar tokatladı ve inledim, neredeyse horozu düşürüyordum. Parmağını klitorisimin etrafında dolaştırmaya başladı, her diğer itişte onu fırçaladı. Kahretsin, çok yaklaştım.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Boşalmam için bana izin vermemişti ve ağzım doluydu, bu yüzden sordum.

Ben kafamın içinde Almanca okumaya başlarken o hem kalçaları hem de parmaklarıyla ritmini sürdürdü. Bir orgazm beni ele geçirmekle tehdit ederken gözlerimi sıkıca kapattım. Oh, kahretsin, durduramadım.

"Gel."

Onun izniyle kontrolümü bıraktım ve saniyeler içinde ilk salınım vücudumu sarsıyordu. Ağır nefes alışım ile burnum alevlendi ama oyuncağı düşürmedim.

"Sikeyim evet," dedi ve bir kez daha iterek kendini içime boşalttı.

Çekip başıma doğru yürümeden ve siki çıkarmadan önce sadece birkaç saniye içimde gömülü kaldı. Birkaç derin nefes aldım. Nathaniel yakındaki bir bezi aldı ve ağzımı nazikçe sildi.

"Burası ağrıyor mu?" diye sordu dudaklarıma dokunarak. "Hayır, Efendim."

"Güzel." Oyunağa şöyle bir baktı. "Isırık izi yok, iyi iş çıkardın. Kolay olmadığını tahmin ediyorum."

"Hayır, efendim," dedim. "Ama aklıma geldi de, bu kadar hassas bir vücut parçasını ağzına aldığına göre birine çok güveniyor olmalısın."

"Tıpkı birine teslimiyetinizi sunmak için ona çok güvenmeniz gerektiği gibi mi?"

Gülümsedim. Teslimiyetime ne kadar değer verdiğini bana asla unutturmadı. "Sanırım buna çok benziyor."

Daniel ve Julie o Cuma öğleden sonra üç eyalet konferansı için bizimle birlikte Pennsylvania'ya geldiler. Daniel hafta başında Nathaniel'i arayıp bizimle seyahat etmek istediğini söylemişti. Nathaniel daha sonra bana bizimle gelmenin Julie'nin bazı korkularını hafifletmeye yardımcı olacağını düşündüğünü söyledi.

Wilmington'dan ayrıldıktan kısa bir süre sonra "Çocukların bu hafta sonu kiminle kalıyor?" diye sordu.

"Lynne. İlk kez biz yokken onları geceleyin yanında tutuyor."

"Bu zor mu?"

"Evet, ama çocuklarınızı almadan bir yere gitmenin kolay olduğunu sanmıyorum. Nathaniel'in teyzesinde kaldıklarında bile aklım hep onlardaydı."

Julie birkaç gün önce eve geldiğinde Lynne ile tanışmıştı. Ona Lynne'in de bir itaatkâr olduğunu söylemedim, ancak Nathaniel ve ben eğer isterse bir grup toplantısına katılmasına izin vermeyi tartışmıştık. Gitmek istediğine karar verirse, Julie o zaman öğrenecekti.

"Lynne çocuklarla çok iyi anlaşıyor gibi görünüyor," dedi.

"Evet ve onu seviyorlar. Her şey çok iyi gidiyor. Yirmi dört/yedi bizimle yaşıyor olması bile."

Yatılı bir dadı konusunda endişeliydim. Yine de tüm endişelerim boşunaymış. Lynne evimize o kadar sorunsuz bir şekilde uyum sağladı ki onsuz nasıl olacağını hayal etmek bile zordu. İçine kapanık olmasından korkuyordum ve bazen öyle oluyordu, özellikle de Nathaniel'in yanındayken. Ama Elizabeth ve Henry'nin yanındayken öyle değildi; onların yanında açıkça mutlu ve rahattı. Çocuklara karşı çok doğaldı ve öğretmen olma hayalini gerçekleştirmesine yardımcı olmanın bir yolunu bulduğumuz için çok mutluydum.

"Senin için işe yaramasına sevindim," dedi Julie. "Dena bebek doğduğunda ne yapacağına karar vermekte zorlanıyordu."

"Bana söyledi. Bu zor bir karar."

"Bu konuyu benimle en son konuştuğunda bırakmaya meyilli olduğunu söyledi."

"Gerçekten mi?" Ben sordum.

Julie başını salladı. "Dürüst olmak gerekirse buna inanamadım. İşini her zaman sevmiştir. Ama düşündükçe, onu hala çalışırken göremiyordum. Sanırım en azından bir süreliğine evde kalacak."

"Mantıklı. Hukuktan sonsuza dek vazgeçeceğini sanmıyorum."

"Yine de gerçekleşmeyeceğini bildiğim tek şey, babasının istediği gibi bir yargıç olması."

"Umarım bebek doğduktan sonra kendine gelir," dedim Nathaniel'in ailesinin ne kadar yardımcı olduğunu düşünerek.

"Ben olsam buna güvenmezdim. Jeff'le evlendiği için hâlâ çok kızgın."

Başka bir şey söylemedim. Babam Nathaniel'i onaylamasaydı nasıl olurdu? Annem yıllar önce ölmüştü ve babam hâlâ büyüdüğüm Indiana'da yaşıyordu. İyi bir ilişkimiz vardı ve yılda birkaç kez ziyaret ederdi, biz de fırsat buldukça onu görmeye giderdik.

"Bir torun için bunu sineye çekeceğini sanırsın," dedim.

"Sen öyle san." Konuyu değiştirerek, "Daha önce konferansa geldiğinizde Nathaniel'le bir gece kaldınız mı?" diye sordu.

"Hayır, sadece bir günlüğüne geldik. Nathaniel yan binada gece kalabileceğimiz odalar olduğunu söyledi. Bir tür otel gibi ama tam olarak değil."

"Konuşmasını ne zaman yapacak?"

"Pazar öğleden sonra. Bu gece ve Cumartesi gecesi, eğer geçen seferki gibi olursa, avluda bir parti olacak."

"Kulağa eğlenceli geliyor."

"En son geldiğimizde balkondan izlemiştik. Eğlenceliydi ama avluda kalsaydık çok daha eğlenceli olurdu," dedim. "Oynamak zorunda bile kalmazdık. Dans etsek de olur."

"Dans etmeyi çok isterim. Yıllar oldu." Julie'nin gözleri büyüdü. "Sahibinin Wilmington'da benzer bir yer inşa etme ihtimali olduğunu duydum."

"Son haberleri duymadın mı?" diye sordum ve o da başını salladı. "Benzer bir yer inşa ediyor. New York'taki kulübün tadilatını bitirdiğinde başlayacak. Nathaniel de ortak olacak."

"Gerçekten mi? Bu çok heyecan verici!"

Başımı salladım. "Sanırım sadece Partners in Play grubu için olacak."

"Bu daha da iyi. Yani, toplantılar ve partiler için herkesi ağırlamak benim için sorun değil ama bir süre sonra..."

Gruptaki en büyük ev, dolu bir oyun odası ve bir misafirhaneye sahip olduğu için grup toplantılarının çoğu Daniel'in evinde yapılıyordu, bu yüzden nereye gittiğini biliyordum ve cümlesini tamamladım, "Yaşlanıyor."

"Hem de çok. Daniel'in asla bir şey söylemeyeceğini biliyorum. Bunun yapması gereken bir şey olduğunu düşünüyor."

"Bu büyük bir sorumluluk ve bir çiftin her zaman üstesinden gelmesini beklemek gerçekten çok fazla."

"En azından artık sonsuza kadar sürmeyeceğini ve zamanımızın sınırlı olduğunu biliyorum. Bu yardımcı olacaktır."

Çok geçmeden demir kapıdan içeri girdik. Nathaniel güvenliğe bilgilerimizi verirken durduk.

"Bunun ne kadar güvenli olduğunu seviyorum," diye fısıldadı Julie.

"Ben de." Nathaniel'in dahil olduğu her şeyde birinci sınıf güvenlik önlemlerinin alınacağını biliyordum. "Aslında, Nathaniel Pazar sabahı gruptaki değişiklikleri görüşmek üzere toplandıklarında Daniel'la güvenlik konusunu gündeme getirecek."

Her iki adam da Oyun Ortakları grubu için olası değişiklikleri görüşmek üzere birkaç saat ayırmayı kabul etmişti. Yeni düzenlemeleri dört gözle bekliyordum. Umarım herkesin kendini daha güvende hissetmesini sağlarlar.

Bekçi geçmemize izin verdi ve büyük bir taş binaya giden yola girdik. Ama Nathaniel durmadı. Onun yerine etrafından dolaşarak geceyi geçireceğimiz ayrı tesise doğru sürdü.

Her yer tertemizdi. Açık grimsi bir maviye boyanmış ve uzak köşesinde küçük bir çeşme bulunan bina hafif, havadar ve sakinleştirici bir his veriyordu. Yerler açık gri bir taştı. Kesinlikle daha önce bulunduğum BDMS kulüplerine benzemiyordu.

Resepsiyon görevlisi bize "Efendi DeVaan sizi şahsen karşılamaya gelemediği için özür dilememi söyledi" dedi. Bizi içeri alırken dördümüze de baktı. Acaba yaşam tarzının içinde mi diye merak ettim. Hangi rolü üstlendiğini tahmin etmeye çalışmadım. Yıllar içinde çoğu zaman yanlış tahmin ettiğimi öğrenmiştim. Şu anda siyah bir tişört, düzgün bir at kuyruğu yapılmış saçları ve kısa törpülenmiş ve nötr bir renge boyanmış tırnaklarıyla her iki tarafa da düşebilecekmiş gibi görünüyordu. "Akşamki eğlencede bir pürüz çıktı ve o da bununla ilgileniyor."

"Sorun değil," diye güvence verdi Daniel ona. "Yolumuzu bulacağız."

Kâtip başını salladı ve bir dosya kaldırdı. "Üstat West, paketinize bir program koydum. Konuşmanızın yeri ve zamanı belirtilmiş."

Nathaniel ona teşekkür etti ve Daniel ile Julie'ye daha sonra görüşeceğimizi söyleyerek odamıza çıktık. Lobideki renk düzeni, benzer şekilde mavi-gri renklerle dekore edilmiş olan odaya da taşındı. İyi büyüklükte bir odaydı ve içinde bir kral yatak vardı. Nathaniel köşelerdeki gizli halkalara dikkat çekti.

"İnsanları bağlamak için," dedi.

Tabii ki bağlar olacaktı. Burası bir BDSM kulübüydü.

"Etrafa bakmak ister misin?" diye sordu.

"Elbette."

Elimi tuttu ve sonraki bir saat boyunca tesisi keşfettik. En sevdiğim alan balkonumuzun dışındaki avluydu. Kırmızı tuğlalı veranda balıksırtı şeklinde yapılmış ve söğüt ağaçlarıyla çevrelenmişti. Dallar hafif esintide sallanıyordu. Avlunun bir ucunda uzun bir büfe kurulmuştu ve yanında yemek için masa ve sandalyeler vardı. Ancak diğer ucun çok daha farklı bir amacı vardı.

Biz izlerken, bir avuç adam banklar, kırbaç direkleri ve bir Aziz Andrew haçı ekleyerek verandayı dönüştürüyordu. Gözlerimi kapattım, diğerleri bakarken bazı ekipmanların üzerinde oynadığımı hayal ettim. Nathaniel'in avluda oynamaya karar vermesini gerçekten umuyordum. İnsanlarla dolu olurdu ve eğer son konferanstakiyle aynıysa hipnotize edici bir müzik olurdu. Bu atmosferde herkesin içinde çalmak çok eğlenceli olurdu.

"Balkon rezerve ettiniz mi?" Ben sordum.

"Hayır, odamızda bir tane var. Bir tane ayırmanın anlamını göremedim."

Cevabı gayet açıktı ve bana bilmek istediğim şeyi söylemedi. İçimi çektim ve avlu yerine balkonu atlayıp atlayamayacağımızı sormak için ağzımı açtım ama başını salladı ve parmağını dudaklarımın üzerine koydu.

"Sana planlarımı anlatmayacağım. Bana sorma."

Henüz beni yakalamamıştı, bu yüzden yine de ona sormayı düşündüm ama bunun yerine ona güvenmeye karar verdim.

Daha fazla insan geliyordu ve Partners in Play grubundan birkaçını tanıdım. Evan ve William birlikte geldiler ve onlar geldikten kısa bir süre sonra Kelly tek başına geldi. Jeff ve Dena gelmiyordu ve Cole da şehir dışındaydı. Yanlarına gittik ve ayaküstü sohbet ettik. Hepsi Nathaniel'in Pazar günkü konuşmasını dört gözle beklediklerini söylediler.

Evan ve Kelly ilk kez tartışmadılar. Wilmington'da katıldığımız grup etkinliklerinin çoğunda çok fazla tartışıyor gibiydiler.

Mülkün geri kalanını görmek için ayrıldıklarında Nathaniel'e bundan bahsettim.

"Belki de şehir dışında olmak onlar için iyidir," dedi.

"O zaman onları şehir dışında tutmalıyız," diye şaka yaptım.

Güldü ve sonra konuşmasını yapacağı odayı görmek istediğini söyledi, biz de odayı bulmak için ana binaya girdik. Konuşmalar ana lobinin dışında, tiyatro gibi sıra sıra sandalyelerle düzenlenmiş büyük odalarda yapılacaktı. Konuşma yapacağı odaya girdik ve Nathaniel ses sistemini kuran kadınla birkaç dakika sohbet etti. Her şey onun hoşuna gidecek şekilde onaylandıktan sonra kolunu belime doladı, beni kendine çekti ve öptü.

"Gidip hazırlanalım," dedi.

Müziğin güm, güm, güm sesi yavaş yavaş kulaklarımdan zihnime doğru ilerledi ve yavaş yavaş kaslarımın içine girdi, onları gevşetti, vücudumu doldurdu ve kısa süre sonra ritme göre sallanmaktan başka bir şey yapamadığımı fark ettim.

Biz yemeğimizi yerken, avluya bir tarafı oyun alanı, diğer tarafı yemek alanı ile çevrili bir dans pisti yerleştirildi. Şu anda insanların büyük bir kısmı dans pistindeydi. Yirmili yaşlardan emeklilere kadar her yaştan kadın ve erkek dans ediyordu ve kiminle dans ettiklerinin bir önemi yoktu. Erkekler erkeklerle, kadınlar kadınlarla dans ediyordu ve bir köşede üç erkekten oluşan bir grup bir kadınla dans ediyordu. Bu gece herkes

Maske takıyorlardı ve ben de belki de sınır tanımayan ruh halinin bundan kaynaklandığını düşündüm.

Alkol yasaktı, bu yüzden herkes ayıktı ama hava sarhoş edici gibiydi. Kulüpleri pek sevmeyen Nathaniel bile ayağını yere vuruyordu. Yine de dans pistine doğru herhangi bir hareket yapacakmış gibi davranmıyordu. Daniel onun diğer yanında durdu ve Julie beklentiyle başını kaldırdı.

"Bunun benim müzik tarzım olduğunu sanmıyorum, kedicik," dedi. "Eğer Nathaniel için sorun yoksa, neden Abby'yle dansa gitmiyorsunuz?"

Nathaniel'e baktım ve o da başını salladı. "Devam et, güzelim. Seni izlemekten kendim katılmaktan daha fazla keyif alacağım."

Julie ve bana ikinci kez söylenmesine gerek yoktu. Elimi tuttu ve dans pistinin ortasına doğru ilerledik.

Julie, giydiği cilveli etekle uyumlu lacivert ve altın rengi bir yarım maske takmıştı. Bana doğru döndüğünde yanakları açık pembe renkte kızarmıştı.

"Uzun zamandır böyle dans etmemiştim," dedi.

Siyah dantelli, tek kollu elbisemi giyiyordum. New York'taki o köhne kulüpte giydiğim elbisenin aynısıydı. Ama bunu seçmemin nedeni yüzümü örten siyah maskeyle ve elbisenin düşük yakası ve saçımın toplanmış haliyle çok belirgin olan siyah deri yakamla uyumlu olmasıydı.

"Ben de öyle," dedim.

Ondan sonra konuşmadık. Müziğin sesi çok yüksekti. Ama kalabalık bizi birbirimize doğru iterken onun kahkahalarını hissedebiliyordum. Gözlerimi kapattım ve müziğin bedenime işlemesine, beni ele geçirmesine izin verdim. Kalçalarım dalgalandı ve şarkı devam ettikçe dans pistindeki tek kişi benmişim gibi hissettim.

Biri beni etrafımda döndürdüğünde gözlerim fal taşı gibi açıldı ve kendimi büyük bir adamın duvarıyla karşı karşıya buldum. Bir adım attım.

Gözlerim dans pistinin kenarındaki kalabalığın arasında Nathaniel'i arıyordu. Bana geri dönmemi işaret etmesini bekledim ama onun yerine başını salladı. Sol tarafımda Julie tanımadığım başka bir adamla dans ediyordu. Benim baktığımı görünce omuz silktilti. Anlaşılan Daniel'in da umurunda değildi.

Beni ahlaksız ve vahşi hissettirdi. Dans pistinde dönüştüğüm kadını tanıyamadım. O her kimse, özgür ve sınır tanımayan biriydi. Nathaniel ve benim insanların önünde oynadığımız zamanlara çok benziyordu. Nedeninden emin değildim ama kendimi başka biri gibi hissetsem de nedense hâlâ güvende ve emniyette hissediyordum. Buna bir anlam veremiyordum ama bu konuda endişelenmiyordum da. Benimle dans eden iri adamı tanımiyordum ama kendimi seksi ve şehvetli hissetmemi sağlıyordu - ona ilgi duymuyordum ama sadece kendi tenimde seksi hissediyordum.

Omzumun üzerinden bir bakış attım ve ne olduğunu anladım. Nathaniel o yoğun seksi bakışıyla beni izliyor olsa da, odadaki diğerleri de izliyordu. Toplum içinde seks yapmakla aynıydı. İnsanların beni izlemesi, beni istemesi ama bana dokunamaması gibi bir şeydi. Bir yanımda bunun beni bir ucube gibi gösterdiğini düşünüyordu. Ve ucube gibi hissetmek için çok fazla eğleniyordum, bu yüzden artık bunu düşünmemeye karar verdim. Onun yerine Nathaniel'e döndüm.

Katıksız bir şehvet ve özlem dolu bakışlarla beni izledi. Artık ayağını yere vurmuyordu ama tamamen hareketsiz duruyordu, gözleri her hareketime kilitlenmişti. Kalçalarımıla daireler çizdim, dizlerimi kırdım ve kollarımı başımın üzerine koyarak sallandım. Onun için.

Omzunun üzerinden bir grup yabancıнын onu izlediğini fark ettim.

Onlar için.

Ama bu yanlış değil miydi?

Gözlerimi bir kez daha kapattım ve şeyhim Nathaniel için dans eden bir harem kızı olduğumu hayal ettim. Zihnimde çıplaktım ve vücudumla onunla alay ediyordum. Kalçalarımın hareketleriyle ona daha sonra nasıl zevk

verebileceğimi gösteriyordum.

Ne kadar zaman geçtiğinden emin değildim ama zaman geçtikçe daha da tahrik oluyordum. Ona daha çok ihtiyacım vardı. Dokunuşunu arzuladım. Emrini arzuluyordum. Ve birdenbire beni izleyen insanların onun için dans etmenin beni ne kadar tahrik ettiğini gördüklerini fark ettim ve bu beni daha da fazla dans etmek istemeye itti. Onun için. Onlar için. Birlikte bulanıklaştılar.

Müzik yavaşladı ve değiştikçe Julie'yi aradım. Onu bulduğumda, erkeklerimize geri dönmemiz için işaret ettim. Dansın bitmesini istemiyordum ama başka bir erkekle yavaş dans edemeyeceğimi de biliyordum. Julie dans ettiği adamdan uzaklaştı ve yavaşça dans pistinin kenarına doğru yürüdük.

"Daniel ve Nathaniel'in o iki adamla dans etmemize izin verdiğine inanamıyorum," dedi.

Dans ettiğimiz yere son bir kez daha baktık. İki adam şimdi birbirleriyle dans ediyorlardı. Julie bir kaşını kaldırdı ve ben sadece omuz silktim. Kim bilebilirdi ki?

Dokunma mesafesine girer girmez Nathaniel beni kollarına aldı, kendine çekti ve kaba bir şekilde fısıldadı, "Bu gördüğüm en ateşli şeydi."

"Senin için dans ettim," dedim kalçalarımı onunkilere bastırarak, ereksiyonunu hissederek. "Her şey senin içindi." Hepsi değil ama çoğu. Belki de.

"Sanırım şimdi anlıyorum," dedi. "En azından kısmen."

"Dans mı?"

"Hayır, bunu sonra konuşuruz."

Sırtım göğsüne gelecek şekilde beni önüne çekti. "Şimdi birkaç dakika izleyeceğiz. Sonra sana Dominantlarını kızdıran seksi itaatkârlara ne olduğunu göstereceğim."

"Dört gözle bekliyorum, Efendim."

Bir elini vücudumun ön kısmında gezdirerek göğüslerimi okşadı. "O küçük gösteriyi yapmak hoşuna gitti mi?"

"Sizin için dans etmekten zevk aldım, Efendim. İzlediğinizi bilmek beni tahrik etti."

Eli aşığıya indi, göbek deliğimin yanından geçerek onu arzuladığım yere doğru ilerledi. "Ve buradaki neredeyse her erkeğin seni izlediğini biliyor muydun? O küçük ateşli vücudunu hareket ettirişinden tahrik olduklarını? Sana doğru bastırdıklarını hayal ettin mi?"

"Aklım sizdeydi, Efendim. Tahrik olmanızı istiyordum. Bana doğru bastırıldığında nasıl hissedeceğini hayal etmeni istiyordum. Sizin için dans ettim. Ama," diye fısıldadım, "orada olduklarını biliyordum. Beni izlediklerini ve sizin için azdığımı gördüklerini biliyordum."

Parmağı daha da aşağı kaydı, klitorisime çok yakındı ama dokunmuyordu. Sadece alay ediyordu. "İşe yaradı. Şu anda çok tahrik oldum. Küçük şovun beni o kadar sertleştirdi ki seni bir masanın üzerine yatırıp herkesin önünde sikebilirim."

O kadar da çılgınca olmazdı. Şimdiden avlunun dört bir yanında çeşitli cinsel eylemlerde bulunan çiftler vardı. Solumuzda bir kadın bir adamın dizlerinin arasına diz çökmüş ona oral seks yapıyordu. Başka bir köşede bir adam bir kadını duvara yaslamış, bir yandan da bacaklarının arasını okşuyordu.

Kirpiklerimi ona doğru kırptım. "Evet, lütfen, Efendim."

Nathaniel tangamın kumaşını kenara itti ve bir parmağını uyarılmışlığıma daldırdı.

"Seni bu şekilde almamın düşüncesi seni tahrik ediyor, değil mi yaramaz kız?"

Ne kadar ıslak olduğumu hissederken, öyle olmadığını söyleyemezdim.

"Ah evet, Usta," dedim, pelvisimi eline doğru sürterek. "Beni çok ıslatıyor."

Nefesi kulağımda sıcaktı. "Hangisi seni daha çok tahrik ediyor, benim için diğer adamla dans etmek mi yoksa seni herkesin önünde almamı düşünmek mi?"

"Beni alıyorsunuz, Efendim." Sonra sözlerimi kanıtlamak için kalçalarımı tekrar döndürdüm.

"Dikkat etsen iyi olur, Abigail. Gelmek için iznin yok. Yine de bu insanların kışına şaplak atmamı izlemek isteyeceklerine bahse girerim."

Kalçalarımı durdurdum ve bekledim. Belki yakında boşalmama izin verirdi.

Elini elbisemden çekti. "Bu düşünceni unutma." "Neyi?" diye sordum. Bu şu anlama mı geliyordu...?

"Benim yaramaz kızım meraklı mı?" "Çok, Efendim."

Yüz ifadesi saf şeytani bir baştan çıkarıcıydı. "Çok kötü."

Yan tarafına döndü ve Daniel'ın ona işaret ettiğini fark ettim. İkisi alçak sesle konuşurken ben Julie'yi birkaç adım öteye götürdüm.

"Siz ne yapıyorsunuz?" diye sordum. "Biz odamıza dönüyoruz. Ya siz?"

"Sanırım burada kalıyoruz. En azından ben öyle umuyorum."

Bana göz kırptı. "Seni iyi tanıyor. Eminim çok eğleneceksin."

"Eminim Daniel odaya döndüğünüzde çok heyecan verici bir şey planlamıştır."

"Sanırım öyle." Sesi düştü. "Ve ne olduğuna dair oldukça iyi bir fikrim var."

"Oh?"

"Beni anal seks için hazırlıyordu." Alt dudağını ısırıldı. "Bu gece için planladığı şeyin bu olduğundan emin değilim, ama bahse girerim er ya da geç olacak."

"Güven bana, eğer Daniel da Nathaniel gibiyse -ki şimdiye kadar öyleydi- her şeyi planlamış demektir. Ve her şey söylendiğinde ve yapıldığında, muhtemelen onu seveceksin. Hatta can atacaksın."

Bir dans pistinin yakınında dururken anal seks hakkında konuşmak garip gelmeliydi, ama gelmedi. Bunun nedeni kısmen Julie ve benim arkadaş olarak yakınlaşmamızdı. Ama muhtemelen bunun bir nedeni de avluda cinsel gerilimin çok yoğun olmasıydı. Ayrıca, oyun alanına doğru yürüdüğümde birilerinin anal seks yapıyor olacağından emindim. Muhtemelen bir sürü kişi.

"Bu konuda senin sözüne güvenmek zorundayım. Canımın çektiğini hiç sanmıyorum."

"Güven bana," dedim. "Sana yalan söylemem, özellikle de bu kadar büyük bir konuda."

"Daniel büyük bir şey için endişeleniyor," dedi yarı şaka.

"İyi olacaksın," dedim. "Hatta sabah beni ara ve ne kadar haklı olduğumu söyle."

"Bunu senden duymak beni daha iyi hissettiriyor. Daniel'a güvenmediğimden değil. Sadece daha önce hiç kimse beni oraya götürmemişi. Anlıyor musun?"

"Evet. Aslında benim ilk seferim de biz şehir dışındayken olmuştu." Yıllar önce, yeni tanıştığımız ve kuzeni Jackson'ın profesyonel olarak top koşturduğu Super Bowl hafta sonunu düşündüm. "Çok korkmuştum ama o ağırdan aldı, zevk aldığımdan emin oldu ve dürüst olmak gerekirse oldukça tatlıydı."

"Tatlı mı? Buna inanabilir miyim bilmiyorum."

"Biraz da acıttı. Hazırlık yapılsa bile." "Buna inanıyorum."

"Sen Hazır mısın?" Daniel sordu, geliyor yanında Julie ve kolunu onun beline doladı.

"Evet, Efendim." Ona güven dolu gözlerle baktı ve her şeyin yoluna gireceğini biliyordum.

"Sonra görüşürüz, Nathaniel. Abby," dedi Daniel onlar uzaklaşırken.

Onlar gittikten sonra Nathaniel, "Beni takip edin," dedi.

Beni dans pistinden uzaklaştırıp avlunun oyun alanına götürdü. İki grubun arasındaki noktaya geldiğimizde bir an donup kaldım. Sadece bir sahneye bakamazdım. Çok fazla sahne vardı ve hepsini izlemek istiyordum.

Durduğumuz yerden görebildiğim kadarıyla, oyunun ortasında en az beş çift vardı. Bir adam diğeriyle konuşurken çıplak bir kadın ayaklarının dibinde diz çökmüş ona oral seks yapıyordu. Julie ve benim dans ettiğimiz iki adam sırayla sarışın bir kadını kırbaçlıyorlardı. Bir süre onları izledim. Birkaç üçlü oyun görmüştüm.

ama daha önce hiç takım kırbacına tanık olmamıştım. Kadından gelen nefes nefese inlemelerden oldukça iyi hissettirdiğini hayal ettim.

"Nathaniel'e fısıldadım ve ona böyle bir şey yapıp yapmadığını soracaktım ama yüz ifadesi beni durdurdu.

O da üçlüyü izliyordu ama şok olmuş görünüyordu. Hayır, şok değildi, daha çok suçluluk duygusuna benziyordu. Bu da hiç mantıklı değildi. Neden bir kırbaç sahnesi yüzünden suçluluk hissetsin ki? İki adama tekrar baktım ama ne yaptıklarını biliyor gibiydiler ve sarışın acı çekiyor gibi görünmüyordu. Aslında tam tersi.

"Efendim?" diye sordum. "Her şey yolunda mı? Onları tanıyor musun?"

İrkildi ve bana baktı. "Hayır, hiç de değil. Sadece düşünüyordum."

"Ne hakkında?" Her neyse, bir parti için fazla ciddi görünüyordu.

"Seni becermek için en iyi yerin neresi olduğu hakkında."

Biraz fazla hızlı konuştu, ama onu bu konuda çağırmadım. Yüzündeki o ifadeyle seks yapabileceği yerleri düşündüğünden şüpheliydim. Bunun üzerinde durmak istemedim, bu yüzden bir parmağımı kemerinin halkasından geçirdim ve kalçalarını kendime doğru çektim.

"Neye karar verdiniz, Efendim? Elimden geldiğince size hizmet etmek için buradayım."

Başıyla solunu işaret etti. "Şu duvara bakmanı istiyorum. Çıplak."

Evet! Evet! Nihayet!

Tuhaf ifadesini zihnimde daha da geriye ittim ve sonunda uzun zamandır istediğim şeyi yapacağımız gerçeğine odaklandım. Hayalini kurduğum şeyi.

Gösterdiği duvara doğru baştan çıkarıcı adımlarla ilerledim. Yarı yolda, takip edip etmediğini görmek için omzumun üzerinden baktım. Takip ediyordu ama gözlerini üçlünden ayırmamak için başını çevirmişti.

Beni bakarken yakaladı ve yine suçlu görüldüğüne yemin ettim. Ama sadece bir anlığına. Yüz ifadesi değişti ve alçak sesle konuştu. "Devam et."

Üçlü seks konusundaki takıntısının ne olduğundan emin değildim ama bunun beni eğlenmekten alıkoymasına izin vermeyecektim. Özellikle de neler olup bittiğini paylaşmadığı için. Yolun geri kalanını duvara kadar yürüdüm ve onu beklemek için döndüm.

Kibirli değilimdir ama dikkat çektiğimi biliyordum ve beni izleyen birkaç erkek vardı. En azından birinin tüm dikkati benim üzerimdeydi. Nathaniel yanıma geldiğinde gömleğimin düğmelerini açmış ve sütyenime kadar inmiştim.

Önümde durdu ve ben de sırtımdaki tokayı çözdüm. "Dikkatinizi çekmek için yeterli olacak mıyım, Efendim?" Biraz şımarıkçaydı ama üçlüye odaklanması beni rahatsız etti.

"Belki," dedi. "O sütyenin altında ilgimi çekebilecek bir şey var mı?"

"Sadece bunlar." Sütyeni omuzlarımdan kaydırdım.

Karanlık, şehvet dolu gözleri ihtiyacım olan tüm cesareti veriyordu. Onun ve beni izleyen bir avuç erkeğin.

Karnımda bir heyecan dalgası hissettim ve bir kez daha sanki rol yapıyordum. Neredeyse bir rol oyunu gibi. Göğüslerimi avuçlamak için ellerimi kaldırdım. "Bunlar işe yarayacak mı, Usta?"

"Bilmiyorum. Çimdikle onları. Sertçe."

Meme uçlarımı başparmağım ve işaret parmağım arasında yuvarladıktan sonra bir çimdik attım.

"Acıdı mı?" diye sordu.

"Hayır, Usta."

"O zaman yeterince sert yapmadın. Tekrar yap. Acıt."

Normalde itaat ederdim ama tüm odağının bende olduğundan emin olmak istedim. "Eğer sizi memnun edecekse, efendim, bunu sizin yapmanızı istiyorum."

Tereddüt etmedi, öne fırladı, sırtımı duvara yasladı ve sert elleriyle göğüslerimi avuçladı. Dudakları benimkileri ezdi.

"İstedığının bu olduğuna emin misin?" diye soracak kadar uzun süre geri çekildi ve meme uçlarımı sıkıştırma şeklinden bahsetmediğinden oldukça emindim.

Leğen kemiğimi onunkine doğru yuvarladım. "Evet, efendim. Hepsinin beni aldığınızı görmesini istiyorum."

"Eminim biliyorsundur." Pantolonunun düğmesiyle oynadı. "Bahse girerim sikimi ne kadar sevdiğini göstermek için sabırsızlanıyorsundur." Omuzlarımı aşağı doğru itti. "Em onu."

Dizlerimin üzerine çöktüm ve onu ağzıma alırken parmakları saçlarımın etrafında dolandı. İleri doğru itti ve boğazımın arkasına çarpmadan önce nefes almak için zar zor bir şansım oldu.

"İşte bu kadar." Elleri saçlarımda sıkılaştı. "Aynen böyle al."

Ağzımı onun etrafında dolaştırdım, onu derinlere aldım, ona ve izleyen herkese ona hizmet etmeyi ne kadar sevdiğimi, ona hizmet etmenin beni nasıl tahrik ettiğini gösterdim. Gözlerimi kapattım ve kalçalarını oynatırken başıma verdiği keskin çekiştirmelerin tadını çıkardım.

Dizlerimin üzerinde bitirmek onun planı değildi ve boşalmadan önce çekildi. "Ayağa kalk."

Yavaşça ayağa kalktım ve artık dikkatinin başka bir yerde olması konusunda endişelenmememe gerek kalmadı. Beni öyle bir dikkatle izliyordu ki aklındaki tek şeyin ben olduğumu biliyordum. Yavaşça dudaklarımı yaladım. "Tadınızı seviyorum, Efendim."

Bana hınzırca bir kahkaha attı. "Ellerini duvara koy. Belden bükülü."

Duvara doğru birkaç adım attım ve yerime oturduğumda omzumun üzerinden bakarak kendimi konumlandırımdım. "Böyle mi, Usta?"

Gözlerimi ondan ayırmadım ama etraftan bir avuç izleyicinin dikkatini çektiğimizi fark ettim.

"Birileri bu gece biraz şımarık davranıyor, değil mi?"

"İçimdekileri ortaya çıkarıyorsunuz, Efendim."

Ağzının kenarının yukarı doğru kıvrılmasına bakılırsa o da bunu biliyordu. "Yüzünü duvara dön."

Kalabalığa dönük olmayı tercih ederdim, böylece yaptığımız şeye tepkilerini görebilirdim, ama döndüm ve duvara baktım.

"Bu eteğin altına bir şey giymemen benim açımdan iyi bir düşünce."

Eteği kaldırdığında serin hava tenime değdi ve karnımda arzu kabardı çünkü kıcımlın herkesin görebileceği şekilde açıkta olduğunu biliyordum. Kıcıma şaplak attığında sarsıldım ve sonra ne kadar iyi hissettirdiğine inledim.

"Herkesin içinde kıcına şaplak atılmasından tahrik olacak kadar kötü bir kızsın." Tekrar tokatladı. Daha sert. "Öyle değil misin?"

"Evet, efendim. Çok kötü."

Etime şaplaklar yağdırdı ve ben zevk inlemelerimi kendime saklayamadım. "Yeşil, Usta," dedim durduğunda.

"Hayır," dedi. "Yeter artık. Cehennem gibi sertleştirdim ve şimdi biraz rahatlayacağım."

Bana doğru hareketlendiğinde pantolonunu bile tamamen çıkarmadığını fark ettim. Ama yeterince açık olduğu belliydi çünkü bir saniyeden kısa bir süre sonra içime girdi. O kadar derine girdi ve o kadar iyi hissettirdi ki gözlerim başımın arkasına yuvarlandı.

"Oh, evet, efendim."

Tek tepkisi bir eliyle saçlarımı tutup tekrar içime girerken başımı geriye doğru çekmek oldu. "Sessiz ol."

Ses çıkarmamak için yanağımın içini ısırdım çünkü aman Tanrım, o kadar iyi hissettiriyordu ki. Bir elini saçlarımda tutarken diğer elini bacaklarımda arasında klitorisimi okşamak için kullandı. Ve tüm bu süre boyunca, kendi rahatlamasını arama sözünü yerine getirerek vuruş ritmini sürdürdü.

"Oraya git, Abigail."

Uzun sürmeyecekti. Kalçalarının her itişinde ve parmaklarının her alaycı hareketinde serbest bırakılmamın yaklaştığını hissettim. Yine de vazgeçmedi.

Etrafımızdaki kalabalık mırıldanmaya başladı ve uzaktan bir kadının orgazminin kusursuz sesini duydum. Bizi izliyorlardı. Beni izliyorlar. Neredeyse. Neredeyse.

"Gel."

Parmağıyla birkaç kez daha alay etti ve doruk noktam üzerime çöktü. Zaferle homurdandı ve kendi salıverilmesine izin vermeden önce saçımı son bir kez çekti.

Etrafımızdaki alan aniden çok daha sessiz göründü ve sonunda müziğin durduğunu fark ettim. Duyulabilen tek melodi etrafımızdaki çiftlerin zevk sesleri ve bizim çarpan kalplerimizdi.

Nathaniel arkamdan inledi ama kendini yukarı çekti ve eteğimi düzeltti. Fiziksel olarak hareket edebileceğimden emin değildim. Kollarımı ovdu ve ellerimi tuttu. "İyi misin?"

"İyiden de öte, Usta. Sadece aşırı zevk yüklemesi."

Boynumu öptü. "Bırak yardım edeyim."

Dokunuşu artık eski aceleciliğini taşımıyordu, onun yerine nazik ve kontrollüydü. Beni ayağa kaldırdı ve duvardan uzaklaştırdı, atılmış sütyenimi ve gömleğimi aldı ve ikisini de giymeme yardım etti.

İşimizin bittiğini anlayan kalabalık kendi aralarında konuşmaya ve uzaklaşmaya başladı. Yavaş yavaş gürültü seviyesi tekrar arttı. Ya da belki de sadece kalp atışlarım normal hızına geri döndü.

"Odamıza gitmeye hazır mısınız?" diye sordu alnıma yumuşak bir öpücük kondurarak.

Sorusu birdenbire ne kadar yorgun hissettiğimi fark etmemi sağladı ve yatakta, onun kollarında sımsıkı sarılmış olmaktan başka bir şey istemiyordum.

Hafifçe sallandım. "Evet, Efendim."

Kolunu bana doladı, beni yakın ve güvende tuttu ve avlunun çıkışına ve bekleme odamıza doğru yöneldik. Bir parçası olmaya saatler önce hazır olduğum kadar

Kalabalıktan kaçmaya ne kadar hazır olduğuma kendim de şaşırdım.

Emin değildim ama kalabalığı tamamen terk etmeden hemen önce başını çevirdiğini hissettim. Üçlü grubun olduğu yere bakıyordu.

Ertesi sabah gidecek bir yerimiz ve bizi uyandıracak kimse olmadığı için yatakta normalden daha uzun süre kaldık. Birbirimize uyanmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki. Sonunda açlık bizi yataktan kaldırdı ve yavaşça giyinip brunch için yerel bir kafeye gittik.

Nathaniel'in konuşması ertesi güne kaldı ve bize bolca boş zaman bıraktı. Yemekten sonra otele geri döndük ve hangi oturumlara katılmak istediğimize karar vermek için lobide durduk. Bir kenarda durduk, programa bakarken kollarımız birbirine değiyordu.

Asansörün kapıları arka planda çınladı ve inen kadın gülmeseydi programa bakmaya devam edecektim. Ama güldü ve Nathaniel'in vücudu bu sesle kaskatı kesildi. Sabahtan beri takındığı rahat tavırla öyle bir tezat oluşturunuyordu ki başımı kaldırıp gözlerini takip ettim. Gördüğüm şey beni derinden etkiledi.

"Bu Charlene'e benziyor," dedim.

O her kimse, henüz bizi görmemişti. Yanındaki iki adamdan birinin söylediği bir şeye gülmekle meşguldü. Başımı öne eğdim. Hem dans pistindeki hem de Nathaniel'in takıntılı olduğu üçlü sahnedeki aynı iki adam.

Ve henüz hiçbir şey söylememişti. "Ben Charlene."

"Öyle görünüyor." Nefret ettiğim o monoton ses tonuyla konuşuyordu ve yüzünde hiçbir ifade yoktu.

Üç kişilik grup bize yaklaştı ve onun bizi ne zaman gördüğünü tam olarak anladım. Dudakları öyle bir gülümsemeyle kıvrıldı ki

sadece kötülük olarak görülebileceğini söyledi ve iki adamın yanından ayrıldı.

"Nathaniel," dedi. "Birbirimize rastlayabileceğimizi düşünmüştüm. Yine de dün geceki küçük sahnemizi izlediğini görünce şaşırdım."

Isı vücudumu tüketti. Bir gece önceki üçlüyü bu kadar dikkatle izlemesinin nedeni oydu.

Nathaniel hiçbir şey söylemedi. Bu beni de kızdırdı, ta ki adamlardan birine işaret ettiğini görene kadar. Julie'nin dans ettiği adama "İtaatkârınıza hitap edebilir miyim?" diye sordu.

"Umurumda değil," dedi adam. "O benim değil. Sadece hafta sonu için takıldık."

Bu onun yüksek voltajlı gülümsemesini biraz azalttı.

Nathaniel başını salladı ve Charlene'e döndü. "İş ilişkimiz nedeniyle, bu gibi durumlarda birbirimizden mümkün olduğunca uzak durmamızı tercih ederim."

"Elbette," dedi. "Merhaba, Abby."

Ben cevap veremedim Nathaniel elini kaldırdı. "Benim itaatkârımla konuşma izniniz yok."

"Özür dilerim." İki adamla birlikte kapıdan çıkmadan önce beni bir aşağı bir yukarı süzdü.

Üçlü uzaklaşırken vücudum sarsıldı. Ne. Ne?

Sikeyim mi? Charlene itaatkar mıydı? Ve Nathaniel biliyor muydu?

Hiçbir anlamı yok.

Beynimin duygularımla mantık yürütme çabasına homurdandım. Bunun bir anlamı olduğu kesindi. Hiçbir anlamı olmasaydı, Nathaniel dün gece bana ne gördüğünü söylerdi.

Sürekli itaatkâr kadınların etrafında.

Evet, ama onlarla birlikte çalışmıyor, onlarla hafta sonu toplantıları yapmıyor ve onlar da onun üzerine çullanmıyor.

Ona güvendiğini söyledin.

Bu Charlene'in de itaatkâr olduğunu öğrenmeden önceydi. Ayrıca, ona güvendiğim gerçeği

ona güvenmediğim gerçeğini değiştirmez.

Ne zamandır tanıyor acaba?

Bu iyi bir soruydu. Onu işe alırken biliyor muydu? Yoksa sonradan mı öğrendi?

Fark eder mi?

Öyle oldu. Garip bir nedenden dolayı, onun itaatkâr olduğunu ne zamandır bildiğini bilmem gerekiyordu.

"Lanet olsun," dedim anlayışım yüzüme çarptığında. "Biliyordun. Onun itaatkâr olduğunu biliyordun."

"Hadi yukarı çıkalım," dedi

Nathaniel.

Yukarı çıkmak istemedim. Bu yeni bilgiyi sindirebilmek için bir yere gidip yalnız kalmak istiyordum. Ama nispeten yabancı bir yerdeydim ve burayı sessiz bir yer bulabileceğim kadar iyi tanı mıyordum.

Lobiden çıkmamız gerektiğini biliyordum, bu yüzden Nathaniel'e başımı sallayarak selam verdim ve yanından geçip asansörün yanına gittim. Yukarı çıkıyor olabilirdim ama ona dokunmayacaktım.

Odamıza vardığımızda birden kendimi bitkin hissettim ve koltuğa uzanıp kollarımı kavuşturdum.

"Ne zamandır tanıyorsun?" Ben sordum.

"Taşındığımız hafta sonu onun bir itaatkâr olduğunu öğrendim."

Çok uzun zaman önce değil o zaman. "Yani onu bir denizaltı olduğunu bildiğiniz için işe almadınız?"

"Birini cinsel kimliğine göre işe almayı genel bir uygulama haline getirmiyorum. Bu sizi davalara açık hale getirir."

"Ama gerçek şu ki, biliyordun ve bana söylemedin."

"Dürüst olmak gerekirse, 'Hey, bu arada, Charlene bir itaatkâr' demek için uygun bir zaman yok gibiydi."

"Yani bana hiçbir şey söylememeye karar verdin. Çünkü bu çok daha iyi."

"Aıkçası, benim çalışanlar' cinsellik o
Hiçbiri . senin için."

Tartışmak için ağzımı açtım ama durdum. Çalışanları hakkında bilgi edinmek istememden daha fazlası vardı.

ve o da bunu biliyordu. Gerçek şu ki, Charlene ile aramda her zaman bir düşmanlık olacaktı. Doğru olması ya da mantıklı olması gerekmiyordu. Sadece öyleydi. Nathaniel ve ben onun hakkında ne kadar tartışırsak tartışalım, ne dersek diyelim, ondan asla hoşlanmayacaktım.

Benim için yapılacak en iyi şey çenemi kapatıp bununla başa çıkmaktı. "Haklısın. Bu beni ilgilendirmez. Onun hakkında konuşmak şöyle dursun, bir daha ondan bahsetmeyeceğim."

Konuştüğüm kelimeler bunlardı ama içimden ilahi söylüyordum:

Charlene itaatkâr ve Nathaniel biliyordu.

Charlene bir itaatkâr ve Nathaniel biliyordu.

Charlene itaatkâr ve Nathaniel biliyordu.

Sonra kendime onun tüm hafta sonumu mahvetmesine izin verip vermeyeceğimi sordum.

Hayır. Hayır, değildim.

"Yarınki programımızda ilk sırada ne var?" Nathaniel'e sordum.

"Bunun hakkında konuşmak istemiyor musun?"

"Az önce, ekleyebileceğim çok güzel bir şekilde, çalışanlarınızın cinselliğinin beni ilgilendirmediğini doğru bir şekilde bildirdiniz. Charlene'in itaatkâr olduğunu biliyorsun. O da senin bir Dominant olduğunu biliyor ve bu şekilde ayrılacağız. Hepsi bu kadar."

Bana kaşlarını kaldırarak baktı. Bana inanmamıştı. Her şeyin bundan ibaret olmadığını o da benim kadar iyi biliyordu. Belki bu konuyu daha sonra açardım. Kendimi bu kadar duygusal hissetmediğim bir zamanda. En son Charlene hakkında hararetli bir tartışmaya girdiğimde, kendimi bir disiplin dayacağının ortasında bulmuştum.

Teknik olarak, kırbaçlanmama neden olan şey, onun tasmaşını takarken Nathaniel'e yalancı dememdi. Ama bunun için de Charlene'i suçladım.

"O halde," dedi Nathaniel, "on beş dakika sonra elektrik oyunu üzerine katılmak istediğim bir oturum var."

O gece dans partisi bir önceki geceden daha gürültülü ve daha kalabalıktı. Buna sevindim. Charlene'le karşılaşmak istemiyordum ve aramızda ne kadar çok insan olursa o kadar iyiydi. Öğleden sonra Nathaniel'le garip geçmişti. Hafta sonunun başlarında yaşadığımız neşe gitmişti.

Ama Charlene'in bitmiş bir anlaşma olduğunu söylemiştim, bu yüzden ondan bahsetmeye devam edemezdim. Belki de, diye düşündüm, onun adını anmayı reddeder ve onu düşünmemeye çalışırsam, beni o kadar rahatsız etmezdi.

Şimdiye kadar işe yaramamıştı.

Julie ve Daniel **h a v a m ı z ı** yumuşatmakta başarısız olmuşlardı. Erken bir akşam yemeği sırasında denemişler, sonunda ne Nathaniel'in ne de benim havayı yumuşatmak istemediğimiz anlaşılınca vazgeçmişlerdi. Şu anda birlikte dans ediyorlardı. Daniel bir geceyi daha kadınının başka bir erkekle dans etmesini izleyerek geçirmek istemediğine karar vermiş olmalıydı.

Julie bu konuda gayet iyi görünüyordu. Bir gece önce bir yabancıyla dans etmiş olmasına rağmen, Daniel'ın yanında kesinlikle daha az çekingendi. Dansını izlemek hipnotize ediciydi ve her hareketini takip eden Daniel'inkinden daha fazla göz vardı. Ayaklarım ona katılmak için kaşınıyordu.

Nathaniel benimle dans etmeyecekti. Sadece tamamen ilgisiz görünmekle kalmıyordu, aynı zamanda Charlene'in iki adamıyla dans pistine adım attığını görmüştüm. Bu sabah lobide yaşananlardan sonra, Nathaniel'in o oradayken piste adım atmasına imkân yoktu.

Gözlerimi kapattım ve müziğin tenime işlemesine izin verdim. Dans etmek istiyordum. Bir önceki gece yaşadığım hisleri hatırlamak çok kolaydı. Özgürlük, güç, zevk. Bunları tekrar hissetmek istiyordum.

"Dansa gidebilir miyim, Usta?" diye sordum. Belli ki bana gönüllü olarak dansa gitmemi söylemeyecekti.

"Evet."

Daha fazlasını söylemesini bekledim. Kiminle dans edebileceğimi ya da ne kadar süre d a n s edebileceğimi söylemesini. Bir şeyler söylemesini. Ama bir şey vardı.

Hiçbir şey. Sadece o tek kelime.

Omuz silkerek dansçılara katılmak için yoluma devam ettim.

Ayağım dans pistine değer değmez beni neredeyse sihirli bir şey çarptı. Muhtemelen sadece müzik daha yüksekti ve tüm o bedenlerin heyecanını ve neşesini hissediyordum. Kollarımı başımın üzerinde salladım ve müzikle birlikte sallanmaya başladım.

"Dans mı ediyorsun?" diye sordu orta yaşlı bir Dom.

Nathaniel'in izni olmadan bir kulüpte Domlarla konuşamazdım, bu yüzden cevabımı sözlü olarak vermek yerine bedenimle cevap verdim ve ona yaklaştım. Taktığım tasmadan dolayı başka birine ait olduğumun farkında olarak mesafesini korudu. Yine de benimle dans etti ve birkaç hareketimiz birkaç çılgılık aldı.

Dansımıza başladıktan kısa bir süre sonra, başka bir Dom ikilimize katıldı ve dans ettiğim erkek sayısı açısından Charlene ile eşleştiğimi fark ettiğimde kendi kendime güldüm. Hâlâ orada olup olmadığını görmek için dans pistine baktım ama onu bulamadım.

"O senin mi?" diye sordu yeni Dom, dans ettiğim kişiye.

"Hayır," diye cevap verdi. "Bence kız arkadaki uzun boylu, kaşlarını çatmış adama ait."

Bu kesinlikle Nathaniel'in sesine benziyordu.

Daha hızlı bir şarkı başladı ve küçük grubumuz bir kişi daha büyüdü. Üç kişi. Daha önce hiç aynı anda üç erkekle dans etmemiştim. Yeni adam gençti ve hareket edebiliyordu. Yaptığı şeye ayak uydurmak için ona yaklaştım.

"İşte böyle," dedi. "Şu kalçaları oynat."

Cevap vermedim ama hareketlerimi abartarak daha samimi aktiviteler önererek onları yavaş ve boğucu bir şekilde hareket ettirdim. Ellerimi vücudumda ve göğsümde gezdirdim, meme uçlarımı ovuşturdum.

İhtiyacım olan şey buydu. Bu sefer kendimi bırakıp dans edecek ve özgür olacaktım. İzlenmek, seksi hissetmek ve arzulanmak. Müziğin beni alıp götürmesine izin vermek.

"Bu kadar yeter, Abigail."

Gözlerimi açtım ve Nathaniel'i karşımda buldum.
Müzik hâlâ çalıyor olsa da üç Dom gitmişti.

Eğlencemi durdurduğu için ona lanet olsun.

"Bir sorun mu var, Usta?"

"Mekandaki her erkekle dans etmeyi mi planlıyorsun?"

Ciddi miydi? Kıskançlık kartını mı oynuyordu?
Charlene'den sonra mı?

Sinir.

"Sadece baskın olanlar, Efendim."

"Beni bilerek kızdırmaya mı çalışıyorsun?"

Ellerimi kalçalarımaya koydum. O kıskançlık yaparken orada durup dinlememin imkânı yoktu. Sadece dans ediyordum.
"Dans edebileceğimi söylemişsiniz, Usta. Bana herhangi bir kısıtlama ya da talimat vermediniz. Kusura bakmayın ama eğer bir şey yapmamı istemiyorsanız, belki de bana söylemeliydiniz."

Sesini alçalttı. "Tüm saygımla, kışımın kenarı. Aynı anda yarım düzine erkekle dans etmeni istemediğimi söylememe gerek yok."

"Üç kişi yarım düzine bile sayılmaz, Efendim."

Uzun bir süre bana baktı, dudakları ince bir çizgiye dönüşmüştü. "Git, en sol köşedeki söğüt ağacının yanında diz çök," dedi sonunda.

Öfkelendim ama emrini yerine getirdim. Karşılaşmamız biraz dikkat çekmişti. Ve iyi türden değil. Hızlıca yürüdüm ama kızgın olduğumu anlamasına yetecek kadar tavırlıydım.

Çok arkamda değildi ve ben dizlerimin üzerine çöker çökmez neredeyse tepemde dikiliyordu.

"İnsanlar izliyor," dedi. "Tam olarak sevdiğin türden bir ilgi değil, değil mi?"

"Hayır, efendim."

"Belki de ayağa kalkıp partideki erkeklerin yarısıyla dans etmeye karar vermeden önce ne tür bir ilgi istediğini düşünmeliydin."

Sorununun ne olduğunu gerçekten anlamamıştım. Bir gece önce Julie benimleyken ve dans ettiğimizde bunu umursamış gibi görünmüyordu. Ama tasmayı takmıştım, zaten şımarıklık yapmıştım ve ne kadar tutarsız davrandığını belirtmek için doğru zaman gibi gelmiyordu.

Çevresel görüşümde bir çift ayakkabının yürüdüğünü ve yakınımda durduğunu gördüm. Harika, daha fazla seyirci. İnsanların beni izlediği seksi zamanlardan hoşlanıyordum ama başım belaya girdiğinde bunu onlarla paylaşmaktan hoşlanmıyordum.

"Başka bir Domla birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu görmek ister misin?" Nathaniel sordu. "Toplum içinde oynamaya olan bu yeni hayranlığın buna mı yol açıyor?"

"Hayır, Efendim." Bu da nereden çıkmıştı? Herkesin içinde oynarken nasıl oldu da başka bir adamla birlikte olduğuma karar verdi? Tüm bunları benim dansımdan öğrenmiş olamazdı.

"Sana inandığımdan emin değilim."

"Bunu nasıl kanıtlayacağımı bilmiyorum, Efendim."

"Sen oradaki," dedi Nathaniel ve ben onun yakında duran adamla konuştuğunu fark ettim. "Yardım etmek ister misin?"

Aman Tanrım, ne yapıyor bu?

Yabancı homurdandı ve sadece sesinden bile bunun olumlu bir cevap mı yoksa olumsuz bir cevap mı olduğunu anlayamadım. Ayakkabıları bana yaklaştı, bu da sahnenin bir parçası olmayı kabul ettiği anlamına geliyordu.

"Bu dans ettiğin adamlardan biri, Abigail."

Onun sözüne güvenmek zorundaydım. Dans ederken erkeklerin ayakkabılarına pek bakmıyordum.

"Sanırım senin iyi olduğundan emin olmak istedi. Onunla konuşmak için izniniz var."

Bakışlarımı yere odakladım. "Ben çok iyiyim efendim. Kontrol ettiğiniz için teşekkür ederim."

"Teşekkür etmekten anladığın bu mu?" Nathaniel sordu.

Benden ne yapmamı istiyordu? Teşekkür için adamın ayaklarını mı öpeyim? "Ona nasıl teşekkür etmeliyim, Efendim?"

Dans pistinden tanıdığım hırçın bir ses "Doğru," dedi.

Kalbim küt küt atıyor ve vücudumda dolaşan kan kulaklarımda uğulduyordu. Her şey sislenmiş gibiydi.

Düşündüğüm şeyi mi kastediyordu? Ve Nathaniel buna izin mi verecekti?

Önümde bir yerde bir fermuar indiriliyordu.

Beynimdeki sis dağılmaya devam ederken birden karşımda kimin ve neyin olduğunun farkına vardım. Karşımdaki bir yabancıydı ve pantolonunun düğmelerini açıyordu. Kafamı kaldırıp onu görmek istemedim. Bunu yapabilirdim ama yüzünü görmek istemiyordum. Her ne sebeple olursa olsun, bu önemli görünüyordu.

Yavaşça kotunu indirdi ve ben de sikine odaklandım. Oldukça büyüktü ve çok dikti. Ve delinmişti.

"Piercing takmışsın." Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz yanaklarımin kızardığını hissettim çünkü tabii ki öyleydi. Ve tabii ki bunu biliyordu.

"Kulüpteki itaatkârlar bundan hoşlanıyor gibi görünüyor," dedi gerçekçi bir şekilde. Ama üzerime buz gibi soğuk su dökmüş de olabilirdi çünkü bu basit cümle aklıma kulüpte diz çökmüş belirli bir itaatkârın görüntüsünü getirdi.

Charlene.

Ve zihnimde önünde diz çöktüğü kişi bir yabancı değildi. Nathaniel'di.

Pantolonunu indirdiğini ve onun için çaresizce dudaklarını yaladığını hayal ettiğimde zaman durdu. Aletini okşadı. "Tadına bakmaya hazır mısınız?"

Ama onun sikini yutmak için ağzını açtığında, o Charlene değildi. Bendim. Charlene bendim.

Görüntü kayboldu ve önümdeki tek şey Nathaniel'e ait olmayan bir sikti.

Aman Tanrım. Ben Charlene'dim.

"Dur. Hayır! Hayır! Kırmızı."

"Ne oluyor be adam?" diye sordu yabancı ve güvenli kelimeyi kullananın ben olmadığımı fark ettim. Nathaniel yapmıştı.

"Gidiyoruz," dedi Nathaniel ve sesi titriyordu.

Yani üzgündü. Güzel. Kızgın halimle yalnız kalmak istemezdim.

"Her neyse," dedi yabancı. Pantolonunun fermuarını çekip giderken gözlerimi yerden ayırmadım.

"İyi misin?" Nathaniel bana elini uzattı ama ben ondan uzaklaştım.

"Dokunma bana," dedim. "Beni ona dönüştürmeye çalışıyordun."

"Ne? Kim?" Nathaniel sordu. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Charlene," dedim, bu tek kelimeye olabildiğince küçümseyici bir anlam yükleyerek.

"Ne?" diye tekrar sordu.

"Onun itaatkâr olduğunu gerçekten ne zamandır biliyordun? Başından beri biliyordun, değil mi? Ve bahse girerim beni üçlü yapmaya ikna edebilirsen, onunla oynamak istediğinde bir şey söyleyemeyeceğimi düşündün."

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Olaya bir de benim açımdan bakın. Eğer başka erkeklerle oynamama izin veriyorsan ve hatta üçüncü bir erkekle tanıştıracak kadar ileri gidiyorsan, bana gelip 'Oyun odasına başka bir kadın getiriyorum' diyecek kadar ileri mi gidiyorsun? Senin için başka bir erkek getirdiğim için bununla ilgili bir sorunun olmamalı' mı diyeceksin?"

"Tamamen yanlış anladınız. Charlene'i istemiyorum. Başka bir kadınla birlikte olmak isteseydim, bunu yapmanın daha kolay yolları var. Ve seni paylaşmak istemiyorum. Aramıza kimseyi sokmak istemiyorum. Ama gözlerindeki bakışı gördüm. Giderek daha fazlasına ihtiyaç duyuyordun ve yakında aynı anda iki erkeği birden denemek isteyecektin ve ben de senin için bunu yapmaya hazırdım. Hoşuma gittiği için değil. Nefret ettiğim için. Bunu senin için yapardım!"

"Affedersiniz," dedi bir Zindan Gözcüsü. "Burada her şey yolunda mı?"

Kahretsin. Etrafımızın insanlarla çevrili olduğunu unutmuşum. Adam bana bakıyordu, bir cevap bekliyordu.

Tabii ki bir DM uğrayacaktı. Birisi güvenli kelimesi kullanmıştı ve sonra tartışıyorduk.

"Her şey yolunda." Ayağa kalktım. "Aslında odamıza gidiyoruz."

Nathaniel'in beni takip edip etmediğini kontrol etmeden çıkışa doğru yürümeye başladım. DM'ye bir şeyler söylediğini ve arkamdan geldiğini duydum. Yine de bir şey söylemedi. Aslında, odamıza girene kadar tek bir kelime bile etmedi. Sonra nihayet yüzümü ona döndüm.

"Bu da neydi böyle?" Kapıyı kapatıp kilitledikten sonra sordum.

Arkasını döndü ve bir an için afalladım. Çok solgundu.

"Çok üzgünüm, Abby."

O üzgündü ve ben çok öfkeliydim. "Olmalısın. O adamın kim olduğu hakkında hiçbir fikrin yoktu. Ona düzgünce teşekkür etmemi söylemesine nasıl izin verirsin!"

"Yaptığım şeyin hiçbir mazereti yok. Hiçbiri." Elini saçlarının arasından geçirdi. "Bana ne oldu bilmiyorum. Seni o adamlarla dans ederken izliyordum ve onlar da bana katılmak için yanıma geliyorlardı. İzlenmekten hoşlandığını biliyordum ve dans ettiğin için belki üçlü denemek istersin diye düşündüm ve bu düşünce beni öldürdü."

"Dans etmekten hoşlandığım için mi bir yabancıyla seks yapmak istiyorum? Bu hiç mantıklı değil. Bir erkekle dans ettiğim için onun aletini ağzıma almak istediğimi nasıl düşündün hiç anlamıyorum."

"Biliyorum. Haklısın."

"Aynen öyle, haklıyım." Kanepeye doğru yürüdü ve oturdu. Ben ayakta durmaya devam ettim. "Ve bana Charlene'in itaatkâr olduğunu nasıl öğrendiğini bir kez daha anlat."

Derin bir nefes verdi. "Taşındığımız hafta sonu onunla kâr amacı gütmeyen kuruluş hakkında görüşüyordum. Akşam yemeği yiyip yiyemeyeceğimizi sordu, ben de hayır dedim. Sormaya devam etti. Sonunda ona yalnız yiyeceğimi ve bunu sormayı kesmesini kesin bir dille söyledim. O da bana şöyle cevap verdi

'Evet, efendim' dediğinde itaatkâr olduğundan hiç şüphem kalmadı. Tıpkı benim Dominant olduğumdan hiç şüphesi olmadığından emin olduğum gibi."

"Eğer tüm hikaye buysa, neden bana söylemediğini hala anlamıyorum."

"Cidden aklımdan bile geçmedi. Benim için o kadar önemsizdi."

"O zaman neden dün gece olduğu gibi onun sahnesine bakıyordun? Bu, tüm konuyu önemsiz bulan birinin yapacağı bir davranış değil."

"O olduğundan emin olmak istedim."

"Ve Dom sandviçinin ortasında olmayana kadar beklemek istemedin mi?"

"Az önce de söylediğim gibi, sağlıklı düşünemiyordum."

Onu affetmek çok kolay olurdu. Kelimeleri söylemek ve hafta sonumuza devam etmek. Halının altına süpürmek ve hiç olmamış gibi davranmak. Ama bunu yapamazdım. Onun bu kadar kolay gitmesine izin vermem için iletişimimiz üzerinde çok çalışmıştık. "Net düşünmemen beni tehlikeli bir duruma sokabilirdi. Ya bunu ben yapsaydım ve onun bir hastalığı olsaydı?"

Bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim ama daha da solgunlaştı. "Buna bir son verdim."

"Bunu kendim yapmama saniyeler kalmıştı. Bu konunun dışında." Bir parmağımı göğsüne götürdüm. "Baskın olan sensin. Yapmak istediğimiz şeyi yaptığımızdan emin olmak sana bağlı, sadece tahmin etmek ve son dakikada bir şeyler yapmak değil."

Onu nadiren bu kadar kederli görmüştüm ve bir yanım bundan nefret ediyordu çünkü kendinden nefretinin ne kadar derin olabileceğini biliyordum. Ama daha büyük bir parçam da yaptıklarından nefret etmesini istiyordu. Neredeyse bana yaptırdığı şeyden.

"Senden başka kimseyi istemiyorum. Asla," dedim. "Üçlü deneyim yaşamak istemiyorum ya da buna ihtiyacım yok. Evet, toplum içinde oynamaktan hoşlanıyorum ama bu tamamen farklı bir şey ve birbiriyle ilgisi yok."

Ona o küçük, kıskanç halini bırakmasını söylemek istedim ama Charlene'le o kadar da iyi başa çıkamadığım için bunun zorlama olacağına karar verdim. Teknik olarak bana da aynı şeyi yapmamı söyleyebilirdi.

"Duş alıp yatacağım," dedim ve ellerini dizlerine koymuş, dünyası başına yıkılmış gibi bakarken yanından ayrıldım.

Bölüm On Dört

NATHANIEL

o gece hiç uyumadım. Uzun bir süre kanepede oturup ne kadar kötü çuvalladığımı düşündüm. Abby eğleniyor ve dans ediyordu. Charlene yüzünden hâlâ sinirli olmasaydım ona katılırdım. Ama öylece durup onun diğer erkeklerle dans edişini izledim ve her geçen gün daha da tedirgin oldum. İkincisi.

Abby güzel bir kadındı. Elbette kalabalığın dikkatini çekmişti. Ve evet, dansı biraz müstehcendi ama bir BDSM kulübündeyseniz ve insanlar yirmi adım ötede seks yapıyordu.

Öfkeyle hareket etmiştim ve bu asla yapmamam gereken bir şeydi. Abby'nin bana olan güveni benim için çok önemli ve değerliydi, bunu tam bir özdenetimden daha azıyla tehlikeye atamazdım. Bu gece çok ileri gitmiştim ve bunu nasıl telafi edeceğimi bilmiyordum.

Bir süre sonra yatak odasına gittim. Kapıyı kapatmamıştı, ben de içeri baktım ve uyuduğunu gördüm. Ama bundan daha fazlası vardı; beyaz gömleklerimden birinin içinde uyuyordu. Onu yatakta, gömleğimin içinde görmek ve neredeyse ona ne yaptırdığımı bilmek, kalbimi sanki biri beni bıçaklamış gibi çarptı.

Beni sevdiğini biliyordum. Geçmişte zor zamanlar geçirmiştik ve her zaman üstesinden gelmiştik. Sadece şu anda beni çok sevdiğinden emin değildim. Ben de kendimi pek sevmiyordum.

Yıllar süren bir güvenin yıkılması için sadece bir şüphe fısıltısının yeterli olduğunu çok iyi biliyordum. Şimdi Abby'nin bana olan güveninde bir şüphe fısıltısı olabileceğini bilmek kalbimi acıtıyordu. Tek umudum, yıllarca birlikte inşa ettiğimiz şeye geri dönüşü olmayan bir zarar vermeden önce bunu düzeltebilmemdi.

İlişkimiz başladıktan hemen sonra beni ilk terk ettiğinde, bu beni sakat bırakmıştı. Ama şimdi, eğer bize bir şey olursa, bu beni sakatlamaktan daha fazlasını yapardı. Beni tamamen yok ederdi. Daha önce onunla sadece birkaç ay birlikte olmuşum. Şimdi ise yıllarca paylaştığımız deneyimlerimiz, kalp kırıklıklarımız ve sevinçlerimiz vardı. Ve ben tüm bunları bir hiç uğruna riske atarak aptallık etmişim. Hiçbir şey için.

Düşünmek için çok fazla şey olduğunda, odağımı Daniel ile yaklaşan toplantıya çevirdim. Oyun Ortakları grubu da bana güveniyordu. Abby çok daha önemli olsa da onlara bir söz vermişim ve hazırlıklı olmam gerekiyordu.

Daniel'a öneriler listemin hazır olduğunu ve bir saat kadar bunları gözden geçirmeyi planladığımı söyledim. Başlangıçta hem Julie hem de Abby'nin bizimle olmasını düşünmüştük. Onların itaatkâr olarak düşüncelerine ve fikirlerine -biri yolculuğunda daha yeni, diğeri daha deneyimli- her açıdan ihtiyaç vardı. Abby önerilerimi biliyordu; bana bu konuda yardımcı olmuştu. Birlikte, grup üyelerinin kendilerini güvende ve emniyette hissetmelerini sağlamak için nelere ihtiyacımız olduğunu konuşmuştuk. Grubun benden kurtulmaya ihtiyacı olabileceği düşüncesini bir kenara ittim. Ne de olsa saatler önce Abby'ye yaşattıklarımın sonra kim beni dinlemek isterdi ki?

Önerilerimin listesi önümde bulanıklaştı ve karnım ağrıdı. Abby'den başka bir şeye konsantre olmak imkansızdı. İç çekerek listeyi bıraktım ve konuşmamı aldım. Tek bir kelimesini bile okumadığımı fark edene kadar otuz dakika boyunca ona baktım. Bırakın konuşma yapmayı, yarınki toplantıyla nasıl yüzleşebileceğimden bile emin değildim.

Saat dört olduğunu gösteriyordu. Yıllar önce, Abby hayatıma girmeden önce, sabahın bu saatinde uyanık olmak benim için hiçbir şeydi. Ama yanıma taşındığında, onunla yatağa girmeye ve onun nefesini dinleyerek ve yumuşak sıcaklığı beni sararak uykuya dalmaya alışmıştım. Geceler uyumak ya da çalışmak için bir zaman olmaktan çıkmış, yeniden bağ kurma ve canlanma zamanı haline gelmişti.

Şimdi gece yalnızdı ve kollarımda o olmadan sadece karanlıktı.

Konuşmayı bir kenara bıraktım. Bunun üzerinde de çalışılmayacaktı.

Yatak odasına geri döndüm ve uyuduğu yatağın yanında diz çöktüm. Onu uyandırmamaya dikkat ederek, yüzüne düşen saçlarını nazikçe kaldırdım.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım. "Ve ne pahasına olursa olsun, bunu düzelteceğim."

Uykusunda iç çekti. Yerine koyabileceğim ya da değiştirebileceğim pek çok şey olmasına rağmen, hemen halledebileceğim bir madde olduğunu fark ettim.

"Abby nerede?" Daniel ertesi sabah sordu. O ve Julie benimle sessiz olan avluda buluştular. Oyun aletleri kaldırılmıştı ve tek müzik ara sıra duyulan kuş cıvıltılarıydı.

"Lynne ve çocuklarla konuşuyor." Bunu söylemek ona tüm gerçeği söylemekten çok daha kolay. Dün gece her şeyi berbat ettim ve Abby benimle konuşmuyor. "Julie, eğer onu görmek istiyorsan neden bizim odaya çıkmıyorsun? Seni içeri alacaktır."

Julie başıyla onayladı ve yukarı çıkmadan önce Daniel'a bir öpücük verdi.

"İşi bitince aşağı inecek mi?" Daniel sordu. "Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum."

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve kaşları çatıldı. "Dün gece uyumuş gibi görünmüyorsun. Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Pek sayılmaz.
Hayır." "Teklifim
geçerli."

"Teşekkürler. Minnettarım."

Bu sabah cehennem gibiydi. Benimle sadece hiçbir şey hakkında konuşmaya hazır olmadığını ve hazır olduğunda bana haber vereceğini söylemek için konuşmuştu. Cevap vermeye fırsat bulamadan dizüstü bilgisayarını çıkardı, kulaklıklarını taktı ve yazmaya başladı.

Sabahın erken saatlerinde neyi yanlış yaptığımı ve verdiğim kararları tartışmaya hazır bir şekilde orada durdum ve sadece başımı salladım.

Masanın karşısındaki Daniel derin bir nefes aldı. Onu kandırmıyordum. Abby ile aramızda bir şeyler olduğunu açıkça biliyordu. "Tamam," dedi, her ne olduysa bunun tartışmaya açık olmadığını kabul ederek. "Luke DeVa'an'la Partners in Play grubu için bir kulüp kurma konusunda konuştuğunu biliyorum. Kulüp açıldığında bu değişikliklerin büyük bir kısmını dahil etmek konusunda ne düşünüyorsun?"

Son on iki saattir aklım Abby'den başka bir şeyde değildi. Şimdi başka bir şey düşünmek zorunda kaldığım için kendimi rahatlamış ama biraz da suçlu hissediyordum. Suçluydum, çünkü Abby'yle aramızdaki durum böyleyken nasıl başka bir şeye odaklanabilirdim ki?

"Sanırım bu iyi olacak." Abby ile olan durumu bir süreliğine aklımdan uzaklaştırdım. "O zamana kadar yeni birine izin vermediğimiz sürece."

"Ben de tam olarak bunu düşünüyordum ve bu yüzden beklememizi önerdim. Bence mevcut üyelerin birbirlerine daha çok bağlanmaları ve grup olarak daha güçlü olmaları iyi olur. Belki fazla iyimser oluyorum ama bence daha güçlü bir grup dinamiği ile grupla ilgili her şey güçlenir." Omuz silkti. "Bence bunun için yeni üyeler eklemeye ara vermeye değer."

"Bu durumda, düşündüğümüz diğer pek çok şey yeni bina tarafından halledilecek. Video kameralar kuracağız. Birisi ön büro görevine atanacak.

Aslında bir ön büro olacak. Tüm kapılarda gömme pencereler olacak, böylece odalar her an kontrol edilebilecek. Ve ayrı bir bakım alanı olacak."

"Yeni binaya eklediğiniz şeyleri gerçekten çok beğendim. Bu heyecan verici."

"Ve Abby'nin de bana belirttiği gibi, Julie ve senin gruba sık sık ev sahipliği yapma sorumluluğunu üstlenmemeniz önemli."

"Sorun etmedik."

"Biliyorum ama yine de bir çift için çok fazla."

O da buna itiraz etmedi. "Aklına gelen başka fikirler neler?"

"Katılmak isteyen herkesin bir grup üyesi tarafından tavsiye edilmesini öneriyoruz. Daha sonra bir kişi başvurduğunda, kıdemli bir üye ile görüşmesi gerekiyor. Ve yeni üyenin kıdemli bir üye tarafından oyunda gözlemlenmesi gerekiyor. O zaman bile, bir kez kabul edildiğinde, bir yıl boyunca deneme üyesidir."

"Bu gerçekten kulağa hoş geliyor."

"Teşekkür ederim. Üye bilgileri ve kontrol listelerinden oluşan elektronik bir veri tabanına sahip olmayı da düşündük. Bu bilgilerin hazır olması kullanışlı olur ve bize insanları eşleştirme imkanı verir. Dezavantajı ise tüm bu bilgilerin elektronik bir veri tabanında bulunması bazı insanları rahatsız edebilir. Anonimliği garanti altına almak için her şeyi kodlamanın bir yolunu bulmamız gerekiyor."

"Bu iş için doğru adam olduğunuzu biliyordum. Tüm bunların herkesin güvende olmasını sağlamak için uzun bir yol kat edeceğine inanıyorum."

Sözleri karnıma yumruk gibi saplandı. Bu iş için doğru adam değildim ve Abby'yi kesinlikle güvende tutmamıştım.

"Nathaniel?" diye sordu. "İyi misin? Bir şey mi söyledim?"

"Sıçıp batırdım."

"Oh?"

"Abby ile. Dün gece." Başımı salladım. "Bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum ve benimle konuşmuyor."

"Özür dilerim."

"Çok kötüydü. Her şeyi mahvettik. Zindan Gözcüsü bizi kontrol etmeye geldi çünkü çok büyük bir rahatsızlık yaratıyorduk."

Alçak bir ıslık çaldı.

"Evet," dedim usulca. "Ondan sonra odaya geri döndük ve beni tekrar azarladı ve yatağa gitti."

"Görünüşüne bakılırsa hiç uyumamışsın." "Bunu her zaman yapardım."

"Muhtemelen on yaş daha gençtin." "Doğru, böyle hissettiğimi hatırlamıyorum."

Kıkırdadı. "Kahretsin, on yıl önce yaptığım şeyleri yapmaya çalışsaydım, ciddi bir karmaşa içinde olurum."

Gülümsemeye çalıştım ama çok acı veriyordu.

"İlişkiler söz konusu olduğunda uzman olduğumu söyleyemem. Hiç evlenmedim ve senin Abby ile birlikte olduğun kadar uzun süre kimseyle birlikte olmadım. Ama şunu biliyorum: O seni delicesine ve derinden seviyor ve yaptığın hiçbir şeyin artık sevmemesine neden olacağını düşünemiyorum."

Bu konuda haklı olduğundan emin değildim. Ne yaptığımı bilmiyordu ve ben de ona söylemek istemiyordum. Beni nasıl göreceğinden korktuğum için değil; onun benim hakkımda benim düşündüğümünden daha az düşündüğünü hayal bile edemezdim. Sadece kelimeleri söylemeye dayanamıyordum. Eğer söylersem, her işkence dolu saniyeyi yeniden yaşardım.

"Teşekkürler," dedim. "Odaya döndüğümde benimle konuşup konuşmayacağını göreceğiz."

"Burada olmanın iyi yanı, gidebileceği hiçbir yer olmaması. Sizi burada araçsız bırakacağından şüpheliyim."

Benim tanıdığım Abby de yapmazdı ama dün gece onu fena halde incitmiştim. Onu istemeden neye dönüştürdüğümü bilmeme imkân yoktu.

Yukarı çıktığımda odada değildi. Ama hızlıca kontrol edince gitmediğinden emin oldum. Kıyafetleri dolapta, banyo malzemeleri de banyodaydı. O

arabayı bile almamıştı. Anahtarlar hala bıraktığım masanın üzerindeydi.

Onun dönmesini beklerken evi arayıp Lynne ve çocuklarla konuştum. Sesleri çok mutlu geliyordu. Lynne'i dadımız olarak bulmak gerçekten bir nimet olmuştu. Elizabeth her zamanki gibi neşeli ve parlaktı. Henry daha kısa cümlelerle konuşuyordu. Bazen bu bana acı veriyordu çünkü çok hızlı büyüyorlarmış gibi görünüyordu. Arkamı döndüğümde onları ergenlik çağında bulacağımı biliyordum.

Konuşmamı yapmama bir saat kala hâlâ gelmemişti. Onu bulana kadar etrafı araştırmayı ciddi ciddi düşündüm. Ama zamana ve mesafeye ihtiyacı olduğunu biliyordum ve içimdeki her şeye aykırı olsa da, ona bunu vermem önemliydi.

Sonunda konuşma notlarımı kaldırdım ve duş aldım. Sonra konferans salonuna doğru yürüdüm. Bu kadar çok yalnız kalmak doğru gelmiyordu. İş için seyahat ettiğimde ve o benimle gelemediğinde bile, her zaman bir şekilde mesaj, e-posta ya da başka bir yolla bağlantıda olurduk. Ondan bu kadar uzaklaşmak sanki kim olduğumun bir parçasını kaybetmişim gibi hissettiriyordu. Bu da mantıklıydı. Onca yıldan sonra artık sadece Nathaniel West değildim. Aynı zamanda Abby'nin kocası, Elizabeth ve Henry'nin babası ve Abigail'in ustasıydım.

Bugün, sanki bunlardan ikisi eksikmiş gibi hissettim. Konuşmam için konferans salonuna doğru yürürken, konuşmamdan sonra onu bulacağıma ve bunu konuşacağımıza yemin ettim. Onu dinleyecek ve bana bağırıp çağırmasına izin verecektim çünkü bunu fazlasıyla hak etmiştim. Sonra oturup geçmişte diğer sorunlarda yaptığımız gibi bu sorunu da çözecektik.

Konferans salonuna erken gittiğim için nispeten boştu. Platforma gittim ve notlarımı yere bıraktım. Bir çalışan geldi ve ses kontrolü yaptık. Bu da bittikten sonra beklemekten başka çare kalmamıştı.

Sadece konuşmayı bitir. Sonra onu bulup eve gidebilirsin.

Eve. Bu gece evde olacaktık. Daniel ve Julie ile Delaware'e geri döndükten sonra.

Bunun ne kadar garip olabileceğini düşünmek bile istemedim.

İnsanlar gelmeye başladı. Programdaki son konuşmacıydım, bu yüzden birçok insanın eve gideceğini ve küçük bir dinleyici kitlem olacağını düşünmüştüm. Yanlış tahmin etmişim. Bir sürü insan toplanmıştı. Toplandıklarında, bir gece önce Abby ile olan kavgama tanık olanları seçmek çok zor olmadı. Odaya girdiler ve beni gördüklerinde hızlıca bir iki adım attılar.

Evet, söylemek istedim. Benim. Dün geceki kış. İçeri gel ve otur. Şimdi söyleyeceklerimle daha çok ilgilendiğini biliyorsun.

Ben olduğumu gördükten sonra kimsenin gitmemesine şaşırdım. Belki de konuşmadan sonra etrafta dolanıp beni azarlamak istediler. Bunu kesinlikle hak etmiştim. Ya da belki de bir gece önceki kışın söyleyecekleriyle ilgileniyorlardı.

Abby'nin gelmeyeceği hiç aklıma gelmemişti. Bütün gün onun konuşmamda olacağını varsayarak hareket etmiştim. Yine de takdim edildikten sonra ayağa kalktığımda, salona hızlıca bir göz attım ve onu göremedim.

Notlarıma baktım, yazdığım kelimeler bulanıklaşana ve artık onları göremeyene kadar baktım. Arkada biri öksürdü. İçimi çektim. Gerçekten burada olmak istemiyordum.

"Bugün geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim," dedim. Konuşmayı bir an önce bitirmek daha iyiydi. Sonra Abby'yi bulabilir ve buradan ayrılabilirdik. "Bugün güçlü bir D/s ilişkisinin yapı taşları hakkında konuşacağım."

Neredeyse homurdanacaktım. Haklısın. Bu iyi olmalı. Buna ben bile inanmadım.

Arka kapı gıcırdayarak açıldı ve Abby içeri girerken nefesim kesildi. Başı öne eğik, arkada bir yere oturdu. İfadesini görmek için elimden geleni yaptım ama yüzünde çok fazla

Önünde birçok insan vardı ve ben sadece başının üst kısmını seçebiliyordum.

Ama ruh hali ne olursa olsun, gelirdi. Aynı odadaydık. Çok bir şey değildi ama bir başlangıçtı. Aynı kişi tekrar öksürdü. Bakışlarımı Abby'den ayırdım ve herkesin bana bakmakla kalmayıp sanki kafamdan üç boynuz çıkmış gibi baktığını gördüm.

Doğru. Konuşma. Lanet olsun.

Boğazımı temizledim. "Dediğim gibi, bugünün konusu güçlü bir D/s ilişkisinin yapı taşları."

Ön sıradaki iki kadın birbirlerine bir şeyler mırıldanmaya başladı. Onu hayal gücümle canlandırmadığımdan emin olmak için Abby'ye dönüp baktım. Önündeki kişi eğildi ve bir an için gözlerinden birinin bana baktığını görebildim. Uyuduğunu biliyordum; onu uyurken görmüştüm. Ama dinlendirici bir uyku gibi görünmüyordu. Gözünün etrafında koyu halkalar vardı ve sanki ağlamış gibi kızarmıştı. Yine de çok güzeldi.

Onun gerçekten ve gerçekten arkada olduğundan emin olarak notlarımı aldım. Bunu yapabilirdim.

Ama kartlar benimle alay etti. Notları ikiye böldüm.

Seyircilerden bir şaşkınlık mırıltısı yükseldi. Ön sıradaki iki kadın konuşmayı kesti. Aslında, bir anda herkesin tüm dikkati benim üzerimde toplanmıştı.

Gülümsemeye zorladım ama işe yaradığını sanmıyorum. "Aranızda dün gece avluda olan varsa, güçlü bir D/s ilişkisinin nasıl kurulacağı hakkında konuşmaya hakkım olmadığını siz de benim kadar iyi biliyorsunuz. Hayatınızdaki en iyi şeyi nasıl tamamen mahvedersiniz? Evet. İtaatkârınızın ödünü nasıl koparırsınız? Ben senin adamınım. Ama güçlü bir ilişki?" Başımı salladım. "Başka bir yere baksan iyi olur."

Konuşmamın yırtılmış parçalarını topladım ve kâğıttan bir top yaparak kürsünün köşesine yerleştirdim. "Aşk komik bir duygudur. Ha-ha anlamında komik değil, ama size yaptıkları açısından komik. On yılı aşkın bir süre boyunca

BDSM sahnesi ve asla aşık olmadım. Birlikte olduğum kadınları önemsedim. Onların zevk almasını istedim ama onları sevmedim.

"Bu tür oyunlarda özgürlük vardır. İçinde bulunduğunuz sahnenin ötesinde bir beklentiniz yok. Derin bir duygusal bağlılık yok. Bir diğer iyi yanı da birlikte olduğunuz kişinin size zarar verememesi. Sizi fiziksel olarak incitebilir, ama onu sevmiyorsanız, duygusal incinme size o kadar zarar vermez. Eğer özgürlük istiyorsanız, aşkı unutun.

"Birini sevdiğinizde, yalnızca bedenine zarar vermekle kalmaz, ruhunu da parçalara ayırabilirsiniz. Ve bu kesikler iyileşse de, arkalarında yara izleri bırakırlar. Yeterince yara izi olduğunda, hiçbir şey hissetmemeye başlarsınız. Deri çok kalındır."

Abby'nin sağına baktım ve Julie ile Daniel'ın onun yanında oturduğunu gördüm.

"Eğer akıllıysan," dedim, "aşksız oynarsın."

Aklımda kalması için durakladım.

"Aşk size asla yapmayacağınızı düşündüğünüz şeyleri yaptırır," diye devam ettim. "Geceleri sizi ayakta tutar. Sizi hasta eder ve çılgına çevirir. Ve bunu bir BDSM ilişkisinin yoğunluğuyla birleştirdiğinizde? Unut gitsin, sadece bela arıyorsun. Sevmeden oynamak çok daha güvenli."

Ön sıradaki iki bayan şaşkın görünüyordu. Henüz Abby'ye bakacak cesareti toplayamamıştım.

"On yıldan fazla bir süre aşksız oynadım. Ama son on yıldır aşkla oynuyorum. Size gerçeği söyleyeyim. Aşk zordur. Aşk emek ister. Ve bazen aşk gerçekten berbattır." Podyumun kenarlarından tuttum, konuşmamın buruşmuş kâğıdına baktım. "Ama yirmi yıllık sevgisizliği bir saatlik sevgiye değişirim. Çünkü benim deneyimlerime göre, sevdiğiniz kişiyle birlikte olmaktan daha güzel, daha değerli, daha ödüllendirici ya da daha kıymetli hiçbir şey yoktur.

"Akıllı değilim. Güvende değilim. Ve özgürlüğümün her zerresini aşk hapisanesine değişirim." Kalabalığın içine baktım ve Abby'yi buldum. Gözlerinden yaşlar akararak bana bakıyordu. "Güçlü bir D/s inşa etmekten bahsedemem.

Çünkü ben kendi ilişkiimi berbat ettim. Ama bildiklerim hakkında konuşabilirim ve hayatın sevgi olmadan bir hiç olduğunu biliyorum."

Söylemek istediğim daha çok şey vardı. Söylemem gereken daha çok şey. Ama keder ve suçluluk beni ezdi ve tökezlememek için tek yapabildiğim podyuma tutunmak oldu. Başımı eğdim.

"Özür dilerim," diye fısıldadım ve mikrofondan geri çekildim.

Abby'yi bulmalıydım. Platformun merdivenlerinden aşağıya indim. Ona doğru yürürken bir yanım kalabalığın alkışlarını duyuyor, insanların yanından geçerken sırtımın ve omuzlarımın sıvazlandığını hissediyordu. Hatta bazıları konuştu ama benim dünyamda sadece bir kelimeye yer vardı.

Abby.

Elimden geldiğince onun oturduğu yere doğru koştum, konuşmak için yoluma çıkan insanlardan kaçtım, çünkü tek yaptıkları onun koltuğunu görmemi engellemekti. Muhtemelen çok nazik bile değildim ve karşılık vermediğimi biliyordum. Kocaman bir dağ gibi adamın yanından geçerken, oturduğu yer tekrar gözümün önüne geldi.

Boştu.

Durdum.

Beni terk etti.

Vücudum buza döndü ve nefes alamadım.

Beni terk etti.

Nefes almakta zorlandım.

Beni terk etti.

"Nathaniel."

Başım yukarı ve sağa doğru fırladı. Koridorun ortasında, ıslak yanakları ve uzanmış kollarıyla duran kişi benim evrenim, her şeyim, aşkımdı.

"Abby," diyebildim aramızda kalan basamakları dört uzun adımla geçerken. "Tanrım, çok üzgünüm." Kolları bana dolandırken onu kollarıma aldım. Onu tuttum

yapabildiğim kadar sıkıca sarıldım, bunu yapabilme ayrıcalığıyla çok mutluydum. "Özür dilerim. Seni çok seviyorum."

Burnunu çekti. "Ben de seni seviyorum."

Başka bir şey söyleyemedim. En önemli sözler çoktan söylenmişti. Kelimeler için daha sonra zaman olacaktı. Lütfen kelimeler için daha sonra zaman olsun. İhtiyacım olan şey ona sarılmaktı. Onu kollarıma almak. Nefesini yanağımda hissetmek ve kalbinin benimkiyle aynı anda atmasını sağlamak. Birbirimizin kollarındayken her şey yeniden doğru hissettiriyordu.

Geri çekildi ama uzaklaşmak yerine başını yukarı kaldırdı. "Öp beni."

Dudaklarımı onunkilere değdirmekten başka bir şey yapamıyordum. Bir kere. İki kez. Üçüncü geçişte saçlarımdan tuttu ve beni iyice öperken yerimde tuttu.

Etrafımızdaki kalabalık bir kez daha alkış tufanı kopardı ve dudaklarıma gülümsedi. Bana bir öpücük daha verdi ve dikkatimi çektiğinden emin olarak geri çekildi.

"Konuşmaya hazırım," dedi. "Ve daha da önemlisi, dinlemeye hazırım."

Elini tuttum ve parmaklarımızı birbirine doladım. "Hadi buradan çıkalım."

On Beşinci Bölüm

NATHANIEL

W Odamıza geri dönerken konuşmadı ama elini elimden çekmedi. İçeri girdikten sonra onu kanepeye götürdüm ve oturdum.

Eller.

"Dün gece tam bir pisliktin," dedi. "Evet."

"Başka birine oral seks yaptırmak bir an için bile aklından geçti mi?" Başını iki yana salladı. "Beni en çok üzen ne bilmiyorum: senin bunu düşünmüş olman mı yoksa benim düşünmüş olmam mı?"

O adam kot pantolonunu çıkarırken onun diz çöktüğü görüntüsünü aklımdan asla çıkaramayacaktım.

"Güvenli kelimeyi söylemeye hazırlanıyordum," dedi. "Sen benden önce davrandın. Bana nedenini söyleyebilir misin? Neden bunu istediğimi düşündün?"

"Seni o adamlarla dans ederken ve eğlenirken görmek bana bir şeyler hissettirdi. Eğleniyordun ve bunun seni izleyen insanlardan daha fazlası olduğunu fark ettim, çünkü o genç adamla dans etmeye başlamıştın. Üçlü seks hakkında konuşmuştuk ve belki de keşfetmek isteyeceğin bir sonraki adımın bu olabileceğini düşündüm."

"Ama bu kararı benimle konuşmadan verdin."

"Yanılmışım." Başkalarıyla oynamak onun için zor bir sınır değildi. Ancak varsayımımız her zaman, eğer işin içinde başka bir taraf varsa, ona cinsel anlamda dokunmayacakları yönündeydi.

bir şekilde. Ama bu her zaman daha çok benim belirlediğim bir sınırdı. Onun sınırlarının kesin çizgilerini hiç tartışmamıştık.

"Kesinlikle öyleydin." Elimi sıktı. "Ama dünkü davranışlarımın çoğunun Charlene yüzünden olduğunu kabul etmemek benim için adil olmaz. Gerçek şu ki, onunla asla iyi olamayacağım. Ve ikimiz de bunu kabul etmeliyiz."

Sabahın erken saatlerinde vardığım kararları hatırladım. "Charlene artık bir sorun olmayacak."

"Benim yüzümden onu kovamazsınız. Ve bunu şimdi yaparsanız, dava açabilir."

"Charlene'i kovmayacağım. İşinde çok iyi. Kâr amacı gütmeyen kuruluş onun yönetiminde olduğu kadar hiç büyüme göstermedi."

Alnını kırıştırdı. "O zaman nasıl sorun olmayacak?"

"Kâr amacı gütmeyen kuruluşun merkezinin Manhattan'da olması gerektiğini söyleyen bir yasa yok," dedim. "Boston'a taşımaya karar verdim. Charlene'in orada ailesi var. Ve onunla doğrudan temas kurmayacağım. Üst düzey yöneticilerimden birine rapor vermesini sağlayacağım."

"Bunu benim için yapmak zorunda değilsin."

"Yapmıyorum," dedim ve kaşlarını çatınca ekledim, "Bunu bizim için yapıyorum."

Söylediklerimin tam anlamının kavranmasını izledim ve rahatlamamanın yavaş yavaş yüz ifadesine sızdığını gördüm. Kaşları çatıldı ve alnındaki kırışıklıklar kayboldu. Ama çok çabuk geri geldiler.

"Ya taşınmak istemezse?"

Elini sıkma sırası bendeydi. "Bu sabah onunla konuştum. Çok heyecanlanmış. Hatta çoktan yola çıktı ve birkaç günlüğüne oradaki gayrimenkullere bakacak."

"Ya..." diye başladı ama başını salladı. "Hayır, önemli değil."

Onu, sorusunun ne olduğunu bilmeyecek kadar uzun zamandır tanıyordum ve aynı şekilde bunun çok önemli olduğunu da biliyordum.

"Hayır deseydi, iş için başka bir yere bakması söylenecekti," dedim. "Sizden daha önemli bir işletme, kâr amacı gütmeyen kuruluş, pozisyon ya da çalışan yok. Bundan asla şüphe etmeyin."

Bir şey söylemesine gerek yoktu ama gözlerindeki yaşlar her şeyi anlatıyordu. Daha önce bir şey yapmadığım için kendime kızdım.

"Dün geceyi konuşmalıyız," dedim, söylenmesi gereken daha çok şey olduğunu biliyordum.

"Yaptığımızı sanıyordum."

"Her şey değil." Diğer elini tuttum. "Yaptığım şey cidden yanılttı ve sadece üzgün olduğumu söylemek benim için yeterli değil. Beni kırbaçlamayı istiyorum. Ya da sopalamayı. Hangisini tercih edersen."

Nefes nefese kaldı. "Bunu yapamam." "Yapabilirsin."

"Hiç kırbaç ya da baston kullanmadım." "Her şeyin bir ilki vardır."

Cevabını tahmin etmiştim ve tekrar konuşmadan önce düşünmek için biraz zaman ayırmasına sevindim, ancak bir sonraki söyleyeceği şeyi beklemediğimi itiraf eden ilk kişi ben olurdum. "Yapamam. Bunu sana yapmam senden çok benim için bir ceza olur."

Tabii ki. Bu çok mantıklıydı. "Anlıyorum," dedim. "Ben böyle düşünmemiştim."

Gözlerinde o çok sevdiğim hınzır parıltı dans ediyordu. "Bununla birlikte, varsayımlarda bulunacak kadar aptal olduğumu iki bin kez yazmanla ilgili bir sorunum yok ve bunu bir daha asla yapmayacağım."

Yanlış şekilde yutkundum ve bir öksürük nöbeti başlattım. "İki bin kez mi?" Sonunda hırıltılı bir ses çıkardım.

"Sence bu yeterli değil mi? Ben Dominant değilim, o yüzden bilemiyorum. Üç bin daha iyi olur mu?"

"Üç bin yapmamı istiyorsanız, yaparım."

"Ah, biliyorum," dedi, o kadar heyecanlıydı ki sormaya korktum. "Neyi?"

"Yaptığın şeyi telafi etmek için uygun olduğunu düşündüğün satır sayısını yazmaya ne dersin?"

"Bunu ayarlamak için çok kötü bir yol," dedim. Kendinden çok ama çok memnun görünüyordu, ben de ekledim: "Ama o kadar yaratıcı ki bunu hatırlamak zorunda kalacağım."

Onun şaşkın bakışlarına güldüm ve sonra hızlı bir öpücük için onu kendime çektim.

"Bir şey daha var," diye ekledim. "Halkın içinde oynamak. Dün gecedен sonra, kurallar koymak istiyorum."

"Ne gibi?"

"Luke'la ve aylar önce Jeff'le olan sahneden hoşlandığını biliyorum. Birden fazla erkeğin izlemesi de hoşuna gitti. Bu tür sahneler benim için sorun değil ama bence en azından öngörülebilir gelecekte, diğer insanları sadece bizim evimizdeyken sınırlı, cinsel olmayan şekillerde katılmaya davet etmemiz akıllıca olur."

"Ne zaman halka açık bir ortamda oynasak, sadece biz oluyoruz," dedi.

"Evet."

"I Yapma. var a problem ile O." O yükseltilmiş bir kaş. "Herkesin içinde oynamakta bir sakınca görmüyor musun?"

"Öyleyim. Ben de bundan keyif alıyorum."

"Aynı fikirde olduğumuza sevindim."

"Bir daha asla sonuncusu gibi bir on iki saat yaşamak istemiyorum," dedim ciddileşerek. "Artık o kadar benim bir parçamsın ki, sensiz yaşamaktansa bir uzvumu kaybetmek daha kolay olurdu."

"Sensiz bir hayatı hayal bile etmek istemiyorum."

Onu kendime çektim ve dudaklarımız birbirine değdiğinde, sonunda tam bir daire çizdiğimizi hissettim. Birbirimizi ve kendimizi incitmiştik ama şimdi birbirimizi yeniden bulmuştuk ve iyileşebilirdik. Yolculuğumuzun kolay olacağını neden düşündüğümü bilmiyordum. Bana daha önce hiçbir şeyin kolay olmadığını söylemişti.

Sanırım bu paha biçilemez olduğumuz anlamına geliyordu.

Delaware'e ayrıldığımızdan daha güçlü bir şekilde geri döndük. Bir kez daha ateşin içinden geçmiştik ve alevler içinde yok olmak yerine tavllanmış çelik gibi güçlenmiştik. Toplum içinde ne yapıp ne yapmayacağımıza dair çizgilerimiz net bir şekilde çizilmişken, bu çizgilerin sınırlarını keşfetmenin çok eğlenceli olduğunu keşfettim.

Bu gece, konferanstan üç hafta sonra, grup için bir tıbbi sahne rol oyunu yapıyorduk. Artık onu cinsel olmayan bir şekilde bile olsa toplum içinde paylaşmıyordum ama o hala teşhircilikten hoşlanıyordu. Durum böyle olunca, yapmak üzere olduğumuz sahne için heyecanlı olmalıydı. Daniel'in misafirhanesinin garajının bir ucunda durduğum yerden, gruptaki herkes izliyormuş gibi görünüyordu.

Üzerimdeki beyaz laboratuvar önlüğünün kollarını yukarı ittim ve Abby'ye döndüm. Muayene masasındaydı, çıplaktı ve bekliyordu.

"Adın ne senin?" diye sordum.

"Bunu çizelgeye yazmadınız mı Doktor?" diye sordu ve toplanan kalabalık güldü. "Tıp fakültesinde size öğrettikleri ilk şeylerden birinin bu olduğunu sanırsınız. Umarım buraya safra kesemi almaya gelmemişsinizdir. Bir keresinde televizyonda duymuştum. Tüm bu tıbbi hatalar."

Gülümsedim. Rol yapma oyunumuz sırasında şımarıklık yapmasına bayılıyordum. "Hasta işbirliği yapmıyor." Sanki yazıyormuşum gibi davrandım. "Ve hayır, safra keseni almayacağım. İçeri girdiğinizde fark etmediyseniz diye söylüyorum, ben cerrah değilim. Şimdi, neden bana bugün neden burada olduğunuzu kendi kelimelerinizle anlatmıyorsunuz?"

Cevaplarımızı prova etmemiştik, bu yüzden ne söyleyeceğini bilmeme imkan yoktu. Bu ilginç olmalı. Geçici rol oyunları eğlenceliydi. Abby'nin sınırsız hayal gücüyle ne bulacağı belli olmazdı.

"Beni buraya ustam getirtti."

"Anlıyorum. Peki Efendinizin bunun için sebebi neydi?"

"Geçen gün seks yapmaya hazırlanıyorduk. İlk seferimizdi ve aletinin ne kadar büyük olduğunu gördükten sonra bana dokunmasına izin vermedim. Sıgmayacağını söyledim. Olacağını söyledi ve şimdi buradayım. Ona tıbbi kanıta ihtiyacım olduğunu söyledim."

"Efendinin seni becerebileceğinden emin olmak için bana mı ihtiyacın var?" "Evet, ama burada olanın o olmasını umuyordum.

Ben."

"Neden burada olsun ki?"

"Yani ona aletinin çok büyük olduğunu söyleyebilirdin. Tıbbi muayenenin bunu kanıtlayacağını düşünmüştüm."

"Büyük bir aleti olduğunu mu?" "Sadece büyük değil.

Devasa."

"Ne yazık ki işler böyle yürümeyecek. Onun devasa aleti konusunda bir şey yapamayacağımıza göre, bunu kaldırabileceğinden emin olmamız gerekecek. Masanın kenarına kadar kaymanı sağlayarak başlayalım. Kışının neredeyse kalkmasını istiyorum. Ayakların üzengide olsun."

Nefesinin altında mırıldandı, ancak aşağı doğru eğildi ve ayaklarını ayarladı, bana ve izleyicilerimize açıkta kalan amının mükemmel bir görüntüsünü verdi.

"Görsel açıdan her şey iyi görünüyor," dedim. "Ama daha kapsamlı bir muayene yapmadan kesin bir şey söyleyemem. Daha önce seks yaptınız mı?"

"Evet."

"Önce ne kadar duyarlı olduğunu göreceğim. Sana dokunduğumu hissedeceksin." Bir elimi bacağından aşağı indirdim ve tekrar yukarı kaldırarak onu kızdırdım. Beni dokunulmak istediği yere yaklaştırmaya çalışarak kıpırdandı. Kalçasına bir şaplak attım. "Dur." Bir şeyler söylemeye başladı ama sözünü kestim. "Sessiz ol. Konsantre olmama izin ver."

Bacaklarını yavaşça okşamaya devam ettim. Parmaklarımı aşağı yukarı gezdirerek onu tahrik ediyor ve her bir sinir ucunun diken üstünde olduğundan emin oluyordum.

"İşte böyle. Ne kadar tahrik olduğunu hissediyor musun?"

diye sordum. "Sana daha yeni dokundum ve sen doymak için yanıp tutuşuyorsun."

Hiçbir şey söylemedi.

"Sen değil misin?"

Ben sordum. "Evet,
Doktor."

"Eskisi kadar geveze değilsin, değil mi?" "Hayır,
Doktor."

Verdiği cevaplardan tatmin olmuş bir şekilde parmağımı ıslak yarığında gezdirdim ve klitorisinin etrafında dolaştım. Kalçaları hafifçe sarsıldı.

"Görünüşe göre tahrik olmakta hiç zorlanmıyorsun. Bu efendinizi mutlu edecektir." Hareketlerimi birkaç kez daha tekrarladım, asla içine itmedim ve asla doğrudan klitorisine dokunmadım.

"Sanırım bir sonraki testimin zamanı geldi," dedim. "Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

Başını iki yana salladı.

"Daha yüksek sesle. Stajyerlerim seni duyamıyor."

"Hayır, Doktor. Bundan sonra ne yapacağınızı bilmiyorum."

Ne olabileceğini düşünmesi için ona fazla zaman bırakmadan eğildim ve klitorisini ağzıma aldım. Bana karşı direndi ve ben de kalçalarını masaya geri ittim. "Tekrar hareket et ve ne olacağını gör" diyecek kadar başımı kaldırdım ve sonra ağzımla hassas etine işkence etmeye geri döndüm.

Birkaç uzun dakika boyunca orada kaldım. Orgazmını engellemekte başarısız olmasını istemiyordum ama onu sınırlarına kadar zorlamak istiyordum. Yaladım, dişledim ve arada bir klitorisini tekrar ağzıma aldım. Titreyen bacakları muhtemelen daha fazla dayanamayacağını gösterdiğinde geri çekildim.

"Anlat bana." Beni görebileceği şekilde uzaklaştım ve pantolonumun fermuarını açtım. "Efendin benden daha mı büyük?"

Sağ kaşı kalktı. "Hayır, efendim. Sanırım siz daha büyüksünüz." "Yani ben senin içine sığabiliyorsam, o da sığabilmeli mi?"

"Sanmıyorum-"

Elimi ağzına bastırdım. "Düşünmek için burada değilsin." Başını iki yana salladı.

"Efendin beni çağırđı," dedim. "Muayenemin bir parçası olarak seni becermem gerektiğini söyledi. Ama sadece parmaklarımla." Pantolonumun fermuarını tekrar çektim. "Bu da demek oluyor ki, içinde benimki kadar büyük bir aletin hayalini kurman gerekecek."

Bunu beklemiyordu ve yüzündeki ifadeye bakılırsa sızlanmak istiyordu.

"Zavallı şey," dedim. "Ama merak etme, sadece parmaklarımla da seni iyi hissettirebilirim." Tekrar yarığını okşadım. "Ama Efendin boşalmaman gerektiğini ve boşalırsan seni uygun gördüğüm şekilde cezalandırabileceğimi söyledi."

O zaman bir inilti çıkardı.

"Evet, mükemmel bir parmak zencefili bulmak için uzun zaman harcadım. Soydum ve güzelce pürüzsüz hale getirdim. Ve sadece senin berbat etmeni bekliyor."

"Öyle bir şey olmayacak, Doktor."

"Bunu göreceğiz." İki parmağımı içine soktum. "Bu iki oldu. Üçe çıkayım mı?" Yavaşça pompalamaya başladım. "Evet, darsın ama parmaklarımı almak için esniyorsun."

Göz kapakları çırpınarak kapandı.

"İyi hissediyor musun?" diye sordum. "Bu daha iyi hissettirecek." İçine üçüncü bir parmak soktum ve onları içeri ve dışarı hareket ettirmeye başladım. "Evet, Efendinizi gayet iyi alabileceksiniz."

"Bu işinizin bittiği anlamına mı geliyor, Doktor?" Sığ pantolonları bana doruğa yaklaştığını söyledi.

"Hayır, bitirmeye yakın değilim." Parmaklarımı çıkardım ve ağzına götürdüm. "Temizle onları."

Onları ağzına aldı ve pantolonumun fermuarını tekrar açıp parmaklarımı sikimle değiştirmemek için tüm gücümü harcadım. Bunun yerine, "Yeter," diye emrettim ve masanın kenarına geçtim. "Bir şeyi kontrol etmeyi unuttum."

"Bir şeyi daha kaldırabileceğimden emin değilim," diye inledi. "Oh, yapabilirsin ve yapacaksın." Arabanın yan tarafına geçtim.

Masa. Gözleri benimle birlikte dolaştı. Şimdi ne yapacağımı tahmin etmeye çalışıyordu. Onu fazla bekletmedim, eğildim ve bir meme ucunu derin ve sert bir şekilde emdikten sonra

geri çekildim ve ona bir kelepçe taktım.

"Vay anasını," dedi.

"Bu seni daha çok mu yoksa daha az mı tahrik ediyor?" diye sordum. "Bu hala tıbbi muayenenin bir parçası mı, Doktor?"

"Hayır, bu sadece vücudunun tadını çıkarmam." "Bunun adil olduğunu sanmıyorum."

"Gerçekten umurumda değil. Soruya cevap ver." "Daha fazla, Doktor."

"Aferin kızıma." Diğerini de ağzıma aldım ve ısırarak onu da bir kıskaçla süsledim. "Az mı çok mu?"

"Daha fazla, Doktor."

Tam istediğim yerdeydi. Bacaklarının arasına geri döndüm ve klitorisine üfledim, kalçaları sarsıldığında gülümsedim.

"Gelmeye hazır mısın?" diye sordum. "Evet, lütfen, Usta."

Tüm rol y a p m a numaralarını bırakmıştı. Mükemmel.

"Güzel. Şimdi eve gidiyoruz."

Gözleri yarı kapalıydı ama benim sözlerimle birlikte açıldı.

"Ne-"

"Şşş." Parmağımı dudaklarının üzerine koydum. "Sessiz kızlar ödüllendirilir."

İnledi.

"Kalk ve giyin. Hazır olur olmaz eve gideceğiz."

Daha önce hiç bu kadar çabuk giyindiğinden emin değildim. Kelepçeleri bile kendisi çıkardı, ki bu normalde benden yapmamı istediği bir şeydi. Ben Daniel ve Jeff'le konuşup vedalaşıyordum, o ise yanımdaydı, huzursuzca bir o yana bir bu yana gidip geliyordu. Kolumu beline doladım ve parmaklarımın sırtının alt kısmını okşamasına izin verdim.

"Emin değilim ama sanırım mırıldanıyorsun," diye fısıldadım kulağına.

"Bu size gitmeye hazır olduğumu söyleyen bir bilinçaltı mesajı gönderiyorum, Efendim."

Zavallı Abby, onu gerçekten çok kızdırmıştım. "Bak, Cole orada. Onunla konuşmak istedim."

Nefesinin altında Almanca bir şeyler söyledi. İngilizce çevirisinin "Kutsal olan her şey aşkına, hadi buradan defolup gidelim" gibi bir şey olduğundan oldukça emindim.

Kıçına bir tokat attım. "Şaka yapıyorum.

Hadi gidelim." "Teşekkür ederim, Usta."

Evimiz Daniel'inkinden arabayla yaklaşık yirmi dakika uzaklıktaydı ve planım Abby'yi öyle bir şehvet çılgınlığına sürüklemektir ki, araba yolumuza girdiğimde neredeyse yanacaktı.

"Sahne hoşuna gitti mi?" diye sordum. "Evet, Usta. Hem de çok."

"Güzel. En sevdiğin kısım neydi? Benim için özellikle seni emerken çıkardığın iniltinin çok hoşuma gittiğini biliyorum."

Sanki benden şüpheleniyormuş gibi kaşlarını kaldırdı. Muhtemelen yol boyunca onun akıyla oynayacağıma dair iyi bir fikri vardı. Gülmek isterdim ama o anda tişörtünü çıkarmayı tercih etti. Tabii ki altında bir şey yoktu ve göğsü görüldüğünde araba bir saniyeliğine direksiyonu kırdı.

"Ne yapıyorsun?" Kendimi yola odakladım. "Isınıyorum.

Sence de arabanın içi sıcak değil mi? Efendim?"

"Gömleğini çıkarmanla birlikte."

"Mmm." Başını koltuk başlığına yasladı. "Ve kendimi biraz kaşınıyor hissediyordum."

"Kaşınıyor mu?"

"Evet, efendim. İşte." Bir meme ucunu okşamaya başladı. "Evet. Tam şuraya. Ah, bu çok daha iyi hissettiriyor." "Abigail," diye uyardım.

"Alnınızda azıcık ter var, Usta." "Bundan hiç şüphem yok."

"Beni bu kadar kaşındıran şeyin ne olduğunu anlayamıyorum. Sen de kaşınıyor musun?" Yola odaklan. Yola odaklan. Yola odaklan. "Hayır," dedim.

"Kaşınmıyorum."

"Yine de sertleşmişsiniz, Efendim. Buradan ereksiyonunuzu görebiliyorum. Sizin için bununla ilgilenmemi ister misiniz?" Eli uyluğuma doğru kaydı ve yukarı doğru ilerledi.

"Arabada olmaz."

"Bence bunu kesinlikle arabada yapmalıyız." Pantolonumun üzerinden beni okşadı. "Kaputunun altında ne kadar güç olduğunu görmeme izin ver."

"Bu korkunç bir kelime oyunu."

"Biliyorum. Bu kadar azginken aklıma iyi bir şey gelmiyor. Tek düşünebildiğim bunun içimde olmasını ne kadar çok istediğim."

"Ben sürüyorum, Abigail."

Fermuarımı açtı. "Kenara çek."

Tali bir yoldaydık ve saat çok geç olduğu için dışarıda kimse yoktu. İleride bir açıklık gördüm ve oraya varmak için hızlandım. "Seni arabaya almamı ister misin?"

"Arabada. Arabanın üstünde. Arabaya karşı. Ya biri ya da üçü."

Yoldan iyice uzaklaştım ama yine de yanına çektim ve motoru kapattım. Yoldan geçmekte olan herhangi birinin dikkatini çekmek istemiyordum. "Arka koltuk. Şimdi."

Emniyet kemeriyle oynadı. "Bunu gerçekten yapacağını düşünmemiştim."

"O zaman beni çok hafife almışsın. Dizler koltuğa. Yüzünü arka cama dön. Eteğini kaldır." Sikimi çıkardım ve yumrukladım. "Acele et."

"Arka camdan böyle görebiliyorum," dedi, kendini konumlandırı ve bana poposunun güzel bir görüntüsünü verdi. Birden arabada kayganlaştırıcı olmasını diledim.

"Eve gittiğimizde kıcını sikeceğim." Arkasına geçtim, içine girmek için yanıp tutuşuyordum. Önce etrafıma bakındım, yakınlarda kimsenin olmadığından ve yaklaşan far olmadığından emin oldum. "Bunu lisede de yaptın mı Abigail?"

"Asla, Efendim." Ben içeri iterken inledi. "Ben iyi bir kızdım."

"Benimle tanışana kadar," dedim gülümseyerek.

"Evet. Sana karşı çok ama çok kötüyüm."

"Güzel." Daha derine ittim. "Seni bozan kişinin ben olduğumu bilmek hoşuma gidiyor." Başını aşağıda tuttum ve itmeye başladım. "Tıpkı bunun gibi. Seni arabanın arka koltuğunda beceriyorum. İyi kızlar arabanın arka koltuğunda sikilmez, değil mi?"

"Hayır, efendim."

Ona şaplak attım. Sert bir tokat. "Benim için çığlık at. Kenara çektiğim için ne kadar mutlu olduğunu göster bana. Arka koltukta sikilmeyi hak eden kötü bir kız olduğunu kanıtla."

Bir elimi iki yanına koydum ve kalçalarımı olabildiğince sert bir şekilde çalıştırarak içine girmeye başladım. Her darbem vücudunu deriye doğru itti ve üçüncü darbede homurdanmaya başladı.

"Daha fazla, Usta. Daha fazla."

Kıcını tekrar tokatladım.

"Evet. Evet. Evet," diye bağırdı itişlerimle aynı anda. İçine girebildiğim kadar girdiğimde hareketsiz kaldım. "Oh, kahretsin, uh, evet."

"Benim için bir kez gel." Klitorisini okşadım. "Sonra kıcını alana kadar bir daha gelme."

Tekrar itmeye başladım, ama bir parmağımı o hassas noktada tuttum, bunun saniyeler içinde doruğa ulaşmasını sağlayacağını biliyordum.

Bir yerde bir polis sireni çalmaya başladı. Etrafıma bakındım. Kahretsin.

Durmamın imkânsız olduğunu bildiğimden itişlerimi hızlandırdım. "Benim için gel."

Siren sesi daha da yükseldi ve Abby aynı anda başını kaldırdı, kırmızı ve mavi ışıklar bize doğru hızla geliyordu. Klitorisini daha sert ovuşturdum.

"Oh, oh evet." Boşalırken başı geriye doğru eğildi ve kasları etrafımda sıkıştı.

Onun tatmin olmasıyla kendi serbest bırakılmama doğru hızlandım, bir gözüm polis aracındaydı ve yaklaşmasını izliyordum.

Nerede
yse.

Nerede
yse.

Neredeyse.

"Oh, lanet olsun!" diye bağırdım, bir yandan kollarımı ona doladım ve polis arabasının vızır vızır geçmesinden saniyeler önce ikimizi de arka koltuğa yatırdım.

"Kahretsin, bu çok yakındı." Hâlâ ağır nefes alıyordum ve kalbim hızla çarpıyordu ama bizi birbirimizden ayırdım ve o bana doğru dönerken gülümsedim.

"Bizim için geldiklerini sanıyordum." Yanakları iyice sikildiğim için kızarmıştı. Neredeyse polis tarafından yakalanacak olmanın onu korkutacağını düşünürdüm ama neredeyse ışıltı ışıltı görünüyordu.

Saçlarını alnından geriye doğru ittim ve onu öptüm. "Kötü olduğunu duymuş olmalılar."

Güldü. "Bu komik olurdu." "Hayır, öyle olacağını sanmıyorum."

"Evet, öyle olurdu."

Geri çekildim ve onu inceledim. "Seninle ne yapacağım, Abby West?"

Ciddi olmaya çalıştı ama sesindeki gülümseme izlerine engel olamadı. "Daha beş dakika önce planlarınız hakkında çok açık olduğunuzu söylemişsiniz."

"O halde yola çıksak iyi olur." Uzaktan bir siren sesi daha duyuldu. "Çabuk, pantolonum inikken yakalanmadan önce. Teşhircilikten aldığım zevk, kamusal ahlaksızlıktan ceza almaya kadar uzanmıyor."

Giysilerimizi düzelttik, ön koltuğa geri döndük ve ikinci polis aracı dikiz aynamızda görüldüğünde yola geri çekilmiştik. Geçmesine izin vermek için kenara çekildiğimde Abby'ye baktım ve gülümseyerek elini tuttum.

"İşte bir kez daha kamuya açık ahlaksızlık suçlamasını kandırmak için," dedim.

"Bir gün yakalanacağız." "Hayır, benim çılgın yeteneklerimle değil."

"Özellikle ile senin deli beceriler." O iç
içe parmaklarımız. "Beni eve götürün, Efendim."
"Eve." Elini dudaklarıma götürdüm ve parmak eklemlerini
öptüm. "Çünkü tutmam gereken sözler var."

Sonsöz

ABBY

İki ay sonra

mutfak penceresinden arkadaşlarımızın verandamızda toplandığı yere baktım. Jeff ve Dena'nın hafta başında yapılan ultrasonları bir kız çocuklarının olacağını göstermişti. Heyecanlı olduklarını söylemek hafif kalırdı. Karar verdim ve Haberler aradı için kutlama ve davet edildi

herkes bitti.

Nathaniel arkamdan geldi ve elini omzuma koydu. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, sadece bu kadar çok iyi arkadaşımız olduğu için ne kadar şanslı olduğumuzu düşünüyorum."

"Kesinlikle öyleyiz."

Yüzümü ona döndüm ve kollarımı boynuna doladım. "Dışarı çıkmazsak bizi özlerler mi sence?"

"Muhtemelen. Herkese yemek getirmek için içeri geldin."

Göğsüne yumruk attım. "Oyunbozan."

Güldü ve eğilip yanağımdan öptü. "Bunu taşımana yardım etmeme izin ver ve bu gece daha sonra bunu telafi edeceğim."

"Anlaştık," dedim.

Sandviç, meyve ve peynir tepsilerini dışarıya taşıdık. Misafirlerimiz çoktan içkilerini almış ve arka bahçeye yayılmışlardı. Jeff ve Dena'yı seven herkes gelmişti. Daniel ve Julie söz konusu çiftle konuşuyorlardı.

Dördü bahçenin yanında durdu ve Daniel bizi görünce el salladı ve hepsi bize doğru yöneldi.

"Yemekler harika görünüyor," dedi.

"Kazın," dedim. "Burada bol miktarda var ve eğer bu biterse içeride daha fazlası var."

Tepsileri masaya koydum ve tabakları dağıtmaya başladım.

Dena karnını ovuşturdu. "Güzel, çünkü bebek acıktı." Jeff arkasından yaklaştı ve başını öptü. Kadın ona yaslandı.

"Burada her şey çok huzurlu," dedi Jeff. "Burası olağanüstü bir mülk. Burayı çok seveceksiniz."

"Zaten öyle," diye kabul ettim. "Buraya gelmeyi ve sessizliğin tadını çıkarmayı seviyorum."

Bu sessizlik aniden keskin bir çığlıkla bozuldu.

"Aman Tanrım. Yılan!" Lynne bulunduğumuz yerden yaklaşık yirmi metre ötedeki büyük bir meşe ağacını işaret etti.

Hepimiz o yöne baktık. Bir yılan göremedim ama kesinlikle bir şey gördüm. Ama bulunduğum yerden daha çok bir top gibi görünüyordu. Dönüp duran ve bir şeyle savaşıyor bir top.

Dena'nın nefesi kesildi. "Bu bir kedi yavrusu! Bir yavru kedisi var!"

Bunu söyler söylemez, keçeleşmiş tüylerle çevrili korkmuş gözleri gördüm. Elim ağzıma gitti.

"Az önce ağaçtan düştü," dedi Lynne. "Yılan onu öldürdü mü?"

"Henüz değil, ama muhtemelen çok yakın." Cole Kelly ile konuşuyordu ama Nathaniel'e doğru yürüdü. "Ben bakarım. Küreğin var mı?"

Nathaniel başını salladı. "Benimle gel."

İki adam garaja doğru koşarken hepimiz çaresizce onları izledik.

"Umarım çok geç değildir," diye fısıldadı Dena.

Yılan bu şekilde kıvrandığı sürece, yavru kedi muhtemelen hâlâ mücadele ediyordur diye düşündüm.

Yılan durmadığı sürece, kedinin içinde hâlâ nefes vardı.

Cole elinde kürekle ortaya çıktı ve yılanı doğru yöneldi. Nathaniel de hemen yanındaydı, o da elinde bir kürek tutuyordu. Ne yapacaklarını planlayarak kavgaya yaklaştılar.

Nathaniel, "Ben kafasını alacağım," dedi. "Sen de yavru kediye yakalamaya çalış."

İki adam yılanın zıt taraflarında uyum içinde çalışıyor, fazla konuşmuyor ama neredeyse koreografiye benzeyen bir şekilde birlikte hareket ediyorlardı.

"Açık bir atış yaparsam, üzerine gideceğim." Nathaniel'in küreği yılanın başının yakınında duruyordu.

Nefesimi tuttum. Büyük ihtimalle yavru kedi kurtulamayacaktı. Şimdiye kadar yılanın onu sıkıca sardığını görebiliyorduk. Hâlâ yaşıyor olsa bile, ki bu imkânsız görünüyordu, ne kadar süredir oksijensiz olduğunu bilemezdik.

"Neredeyse. Neredeyse." Nathaniel ağırlığını kaydırdı. "Şimdi!"

Yılanı saldırdı ve saniyeler içinde Cole yavru kediye yakalamaya çalıştı.

"Anladım!" Cole sonunda söyledi.

"Hâlâ hayattayım." "Tanrıya şükür," dedi Lynne.

"Gerçekten sarsılmış." Nathaniel yilandan kurtulurken Cole elinde yavru kediyle bize doğru geldi.

"Ben de öyle düşünürdüm," dedim. "Bir yılan tarafından saldırıya uğradım. Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Hayır, hâlâ adrenalini yüksek bir şekilde koşuyor ve benden kaçmaya çalışıyor. Zavallı şey daha sonra kaza yapacak." Cole yavru kediye sakinleştirmek için başarısız bir çaba gösterdi. "Onu uyutmaktan nefret ediyorum. Kaçacak ve onu bir daha asla göremeyeceğiz. İlk yardıma, sevecek birine ve banyoya ihtiyacı var."

"Bir kediye banyo yaptırırken iyi şanslar," dedi Dena. "Onu bana ver."

Herkes Sasha'nın avluda Cole'un karşısında durduğu yere döndü. Bütün öğleden sonra o kadar sessizdi ki

oradaydı.

Avluyu geçip Cole'un yanına gitti ve ellerini uzattı. "Onu bana ver."

Cole el yordamıyla yavru kedinin düşmesini engellemeye çalışıyordu. "Yardım teklifin için teşekkür ederim ufaklık ama bu kedi çok alıngan." Bir kaşını kaldırdı. Hantal kot pantolonu ve hımbıl gömleği çok ince çerçevesini ve gözlerinin etrafındaki koyu gölgeleri gizleyemiyordu. "Tüm saygımla-"

"Onu bana ver dedim," diye tekrarladı Sasha sert bir sesle. Başkasını bilmem ama ben Sasha'nın bu kadar güçlü olabileceğini bilmiyordum. Elleriyle tekrar işaret etti.

Cole da onun bu kadar güçlü olabileceğini bilmiyor olmalıydı. Gözleri şokla irileşti ve neredeyse kollarında kıpırdayan yarattığı kavramakta zorlanıyordu. "Sasha," dedi kısık bir sesle.

Ama Sasha kararlıydı ve onun teklif etmesini ya da kabul etmesini beklemeden yavru kediye uzandı ve onu aldı. Korkmuş hayvanı göğsüne bastırarak yüzünü kürküne gömdü ve anlayamadığım şeyler fısıldadı.

Cole durduğu yerden kıpırdamadı ama bunun nedeninin hâlâ kızın yaptıklarının şokunda olması mı yoksa kızın ona ihtiyaç duyma ihtimaline karşı yakın olmak istemesi mi olduğundan emin değildim.

Birkaç dakika sonra başını kaldırdı ve Cole güldü. "Lanet olsun, mırıldanıyor."

Cole uzanıp yavru kedinin kirli tüylerini okşarken Sasha sadece gülümsemekle yetindi. "Bunu nasıl yaptın?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti. "Sadece çırpındığını gördüm ve sonra serbest kaldı ama o bunu bilmiyordu. Sanırım biraz göz korkutucu olduğunuz için efendim. Kendi kendime 'O kediciğin nasıl hissettiğini çok iyi biliyorum' diye düşündüm ve ona sarılıp bunu söylemek zorunda kaldım. Güvende olduğunu ve her şeyin yoluna gireceğini bilmesini sağlamalıydım."

"Kahretsin," diye fısıldadı Nathaniel onların duyamayacağı şekilde. "Aynı anda bu kadar çok cümle kurabildiğini bilmiyordum."

"Sen ve yavru kedi birbirinize çok benziyorsunuz, ufaklık. İyi düşünmüşsün," dedi Cole ve gözlerini Sasha'ya kilitledi. Aralarında geçen bakış o kadar yoğundu ki bir an nefes alamadım ve tüylerim diken diken oldu.

"Vay canına, daha önce kimseye 'küçük' dediğini hiç duymamıştım," dedi Daniel. "Bunun ne anlama geldiğini merak ediyorum."

"Hiçbir şey," diye fısıldadı Julie. "Hiçbir anlamı yok. Onunla ilk tanıştığında ona böyle seslenmişti. Sen Peter'ı kırbaçlamadan hemen önce."

Cole ve Sasha duymasın diye fısıldaşıyorduk ama onları izlerken bağırarak bile bizi dikkate almayacaklarını düşündüm. Yavru kedi aralarında tutarak usulca konuşuyorlardı. Sonra Sasha aniden bize doğru baktı.

"Sokak köpeği, değil mi?" diye sordu, benimle Nathaniel'in arasına bakarak. "Senin değil mi?"

"Hayır," diye onayladı Nathaniel. "Sadece köpeğimiz Apollo var."

"Onu tutabilir miyim?" Artık Cole'un karşısına çıkan o kararlı kadın değildi, bir kez daha kararsız ve emin değildi. "Bakacak birini istiyorum."

Cole onun arkasından, "O duyguyu bilirim," diye mırıldandı.

"Elbette," dedi Nathaniel ve sonra gülümsedi. "Sadece çocuklara söylemeyeceğiz. Elizabeth bir kedi yavrusunu çok isterdi ama Apollo etraftayken ona sahip olamayız. O çok yaşlı ve kendi bildiğini okuyor."

"Teşekkür ederim," dedi ve başını tekrar yavru kedinin tüylerine daldırdı.

"Sanırım," dedi Nathaniel Cole ve Sasha'nın duyamayacağı kadar yumuşak bir sesle, yüzünü yavaş bir gülümseme kapladı, "Sasha'yı yeniden eğitmesi için kimi önereceğime karar verdim."

Julie ve ben aynı anda konuştuk. "Oh, hayır."

"Bu şimdiye kadar aklına gelen en kötü fikir olabilir."

Ama Jeff başını sallıyordu ve Daniel'ın başı düşünceli bir şekilde eğikti.

Bir kez daha tüy yumağı üzerinde bağ kuran çifte baktım. Yavru bir kediyi sakinleştirmek için korkutucu birine karşı koyan çekingen itaatkâra. Ve acımasız olduğunu bildiğim adam, ona şefkatle ve daha fazlasına dair bir ipucuyla bakmıştı.

"Onu kıracak," diye fısıldadım.

Nathaniel başını salladı. "İkisini de iyileştirecek."

Sayfayı çevirin ve yeni ürünlere bir göz atın.

Tara Sue Me'nin İtaatkâr Serisi'nin bir sonraki şehvetli kitabı

THE *Master*

Çok yakında

Terapistiyle uzun bir seans ayarlaması gerekecekti.

Sasha Blake gözlerini kapadı ve tanıdık panik onu ele geçirmeye başladığında yapması gerektiği söylendiği gibi derin temizleyici nefesler almaya çalıştı. Ancak korku ve dehşetin keskin pençeleri göğsüne yapıştı ve basit bir nefes alma eylemi gereğinden fazla güç gerektirdi.

"Sasha?" Nathaniel sordu. "İyi misin?"

Tek gözünü kırarak açtı. Toplantıyı yönetmekle görevli Dominant ona endişeyle baktı. Ona odaklandı ve diğer her şeyi ve herkesi görmezden gelmek için elinden geleni yaptı.

"Evet, Efendi West," dedi. "Ben iyiyim."

İyiydi. Her şeye verdiği cevap. O iyiydi. İşi iyiydi. Sırtı iyiydi. Ve Partners in Play'in kıdemli üyelerinin Cole Johnson ile yeniden eğitim aldıktan sonra BDSM grubuna yeniden katılabileceğine karar verdiklerini duymak?

Abso-freaking-fine.

Daniel Covington'ın oyun odasının yan tarafında, grup toplantılarının yapıldığı küçük bir odada oturuyordu. Sadece kıdemli üyeler vardı, bu da şu anda oval masanın etrafında sadece on kişinin oturduğu anlamına geliyordu.

Yüzünün yan tarafı sanki biri ona bakıyormuş gibi karıncalandı ve o noktayı ovuşturmamak için ellerini uyluklarının altına kaydırdı. Bakışlarını Nathaniel'in üzerinde tutmak ve onun oturduğu yerin sağına doğru bir dokunuşla bile olsa kaymasına izin vermemek için gerekenden daha fazla disiplin uyguladı.

Terapistiyle görüşmek üzere bir ila beş yüz on iki numaralı maddeler: Cole Johnson.

Son zamanlarda Nathaniel, karısı Abby, kendi en iyi arkadaşı Julie ve Julie'nin Dominantı Daniel ile yaptığı konuşmalara dayanarak, yeniden eğitim teklif edilmesini bekliyordu. Hatta bunu dört gözle bekliyordu: başka birinin kontrolü ele almasına izin vermenin heyecanını yaşamak, Dom'unun onu korumak için her şeyi yapacağını bildiğinde gelen huzuru yeniden keşfetmek ve - başka türlü davranmayacaktı bile - dünyayı sarsan orgazmlar yaşamak.

Bu bir kez bile aklından geçmemişti, en çılgın, en çılgın zamanlarında bile, Grubun onu seçeceğine dair asla olmayacak-olsa-iyi-olur-hayalleri.

Cole.

Sasha onun adını düşününce bile ürperdi. Uzaylı bir uzay gemisi onu alternatif bir evrene taşımış olmalıydı çünkü Cole'un onu yeniden eğiteceğine inanmak bu kadar zordu. Cole tamamen ilgi çekici bir adamdı ve kısa sürede Sasha'nın dikkatini çekmişti. Ancak genellikle rahat ve uyumlu biri olmasına rağmen, grubun itaatkârları arasındaki konuşmalar oyun odasında sert ve boyun eğmeyen bir Dominant'a işaret ediyordu.

Kendisini kimin izlediğini anlamak için Nathaniel'in sağına bakmasına gerek yoktu. Onu kafasında çok net bir şekilde canlandırdı. Koyu renk bukleli saçlar, şeytani mavi-yeşil gözler ve dikkatle kontrol edilen her hareketiyle baştan çıkarıcı bir şekilde cinsel hazzı ima eden bir vücut. Ve sonra o çok düzgün İngiliz aksanıyla konuşacaktı.

Evet, yarın terapistini arayacaktı. "İyi misin?"

Sasha, arkadaşı Dena'nın fısıltısını duyunca sıçradı. "Ben iyiyim," dedi, daha önce söylediği yalanı tekrarlayarak Nathaniel.

Dena inanamayarak gözlerini kıstı. "Hmm."

Ancak Nathaniel'in toplantıyı iptal etmesiyle Sasha'nın daha fazla bir şey söylemesi engellendi. Mükemmeldi. Yeterince hızlı hareket ederse, muhtemelen hiçbir şey konuşmak zorunda kalmadan yoluna devam edebilirdi.

Ne yazık ki Dena, Sasha'nın oyununu fark etmiş ve kaçamadan onu kolundan yakalamıştı. "O kadar hızlı değil. Konuşmak istiyorum. Senin için uzun bir gece oldu. Efendi Johnson hakkında ne hissediyorsun?"

Sasha'nın vücudu biraz sarsıldı. Panik geri gelmeden gitmesi gerekiyordu. Ama Dena kararlı görünüyordu ve o kadar kolay gitmesine izin vermeyecekti.

"Çelişkili." Sasha derin bir nefes aldı. "Önerileceğini hayal ettiğim kişi o değildi." Onun önerileceğini düşündüğü en son kişi olduğunu eklemeyi. Gözlerini kıstı. "Dur bir dakika. Sen kıdemli bir grup üyesisin. Bunu biliyor muydun?"

"Hayır, konu tartışmaya açıldığında kendimi mazur gördüm. Objektif olamayacağımı biliyordum."

"Peki Jeff?"

"Evet, eminim biliyordu."

Sasha elini kalçasına koydu. Dena'nın kocası Jeff'in, tartışmadan çekilmiş olsa bile ona söylememiş olacağına inanmakta zorlanıyordu. Bu da Julie'nin bilip bilmediğini merak etmesine neden oldu. Ne de olsa Daniel'la birlikte yaşıyordu.

Döndüğünde söz konusu kadının kendisine doğru geldiğini gördü.

"Bunun olacağını hissediyordum," dedi Julie. "Sen iyi misin? Eğer Cole'u istemiyorsan, ben-"

"Julie. Dena," dedi rüyalarında duyduğu pürüzsüz İngiliz aksanı.

Sasha arkasını döndü ve Cole'un onun yanında durduğunu gördü.

"Sasha."

Onun adını bir okşayış gibi söylüyordu. Yumuşak, nazik ve şefkatli ama altında inkâr edilemeyecek bir güç ve her sesli harfte dokunmuş şehvetli vaatler vardı. Onun tekrar söylemesini duymak için karşı konulmaz bir arzu duyuyordu.

Ağzını açtı ama hiçbir şey çıkmadı. Kahretsin, işte bu yüzden ayağa kalkar kalkmaz gitmeliydim.

"Efendi Johnson," dedi Julie ve Dena hep bir ağızdan.

Cole, birkaç adım ötede duran ve kolunu Abby'ye dolamış olan Nathaniel'e, "Efendi West," dedi. "İzin verirsiniz, Julie ve Sasha ile özel olarak konuşmak istiyorum."

Nathaniel hemen cevap vermedi ama iyi olduğundan emin olmak istercesine Sasha'yı bir aşağı bir yukarı süzdü. Kaşlarını çatı. O kadar kötü mü görünüyordu?

"On beş dakika," dedi Nathaniel. "Mutfağı kullanabilirsin. Efendi Covington?"

Daniel Abby'nin yanındaki yerinden, "Julie'yi almaya geliyorum o zaman," dedi.

Cole kolunu uzattı. "Önden buyurun hanımlar."

Konuşmadan mutfağı girmeyi başardılar. Cole ikisi için de sandalye çekti ve sonra kendi sandalyesine yerleşti. Cole gülümsedi ve Sasha onun hakkında duyduklarını sorgularken buldu kendini.

Belalı İngiliz bu muydu?

"Bir şeyler içmek isteyen var mı?" diye sordu. "Oturmadan önce sana sormalıyım."

"Hayır, teşekkür ederim, efendim," dedi Julie. "Ben iyiyim, efendim," diye espri yaptı Sasha.

Onun bu hazırlıksız cevabı karşısında Cole gözlerini kıstı ve gülümsemesi yerini hoşnutsuzluk dolu bir kaş çatmaya bıraktı. Ve o anda Sasha onun hakkında duyduğu her şeyin doğru olduğunu anladı.

Cole Johnson bakışlarını Sasha'ya odaklayarak onun cevabının ne olduğunu anlamasını sağladı. Panik atakla mücadele ettiğinden ve büyük ihtimalle iyi olmadığından şüpheleniyordu. Daha iyi bir yargıya karşı, onu bu konuda çağırmamaya karar verdi. Bu seferlik.

Kendini neyin içine soktuğunu merak etti.

Nathaniel ona bu konuda yaklaştığında, neredeyse hemen kabul etmişti. Zihninde Sasha'yı onunla ilk tanıştığı haliyle canlandırdı: korkmuş bir itaatkâr, yaşadığı

Kötü giden bir sahne. Neredeyse düştüğü gece onu yakaladığını ve kollarında nasıl sıcak ve duyarlı olduğunu hatırlıyordu. Ta ki nerede olduğunu fark edip ondan uzaklaşmak için güvenli kelimesini kullanana kadar.

Hindistan'da geçirdiği haftalar boyunca, aklının sık sık etkileyici yeşil gözleri ve çelik gibi iradesi olan o sorunlu kadına gitmesine şaşırmıştı. Ve onun gruba yeniden katılmayı düşündüğüne dair bir söylenti duyduğunda gizliden gizliye memnun olduğunu inkâr edemezdi. Travmatik bir sahneden geçip bir kez daha topluluğa dönmenin içerdiği gücü anlayacak kadar uzun süredir Dom'du. Bu güce saygı duyuyordu. Ayrıca onu kontrol etmek için güçlü bir arzu duyuyordu.

Boğazını temizledi. "Sadece on beş dakikamız var ve Daniel'ın gözünün saatte olduğundan eminim, o yüzden bu işi hızlandıralım." İki kadını da izleyebilmek için sandalyede arkasına yaslandı. "Görünüşe göre ünüm benden önce geliyor ve şüphesiz ikiniz de grubun bu tavsiyeyle ne düşündüğünü merak ediyorsunuz."

Julie'nin gözlerinde başka bir şeyle birlikte mizah da parladı ama hiçbir şey söylemedi. Adamın adı verildiğinde o kadar da şaşırmamıştı. Şu anda ona "Yuh" dese odadan fırlayacakmış gibi bakan Sasha'nın aksine.

Parmak uçlarını masaya vurdu. İtaatkâr birini zorlamanın da bir zamanı vardı ama bu o zamanlardan biri değildi. Onu kendine çekmesi, güvenini kazanması ve bir bağ kurması gerekiyordu.

"Yavru kedi nasıl?" diye sordu ona.

Geçen hafta sonu Nathaniel ve Abby, Jeff ve Dena için bir parti verdiler. Herkes dışarıdayken bir yılan başıboş bir kedi yavrusuna saldırdı. Cole ve Nathaniel onu kurtardılar ama daha sonra onu sakinleştiremediler. Cole ne yapacağını şaşırmış bir halde kıpırdayan kürk yığını tutarken, Sasha korkmuş yavru kediye ondan almış ve saniyeler içinde mırıldanmaya başlamıştı. Sasha'nın gösterdiği o güven

Yavru kediye yardım etme arzusu daha önemli olduğu için korkusunu bir kenara itmiş ve grubun onu yeniden eğitme isteğini kabul etmişti.

Tahmin ettiğı gibi, kurtardığı yavru kediden bahsedince Sasha'nın yüzündeki tüm endişe ve korku izleri kayboldu ve yerini şefkatli bir gülümseme aldı. "Harika gidiyor efendim. Çok oynuyor, çok yiyor ve buzdolabının önünde uyuyor."

Onun küçük tüy yumağı karşısındaki heyecanı karşısında gülümsemesini gizleyemedi. "Seni bulduğuna sevindim. Görünüşe göre ikiniz çok iyi anlaşıyorsunuz."

Başını salladı. "Onun etrafta olması hoşuma gidiyor. Yani, sadece bir kedi yavrusu olduğunu biliyorum ama daireyi o kadar da yalnız hissettirmiyor."

Göz ucuyla Julie'nin dikkatlice saati kontrol ettiğini gördü. Daniel yakında dönecekti.

Cole boğazını temizledi. "Grubun tavsiyesine şaşırmanı anlayabiliyorum, Sasha." Aksine bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtı ama Cole başını salladı. "Duygularını saklamana gerek yok. Üstat West duyurusunu yaptığında sen de çok şaşırmıştın."

Dudaklarını birbirine bastırdı ve bu küçük hareketle, Peter olayından önce olduğunu duyduğu alıngan itaatkârın bir anlık görüntüsünü yakaladı.

Öne doğru eğildi. "Basit gerçek şu ki, cinsel partnerlerimden çok şey bekliyorum ve sen bu talepleri karşılamaya hazır değilsin. Senin için seçilmemin ana nedeni de bu. Vücudunun sınırların dışında olduğunu bildiğim için, zihnini tekrar boyun eğmeye hazır hale getirmek için zaman ayıracağım."

Çenesi düştü. "Ne?"

"Vücudun en önemli cinsel organı nedir?" diye sordu.

"Zihin," dedi Sasha.

"Doğru. Ve bunu o kadar sık duyuyoruz ki, cevap genellikle düşünülmeden veriliyor." Julie'nin parmaklarının masanın üzerinde hafifçe ilerleyişini izledi. Julie eliyle onu durdurana kadar parmaklarını geri çekti ve hareketi birkaç kez tekrarladı. O

devam etti. "Şimdi biraz durup düşünelim. Seks zihinde başlar. Teslimiyet zihinde başlar. Bir Dominant olarak, sizi fiziksel olarak ele geçirme hakkını kazanmadan önce zihninizdeki yerimi kazanmalıyım. Anlatabiliyor muyum?"

"Vücudunu sikmeden önce zihnini mi sikeceksin?" diye cevap verirken sesi sakindi.

Adam uzun bir süre kadının bakışlarını tuttu, ta ki kadın bakışlarını indirene kadar. "Evet, kesinlikle. İşte bu yüzden vücudunu sikmeyeceğim. Sadece zihnini, Sasha."

Nefesini yarım bir iç çekişle bıraktı ve masaya baktı. "Anlıyorum, efendim."

Gülmemek için kendini zor tuttu. Anlıyor olabilirdi ama bundan memnun değildi. "Sorusu olan var mı?"

Sasha başını salladı.

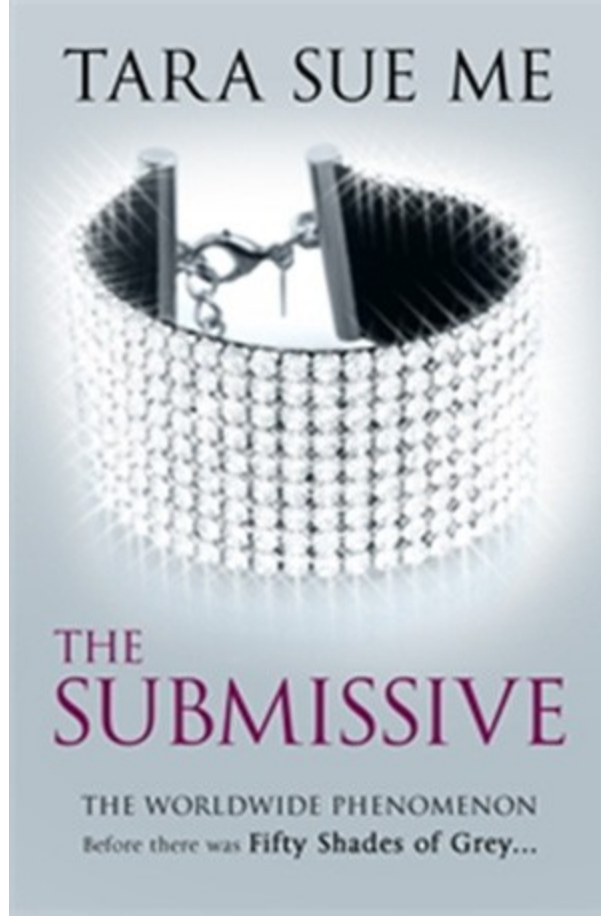
"Hayır, efendim," dedi Julie. "Açıkladığınız için teşekkür ederim."

Daniel mutfağa girdi ve Julie'nin arkasındaki gölgede durdu.

"Yeni bir itaatkârla çalıştığımda," diyor Cole, "kendimi onun düşüncelerinin içine örmek istiyorum, böylece yaptığı her hareket beni düşünerek yapılmış oluyor. Birlikte olduğumuzda olduğu kadar ayrı olduğumuzda da varlığımı güçlü bir şekilde hissetmesini istiyorum. Bunu yavaşça yapacağım, Sasha." Bakışlarının onun vücudunda dolaşmasına izin verdi. Çarpıcı bir kadındı. "O kadar metodik ki fark etmeyeceksin. Ve hayır, vücudunu sikmeyeceğim ama zihinsel oyunumuzu fiziksel oyundan daha samimi bulacağına inanıyorum."

Ayrıca şuradan da temin edilebilir
New York Times çok satan yazarı

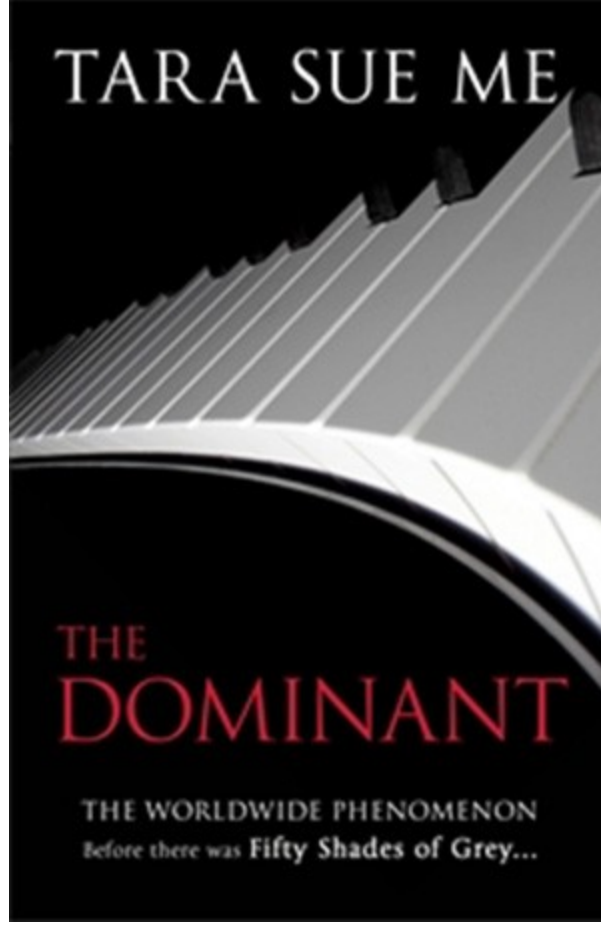
TARA SUE ME

Abby King, kütüphaneci olarak yaşadığı basit hayatın ötesinde bir zevk dünyasını deneyimlemeyi arzulamaktadır ve zeki ve yakışıklı CEO Nathaniel West, onun karanlık arzularını gerçeğe dönüştürmenin anahtarıdır. Ancak Abby'nin içine düştüğü

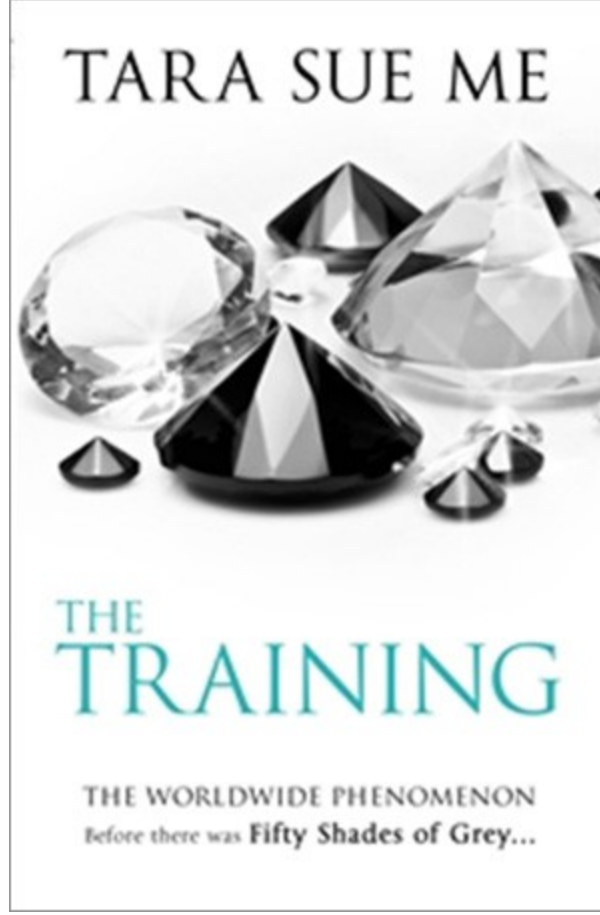
Nathaniel'in baştan çıkarıcı güç ve tutku dünyasında, onun kalbinin ulaşamayacağı bir yerde olabileceğinden korkar - ve kendi kalbinin de kurtarılamayacağından...

Nathaniel West kontrolünü kaybetmez. Ama sonra Abby King'le tanışır. Onun masumiyeti ve istekliliği sarhoş edicidir ve Nathaniel Abby'yi kendi kızı yapmaya kararlıdır. Ancak Nathaniel Abby'ye daha derin bir seviyede aşık olmaya başladığında, güvenin iki yönlü olması gerektiğini fark eder ve Abby'nin sırları vardır. ilişkilerinin temellerini yıkabilir...

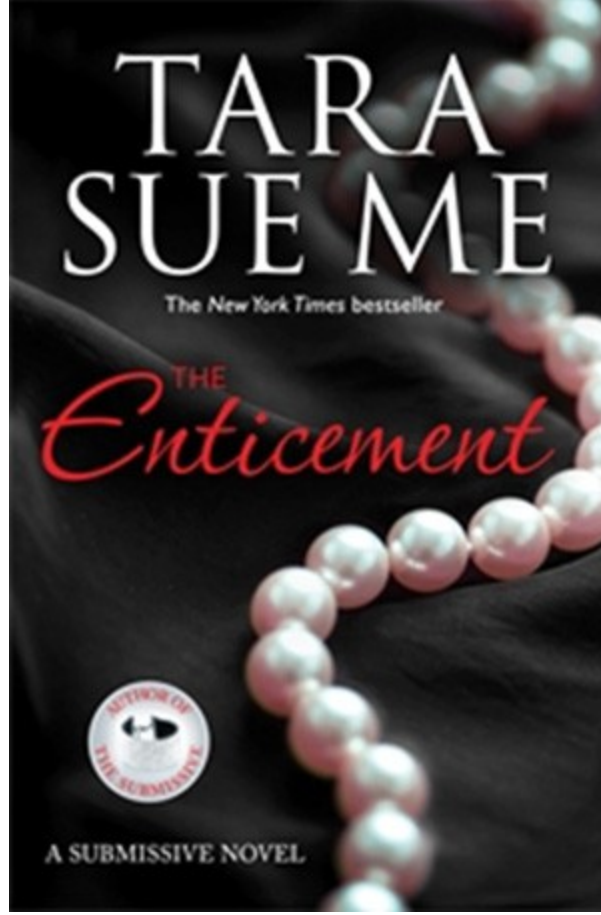
Her şey arzuyla başladı. Şimdi bir hafta sonu eğlencesi tutkulu bir aşka dönüştü. Yine de Nathaniel West ve Abby King arasında bir duvar vardır. Abby, Nathaniel'i daha büyük bir yakınlığa götürecek tek yolun, onun dünyasına daha önce hiç kimsenin girmediği kadar derinlemesine girmesine izin vermek olduğunu biliyor...

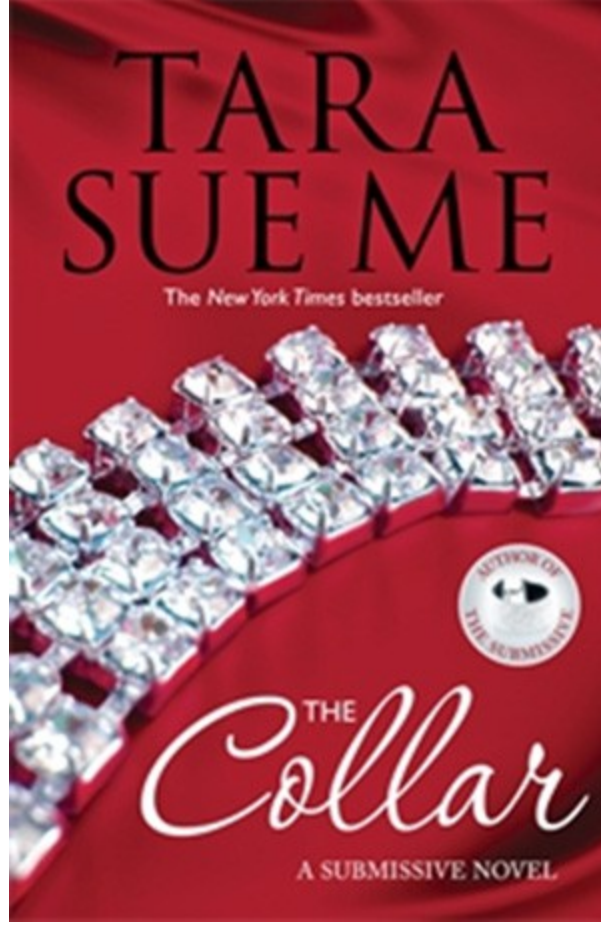
Vücutunu teslim etmek sadece başlangıçtı. Abby King, kendini New York'un en gözde bekârlarından ve arzulanan Dominantlarından biri olan Nathaniel West'e teslim edene kadar gerçek tutkuyu tanımamıştı. Şimdi, evliliğinin arifesinde, tüm hayallerinin gerçekleşmekte olduğunu fark ediyor. Ve bir Gözlerden uzak bir İsviçre dağ evinde planlanan romantik balayı kaçamağında, Nathaniel'in tatmin edecek daha fazla fantezi bulacağından emindir...

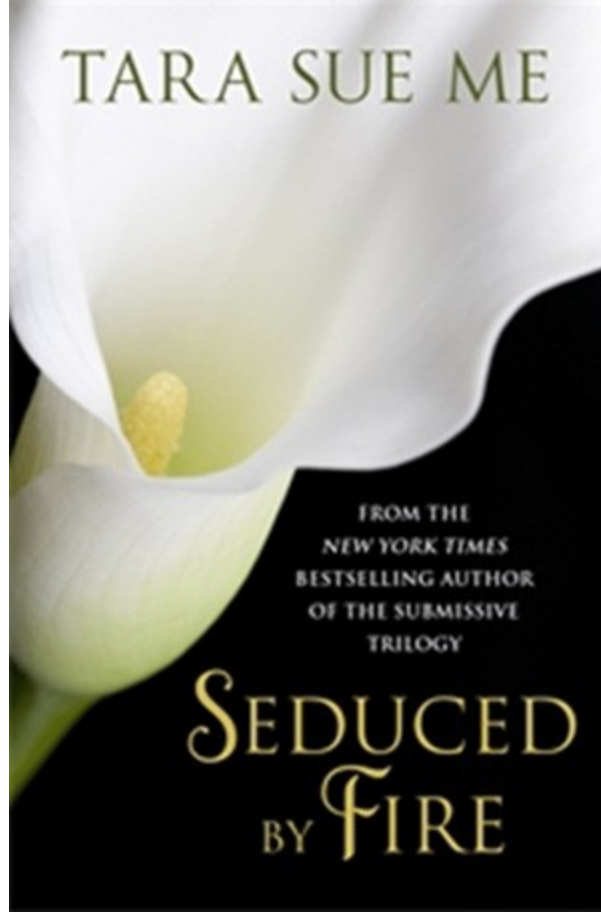
Abby West istediği her şeye sahiptir: bir aile, hızla yükselen yeni bir kariyer ve her ihtiyacını karşılayan seksi, Dominant bir koca. Ancak, yatak odasının dışındaki hayatı telaşlı hale geldikçe, Efendisinin içerideki cinsel gereksinimleri daha aşırı hale gelir. Altta yatan gerilim ve aralarındaki arzu kızışırken, değer verdikleri her şeyin dağılmasını engellemek için verdikleri mücadele de kızışır...

Özenle kontrol ettiği hayatının baskılarından kaçmak isteyen Dena Jenkins, bir BDSM kulübüne itaatkâr olarak katıldı. Orada düşünceli Dominant Jeff ile tanıştı ve birbirlerinden uzak duramadılar. Ancak aralarındaki alev alev yanan bağın sürdürülmesi zor olmuş ve bir Unutmayı tercih ettikleri bir tarih. Dena ve Jeff tutkularını kurtarmak için güvenmenin ne demek olduğunu yeniden keşfetmek ve kendilerini tamamen birbirlerine vermek zorundalar...

Julie Masterson tehlikenin tadına bakmak için can atmaktadır. Ve bir kez tanıştığında Weston Bank'ın baştan çıkarıcı Kıdemli Başkan Yardımcısı Daniel Covington, Julie'yi iç gıcıklayıcı yeni bir tutku dünyasının içine çeker. Aralarındaki cızırtılı bağ ısınırken, ilişkilerinin tehlikeli tarafı çirkin yüzünü gösterir ve Julie

Daniel'a tamamen teslim olacak kadar güvenip güvenmediğine ya da yanmadan önce kaçıp kaçmayacağına karar vermelidir...

KALBINIZIN ARZUSUNU BULUN...

WEB SİTEMİZİ ZİYARET EDİN:

www.headlineeternal.com BİZİ FACEBOOK'TA BULUN:

facebook.com/eternalromance

BİZİ TWITTER'DA TAKİP EDİN: [@eternal_books](https://twitter.com/eternal_books)

BİZE E-POSTA ATIN:

eternalromance@headline.co.uk

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.